ՀՐԱԺԱՐՈՒՄՆ

Հրաժարիմք ի սատանայէ և յամենայն խարէութենէ նորա. ի պատրանաց նորա. ի խորհրդոց նորա. ի գնացից նորա. ի չար կամաց նորա. ի չար հրեշտակաց նորա. ի չար պաշտօնէից նորա. ի չար կամարարաց նորա. և յամենայն չոյ ուխտէ նորա. հրաժարելով հրաժարիմք։

Օշա՛ եբէց կիւնե՛ եբէս ի յակոբոս՝ և յեհա՛ ի նոր ուռնելով. և ապա պատուհաս յակոբեա, և ախանի պատասխանութիւն ուղղափառ հաւատոյ, քացախելոյ և չեռնոսաց հերձուածոց, և ասէ։

Հաստատանիմք և հաւատամք ամենակատար սրտիւ պհայրն ած. անել, անծին, և անսկիզբն. այլև ծնօղ հոգւոյ և բղխօղ հոգեյն սրբոյ։

Հաւատամք զանն ած, անել՝ ծնեալ՝ և սկսեալ ի հօրէ նախ քան զյաւիտեանս։

28625
ԳԵՏԱԿԱՆ
ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

ՄՄ Հայագիտական գրադարան
MAL026060

ոչ յիսոյ և ո՛չ կրասիր. այլ որքան հայցէ
հայր՝ ընդ ձմին և որդին որդի:

✠աւասանք զսուրբ Հոգին ած. անել՝
անժամանակ. ո՛չ ծնեալ՝ այլ բղխեալ՝ ի
հօրէ. հակիւ հօր և միաւակից որդւոյ:

✠աւասանք զկերպարանութիւնն սուրբ, մի
բնութիւն, մի ածութիւն. ո՛չ երիք ածք,
այլ՝ մի ած. մի կամք. մի թագաւորու-
թիւն. մի իշխանութիւն. արարիչ երե-
լեաց և աներեւութից:

✠աւասանք յիկնէիցի սուրբ՝ զմոռոս
թիւն մեղաց՝ հաղորդութեամբ սրբոց:

✠աւասանք զհինն յերից անձանց ըն-
բանն ած՝ ծնեալ՝ ի հօրէ նախ քան զյա-
ւիտեանս. ի ժամանակի իջեալ յածածին
կոյսն մարիամ. առեալ յարինէ նորա
միաւորեալ ընդ իւրում ածութեանն. ին-
նանալ ժուժկալեալ յորդանդի անարատ
կուսին. և եղեւ ած կատարեալ՝ մարդ
կատարեալ. հոգւով և մտօք և մարմնով՝
մի անձն, մի դէմ, և միաւորեալ մի բնու-
թիւն. Պատուհաս մարդկացեալ առանց
փոփոխման և առանց այլայլութեան. ան-
անկին յաւիտեան և անապական ծնունդ
որդիս ո՛չ է ակնկալ ածութեան նորա՝ և

ոչ վախճան մարդկութեան նորա. (զկ
յիսուս քրիստոս երէկ և այսօր՝ նոյն և
յաւիտեան:

✠աւասանք զաւետն մեր յիսուս քրիս-
տոս շրջեալ՝ ի վիրայ երկրի. յիւր երեսուն
ամոց եկեալ՝ ի մկրտութիւն: ✠այր՝ ի
վիրուստ վկայեալ՝ դա՛ է որդի իմ սիրե-
լի. և Հոգին սուրբ աղաւնակերպ իջեալ
՝ի վերայ նորա: Փորձեալ՝ ի սատանայէ և
յաղթեալ նմա: Քարոզեալ մարդկան ըզ-
փրկութիւն: Աշխատեալ մարմնով, վաս-
տակեալ՝ քաղցեալ՝ և ծարաւեալ: Յե-
տոյ եկեալ կամաւ՝ ի չարչարանս. խա-
չեալ և մեռեալ մարմնով. և կենդանի
ածութեամբն: Սարմինն եղեալ՝ ի գերեզ-
մանի՝ միաւորեալ ածութեամբն, և գե-
ւոնէն իջեալ՝ ի դժոխս՝ անբաժանելի ած-
ութեամբն: Քարոզեալ հոգւոցն՝ աւերեալ
դժոխս՝ և աղատեալ զհոգիսն: Յեր-
րից աւուրց յարուցեալ՝ ի մեռելոց և ե-
լեալ աշակերտացն:

✠աւասանք զաւետն մեր յիսուս քրիս-
տոս՝ նովին մարմնովն համբարձեալ յին-
կինս և նստեալ ընդ աջմէ հօր: Այլ և
գալոց է նովին մարմնովն և փառօք հօր

ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս: Որ ի
յարութիւն ամենայն մարդկան:

Հաւատամք և գհատուցումն գործոց.
արդարոցն կեանք յաւիտենական, և մեղա-
ւորացն տանջանք յաւիտենական:

ՉՈՐՍՈՒՆ

Ունդայ ամենատուրբ երրորդութեանն՝
հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ: Սնդու-
ցեալ եմ աստուածոյ: Խոստովանիմ առա-
ջի աստուածոյ՝ և սրբոյ հոգւոյ ածածնին՝ և
առաջի քո հայր սուրբ՝ զամենայն մեղ-
ղը գործեալ եմ: Ի՛ բանսի մեղայ խոր-
հրդով, բանիւ և գործով. կամայ և ա-
կամայ, գիտութեամբ և անգիտութեամբ,
մեղայ աստուածոյ:

Սնդայ հոգւով և զգրութեամբ սորա.
մոռաց և շարժմամբ սորա. մարմնով և
զգայութեամբ սորա:

Սնդայ զգրութեամբ հոգւոյս. խորամանկ-
կութեամբ, անզգամութեամբ, յանդգնու-
թեամբ և երկչոտութեամբ, շռայլութեամբ
և ժլատութեամբ, զեղխութեամբ և անի-
րաւութեամբ, չարահաճանութեամբ, յիւ-

սահատութեամբ, և թերամտութեամբ,
մեղայ աստուածոյ:

Սնդայ չար խորհրդով մտաց. նենդու-
թեամբ, սուտ երդմամբ, խեթիւ, մախա-
նաք, յաչաղանաք, թուլութեամբ, պոռնը-
կական խորհրդով, արուական, իգական,
անասնական, զրաստական, գազանական,
ի դիշերի և ի տունջեան, երազական գի-
ճութեամբ, և յանրջական գարշ աղտե-
ղութեամբ մեղայ աստուածոյ:

Սնդայ ցանկութեամբ մարմնոյս. հեշտու-
թեամբ, պղերգութեամբ, յօրանջմամբ գնոյ,
շարժութեամբ մարմնոյս, և զազրագոյ-
ծութեամբ ի պէս պէս ախտս, հեշտալը-
րութեամբ լսելեացս, արատութեամբ ա-
չացս, ցանկութեամբ սրտիս, իգութեամբ
ընդգայս, պագշոտութեամբ բերանոյս, ան-
ժուժկալութեամբ, շռայլութեամբ և ար-
բեցութեամբ. մեղայ աստուածոյ:

Սնդայ չարաբանութեամբ լեզուիս. ստա-
խօսութեամբ, սուտ երդմամբ, երդմնազան-
ցութեամբ, հակառակութեամբ, վիճաբա-
նութեամբ, բանսարկութեամբ, շռմռգու-
թեամբ, քոռ, դատարկաբանութեամբ, և
ծաղր, զրպարտութեամբ, հնդնախոտ-

թեամբ, և անիծապատուհեամբ, տրանջե-
լով զժդոհելով, բամբասելով, և հայ-
հոյելով. մեղայ աստուծոյ:

Սնղայ գողութեամբ ձեռացս ափահե-
լով, գրկելով, հարկանելով, սպանանե-
լով, և ընդ գարշ ածելով. մեղայ աս-
տուծոյ:

Սնղայ ամենայն յօդուածով ք հինուա-
ծոյս և ամենայն անդամոք մարմնոյս. հըն-
գեակ զգայարանօքս, և վեցկին շարժմամբս,
վիրամարձ ոտնահարութեամբ, և վայ-
բաքարշ մեղկութեամբ, յաջ և յահեակ
խոտորելով, զառաջնոցն մեղանչելով, և
վերջնոցն չար նշաւակ զոլով. մեղայ աս-
տուծոյ:

Ընդ և մեղայ հօմնիցս յանցանօք՝ մա-
հացու մեղօք. հպարտութեամբ՝ և մա-
սամբք նորին. նախանձու՝ և մասամբք
նորին. բարկութեամբ՝ և մասամբք նորին.
ծուլութեամբ՝ և մասամբք նորին. ագա-
հութեամբ՝ և մասամբք նորին. որկրամո-
լութեամբ՝ և մասամբք նորին. բզջախո-
հութեամբ՝ և մասամբք նորին. մեղայ աս-
տուծոյ:

Ընդ և մեղայ ամենայն պատուիրանացն

աստուծոյ. յանձնառնելոցն և հրաժա-
րելոցն. զի ո՛չ զյանձառականն կատա-
րեցի, և ո՛չ ի հրաժարելոցն հեռացայ:
Ողորմեա ասի՝ և յօրինացն հեղգացայ.
ի կարգս քրիստոնէութեան հրաւիրեցայ՝
և զործս անարժան զոայ. զիաւով
զչարն կամաւ կորացայ, և ի բարեաց
զործոց ինձէն հեռացայ. վայ ինձ, վայ
ինձ, վայ ինձ: Ողորմ ասեմ, կամ զորն
խոստովանիմ. զի անթիւ են յանցանք
իմ. անասելի են անօրէնութիւնք իմ.
աննկուն են ցաւք իմ, և անբժշկելի են
վէրք իմ. մեղայ աստուծոյ:

Ամայր սուրբ՝ զքեզ ունիմ միջնորդ
հաշտութեան և բարեխօս առ միածին
որդին աստուծոյ. զի խշխանութեամբդ որ
առեալ ես քեզ, արեակեղցիս զիս ի կա-
պից մեղաց իմոց. ազատեմ զքեզ:

ԸՐՋԱԿՈՒՄՆ

Ողորմեացի քեզ մարդասէրն աստ, և
թողութիւն շնորհեցե ամենայն յանցա-
նաց քոց, խոստովանեցելոցն և մոռաց-
լոցն: Նա և կարգաւս քահանայական

իշխանութեան, և հրամանաւն ածային՝ թէ (զոր արձակիցէք յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս)։ Զովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամենայն մանակցութենէ մեղաց քոց, ի խորհրդոց՝ ի բանից՝ և ի գործոց, յանուն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։

Եւ զարձեալ՝ տամ զքեզ ի խորհուրդս սուրբ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ դուրծիցես բարիս, եղիցի քեզ ի բարեդործութիւն և ի փառս հանդերձեալ կենացն, ամէն։

Լրացաւ ժամադրութեանց ըստ սկզբնեալ սահմանացն սկսուածոց և աւարտեաց աղօթից, զոր ընդրեցաք ի ձեռնարկն Յակոբ Զըլնեցի ի դէպ ըստ ձեռնադրութեան Զըլնեցւոյն։ Եւ կատարեաց այսպէս։ Ոչ գոհ որ աւարտ չունի՝ այս է։

Տէր ևթէ զշրթունսն։ Զքէն գոհանամքն։ Օրհնեալ տէր մեր և փրկիչ յիսուս քրիստոսն։ Աստուածպաշտութեան։ Աստուծի աղօթքն։ Զկնի ալէլուիայից և թագաւորացն՝ Սաղմոսիւք և օրհնութեն, ևս որ լինի։ Սնճացուսցէի աղօթքն. այլ և ողորմի փառքն։ Սուրբ ածի աղօթքն։ Երթակման աղօթքն, թէ պահոց և թէ ուտեաց։ Երևազալի Սուրբ ևս տէրն, և արձակմանն։ Ձաշու առաջնորդեան։ Հայր դթութեանցն։ Ընկեալն։ Ձաշու սկսուածքն։ Լուր ձայնիցն։ Ամբարձին։ Յոյս կենացն։ Խաղաղականին։ Շնորհատու բարեացն։

Խակ կողման դասուն այս է։ Սկսուածք օրհնութեան և հարցին և իւր աղօթիցն։ Տէր յերկնից և իւր փառացն։ Սուրբ

ես տէրն պիտի մանկանցն։ արեւաչալի ա-
ղօթքն։ Օրատւօրհնեալ զաղօթիս։ Ճաշու
խաղաղութեամբ։ փարատիա՛։ Քրիստոս
որդի ձայն։ Լոկ ժամամուտ և շարական՝
ձայնին է

Սիրակիից ճաշու եասյին և աւետա-
րանն՝ ձայնին է։ Ընաքեանն՝ կոչմանն
է։ Լոկ լուր աւուր պիտք՝ կոչմանն է։
Աւետարանն՝ ձայնին է

Երիկոյի Լուսարհիցն՝ ձայնին է։ Ըպ-
րիցոն, Հայր զթածն, Տէր բարերարն,
Քրիստոս որդին՝ կոչմանն է։ Հայր
մերն՝ ձայնին է։

Հաւատով խոստովանիմ աղօթքն՝ 24
տուն է՝ ըստ 24 ժամուցն։ Լոկ ահր մեր
և փրկիչ, Տէր ողորմեա մերն՝ ի կարդէ դուրս
է, ժամարարին է և հարկաւոր հիւրին։
Այս է արևելեան տան սահմանն ժամա-
կարգութեան ի փառս Աստ։

Յորժամ Թուականն հայոց կոչուտ լի-
նի՝ բուն ձայնքն՝ ես քո պէս՝ յաջա-
կոչման դասուն լինին, ուր սովոր ալա-
դանն է. և յորժամ դար լինի՝ ձախոյն
լինին։

Պարտաւորութիւնք հաւատացեալ աղօթից
հայաստանեայց եկեղեցւոյ. որ կոչուին
ժէ պետք ի դէմս հօր աստուածոյ

Օրհնեալ ահր մեր յիսուս քրիստոս
ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես. սուրբ եղիցի անուն քո։
Եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցին կամք քո որ-
պէս յերկինս և յերկրի։ Օհաց մեր հանապա-
զորդ տուր մեզ այսօր։ Եւ թող մեզ զպարտիս
մեր, որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց։
Եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն. այլ փրկեա
զմեզ ի չարէ։ Օի քո է արքայութիւն և զօրու-
թիւն և փառք յաւիտեանս. ամէն։

Տ ի՛ն ևիմէ պէտ ևիմ բանաս, բնաւ
իմ երեսացէ զօրհնութիւնս քո։

Տէր ևիմէ պէտ ևիմ բանաս, բնաւ
իմ երեսացէ զօրհնութիւնս քո։

Օրհնեալ հանապազ և միանգամեան ան-
բաժանելի սուրբ երրորդութիւնն՝ հայր
և որդի և հոգի սուրբ. այժմ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ, և բազումք յարեան ՚ի վերայ իմ։

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չի՛ք փրկութիւն սորա առ Ած իւր։

Եայլ դու տէր՝ օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։

Ձայնիւ իմով առ առ տէր կարդացի, և լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։

Ես ննջեցի և ՚ի քուն եղէ, զարթեայ և տէր ընդունելի իմ է։

Ո՛չ երկեայց ես ՚ի բիւրաւոր զօրաց նոցա. որք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս։

Եբի՛ տէր և փրկեա՛ զիս Ած իմ, զի դու հարեր զամենեսեան, որք կին ընդիս թշնամութեամբ ՚ի ատրապարտուց և զատամունս մեղաւորաց փշրեսցես։

Տէառնդ է փրկութիւն. ՚ի վերայ ժողովրդեան քոյ օրհնութիւն քոյ։

Տէր Ած փրկութեան իմոյ, ՚ի տուէ կարդացի և գիշերի առաջի քոյ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ։

Օ՛ի լսաւ չարչարանօք անձն իմ, և կնանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան, և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որք լքանեն ՚ի գուբ։

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ՚ի մեռեալս ազատ։

Որպէս գվիրաւորս, որք ննջեն ՚ի գերեզմանս։

Օ՛րս դու ո՛չ յիշեցեր, նոքա ՚ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան։

Եդին զիս ՚ի գրի նիզքնուքն, ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու։

Ցիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո, զամենայն զբօսանս քո ածեր ՚ի վերայ իմ։

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ, և եղէն զիս նշաւակ իւրեանց։

Մատնեցայ և ո՛չ ելանէի, աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ։

Ընդաղակեցի առ տէր զօրհնասպաղ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Մի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչելիս քո, կամ բժիշկք յարուցեալ՝ խոստովան առնիցին առ քեզ։

Մի թէ պատմեսցի ոք երբէք ՚ի գերեզ-

մանի զողոմանութիւնս քո, կամ զձշմարտութիւնս քո 'ի կորսանան։

Ա՞ի թէ ձանաչիցի՞ն 'ի՛՛ խաւարի քո քանչիլիք քո, կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ։

Նա առ քիզ ակր ազաղակեցի, առաւօտու ազօթք իմ ժամանեացին առ քիզ։

Ընդէր ակր մերժես զանձն իմ, կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի մանկութենէ իմմէ. 'ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ափշեցայ։

Յիս հասաստեցաւ բարկութիւն քո, արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։

Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր, զոր ամ պաշարեցին զիս 'ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամն իմ և զծանօթս իմ, զամն թշուառութեան իմոյ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, և ամենայն ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, և մի՛ մոռանար զամենայն տուրս նորա։

Ո՛ քաւէ զմեղս քո, բժշկէ զամենայն

հիւանդութիւնս քո։

Ո փրկէ յապականութենէ զկեանս քո, պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։

Ո ընու 'ի բարութենէ զցանկութիւն քո, նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։

Ընդէ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս քո ամենայն կրկնոյց։

Եթոյլ տէր զձանապարհս իւր մովսէսի, և որդւոցն իսրայէլի զկամս իւր։

Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։

Ո՛չ իսպառ բարկանայ մեզ տէր, և ո՛չ յաւիտեան պահէ ոխս։

Ո՛չ ըստ մեղացս մերոց արար մեզ տէր, և ո՛չ ըստ անօրէնութեանս մերում հատոյց մեզ։

Ընդ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութիւն իւր 'ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի արար 'ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։

28626

ԳԵՏԱՐԱՆ

Որպէս գթայ Հայր ՚ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթասցի տէր յերկիւղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, յիշեաց թէ հող եմք։

Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր, որպէս ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի։

Շնչէ ՚ի նմա հողմ, և ո՛չ է, և ո՛չ ևս ևս ևս

Աղերսեալ ի պաշտօնեայ գիւղերոյ։

Յիշեցարո՛ք ի գիշերի զանուն քո՞ տէր։

Ընդհանցի՛ն սիրտք մեր զրան բարի։ և լինիցուք մեր պատմեցին զգործս երկնաւոր թագաւորին։

Ի մէջ գիշերի յարուցեալ խոստովանեցարո՛ք ընդքեզ տէր։

Զարօթս մեր տացուք քեզ տէր ի գաւիթըս քո ի մէջ նոր երուսաղէմի։

Ի գիշերի համբարձարո՛ք ընձեռըս մեր սըրբութեամբ առ քեզ տէր։

Ի ձայն զոհութեան ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք ըզտէր։

Զարթիք փառք իմ, զարթիք. և ի ին զարթեամբ առաւօտուց արիցուք։

Զարթիք ընդ ըզարթիսն, մանկունք վերինըն սիօնի. ալէլուիա։

Զարթիք որպէս լուսոյ, ի յօրհնութիւն հօրըն լուսոյ. ալէլուիա։

Զարթիք վերկեալք արեամբ, և տուք պիտառըս փըրկողին. ալէլուիա։

Ասելի՛ տրա ինձ առաւօտու զողորմութիւնս քո. զի ես ի քեզ տէր յուսացայ։

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր հանեայ զանձն իմ։

Փրկեա՛ զիս ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես աստուած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիրն ուղիղ։

Վասն անուան քո տէր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քովք հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քովք սատակիս՝ զթշնամիս իմ. և կորո՛ զամենայն նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սըրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս անց յաւիտեանց. ամէն։

Օ՜արթիք նոր ժողովուրդ, նոր՝ ևրգս առեալ նորոգողին. ալէլուիա։

Օ՜արթիք հարսունք հոգւով ըսպասեալք զալոյ սուրբ փեսային. ալէլուիա։

Օ՜արթիք վառեալք լուսով ըստ իմաստուն սուրբ կուսանացն. ալէլուիա։

Օ՜արթիք պատրաստեցէք իւղ լապտերաց ղՔրիստ արտաստուս. ալէլուիա։

Օ՜արթիք և մի՛ ննջէք, նըման յիմար կուսից նիրհէք. ալէլուիա։

Օ՜արթիք երկիւղածութիւք և արտասուօք զայս ասացուք. ալէլուիա։

փ Օ՜արթիր ը՛նդէր նը՛ նջի՜ս. տէր մի՛ մերժեր ընդմի՛շտ ի՛ սպառ։

Ընդ՛ տէր օդնեա՛ մեզ. տացո՛ւք անուանեդ քումմ ըզփա՛ռս։

Ընդ՛յժմ և՛ յաւէտ. հօր և որդւոյ, և սուրբ հոգւոյն. ա՛մէն։

փ Օ՜ա՛թո՛ւցեա՛լքս ի՛ զրա՛զմանէ՛ դիշե՛րայի՛ն հա՛նգրստա՛նէ՛։

Ընդ՛հանրհոգի մեզ մարդասէր տէր մըխիթարութիւն և ի՛ սփոփանս նկհլեցեալ։

Ընդ՛հա և դողութեամբ կացցուք ի՛ յաղօթս։

Ն՛հեա՛լ խո՛սատո՛վանե՛ցո՛ւք ըՔ՛ցյա՛նցա՛նս։

Ե՛ւ զրացուք ի՛ քրիստոսէ զքաւութիւն և ըսմեծ գողորմութիւն։

Ը՛նդ՛ նրա՛ժա նհլի և՛ ը՛հա՛մա՛զո՛յ ե՛րը կ՛ղ
բո՛ղո՛ւթե՛անդ։ հա՛մա՛ձա՛յնե՛ալք ընդ ը՛զո՛բս ե՛րկը՛նի՛ց։ փա՛ռս մա՛տո՛ւցա՛նո՛ւք։

Փա՛ռը՛ք քե՛՛ղ։ Ո՛ր յա՛՛նա՛րո՛ւե՛՛ստ յա՛թո՛ռ բա՛՛ր՛ձրացեա՛՛լ հանդի՛՛ս։ ո՛՛ր ա՛՛ր՛՛ծ՛՛ հը՛՛զօր և սքան՛՛չե՛լագո՛՛ր՛՛ծ։

Փառը՛ք քե՛՛ղ։ Ո՛ր յանէից գոյացուցեր զամենայն արարածս. սուրբ աւրծ անձառ հօր անեղ որդի։

Փա՛՛ռը՛՛ք քե՛՛ղ։ Ո՛ր տեսչութեամբ խնամես զամենայն արարածս. սուրբ աւրծ բըղխումն անբռնազատ աղբեր։

Տէ՛՛ր։ Ո՛՛ղո՛՛ղո՛՛ր՛՛զա՛՛պա՛՛ք նկհլեցեալ ի՛ քէն հայցեն ասելով. հովիւ բարի. ո՛՛ղո՛՛ր՛՛մեա՛՛ բանաւոր հօտի։

Ը՛՛մ՛՛ե՛՛ն. ա՛՛լէ՛՛լո՛՛ւ՛՛իա՛՛. ա՛՛լէ՛՛լո՛՛ւ՛՛իա՛՛. ա՛՛լէ՛՛լո՛՛ւ՛՛իա՛՛։

Ը՛՛մ՛՛ե՛՛ն. ա՛՛լէ՛՛լո՛՛ւ՛՛իա՛՛. ա՛՛լէ՛՛լո՛՛ւ՛՛իա՛՛. ա՛՛լէ՛՛լո՛՛ւ՛՛իա՛՛։

Օ՜ աղթութեանքդ ամենեքեան ի հանգըստանել քո՞ւ, զոր շնորհեայ մեզ մարդասէրն աստուած ի միխիթարութիւն և ի սփոփանս ակարութեան մերում, Եւ ակնա՞րքս միաբան հոգւով ի փառաբանութիւն և ի պատիւ ամենասրբոյ անուան տեառն մերոյ և փրկչին յիսուսի քրիստոսի: Ընդի՞ և զողութեամբ կացցուք յաղօթս առաջի նորա: Եւ զոհացարո՛ւք զնմանէ ի պիտանի ժամուս յայսմիկ, զոր իրաւանց և արդարութեան նորա: Որ ընարեաց զմեզ ողորմութեամբն իւրով. և շնորհեայ մեզ բերել զնմանութիւն երկնային հրեշտակացն ի փառաբանիչս աստուածոյ ամենեցուն և մի՛շ լի՛նիլ, Եւ մե՛ք այսուհետև սրբովք զանձինս մեր ի խոշտ և ի չա՛ր գո՛րծոց: Համարձո՛ւք զձեռս մեր ի սրբութիւն առանց բարկութեան և երկմտութեան: Հաւատո՛վ խնդրեսցուք ի նմանէ զքաւութիւն և զթողութիւն յանցանա՛ց մե՛ր: Խոստովա՛ն լինելով զանձինս մեր ի մեղս և ի յանցանս, զոր գործեցաք ի գիտութեանս և յանգիտութեանս, Եւ ա՛ռ զանօրէնութիւնս մեր և զմեղս մեր և զանցանս մեր: Եւ ա՛ռ զանօրէնութիւնս մեր և զմեղս մեր և զանցանս մեր: Եւ ա՛ռ զանօրէնութիւնս մեր և զմեղս մեր և զանցանս մեր:

զաղանիս սրտից մերոց ծածկագիտին աստուածոյ: Ո՞րպէս զի ընդունելով զպատգամսն մեր աղօթիւք և բարեխօսութեամբ ամենայն սրբո՛ց: Շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն աստուած կեալ առաքինութեամբ՝ և անարատ փարուք բան կամաց նորա յայսմ աշխարհի: Եւ արժանաւո՛ր լինելով յաւիտենական և երկնային իւրա՛նց: Օ՜ր խոստացա՛ւ սիրելիա՛ց իւրո՛ց՝ ձշմարի՛տն աստուած՝ յիսուս քրիստոս. տէ՛ր մեր կեցո՛ և օ՛գնական: Ա՛մէն տէ՛ր:

Օ՜ճատո՛ւած դիշերիս խաղաղութեամբ անցուցանել՝ հաւատո՛վ ի տէ՛ր խնդրեսցո՛ւք: Շնո՛րհեա տէ՛ր,

Օ՜ հրեշտա՛կ խաղաղութեան պահապան անձանց մերո՛ց. ի տէ՛ր խնդրեսցուք:

Օ՜ քաւութի՛ւն և զթողութիւն յանցանաց մերո՛ց. ի տէ՛ր խնդրեսցուք:

Օ՜ սրբոց խաչին մեծ և կարո՛ղ զօրութիւնն յօգնութիւն անձանց մերո՛ց. ի տէ՛ր խնդրեսցո՛ւք:

Եւ և՛ս միաբա՛ն վասն ձշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ՝ զտէ՛ր աղաչեսցո՛ւք: Ցե՞ զո՞ղ թեաւ

Ո՛չ անձինս մե՛ր և զմիմեանցս՝ տե՛ր
մի՛ ամենակալին յա՛ղն ասա՛ցո՛ւք,
Վա՛ղ տեառնդ յա՛նձն եղի՛ցո՛ւք։
Ողորմա՛ ձեզ տէր ստուածա՛ մեր՝
ըստ մեծի՛ ողորմութեան քո՛ւմ. աստա-
ցո՛ւք ամենեքեան միաբանութեամ՛բ։
Տէր ողորմա՛, տէր ողորմա՛, տէր
ո՛ղորմա՛։

Ե՛ս ասե՛մ Տէր ողորմա՛ ըսպ պապղածի
աւո՛ր։ Ի՛ կիրակէ և՛ ի պօղոս պետրո-
նակոնն՝ երե՛ք Տէր ողորմա՛. իսկ ի՛ պօղոս
պետ՛ց՝ չո՛ւոն Տէր ողորմա՛. և յաւո՛ր
պահոց՝ հարիւ՛ր Տէր ողորմա՛։

Ա՛յլոյն աեսած Աբրահամի Հայոց կաթուղիկոսի՝
ողբերգութիւն անձին զղջացելոյ, եւ ընդողոք իւրա-
քանչիւրոյ դիմի խոստովանաբար։

Ե՛ղեսարհ աննա՛յն. առիս նայիցնա՛լ.
ախտակից լերսի՛ք։ Հանամ զչրթունս.
բարբառիմ լեզուա՛ս. բոզքիմ զանձ-
նէս. տէր ողորմա՛. տէր ողորմա՛. տէր ողորմա՛,

Գողղ եղէ մեղաց. գրտող կորստեան.
դուք լինձ փորձիչ։ Գաւեցի զանձն իմ.
գաւաճանեցի. գարան գործեցի տէր ո-
ղորմա՛

Երբեմն էի լոյս. և այժմ եմ խաւար.
և ըստուեր մահու։ Օ՛ձ եղէ պատմե-
ցից. գթիւ մեղաց իմոց. գի բազում են
յոյժ. տէր ողորմա՛

Ընկինք և երկիր. եկա՛յք ողբացեք.
եղկելի զանձն իմ։ Ընարեցի լինձ չարն.
ընկալաւ կամաւ. ըզհոյլս մեղաց. տէր
ողորմա՛

Թաթաւիմ աղմով. թաւալիմ ի մեղս.
թօթափիլ չկարեմ։ Ժանտ ախտիւ լը-
ցեալ ժահահոտ եղէ. ժամանակս բա-
զումս. տէր ողորմա՛

Ի բաց մեկնեցայ. ի սուրբ խորհրդոց.

'ի բարեաց գործոց։ Լաւ վարկաւ անձն իմ. լուսոյն հեռանալ. լինիլ ընդ խաւար. աէր ողորմեա՛

Խորհուրդք չարին. խաբեն զհոգիս. խորասոյզ առնեն։ Ծածկին անպընդօք. ծիծաղին զլորմամբս. ծանակ զնս առնեն. աէր ողորմեա՛

Ամաւ կորացայ. կարկամեալս անձամբս. կանգնիլ ո՛չ կարեմ։ Ջուր մեղաց կիզող. հրդեհեաց որ յիս. հոգեւոր բարիս. աէր ողորմեա՛

Ձաղկեցայ մեղօք։ ձաղեցին տեսօղք. ձանձրացաւ հոգիս։ Ո՛ղի դառնութեան. զօրեալ 'ի սիրտ իմ. զամպար իմ շիջաւ. աէր ողորմեա՛

Ձաշակմամբ մեղաց. ձաշեցի զմահ. ձոխս աղքատացայ։ Սնեալ եմ հոգեւոր. մոլորեալ մսօքս. միայն կամ մարմնոյս. աէր ողորմեա

Յորոգայթ մահու. յորսոյին անկայ. յաղթեցայ յախտից։ Անախտ Թըշնամանն նշաւակ եղէ. ետր միշտ խոցոտիմ. աէր ողորմեա՛

Հուրջ պատեալ դինեմ. շունք բաղումք եղին. շաղախին արեամբս։ Ոչս եղէ չարին. ուռկանաւ մեղաց. որսացաւ զանձն իմ. աէր ողորմեա՛

Ձարաչար վշտօք. չարչարի անձն իմ. չունիմ զգաստութիւն։ Պարտապան գտայ. պարտուց յանցանաց. պարանալս 'ի մեղաց. աէր ողորմեա՛

Ջանամ զըղջանամ. ջեռանեմ դարձեալ. ջեռնում հրով մեղաց։ Ոարբի կոչեցայ. ռակայ անուանիմ. ռամկական վարուք. աէր ողորմեա՛

Սիրով ցանկութեան. սատիկ բարկութեան. սիրտ իմ խոցեալ է։ Ալիւք յանցանաց. վըշտանայ հոգիս. վարանեալ շրջիմ. աէր ողորմեա՛

Տիրեցին ինձ չարք. տարապիր հանին. տիրական գրկացին։ Բարուն ուրոյն բարուց. բանձական ձայնին. բոտինս ո՛չ լուայ. աէր ողորմեա՛։

Ցանկութիւն չարեաց. ցանկալի դիմօք. ցաւեցոյց զաչս իմ։ Խնդութեանն ուրոյն. սիւռմամբ խառն ախտից. սիրծնեալ է հոգիս. աէր ողորմեա՛

Փութացի'ր անձն իմ. փախչել 'ի չարեաց. փափագիլ բարեաց։ Ո՛ղի միշտ մերձ ծանի'ր. քուն մահու եկեալ. քընեզ զպաւաւոր. աէր ողորմեա՛։

Ընծայն բարեխօսութ յիշեա՛ տէր ողորմ

Հորին տեառն Աստուծոյ Հայոց կաթուղիկոսի եւ ազգիս ամենայն Քրիստոսի հաւատացելոց, նաեւ խրատանշելոյ դիմի երկրպագութեանն առանձնական։

Աստուած լուսոյ. արիզակն արդար. առ
իս լոյս ծագիա՝ Բղխումն ի հօրէ. բղխ-
եսիա՝ ի հոգւոյն. բան քեզ՝ ի հաճոյս։

Պահեզ ողորմութեան. գանձիդ ծո-
կեոյ. ղըտօղ գիս արա՝ Պուռն ո՛ր ո-
մութեան. գաւանողիս բա՛ց. գանեցո՝
վերնոցն։

Երրեակ միութիւն. եղելոյ խնամօղ.
և ինձ ողորմեա՝ Օրհնի՛ր աչր յօգ-
նել. զարթո՛ ըզմտիւնալս. զուարթնոց
նմանիլ։

Նդ հայր անըսկիզբն. էակից որդի. և
միշտ սուրբ հոգի՝ Ընկա՛լ գիս զքեզ. ընկա՛լ զքեզ. ընկա՛լ ողորմած. ընկա՛լ մարդասէր։

Թագաւոր փառաց. Թողութեանց տը-
ւօղ. Թո՛ղ ինձ զպ յանցանս՝ Ժողովօղ բարեաց. ժողովիա՝ և գիս. ժողովա անդ-
բանեաց։

Ի՝ քէն աչր հայցիմ՝ ի մարդասիրէդ.
ինձ բըժշկութիւն։ Լո՛ր կեանք մեռելոյս.
լոյս խաւարելոյս. լուծանօղ ցաւոյս։

Խորհըրդոյ դիտօղ. խաւարիս շնորհիա՝ խորհուրդ լուսաւոր։ Ողջունեդ
հօր ծոցոյ. ծածկելոյս սուրբեաւ. ծա-
դիա՝ լոյս փառաց։

Անարատ փրկիչ. կեցո՝ ըզմեռեալս.
կանչնիա՝ զըլորեալս։ Հաստատիա՝ հաւա-
տով. հաստատիա՝ յուսով. հիմնեցո՝
սէրով։

Հնչիւս ադաչեմ. ձեռօքս պաղատիմ.
ձի՛ բարեաց շնորհիա՝ Ողջմբարեմ լու-
սոյ. զեկավար ճարտար. ղօղեալս ամ-
բարձ՝։

Ճառագայթ փառաց. ճանապարհ ինձ
ցոյց. ճեպել՝ ի յերկինս։ Միածինըդ
հօր. մո՛ծ զիս յառաջասա. մաքուր
հայրանեաց։

Յորժամ գաս փառօք. յահագին ա-
ւուրն. յիշեա՝ զիս քրիստոս։ Ներողօղ
հնութեանց. նորոգեա՝ և զիս. նորոգ
զարդարեա՝։

Ընդհատու բարեաց. շնորհեա՝ գքա-
ւութիւն շնորհեա՝ զմեղսութիւն։ Ա-
րեամբ տէր. ողոյս փրկութեամբ որ
վասն եմ՝ ի սուգ։

Ձար մըշակողին. չար սերմանց նորին

չորացո՝ զպատուէն. Պարզևիչ բարեաց. պարզևիա՝ իմոց. պարտեայս Թագուհիի.

Ջուր շնորհիա աչացս. ջերմ հեղուլ զարտասր. ջընջիլ գյանցանս. Ոտիւնդր քաղցուս. ոամ հոգւոյս արբո՝. ոահ ցոյց ինձ լուսոյ:

Սէր անուն յիսուս. սիրով քովճըմելիա՝ սիրա իմ քարեղէն: Վասըն զըթութեան. վասն ողորմութեան. վերըստին կեցո՝:

Տինչալուդդ տեսլեամբ. տո՛ւր ինձ յաղենալ. տէր յիսուս քրիստոս. Բարեւնդ երկնաւոր. բօտիա՝ զաշակերտս. բամիդ երկնայնոց:

Յողջ արիան քոյ տէր. ցօղիա՝ ի հոգիս. ցընծասցէ անձն իմ: Ուիւծիալըս մեղօք. ւիւծիալ ադաչիմ. ւիւսել ինձ բարիս:

Փըրկիչ բոլորից. փուրթա՝ զիս փրկել. փորձութեանց մեղաց: Ռաւիչ յանցանաց. քաւիա՝ զօրհնաբանս. քեզ երգել բզիաուս:

Ըսուսածածնէն բարեխօսութեամբն, յիշեա՝ տէր և ողորմեա:

Օրհնէ ասէ աղօթս:

Օրէն պահանամբ տէր ձեռ մեր, որ շնորհեցեր մեզ հանգիստ քոյ խաղաղութեամբ: Եւ զարթուցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագութիւն սահարդ և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ: Տուր մեզ տէր ազաչեմք զքեզ, պճնացուած զիշերիս խաղաղութեամբ անցուցանել. և զամենայն ժամանակս կենաց պանդխտութեան մերոյ, երկիւղիդ քո ամրացո և պահեա: Որպէս պէ ըզդուշութեամբ՝ և անարատ վարուք կատնաւարեալք յայսմ աշխարհիս, ժամանեսցուք յանդորդ և ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւիտենական ի կեանսդ: Ընդ նոհօք և մարդասիրութեամբ տեառն մերոյ և փրկչին յիսուսի քրիստոսի: Ընդ որում քեզ հօր և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:
Ըստուծոյ երկրպագողաց:

Այսուհետ տէր բարերար ողորմութեամբ քով յերկրպագուս և ի փառաբանիչս

անուանդ քումմ սրբոյ։ Տէր զօրութեանց
խաղաղացո զանձինս մեր յամենայն սաստ-
նայական խռովութենանց և յաշխարհա-
կան զբօսանաց։ Օհրեշտակ խաղաղու-
թեան քո առաքեա առ մեզ, որ եկեալ
պահեսցէ զմեզ անխռովս ի տուէ և ի
գիշերի, յարթնութեան և ի հանգըս-
տեան մերում։ Որպէս զի բարեպաշտու-
թեամբ և արժանաւորապէս քեզ տնօ-
նըդ ծառայելով ի կեանս յաւիտենից, ժա-
մանեսցուք յաւիտենական երկնից ար-
քայութեան քոյ։ զոր պատրաստեցեր ի
սկզբանէ աշխարհի սրբոց քոց։ Ն- ընդ
նոսին զոհանալով փառաւորեսցուք ըզ-
հայր և զորդի և զսուրբ հոգի։ այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս
ամէն։

Ելէլուիա, ալէլուիա։

Ընտ ասի տաղտա քոտ ձայնին, և զինի տաղտին
ասի ըտտ ձայնին կանոնագլուխ։

Կանոնագլուխ կոչեցաւ ըստ ոմն յայնիցն։

Գիանան տէր զանհոսի՛կ, ո՛յք զանն զի՛ս. ալէլուիա։ մարարիր ընդ այնո-
սի՛կ որք մանրաբնեայն ընդիս. ալէլուիա։
Ե՛ս զինն և զասացար քո, և արի՛
յօգնել ինձ. հան զսուր քո քընդիմ
հալածչաց իմոց, ասել զնոսա, և ա-
սա զոս ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո
ես եմ։

Ընդհաչեցին և յոտնթ լինին՝ որք խնդ-
րէին զանձն իմ. զարձցին յետս և ա-
մաչեսցին, որք խորհէին ինձ չար։

Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի
հողմոյ. և հրեշտակ տեառն նեղեսցէ
զնոսա։

Եղիցին ճանապարհք նոցա ի խաւար
և ի դայթակղութիւն, և հրեշտակ տ-
հալածեսցէ զնոսա։

Ի՞ նանիր թաղուցին ինձ որոգայթ յա-
պականութեան իւրեանց, և ի նանիր
նախատեցին զանձն իմ։

Տէր՝ յերկինս է ողորմութիւն քո. և

ձշմարտութիւն քո մինչև յաւիտեան. ա՛լէլ՛ուիա՛. ա՛լէլ՛ուիա՛:

Ընդարձակ քո ողորմութիւնք ձեր. իրաւունք քո ուսո՛ր խոստք բազումք. զմարդիկ և զանասուն կեցուցանես դու ա՛ռ:

Որպէս զի բազում ողորմութի՛ք քո ձեր. այլ որդիք մարդկան՛ ի հովանի թեւոց քոց յուսացին:

Երեսցին նոքա՛ ի պարարտութենէ տան քո. և գո՛ւխ փափկութեան քո՛ ասցես ըմպել նոցա:

Ի՛ քէն է աղբիւր կենաց. և լո՛ւսով հիւսոյ քոյ տեսանեմք պղոյս:

Ձգա՛ձիւ զողորմութի՛ւն քո՛ ոյք ճանաչեն զքե՛զ, զարդարութի՛ւն քո՛ ոյք ուղիղ են սրտիւ:

Մի՛ եկեսցեն՛ ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմե՛զ:

Ընդ անկցին ամենեքեան՝ ոյք գործեն զանօրէնութի՛ւն. մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել:

Փա՛ռք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն. ա՛լէլ՛ուիա՛. ա՛լէլ՛ուիա՛:

Ընդ՞ա՛յ անըզգամն՛ ի սըրտի իւրում թէ՝ ո՛չ գո՛յ ա՛սաբ՛ած. ալէլ՛ուիա՛: ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ո՛չ ոք է որ առնէ ղբաղցրութի՛ւն. ա՛լէլ՛ո՛ւիա՛:

Ընդ յերկնից նայեցաւ յամենայն որդիս մարդկան, տեսանել թէ եթէ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զաստուած:

Ամենեքեան խոտորեցան՛ ի միասին, և անպիտանացան:

Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ՛ ոք մինչև՛ ի մի:

Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան, որք գործեն զանօրէնութի՛ւն,

Որք ուտէին զժողովուրդ իմ՝ ոպէս կերակուր հացի՛. և առ ած ո՛չ կարդացին:

Ա՛յն ո՛չ զա՛յր նոցա փոխանակ. և ո՛չ երկեան յաստուածոյ. ալէլ՛ուիա՛ ալէլ՛ուիա՛:

Զկնաց զձեռն իւր՛ ի հաստուցանել նոցա. և նոքա պղծեցին զբերնո՛ւ նորա:

Համանեցան՛ ի սրտմտութենէ հիւսոյ նորա. և ե՛կաս՛ ի սիրտս նոցա:

Պակուղ եղեն բանք նոցա քան զձէթ, և ինքեանք սրպէս սլաք:

ակ

փ

Լինիմ ի տէր միշտ քո՝ և նա հիմնարկէ զքեզ. և ուր սայ Յաւիտեան առաքեալքիւն արդարոյ։

Ինու ձեռ իջուցիս զնա ի գուբ ապականուեր. արք արիւնահեղք և նենգաւորք մի՛ հասարակեսցին զաւուրս իւրեանց. այլ ես ի քեզ տէր յուսացայ։

Փառք հօր և. այժմ և միշտ և։

ալէլուիա. ալէլուիա։

Ե՞ Ի քո՞ղ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւի՛տեան. ա՛լէ՛ի՛ լո՛ւիա՛։ յարուրթեան քում փրկեա և ա՛պրե՛ցո զիս. ա՛լէ՛ի՛ լո՛ւիա՛։

Ինանալհեցո՛ առիս գուռնկն քո, և կեցո զիս։

Լի՛ր իմ առաուաձ ապաւէն, և տնքի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատուրթիւն իմ և ապաւէն իմ գու ես։

Ե՛առաուաձ իմ, փրկեա զիս ի ձեռաց մեզաւորի, ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Ինու ես համբերուրթիւն իմ տէր, տէր յոյս իմ՝ ի մանկուրթենէ իմմէ։

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ, յորովայնէ մօր իմոյ գու ես ապաւէն իմ. և առ ի քէն է օգնուրթիւն իմ յաւիտեան ժամ։

Ե՛ր կիւ լսեցողքն նը՛մա ամ թագաւորք զ
կրկրի. և ամ ազգք ծառայեսցին նը՛մա. ա՛լէ՛ի՛ լո՛ւիա՛. ա՛լէ՛ի՛ լո՛ւիա՛։

Ո՛չ փըրկեաց զաղքատան ի ձեռաց հզօրի. զաղքատն և զտնանկն, որոյ ո՛չ է իւր օգնական։

Ընկալայեսցէ նա յաղքատան և ի տնանկն. և զանձինս անանկաց կեցուսցէ. ի վաշխէց չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա.

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա. կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց.

Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. և զօրհնասպաս օրհնեսցեն զնա։

Եղիցի հաստատուրթիւն ընդ ամ երկիր. և ի վերայ գլխոց լերանց։

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ նորա. և ծաղկեսցի ի քաղաքի տեառն որպէս խոտ երկրի։

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յաւիտեան· ի յառաջ քան զարեւ է անուն նորա։

Ի նա օրհնեացին համ ազգք երկրի, և ամենայն ազինք երանիցեն նմա։

Օրհնեալ ակր ած իսրայէլի որ առնէ սքանչելիս միայն· և օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց նորա յաւիտեան· լցցի փառօք նորա համ երկիր· եղիցի եղիցի։

Փառք հօր և· ա՛լէլո՛ւիա՛· ա՛լէլո՛ւիա՛։

ԲԿ Օ՜ո՛ղորմութի՛ւնըս քո տէր յա՛ւի՛տեան օ՛րհնե՛ցէք· ա՛լէ՛լո՛ւիա՛։ ազգ ազ յազգ պատմեցից գձշմարտութիւնս քո բե՛րա՛նո՛վ իմո՛վ· ա՛լէլո՛ւիա՛։

Եսացիր՝ թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի· յերկինս պատրաստ եղիցի ճըշմարտութիւն քո։

Եղի ուխտ ընտրելոց իմոց· երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո· և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելիսդ

քոյ տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ· կամ ո՞վ նմանեցի տեառն յորդիս այ։

Փ Թա՛ թձուցի՛ր զօդնութիւն ի սրոյ նոյն· և ո՛չ ընկալար զնա ի պա՛տի՛րա՛ղմի՛· ա՛լէլո՛ւիա՛· ա՛լէլո՛ւիա՛։

Ընդարձեցեր զսրտութիւն նորա, և զաթոռ նորա յերկինս կոչծանեցեր։

Նուաղ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա· և հնձեր զնովաւ զամօթ։

Մինչև ի՞րդ դարձուցանես զերեսս քո խոպան· բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութիւն քո։

Յակ արդ յիշեա և տես՝ թէ ով է իմ հանդիսա· միթէ ի զո՞ւր լինչ սահեցեր զամենայն որդիս մարդկան։

Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ո՛չ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձեռաց դժոխոց։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր առաջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։

Յիշեա զնախատինս ծառայից քոյ, զոր ընկալայ ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։

Զօր նախատեցին Քրիստոսիք քո տէր, նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։

Որհնեալ տէր որ ճշմարիտ յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Փառք հօր և. ա՛լէլուիա՛, ա՛լէլուիա։

———

զձ Աստուածն եղբո՛ւք տեառն՝ որ յայտնեցաւ մեզ քահոյր է. ա՛լէլո՛ւիա՛, որ յաւիտեան է ողորմութիւն նորա. ա՛լէլո՛ւիա՛։

Ո՛ խօսեսցի զօրութիւնս տեառն. լսելի արասցէ զամենայն օրհնութիւնս նորա։

Երանի՝ որք պահին վկայութիւնս, առնեն զարդարութիւն յամենայն ժամ։

Յիշեա զմեզ տէր՝ ի հաճոյս ժողովրդեան քոյ. և այց զմեզ՝ ի փրկութիւն քո։

Տեսցո՛ւք մեք զբարեգործութիւն ընտրելոյդ քոյ. ուրա՛խ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քոյ. և գովիցուք մեք ի ժառանգութեան քո։

Անդաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք։

փ Ամենայն՝ որ ինոսա՝ ի ձեռս հեթանոսաց, ափրիցին նոցա ամենքիք իւրեանց,

և Քրիստոսիք իւրեանց նեղիցին զնոսա. և խոնարհ եղեն՝ ի ներքոյ ձեռաց նո՛ցա, ա՛լէլո՛ւիա՛. ա՛լէլո՛ւիա՛։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա զառնացուցին զնա՝ ի խորհուրդս իւրեանց. և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց։

Ջայցեա տէր՝ ի նեղութիւնս նոցա. ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զտէրս իւր, և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում. և նա զնոսա՝ ի գթութիւնս առաջի ամենայն գերչաց նոցա։

Փրկեա զմեզ տէր աստուած մեր. և ժողովեա զմեզ՝ ի հեթանոսաց։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ. և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո։

Որհնեալ տէր աստուած իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից.

Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն. եղիցի եղիցի։

Փառք հօր և. ա՛լէլո՛ւիա՛ ա՛մ։

———

պկ Ընտրի՛ իրաւունս և ա՛րդա՛րո՛ւի՛ ա՛լէլո՛ւիա՛։ մի՛ մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց. ա՛լէլո՛ւիա՛։

Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի բարի՛. զի մի՛ ամբարտաւանք զղջեսցեն զիս։

Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում տէր, և բանից արդարութեան քո։

Ըստ ընդ ծառայի քում տէր ըստ ո՛ղորմութեան քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ւ ինձ։

Ծառայ քո եմ ես, խնամատա՛ր արա զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։

Ժամ է պաշտել տէր. խափանեցին զօրէնս քո։

փ Մե՛ծ սիրեցին խնդրուածք իմ ա՛ռաջի քո տէր՝ ըստ բանի քում ի՛մա՛ստո՛ւն ա՛րա զիս. ա՛լէլո՛ւիա՛. ա՛լէլո՛ւիա՛։

Մատոյն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա՛ զիս։

Խրախոյս շրթունք իմ դօրհնութիւնս քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութեամբ են։

Նղեցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքե՛զ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մո՛լորեցայ ես որպէս զչխար կորուա՛եալ խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մո՛ռացայ։

Փա՛ռք հօր և. ա՛լէլո՛ւիա՛. ա՛լէ՛։

ղ Օ՛րհնեա՛ անձն իմ ընդ՝ե՛ր. օրհնեսցէ՛ց ընդ՝ե՛ր ՚ի կեա՛ս իմ. ա՛լէլո՛ւիա՛։ սաղմոս առասցէ՛ ՚ի քե՛զ իմ՝ մինչև եմ ես. ա՛լէլո՛ւիա՛։

Սի՛ յուսացաք յԻշխանս յորդիս մարդկան. զի ո՛չ գոյ փրկութիւն ՚ի նոսա։

Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ՚ի հո՛ղ. և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա։

Երանի՛ ազգի որոյ ա՛ր ա՛ծ յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նր ՚ի ա՛ր ա՛ծ է։

Ո՛ ա՛րար գերկինս և զերկիր, զծով և զամենայն որ է ՚ի նոսա։

Ո՛ պահէ պշնմարտութիւն յաւիտեան։ և առնէ իրաւունս պրիկեաց։

փ Պո՛վիա՛ կրուսադի՛մ ը՛զտէր. ա՛լէլ՛ ո՛ւ՛ա՛ լո՛ւիա՛։

Եւ օրհնեան պատուաճ քո սիօն։

Օ՛ղի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և օրհնեաց զորդիս քո՛ւ քով։

Ո՛ եղ զսահմանս քո՛ւ խաղաղութիւն։ պատարտուքիւն ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Առաքէ զբան իւր յերկիր՝ վազվազ ընթանան պատգամք նորա։

Տայնէ զձիւնն որպէս գաստ, և զմէգ սլա- պէս փոշի ցանեաց։

Ընկանէ զսառն որպէս պատառս. ա- ռաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կենալ։

Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա։ շնչեցոյն հողմք՝ և գնացան ջուրք։

Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդա- րութիւնն և զիրաւունս իսրայէլի։

Ո՛չ այսպէս արար ամենայն ազգաց տէր. և զդատաստանս իւր՝ ո՛չ յայտ- նեաց նոցա։

Փառք հօր և. ա՛լէլո՛ւ՛ա՛ լո՛ւիա՛։

———

Ա՛լէլուիա՛ ըդքի՛զ աէր զօրո՛ւթիւն դկ
իմ. ա՛լէլո՛ւ՛ա՛ լո՛ւիա՛ աէր հաստատէ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ. ալէլո՛ւ՛ա՛ լո՛ւիա՛։

Ընծ օգնական իմ, և ես յուսամ ի՛ն նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ՝ ընդունելի իմ է։

Օրհնելով կարդացից աւ աէր, և ի՛ թշնամեաց իմոց ապրեցայց։

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղիք անօրէնութեան խառնեցուցին զիս։

Ա՛նշաք դժոխոց պատշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։

Ի՛ նեղութեան իմում ես աւ աէր կար- դայի, և աւ աստուած իմ աղաղակեցի։

Օ՛գն՝ցուցիր ինձ զօրութիւն ի պա- տերազմի. և գյարուցեալսն ի վերայ ի՛մ նիրգոյ իմ ա՛ւա՛նդ։ ալէլո՛ւ՛ա՛. ա՛լէլո՛ւ՛ա՛։ փ

Օ՛թշնամիս իմ հալածականս արարիր. և զատելիս իմ ստահակեցեր։

Աղաղակեցին, և ո՛չ ոք էր որ փրկէր զնոսա. կարդացին աւ աէր, և ո՛չ լը- սաւ նոցա։

Անդրեցից դնոսա որպէս վոշխի առաջի հողմոյ. և ոչ կաւ գետհայց կոխեցից զնա։

Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի հակառակութենէ ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ՝ զոր ո՛չ գիտէի, ծառայեաց ինձ. և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեղին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան և կաղացան ՚ի շաւղաց իւրեանց։

Կենդանի է տէր՝ և օրհնեալ է ած. և բարձր եղիցի ած փրկութեան իմոյ,

Ած է որ խնդրէ զվրէժ իմ և հնազանդէ առնել զժողովուրդս ընդ ինեւ։

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ՝ բարձր արարեր զիս. և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս։

Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ ՚ի հեթանոսս. և անուանի քում սաղմոսասացից։

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա. առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա. դաւթի, և ընդ զաւակի նորա ազգէ մինչև յաւգ։

Փա՛ռք հօր և. ա՛ստ՛ուած՝ աստ՛ուած։

Կանճնադրութիւն բուն Կարեկենդանին և նոր Կիրակէին։

Ո՛րհնեա՛ անձն իմ զտէր. օրհնեցից զտէր ՚ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից Աստ՛ուծոյ իմոյ՝ մինչև ե՛մ ես։ սղ

Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան. զի ո՛չ գոյ փրկութիւն ՚ի նոսա։

Ելցէ հոգի ՚ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ՚ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ Տէր ած յակոբայ օգնական է նմա և յոյս նորա ՚ի Տէր ած է։

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով՝ և զամենայն որ է ՚ի նոսա։

Ո պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս տէր։

Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ զպանդուխտս. զորբս՝ և զայրին ընդունի տէր. և զճանապարհս մեղաւորաց կորուսանէ։

Թագաւորեցէ՛ տէր յաւիտեան, Աստ քո սիօն՝ ազգէ մինչև յազգ։

ՊՕրհնի՛ց ընդ քեզ զոհութեամբ ի կանս իմ. սաղմոս ասացից քի՛ զքո՞ւր աստ՞ս թագաւո՞ր յաղթա՛կան նոր ե՛րգո՞վ օրհնութեամբ։

ՍՕրհնեցի՛ք պատ՛ր՝ պի բարի է սաղմոս. ասասուծոյ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ դերուսաղէմ տէր. և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ։

Ո՛ժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զամենայն վէրս նոցա։

Ո թիւէ զբազմութիւն աստեղաց. և զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ։

Մեծ է տէր, և մեծ է զօրութիւն նորա. իմաստութեան նորա ո՛չ գոյ բաւ։

Ընդունի գհեզս տէր. և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր։

Օրհնեցի՛ք զտէր խոստովանութեամբ. սաղմոս ասացէ՛ք նմա օրհնութեամբ։

Ո ղգեցոյց զերկինս ամպով. և պատրաստ արար զանձրև իւր յերկիր։

Ե Բուսոյց զխոտ ի լերինս, և զալարի՝ ի սպասաւորութիւն մարդկան։

Ո տայ անասնոց կերակուր. ձագուց ագռաւուց՝ որք կարդան առնա։

Ո՛չ թէ ընդ զօրութիւս ձիոյ կամիցաւ տէր. և ո՛չ ընդ իրեսաս առն հակայի հաճեցաւ։

Հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս իւր. և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յողորմութիւն նորա։

ՓՔաղցրասցին քեզ քո՛ զոհութիւք երկիւղածդ անուան քո. զոր յուսացուցին աղօրմութ քո՛վ ի խորհուրդս կենսաբեր գալստեանդ քո՛յ։

Գովեա՛ երուսաղէմ զտէր։

ՍՆե օրհնեա զաստուածդ քո սիօն։

Օի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ։

Ո եդ զսահմանս քո ի խաղաղութիւն։ պարարտութ ցորենոյ լցոյց զքեզ։

Ընդաքէ զբան իւր յերկիր. վաղ վաղ ընթանան պատգամք նորա։

Տնէ զձիւն որպէս զասր, և զմէգ որպէս փոշի ցանեաց։

Ընդիանէ զսառն որպէս պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ։

Ընդաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա. շընչեցեն հողմք՝ և զնասցին ջուրք։

Պատմէ զբան իւր Յակոբայ, զարդա-
րութիւն և զիրաւունս Իսրայէլի։

Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց տէր. և
զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

Փ Ո՞ք ել ք՝ ե զո՞վ եկեղեցի փրկեալ քո
սուրբ. ջընջեալով տեսանէ ըզքիզ ըզ-
փըրկօղդ եկեալ Հայրական իշխանու-
թի՝ ի պահել ըզ սուրբըդս քո՞։

———

Աւետարանութիւն Մեծի Ուրբաթոյ։

Սղ Իշխանք հալածեցին զիս ի դանիր.
ա՛լէ՛լո՛ւիա՛ և ի բանից քոց երկեաւ
սիրտ իմ. ա՛լէ՛լո՛ւիա՛։

Ջնծացայ ես ի բանս քո, որպէս այն
որ գտանէ աւար բազում։

Ո՛ւխեղս առեցի և անարգեցի, և զօ-
րէնս քո սիրեցի։

Նօ՛ծն անդամ յաւուր օրհնեցից զքեզ,
փառս իրաւանց և արդարութեան քո։

Խաղաղութի՛ բազում այնոցիկ, ոյք սիրեն
զօրէնս քո, և ո՛չ գոյ ի նո՛ գայթակղութի՛։

Սպասեցի փրկութեան քումդ տէր, և
զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո,
և սիրեաց զնոսա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայու-
թիւնս քո. զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ ա՛ռաջի
քո տէր. ըստ բանի քումդ ի՛մա՛ստուն
ա՛րա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
և բանիւ քո փրկեա զիս։

Խղխնացեն շրթունք իմ գօրհնութիւնս
քո, յորժամ ուսուցանես ինձ զարդարու-
թիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութիւ՛ամբ են։

Եղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութեան քումդ տէր, և
օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
եալ. խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատ-
ուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Փա՛ռք Հօր և. ա՛լէ՛լո՛ւիա՛. ա՛լէ՛։

Ի՝ պէ՛տ է, և պատ՝ շ աւետարանն ի՝
քէ՛ց, և պատշ՛ուռն. և առն էլի՛ա՛ փա-
ռաւոր պատշ՛ուռն, ի, ի, փոխ։ Ընդէ՛ր

խաւսիցան հնդեմանօքս։ Տէր ղի բազում եղեն։ Ի կարգալ իմում լսեաւ։ Ես այլ ի ելանելն յայնէ կոյսէ, Իշխանք ժողովից ցան։ եկեալ անփամ առա՛, և պչեցին բազում։

Պատմագրութիւն մեծի Հաբաթայ։

Պա՛տմեա տէր զա՛յնո՛։ պես ի ԺԲ-ն 35։ Հայց եթէ Պատմագրութիւն ընդ սաղմոսին ասի՝ յետին գոլըլայն որ ի այլոց մարդարէից՝ եւս ասի։ Իսկ եթէ ոչ ասի ընդ սաղմոսին ոչինչ սովորութի ոմանց. զինի կանոնագիրքն ասի, (Նա եւս խաղաղութեան Օրհնուի եւ։) Նա ապա պաշտօն առնի ըստ ձայնին. և զինի հանգստեան աւետարան ընթերցեալ լինի։

Իսկ եթէ հանդիսի օր լինի. և խաչելութեան աւետարան ընթերցեալ լինի։ Զինի աւետարանին՝ (Պարոզօղ տիեզերաց.) ապա՝ (Ճոխ ուրուց հանդուցելոց։)

Իսկ ոմանք ընդ օրհնուէն կոյսին ընդ պաշտօնն. և զինի օրհնուէն զաւետարան ընթեռնուն, և զինի (Ճոխ ուրուց հանդուցելոց.) և (Քրիստոս որդի ամ։)

Ընդ տեառն Պերսեհի Հայոց կաթուղիկոսի ասացեալ յաղագս մեծի ութաթու փչերին Աբեղանացն։

Ի՛նչհանք ժո՛ղո՛վեցան ի՛ միա՛սի՛ նո՛վա՛ն տեառն և վա՛ն օ՛ծի՛լոյ նորա՛։

Այսօր անձա՛ր լուսո՛յն Ծա՛գո՛ւմն ի՛ փըրկութեան մեր կատարումըն. խոնարհի՛ ի՛ վիրնատուէն ի՛ ստուերական ծանից լըլուելն. նախ քան զընթրիսըն խորհըրդոյ սփաճաւ զինջակ արկօղն լուսոյ. և ջուր առեալ ծառայարար զոտս լուանայր պաշակերտացն

Ո՞ւր նին հօ՛ր փառաց լուսոյ պետրոս մերձիլ յոտս ո՛չ ներէր. այնմ ձեռաց որոյ են դորձք երկնից երկինք և երկրաւորք. որով կուբաց աչըք բացան խուլք և համերք արձակեցան. որ վերածեաց զինքն ի ծովին սաստեաց ալեացն և լըռեցին։

Գընթրեայն ընտրեա՛լ հօտին փոքու սաստէր զխորհուրդն ո՛չ գիտելոյ. որով դառնայր և հնազանդէր զոտս և զգլուխս մաքրել մաղթէր. զընթրեայս ասէ չէ ինչ պիտոյ լուացուըն ջրոյ զի լուացեալ է. ոտիցըդ պէտք են մաքրութիան յօդիւ ի գլուխս սրբութեամբ։

Դանուց իւրոց աշակերտաց զոր նախ քանիւ վարդապետաց. այսօր զործով ըղծայրագոյնն եղոյց յինքեան զխոնարհութիւնն. սպասաւորեալ հողեղինաց այն որ անտեսն ի հրեղինաց. տարեալ պաշտօն իւր ծառայիցն այն որ պաշտին ի սրովբէից։

Ո՞րեք տէրս ասէ էից և վարդապետս բոլորից. զաշակերտացդ և զծառայից զոտս լուացի ի հնոյ աղտից. միմեանց և դուք համբերութեամբ ցուցէք ըզնոյն խոնարհութիւն. բարձրացելոյն ի կործանումն և անկելոյ բնութենանդ կանգնումն։

Զո՞ր մաքրեցեր յաւազանին մաքուր ձեռօք զոտս նոցին. և ուսուցեր խոնարհութեամբ յաղթող լինել չար հըպարտին. և զիմ լուա զտիղմըն մեղաց աղաչանօք սըրբոյ գընդի. և ըզդընացս ուղղեա զոտին խոնարհութեամբ եկեալ յերկիր նոյ։

Օրընէ։ Ո՞ւ-էպտպան յօհ։ ձժշ։ ժդ. 16։ Ո՞մին ամէն։ վերջ. և աշակերտքն իւր։

նէուդդ ոոպշոո՝ 40։ Աբրանի որ խորհի։

Ըրկէս վտխագին։ Դատ արար։

Ո՞ան անօրէն՝նուէ եղին ի վերայ իմ։ տէր տէր մի՛ թո՝ղո՞ւր զնա։

Ո՞ից ղօրհնաբն մովսէսի զոր խօսեցաւ ի սինայի. եկեր ըղգառն օրինակին և ըզբաղարջն ընդ եղեգին. ըզհինն ի նորըս փոխելով զբսառնէրն ի լոյս ճշմարտելով. փոխան գառինն ինքըն գոլով գառն այ նուիրելո՞վ։

Ընդ բաղարջի՞ն հաց անխըմոր եաս ըզմարմինն իւր զերկնաւոր. ըզկուսածինն անսերմնաւոր զանապականն և զհոգեւոր. ընդ ոչխարին արեանն ուխտին եաս մեզ զարիւնն իւր ուխտ կըրկին. և եղեգան գառնագունին փոխան ըզվարս աստուածային։

Ծահիաւորն արարածոց զհացն կենաց եաս քաղցելոց. և զբաժակն ուրախարար ոգւոց յաշխարհ սըրտմերելոց. այս նոր ուխտ է իմոյ արեան փոխան հնոյ ուխտին արեանց. զոր յիշատակ իմ առնէք մինչև եկից եաս միւսանգամ։

Ո՞ղջմահ՝ըս ի քէն հայցեմք ընդ

ժողովեալ մեռոնանեին. որ դիենարարըզ քո մարդին բաշխեալ հատուր ընդ բաժանկին շնորհեա և մեզ տէր ընդ նոսին հաղորդ լինել քումմ սեղանին. կենաց հայիլ յոր փափաղիմք և ըմպելոյդ սմմ ծաքաւիմք:

Ո՛ յընարկոյ աշակերտացն յուդաս մեկնեալ ի սուրբ գառանցն. դրաքձօղ մեզաց գառն աստուծոյ մատնէր ի մահ ընդ ալծակեցոյ ի յընթրիսն հոգևոր մեզի ժըպիրհն և նենգաւորն. ուսիլով ընդ վարդապետաբն յաճախ դեսաբէուսթիրէն:

Լ՚ոյսն խօսէր աղիրսալէ խաւարիլոյն վասըն գարձի. մի՛ ոմն ի ձէնջ ասէ եղբարք զես մատնելոց է առ ի մահ պետրոս լըսեալ զայն զարհուրէր և ակնարկէր առ յովհաննէս. հարցանել թէ ով լոցե գաւաճանօղ վարդապետի՞ն:

Օ՛ըննէ Ը-եփոփան ղո-կաս: մկ: ևբ. 1: Ա՛կրձեցաւ տօն բաղ՝ վերջ: հայհոյութ:

Եւսրոյ աաղմա՝ 58: փրկեա զես ի: Ը՛ն մերժեցեր: Լ՚սր ձեռ աղօ:

Փրկեա զես ի թշնամեաց իմոյ ա՛ստըծ. և ի հարձակեաց իմոց ա՛պրեցո զես:

Ա՛նաձով սիրոյն յիւր սիրելեացն ըզպրըսմաբիւնն փարատեաց. թագեալ պատառ տայ յուդայի նըշաւակեալ ըզդողըն մատնէ. դր առեալ և մերկացաւ յատաւածայեն հոգւոյն շնորհաց. մատնեցաւ նախաչարին ընդ մատնութեն վարդապետին:

Ծ՛այրագոյն լուսոյն զրկեալ խաւարասէրն արատաքս եկեալ. տէրն յայտնէր լոյս եղելոցն ըզպայթակղելն ի պիշերի. պետրոս խօսէր խրախուսանէն և կըշտամբիւր հաւատոյ. գիւրն յաշխարհէ գլխոխին ասէր և ըզպատուհաս հոգւոյն պատմէր:

Ա՛ղրոնեան յայնկոյս ձորոյ ի վերնատաւունն եկ խորհըրդոյ. եմուտ պարտէզ ընդ պարտիզի եմոյծ զազամ յատին դրախտին. մուծցես և զմեզ տէր ընդ ներմին ուսոի հանիր նախ զաւաչինն.

զի ըզհայրինին այժանասցուք մեք ի-
բըստի՛ն.

Ո՞գայր ըզկրիցըն աբրամաբար երիւքն
եղեալ առնձնաբար. փըրկիլ պաշխարհս
հոգիս յօժար բայց է բնուի մարմնոյս
տըկաց. ուչ ոմն ուժիզ և գօրաւոր և ոմն
անզօր վըտանգաւոր. այլ մի և նոյն գոլ
միաւոր կըրէր ըզկիրսն կամաւոր:

Զայնիւ մաղթէր աղօթական վասն
առ հայր-իւր էական. ծունըր դընէր
խոնարհական որում կըրկնի ծունր ամ.
եթէ փըրկիլ մարդկան հնար է առանց
մահու իմ որ գրեալ է. բաժակ մահուս
յինէն անցցէ ուչ իմ կամաւ այլ քոյդ
տեսցէ:

Գ՚ղեալ յերկիւղ քըրտանց հոսման
ոլոռնաձև կայլակ վիժման. ի գօրանալ
հրեշտակ մերձեալ գօրինական դիրըն լը-
ցեալ. զի կատարեալ էառ գընուի ծածկն
բան ըզմարդկուէ. պարտէր զերկիւղ և
զըրտմուի յիւրումն կրել անօրէնուի:

Օ՚րէն: Ը-եպարան Մարկոս՝ ձկը: ժգ. 27:
Եւ ասէ ցնա յի՛սէ՛ք. և սակաւ լալ:

— ⁂ —

Ձ՚րդրդէ աղաչս՝ 78: Ը-ծ մարին հե՛ր
հովուեսպ: Յնծայէ՛ք առ աստուած:

Նոքա ի՛ ձե՛ռանէ քումմէ՝ մե՛ր-
ցա՛ն. մեք ժո՛ղ՛վուրդք և խա՛շն ա՛-
րօ՛ար քո՛:

Ա՛ռաքեա՛լք փառաց էին որ ըստ
բնուեըս մարդկային. տագնապեցա՛լ ի գե-
շերին աղօթեցեր առ հայր յերկինս.
Ծագեա՛ ի մեզ գլոյսդ երկնային և փա-
րատեա զերկիւղ չարին. մասունք հոգ-
ւոյ մեր և մարմին յերկիւղ քո սուրբ
բևեռեցի՛ր:

Ա՛ռնալ յուզա՛ որ մատնելոյ հան-
դերձ դասուն փարիսեցւոց. անկան նըման
առաքանկելոցն որ յաբիտեան չէին կանգ-
նելոց. յուզաս ննջեաւ համբուրելով ա-
ռիթ մահու նըշան տալով. փոխան սի-
րոյ գնա մատնելով չար ընդ բարւոյ վը-
ճարելո՛վ:

Ցա՛յնժամ առ գո՛ւթի սիրոյն պետրոս
զծառային անուն մալքոս. եհատ սու-
սերը զականջն աջոյ որ ուչ լըւաւ ձըն
իւրոյ. իսկ տէրըն մեր արագապէս յուն-
կըն մերձեալ բըժըշկապէս. առողջացոյց

ածապէս զոր ոչ աւսին կուրացն հանե
պէս։

Ո՞ր հօտի՞ն փոքու ցըրուեալ քան
զի գհովիւըն քոջ հարեալ. պետրոս
միայն ըզհետ նլթեալ ՚ի յաղջկանէ մի-
մին շարժեալ. նըշաւակեալ հաւըն ևս-
սէր առ ՚ի պետրոս ասն ակնարկէր. զբա-
նըն յիշէր. դառն արտասուէր ՚ի զըղ-
ճանէն դարձեալ կանգնէր։

Շնաղհեալ վիմի՞ն եկեղեցւոյ զոր պա-
հիցէր ՚ի հասկոյ. և կանգնեցեր ՚ի գը-
բելոյ վասըն սըրտիւն արտասուելոյ. կան-
գեան և դես աւր ընդ նըմին ՚ի գլորմանէ
ապաքաղղին. տալով աչացս յորդ արտա-
սուս և ջուր նըման ծովու գլեցոյս։

Ո՛վ կամա՜ զանկատելին կապեալ ըզ-
ձեռս արձակողին. ՚ի յատարանն տա-
նէին կայիափայ և աննային. ծառայն գե-
բեան այն ապտակեր յորմէ սրովբէն թե-
ւասքօղեր. թոռք արձակեալ պիղծ բե-
բերանոնքն յայն որ կուրին լոյս ծագեալ
Թքո՜ղն։

Օ՛րն։ Ը–Եպիփան մարդկեաս։ մ՚ձը։ ի՚գ։ 31
Յայնժամ ասէ ցնս։ վերջ։ և փախանա

Ա՚նդէ՚ր՚ա՚ւ ա՚ա՚ղ՚ 108։ Ը՚ն օրհնուե՚ն։ Ը-
սաց տէր ցաէր իմ։ Խոստովան եղեր։

Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ.
և բանիւ սանկուե զիս պաշարեցին։

Զո՞ր կապանաց մարգկան լուծիլ որ
կապեցար ընդ կապկըն. զիս արձակեա
յինքնակապէս մեղաց կապել զըժոխայ-
նոյն. որ ընդ մեղօք պարտաւորին կա-
ցեր անմեղդ ՚ի յատնին. յորժամ փա-
ռօք գաս հայրենի մի գատաստան զիս ը-
նասե՜ս։

Պա՜տկառանո՜ք հինն ապտակ որ ձա-
ղեցար վասըն նորա։ ջընջեա զամօթ մե-
ղաց լըցրին որով գերեսս իմ ծածկեցին.
որ նեղեցեր չար ծառային ածել ձեռօք
քեզ ապտակին. հնար ուժգնակի գղէմըս
չարին որպէս և զիս նհար ուժգնե՜ս։

Ո՜վ հրն լուսոյ յառաւօտին ՚ի յու-
բաթեռն գընոյ գատկին։ կայր առաջէ
գատաւորին ծառայն նըստեր ՚ի յատե-
նին. ՚ի հարցանել պիղատոսի աերն ոչ
առնէր պատասխանի. զի կանխատես գի-
բըն լըցոյն եղէ ևս մարդ որ ոչ խօսի։

Ո՜ամկակա՜ն զառք գինուորացն ար-

կին հանդերձ նախատանաց. այնմ որոյ պղեսան և լոյս փառաց լերև զօթոց վինքեամբ արկած. ՚ի ծունր իջեալ կատարկէին զգլուխն եղեգամբ հարկանէին. ապա սակ ՚ի փշոց բոլորէին զգիտուշ մեղացըն բարձողի՞ն։

Սո՞սկալի՞ն քեզովքէից բառնայր վինքեամբ զգիտայս խաչին. մինչ ՚ի տեղի գողգոթային յորում եղեալ մարդն առաջին. եառն ըմպել գինի դմբռնեալ և կերակուր լեղեաւ խառնեալ. որով ըզպղատղոյն դառն ճաշակ փոխեաց մեզ քաղցր և ախորժա՞կ։

Վ՚ընակա՞նքըն զարհուրեալ տեսին ըզտէրըն մերկացեալ. և ըզհանդերձըն բաժանեալ պատմուճանին վիճակ արկեալ. ըզձեռն և զոտն ծակեցին ըստ յայտնապէս դաւթեան ձայնին. ընդ փայտ խաչին բևեռեցին զմատուռնան որ պրկաց ՚ի տախտակի՞ն.

Օ՚ընի Ը-եփեսեան Տոփրէաս՝ յղ։ իզ։57։ Յակ նդ կալեալ։ վերջ ելաց դառնապէս։

Ա՚էջերպէր սաղ՝ 117։ Խոստովան եղեբոյք տեառն. ինչե՞ գայն պոռնն որ ասէ Բացէք ինձ, կդոլդ։

Տա՞րածեա՞լ ձեռք ընդ ձեռաց ոտք ընդ ոտից ընծանալեաց. փայտ ընդ փայտ դառըն պղտղոյ կեանք ընդ մահու փոխարկելով. ՚ի մէջ երկուց անօրինաց կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց. դորոչ տեսին աղըրն կուրացք բայց ՚ի միոյն աւազակա՞ց։

Ո՞պէ՞ս արեգականն ըզաչն արար դիշերանման. ղբստուերըն քօղ արկ մերկութեան դի մի՝ տեսցէ ակն անարժան. ՚ի մէջօրեայն ներսեմացաւ յորժամ աղամ մեղօք մեռաւ. ՚ի յիններորդն ՚ի լոյս դարձաւ յորժամ մահուամբ մահըն լուծաւ։

Յո՞ղեր արտօ՞ղը ցաւագին մայր ամն որ կայր մերձ առ խաչին. յորժամ լըաէր ըզծարաւին բարբառելոյ իւր միածնին. եառն քացախ խառնեալ լեզի այնմ որ բըղխնաց զնա յաղնի. և ՚ի վիմին վրատակ բարի ապրոյդ տօհմին դառնցողն։

Ի ՀԻՆԾԱԿԱԼ ԻՐԻՐՈՂԴ ԺԱՄՈՒ ՕՁԻՆ ԶՄԻ-
ՏԸՆ ՆԱԽՆԱԿԱՆ ՄՕՆՆ ԼԱՅԻ. Ի ՎԵՑՆ ԱՆ,
ԿՆԱԼ ՄԱՐԴՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱԼԱՆԱԿԱՆ ԲԱ-
ՆԻՒ ՆՈՂԻՆ. Ի ՍՆՅՈՆ ԺԱՄՈՒ ՏԵՐՆ Ի ԽԱ-
ՉԻՆՆ ՂԵ ՔԱԼԱՆՑԷ ԴՄԵՂԸՆ ՆՈՑԻՆ. ԵՒ ՅՈՐ-
ԺԱՄ ԵԼ ԱՂԱՄՆՆ ՀԻՆՆ ԵՂ ԶԱԼԱՂԱՆԻՆ Ի
ՄԷՋ ԴՐԱԽՏԻՆ։

ՓԱՌԻՆԷ ԲԱՐԲԱՌ ԸՆԴ ԻՄ ԵԼԻ ԵՂԻ ԱՌ
ՀԱՅԸ ԳՈՉԷՐ. Զ'ՀՈՂԻՆ ԿԱՄԱՒ ՀՕՐ ԱՒԱՆ-
ԴԷՐ ԶՀՈՂԻՍ ՄԱՐԴԿԱՆ ՆՈՅՆ ԸՆԾԱՅԷՐ. ԵՐ-
ԿԻՐ ՀԻՄԱՄԲՔ ՍԱՍԱՆԵՑԱԼ ԵՒ ՎԱՅՐԱԴՈՂՆ
ԸՆԴ ՄԷՋ ՀԲՔԱԼ. ՎԷՄՔ Ի ԻՆՔԵԱՆՑ
ՊԱՏՏՈՒԵՑԱՆ ԵՒ ԴԻՐԵԳՄԱՆՔ ՄԱՀՈՒ ԲԱ-
ՑԱ՛Ն։

ՔԱՌՈՂԻ՛ Ի ՍՔԱՆՉԵԼԵԱՑՍ ՍՏԱՏՈՒԱԾ
ՄԱՐՄՆՈՎ ՎԱՆ ԻՄ ԽԱՉԵԱԼ. ՄԵՐՈՎ
ԲՆՈՒԹԵԱՄԲՐՍ ՄԵՌԱՆԻ ԱՍՏԱՏՈՒԱԾ ԱՆ-
ՄԱՀ ԽՈՍՏՈՎԱՆԻ. ԿԸՐԿՆԱՎԸՏԱԿ ԿՈՂԻՆ
ԱՂԲԵՐՔ ՆԿԵՂՑԻ ԽԸՐ ՀԱՍՏԱՏԱԿ. ՋՐՈՎՔՆ
ՄԱՔՐԻ ԴԱՐԻՒՆՆ ԸՄԿԿ ՂԸՐՂ ԸՆԴ ՀՕՐ
ՓԱՌԱՒՈՐԿ։

Օ՛ՐՔԻ։ Ը–ԵՓԱՓԱՆ ՅՕՀԱՆ՝ ՁԾԿ. ԺԸ. Զ։
Գ՛ԼԱԽՔ ԵՒ ՅՈՒՂԱ։ ՎԵՐՋ. ՀԱՒ ԽՕՍԵՑԱՒ։

ԿԿ
ՂԿ

ՍՐՈՂՋՈՂ ՏԻԿԶԵՐԱՑ ՈՐ ՂԱՆՑՈՒՑՔԸ ՄԵՂ ԼՑԱ ՓԱՌԱՑ. ԱՐԿԱՒ ԸՂՔԵ Ի ՔԵՆ-ՈՒԵՐԱՑ ՔՈՄԻԱ ԿԱՐՄԻՐ ՆԱԽԱՏԱՆԱՑ. ՄԵՐԿԻԱ ՀԻՆԷՆ ԸՂ ՔՈՒՐՃ ՄԵՂԱՑ ԸՂՔԸՐԱՄԱՂԻՆՆ ԱՐԵԱՄ ՆԵՐԿԱԾ. ԵՒ ԸՂՁԵՑ՛ ՁՈՒԼԱԽԱԼԻՆ ԸՂՁԱՏՄՈՒԵՃԱՆՆ ԻՄ ՁԱՌԱՋԻ՛Ն։

ՆԵՐԿՆԱՒՈՐ ԹԱՂԱՒՈՐԻԴ Ի ԾՈՒՆՔ Ի-ՋԵԱԼ ԽԱՂ ԱՌՆԷԻՆ. ԾԱԾԿԵԱԼ ԸՂՁՈՒ-ԼՈՂ ԿՐԱՓԷԻՆ ԵՒ ԼՂԵԳԱՄԲ ՀԱՐԿԱՆԷԻՆ. ԵՒ ՂԼԻՄ ԱՆԿԵԱԼ ՄԻՆՉ Ի ԳԵՏԻՆ Ի ՀՆԱ-ԶԱՆԴԻԼ ԿԱՄԱՑ ՉԱՐԻՆ. ՄԻ՝ ԹՈՂՈՒՑՈՒՍ ԽԱՂԱԼ ՍՈՎԻՆ ԱՅԼ ԿԱՆԴՆԵՍՑԱՍ ՂԻՍ ՎԵ-ՐԲԱԲԻ՛Ն։

Ո՞ՄԵԱԼ ԲՈԼՈՐԴ ՔՈ ՄԱՐՄԻՆ ՅԱՍ ՎԸ-ՁԵՐԱՑ ԴԱՍԱՒՈՐԻՆ. ՍԱՍԱՒԻԿ ԷԱՍ ՂՀԱ-ՐՈՒԱԾ ԶԱՆԻՆ ՎԱՍԻՆ ԶԱՆԻՑ ՆԱԽԱՍԱՒԵԼ ՅԻՆ. ՊԻՍ ՈՐ ՅՈՒՒԻՑ ՄԻՆՉԵ ՅԸՂԼՈՒԽ ՅԱ-ՒՕՔ ՆԵՂԻՄ ԱՆՀԸՆԱՐԻՆ. ԱՌՈՂՋԱՑՈ՛ ՂԱՐ ՁՆԱԼ ԿԸՐԿԻՆ ՈՐՊԷՍ ՀՆՈՐՀՕՔ ՅԱՒԱՐԱՏ-ՆԻ՛Ն։

ԱՍԸՐԱՒՈՒՇԻ ԱԸՁՆՆԱԼ ԶԱՐԴՈՒՆ ԴՈՐ ՂԱՆՑՈՒՑԻՐ ԱՀԱՐՈՆԻ. ՎԻՒՀԱՆ ԱՔՍԱԿ Ի

փշոց նպին մշտակք այդուցն խոսայելի. ըզփուշ մեղաց հանցից յինէն զոր յիս հհար իմ ԹԸշնամին. և ողջացո զնայ-ԹուԱՆ վէրին պի սպիք մեղացն ջընջհցի՛ն։

Օրին։ Ա-եփոպան Տապն՝ յԺԴ։ ԻԷ. 1։ Իբրև այդ նզև։ Վբջ. և մայր որդւոյն.

— ⁂ —

բՃ ղՃ Ա՛տուն ըմպհլ քեղ ըզկիրն և ըզքացաքն՝ի Ծարաւին. արբիր կամաւ զի քաղցրացին ձաշակք պլտղոյն դառնացուցանին.ըղդառնութիւն ԹԻւնաւորին զոր՝ի մասնա հոգւոյս արկին. հկրքիան՝ի բաց հանդրձ սովին և քաղցրացի սէր քո՝ի սմ՛ն։

Սահմնհալ Ծառոյ մահաբերին աշմմ որ բուսաւ՝ի մէջ դրախտին. փոխան բարձր ըղփայտ խաչին՝ի դողգոԹա հաննր տեղին. գիմ առ՝ի մեզս անկհալ զոգի և Ծանրագոյն բարձօղ բնութիւն. բարձ՝ի յուսոյդ ըստ ոչնարին հան՝ի յկրկինս յուխտհալ տեղ՛ն։

Ի՛ յուրբաթո՛ն ժամկըտրդին բևեռեցաւ աէր՝ի խաչին. լուծիր պկատանս

նախատհղծին և կապկիր ըմԹշնամին. պիս ամրացո ընդ Հովանհաւ կենդանաբար քո նըշանին. և՝ի Ծագկին յարևելից լուսաւորհան լուսով նորի՛ն։

Ի՛բանհալ առաջակին բացիր ըզդուռն ապհին դրախտին. ըստ Հաւատոյ սըրտի նորին կատարիցիր ըզխնդրկին. տուր և ինձ աէր ընդ նըմին լըսել ըզնոյն պատասխանին այսօր ընդիս իցես յաղին՝ի Հայրենիս քո առաջի՛ն։

Օ՛րին։ Ա-եփոպան Տպկաս՝ ձղը։ ԺԵ. 1։ Եւ վաղվաղակի։ Վբջ. եկհալ էին յհնԺ։

— ⁂ —

ակ գկ Ա՛ռաքեալքդ գիկ եկին հիմունք երկրի ատտանհին. և վարագոյր հին օրհնին միրուստ՝ի վայր պատառհին. արդ ընդ վիմացն որ շարԺհին շարԺհան զանշաԺ սիրտս՝ի բարին. ընդ պատառհլ վարագուրին զնմ պատառհան ըզքեզ պարտաւո՛ր։

Ընդեպա՛ռ լոյս քոշ արկհալ խաւարանայդ միջօրհին. և գերեզմանըդ բացնայեին մարմինք սրբոցն յառնհին. ընդ խաւարել լուսաւորացն մաքրհան յինէն

դժոխք խաւարին. ընդ մեռելոցն որ յառնէին կանդնեա զմեզ օր մեռեալ հոգւով։

Ո՞ր օրէն պատուիրանին գործով լըցօղ եղեր բանին. աղօթելով առ հայր յերկինս թուղթ ըղմեղս որ ի խաչին. ինձ որ հոգւովս հաւատացեալ երկրը պագեմ քեզ միածին. Թող ըզլուծումըն հրամանին մի՛ յիշեսցին մեզ քո տուածքն։

Սարսեցի՞ն սանդարամետք ի յառնելն առ հայր պհոգիդ. որ ի գժոխս իջեր նորքին ի բանդ մահու և խաւարին. կապեալ զնշխանըն մահածին հաներ պհոգիսն որ ի բանտին. և զնս հանցես տէր ընդ նոսին բանտէ մեղաց աղաչամբղջի՞ն։

Օ՛րնէ Ը-եպատրան ղուկա՝մղե։ էր։ 66։ Եւ էրև այգ եղև։ վերջ. տեսանէին զայն։

ա՛ձ ղձ Ընդերացն անապական որ յետ մահուն անմահարար. բըղխեալ ի քէն վրտակ կրկին ի նորոգութեանըն կողածնին. քաց զբերան իմ յարբուցութեանըն քո ապրեան կենարարին. լըսա դարձեալ յաւազանին թէ ո՛չ ընորհօք այլ արտասուօք

Յա՞նմահիդ մեռանելոյ զմեռեալ հոգիս կենդանացո. թաղմամբ ի նոր գերեզմանի զթաղեալս ի մեղըս վերածեա. ի զբի նորընութեան իջանելով ի զրոյն մեղաց վերարկեա. ի սուրբ մահու քո բնակիլով լուսաւորեա և զնս հոգւով։

Սիրտ իմ առ քե՞զ աղաղակէ բան որ ընդ հօր խոկըզբանէ. որ կամաւոր վասըն մարդկան կրեցեր մարմնով գայս ամենայն. ինձ լըսելի արա զձայն յարքայութեանըդ քո կոչման. ընդ ժողովոյն անդ անդրանկացն օրհնել ըզքեզ միշտ յաւիտեա՞ն։

Օ՛րնէ Ը-եպատրան ըսպ յօհ։ Եւ նորա։

ՙՕվկնի (Ըհյսօր անձառնին) ասի սաղմոս կցորդ· (Ընշանեցաւ)։ փոխ. (Ի կարգալ իմում՝) և ապա ընթերցեալ լինի աւետարան խաչելութեան ըստ ձայնին. և դինի ասի շարականն՝ (Ընտրոզող՝) իսկ ոմանք զաւետարանի շարականն միայն ասեն. և ոմանք (գՆուռզողն) համայն ասեն. կամք քո է։

Բայց յորժամ զպաշտամանն շարականսըն հանգստեան ասես՝ դինի շարականացն ասի սաղմոս ըստ ձայնին. և ընթերցեալ լինի աւետարան ըստ ձայնին. և դինի աւետարանին ասի (ՅԸծանեղէն) փոխ մի· դինի (Ըծանեղին ՙոգւոցն հանգուցիցդ։) և ոմանք ընդ (Ըծանեղին) երբեմն երբեմն կցորդն (Ըբարիչ և մարդասիրի) զմի առնեն· և կամ (Նա ասա ցինէն) զմի առնեն· կամք քո է։ և ապա ՙոգւոցդ։ Ըրիստոս որդի աստուծոյ։ ՙայր մեր որ յերկինս։

Սաղմոսք ըստ ոչ յայնիցն նախ քան պատարագն։ Ի փերոնի առաքն երիս աձ է, ասա զայս սաղմոս։

Տէր ո՞վ կացցէ ի խորանի քումմ, կամ ո՞վ բնակեսցէ ի լեառն սուրբ քո։

Որ գնայ ամբիծ գործէ զարդարութիւն, խօսի ճշմարտութիւն ի սրտի իւրում։

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ ազար։

Նախատինս ի վերձաւորացն նա ոչ առնու. զհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն։

Զերկիւղածս տեառն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընդ ընկերի իւրում և ոչ սահ։

Զարծաթ իւր ի վարծու ոչ տայ, և կաշառս ի վերայ իրաւանց ոչ առնու. որ զայս արասցէ՝ նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

Տէր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմանես զիս, և մի՛ բարկութեամբ քով խրատես զիս։ աձ

Աղաւնեա՛ իմ, ահա ձեր ձի հիւանդ եմ ես, բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Ընձեն իմ յոյժ խռովեցաւ, և զու՞ւ ձեր միտքն եւ կ՚երթ:

Դարձի՛ր ձեր և փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛ զիս ձեր ըստ ողորմութեան քումմ:

Ո՛չ ոք է որ ի մահու յիշէ զքեզ, կամ ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ:

Աշատակեցայ ես ի հեծութեան իմում, լուացի գամենայն գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմով զանկողինս իմ ծածկեցի:

Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես ի վիրաց ամենայն թշնամեաց իմոց:

Ի՛ բաց կացէ՛ք յինէն ամենեքեան, զի զորձէ՛ք զանօրէնութիւն:

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զինդրուածս իմ ընկալաւ:

Ամաչեցին և խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցին յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:

Բարձր առնեմ զքեզ տէր՝ զի ընկալար զիս. և ո՛չ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս:

Տէր աղաղակեցի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ, և փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ որք իջանեն ի գուբ:

Սաղմոս ասացէ՛ք տիառն սուրբք նորա. և խոստովանեցարուք յիշատակի սրբութեան նորա:

Սրտմտութիւն է ի բարկութեան նորա, և կեանք են ի կամաց նորա:

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք, առաւօտուն եղիցի ուրախութիւն:

Ես ասացի ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ո՛չ սասանեցայց յաւիտեան:

Տէր ի կամս քո եառուր զեղոյ իմոյ զօրութիւն, դարձուցեր զերեսս քո յիս՝ և ես եղէ խռովեալ:

Ձո՛ քեզ տէր կարդացի առ ձեզ իմ աղաղակեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութիւն:

Մի՞ թէ հոգ խոստովան առնիցի առ քեզ, կամ պատմեսցէ զճշմարտութիւնս քո:

Լուաւ ինձ ակր և ողորմեցաւ, և ակր եղեւ ինձ օգնական:

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն, էզերծ յինէն զքուրձ, և ինձ պղեցոյց զուրախութիւն:

Որպէս ոսկոմս ասացին քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց, ակր ած իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ:

բձ Ընդ յանուան քումմ կեցո զիս և ի զօրութեան քումմ իրաւ արա ինձ:

Ընդ լսել աղօթից իմոց, ունկնդիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարեան ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ հաստարեցան զքեզ ած առաջի իւրեանց:

Ընդ ած օգնական իմ, և ակր ընդունող հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիս իմ ճշմարտութեամբ քով սատակեա զնա:

Ես կամօք իմով պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քումմ ակր զի բարի է:

Ճամ ներողութենէ իմմէ փրկեցեր զիս, և ի թշնամիս իմ եսես ակն իմ:

Ընդ ողորմեան մեզ և օրհնեա զմեզ, բկ երևեցո զերեսս քո ի մեզ և ողորմեա մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո, յապինս ամենայն զփրկութիւնս քո.

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամենայն

Ուրախ եղիցին և յնծասցեն ազինք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութիւն, և ազգաց երկրի դու առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած, զոհասցին զքէն ժողովուրդք ամ, երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ ած ած մեր:

Ընդ մեր օրհնեաց զմեզ, և ի նմանէ երկիցին ամ ծագք երկրի:

Ճաճնեցար ակր ընդ երկիր քո, և գձ պարձուցեր զգերութիւն յակոբայ:

Ծողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քոյ, և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա:

Լռեցուցեր զամ սրտմտութիւնս քո, և դարձար ի բարկութենէ սրտմտութեան քո:

Դարձ առ մեզ ած փրկիչ մեր, և դադարեա զբարկութիւնն քո ի մէնջ։

Մի՛ յաւիտեան բարկանայր մեզ տէր, և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Ընդ դու դարձեալ կենդանացես զմեզ, և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ։

Յոյց մեզ տէր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո տուր մեզ։

Լուաք զի՞նչ խօսի տէր ած մեր, խօսի անդի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա, բնակիլ փառաց նորա յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեցին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ, արդարութիւն յերկնից երևեցաւ։

Տէր տացէ զքաղցրութիւն և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա դնասցէ, դիցէ ի ճանապարհ զդնացս իւր։

Տէր լուր ազօթից իմոց՝ ականջակի լիր ձայն աղաչանաց իմոց, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութեան իմոյ խնդարհեցի առ քեզ. յորում աւուր կարպամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։

Սպառեցան ոսկր իմ, և ոսկերք իմ ոսկր խոնարհ չորացան։

Պարայ ես ոսկր խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ, մոռացայ ուտել զհաց իմ ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Պնդեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալատան անապատի։

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի, աքնեցայ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն ի տանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհասնապատ, և գովէրք իմ ինձ երդնուին։

Զմոխիր ոսկր զհաց կերի, և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի։

Երեսաց բարկութեան սրտմտութեան զի զդու բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս։

Աւուրք իմ ոսկր հովանի անցին, և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ։

Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ քոյ ազգէ ազգ։

Դու յարուցեալ ողորմեսցիս ի վր սիօն. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։

———

ղՁ Ո՛ր՝ձեսցեն խնդրուածք իմ ա՛ռաջի քո տէր. քան բանի քում ե՛մա՛ռն ա՛յս դիս.

Ո՛ռցն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Ո՛ղեսցեն շրթունք իմ գօրհնութիւնս քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութեամբ են։

Ո՛ղկի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես չէ մոռացայ։

Ի բերան ամենայն երկիր յայտնի զի էջ Աստուա՛ծ զատկաստան ընդ ծառայի

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր՝ տէր՝ լսեր ձայնի իմում։

Ո՛ղեցին ականջք քո՝ ի լսել զձայն աղաչից իմոց։

Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես տէր տէր, իսկ ո՛ կարէ կալ առաջի քո. զի՝ ի քէն է քաւութիւն։

Վասն անուան քո համբերի տէր. համբեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ՝ ի տէր։

Ի պահէ առաւօտուս՝ մինչև յերկոյ. ի պահէ առաւօտուս՝ յուսացաւ իսրայէլ՝ ի տէր։

Ի տառանէ է ողորմութիւն բազում, ի նմանէ է փրկութիւն. և նա փրկեսցէ զիսրայէլ յամ նէգութեանց նորա։

———

ղԿ Տէր լսեր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով։

Լսեր ինձ արդարութեամբ քով, և մի՛ մտաներ՝ ի դատաստան ընդ ծառայի

քուժ. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի:

Ճաշակեայ Թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յիրկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից:

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռացդ քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Ընձեն իմ որպէս երկիր ծարաւի ե առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տէր, զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանեսցիմ այնոցիկ որք իջանեն ի գուբ:

Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմութիւնս քո. զի ես ի քեզ տէր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա զիս ի Թշնամեաց իմոց տէր. զի քեզ ապաւէն ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել կամս քո. զի դուն ես աստուած իմ:

Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ:

Վասն անուան քո տէր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ:

Ողորմութեամբ քով սատակեա զԹշնամիս իմ. և կորո՛ զամ նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ:

—

Օգնեա ողջմտացս ընդ երկեալ լինել աստուածապատուական ըստ յայնմ:

Ընտրեալ ըստ Սաղմոսաց: ժդ. 36:

Յայնժամ թողեալ Յիսուսի զժողովուրդն՝ եկն ի տուն. մանաւանդ առ նա աշակերտքն նորա՝ և ասեն: մեկնեա մեզ զառակ որոմանցն ագարակի: Նա պատասխանի եւ՝ և ասէ ցնոսա որ սերմանէ զբարի՝ է որդի մարդոյ: Նա ագարակն աշխարհս է. սերմն բարի նոքա են՝ որ որդիքն արքայութեան են. իսկ որոմն որդիք չարին են. Նա թշնամին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է. և հունձքն կատարած աշխարհիս է. և

զկ
զկ

հնձօղքն հրեշտակք են: Որպէս ժողովի
որոմնն՝ և ի հուր այրի, այնպէս եղիցի
ի կատարածի աշխարհիս: Առաքիցէ
որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր, և ժողո-
վեսցեն յարքայութենէ նորա զամ դայ-
թառկղութիւնս, և զայնոսիկ զոր գործեն
զանօրէնութիւն: Եւ արկցեն զնոսա ի
հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ՝ և կրճել
ատամանց: Յայնժամ արդարքն ծագե-
ցեն իբրև զարեգակն յարքայութիւն հօր
նոցա՝ որ ունիցի ականջս լսելոյ լսիցէ:
Դարձեալ՝ նման է արքայութիւն երկնից
գանձի ծածկելոյ յագարակի, զոր գտեալ
մարդոյ՝ թագուցէ. և ի խնդութենէ ան-
տի երթայ վաճառէ զամ ինչ զոր ունի,
և գնէ զագարակն զայն: Դարձեալ՝ նը-
ման է արքայութի երկնից առն վաճառա-
կանի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտս գեղեցիկս:
Եւ գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝
երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ու-
նէր՝ և գնեաց զայն մարգարիտ: Դարձ-
եալ՝ նման է արքայութի երկնից ուռ-
կանի արկելոյ ի ծով՝ և յամ ազգաց
ժողովելոյ: Զոր՝ երբեմն լցաւ, հանեալ
ի ցամաք՝ և նստեալ ժողովեցին զբարի

բարին յամանս, և զվատսն ի բաց ընկ-
կեցին: Այնպէս եղիցի ի կատարածի
աշխարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկնես-
ցեն զչարս ի միջոյ արդարոյ, և արկցեն
զնոսա ի հնոց հրոյն. անդ եղիցի լալ՝
և կրճել ատամանց: Ասէ ցնոսա յիսուս
իմացարո՞ւք զայս ամ. ասեն ցնա. այո՛
տէր: Եւ նա ասէ ցնոսա՝ վասն այսո-
րիկ ամ գրիչ աշակերտեալ արքայութե
երկնից՝ նման է առն տանուտեառն՝ որ
հանէ ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին:

==

Ա Ւետարան քառ մարկոսի: գ. 26

Եւ ասէր. այսպէս է արքայութի Այ. բմ
որպէս թի այր մի արկանիցէ սերմանիս դմ
յերկիր, և ննջիցէ և յառնիցէ գիշեր
և ցերեկ. և սերմանիքն բուսանիցին և
աճիցեն. և նա ո՛չ գիտէ՝ թէ երկիրն
ինքնին բերէ զպտուղ. նախ զխոտն՝ և
ապա զհասկն, ապա զցորեանն առատ
ի հասկին: Եւ յորժամ տայցէ պտը-
ուղն: վաղվաղակի առաքի մանգաղ.
զի հասեալ են հունձք: Եւ ասէր. ո՞ւմ
նմանեցուսցուք զարքայութիւնն Այ, կամ

որով առաքաւ առաքեցուք դնաւ: Որդի Հաւան մանանէով՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկիր, փոքրագոյն է քան զամ սերմանիս՝ որ ևն յերկիր. և յորժամ սերմանիցի: բուսանի և լինի մեծ քան զամ բանջար, և արձակէ ոստս մեծամեծս, մինչեւ բաւական լինել ընդ հովանեաւ նորա թռչնոց երկնից բնակել: Եւ այնպէս սի առակօք խօսէր ընդ նոսա զբանն, որպէս կարօղ լինէին լսել. և առանց առակի ոչինչ խօսէր ընդ նոսա, բայց առանձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամենայն:

==

Ընթերցան ըստ շարականաւ ժբ. 32:

Ահ Ա՛ի երկնչելո՛ր հօտ փոքրիկ. զի հաճեաւ ձեզ տալ ձեզ զարքայութիւնն Ձ աճառեցի՛ք զինչս ձեր և տուք ողորմութիւն. և արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ. գանձ անպակաս յերկինս, ուր ո՛չ գող մերձենայ, և ո՛չ ցեց ապականէ: Զի ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին: Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ միջս՝ և ճրագունք

լուցեալք: Եւ դուք նմանօղք մարդկան որ սպասին տեառն իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ի հարսանեացն. զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա: Երանի՛ իցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս գտցէ տէրն գոյժ արթուն. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ միջս ածցէ և բազմեցուսցէ զնոսա, և անցեալ պաշտիցէ զնոսա: Եւ եթէ յերկիրորդ՝ կամ յերրորդ պահու գտցէ և գոյժ այնպէս, երանելի են ծառայքն այնոքիկ: Բայց զայն գիտասջէ՛ք, եթէ գիտեր տանուտէրն յորում ժամու գող գայ՝ գոկեր, և չտայր թոյլ սպան հատանել ի տան իւրում: Եւ դուք եղերո՛ւք պատրաստք զի յորում ժամու ո՛չ կարծիցէ՛ք, գայ որդի մարդոյ: Ասէ պետրոս. տէր՝ առ մե՞զ ասացեր զառակդ գայդ՝ եթէ առ ամենեսեան: Եւ ասէ տէր. ո՞վ իցէ հաւատարիմ անտես և խնամատուն, զոր կացուցցէ տէր իւր ի վերայ զերդաստանի իւրոյ տալ ի ժամու պիտակուրս: Երանի՛ իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէր իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս: Ըստ ճշմարիտ ասեմ ձեզ՝ զի ի վերայ ամ ընչից

իւրոց կացուսցէ զնա: Ընդ եթէ ասիցէ ծառայն այն ի սրտի իւրում. յապաղէ տէր իմ ի գալ. և սկսանիցի հարկանել զծառայսն և զաղախնայս, ուտել և ըմպել և արբենալ: Եկեսցէ տէր ծառային այնորիկ՝ յաւուր յորում ակն ոչ ունիցի, և ի ժամու յորում ոչ գիտիցէ. ընդ միջ կտրեսցէ զնա, և զհասն նորա ընդ անհաւատս դիցէ: Եւ ծառայն որ գիտիցէ զկամս տեառն իւրոյ՝ և ոչ պատրաստեսցէ ըստ կամաց նորա, արբոյծ գան բազում: Եւ որ ոչն գիտիցէ՝ և արժանի գանի հնչ գործիցէ, սրբեսցի գան սակաւ. ամի որուստի շատ տուաւ շատ խնդրեսցի ի նմանէ. և որուստի բազում աւանդեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցին ի նմանէ:

Ընտառան ըստ Յովհաննու: Ե. 19:

ա՛ձ ՊԱտասխանի Եսու յիսուս և ասէ ցնոսա. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ որդի մարդոյ առնել յանձնէ և ոչինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զհայրն զի առնէ. զի զոր նայն առնէ, զնոյն և որդին նմին

նման գործէ: Զի հայր սիրէ զորդի, և զամ ինչ ցուցանէ նմա՝ զոր ինքն առնէ. և մեծամեծս ևս քան զայսոսիկ ցուցանէ նմա զգործս, ընդ որ դուք զարմանայք: Զի որպէս հայր յարուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ, նոյնպէս և որդի՝ զորս կամի կենդանի առնէ: Եւ ոչ եթէ հայր դատի զոք՝ այլ զամ դատաստան եառ որդւոյ իւրոյ. զի ամենեքեան պատուեսցեն զորդի՝ որպէս պատուեն զհայր. որ ոչ պատուէ զորդին, ոչ պատուէ զհայր զառաքիչն նորա: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ, և հաւատայ այնմ որ առաքեացն զիս, ընդունի զկեանսն յաւիտենականս. և ի դատաստան ոչ մտանէ, այլ փոխեցաւ ի մահուանէ ի կեանս: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ՝ և արդէն եկ է, յորժամ մեռեալք լսիցեն ձայնի որդւոյն աստ. և որք լսիցեն՝ կեցցեն: Զի որպէս հայր ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս եառ և որդւոյ տուին կեանս յանձին իւրում. և իշխանութիւն եառ նմա դատաստան առնել. և զի որդի մարդոյ է՝ ընդ այն զի՞ զար-

մինոյք. զի ելիցէ ժամինակ՝ յորում ամենեքեան որ ՚ի գերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա, և ելիցեն արտաքս. որոց բարիս գործեալ իցէ ՚ի յարուքիւն կենաց. և որոց չարս արարեալ՝ ՚ի յարուքիւն դատաստանաց: Ա՛ն կարիմ ես յանձնէ առնել և ոչինչ. այլ որպէս լսիմ՝ դատիմ և դատաստանն իմ արդար է. զի ոչ լնդրկիմ զկամս իմ, այլ զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս:

—

Նորին երէց առաւն Ներսէսէ ասացեալ վասն ՚ի քրիստոս ննջեցելոց:

քի զի ծնար

Ընատուած անեղ անժամանակ հայր անըսկիզբն և անքանակ. որդւոյ պատճառ ծնանելոյդ անձառ հոգւոյն բղխմամբ անքննաբար. աղաչեմք ըզքեզ զբծած երկայնամիտ և ողորմած. ողորմեա քո սանեղծուածոյս ՚ի քեզ յուսով ննջեցելոց:

Որ՞նդ որ ՚ի ծոց հօր միածին և կեր պարան սկըզբնաւորեալին. որով երկինքք ջոյացան աշխարհ լրիւ հաստատեցան. հայցեմք ՚ի քէն տէր և փըրկիչ ամենազօրդ և կենսուիչ. ողորմեա:

Որ բազդին ընդ հայց բաշխող երկնաւորդ և երկրայնոց. կեանք և կենաց արարիչ հոգի հօր և որդւոյ սարաքահից. լնդրկեմք ՚ի քէն աղերս բարեաց արբուցանօղդ ծարաւեաց. ողորմեա:

Զաւանիմք ընդ սրովբէից զկենդանաբարդ համայնից. երեսփըրեան մի տէրութիւն գհայր և գորդի և սուրբ գհոգիդ. յոր հանդուցեալս մեկըրեալ և հաւատով խոստովանեալ. ողորմեա:

Ընդրակիր լինիս կատարեալ յերկիս անձինըս բաժանեալ. երեսդուքիւնամբ միաւորեալ միով բնութիւնամբ հաւատարեալ. յորմէ կապեալք և արձակիմք և վերըստին անլոյծ կապիմք. ողորմեա:

Օգնական եղիր հոգւոյ զորդի փառաւորեալ անլռելի. որ լինիր յարդանդ կուսին զարգանալեն առեր մարմին. աղաչանօք ետճանչին անատական քում ծընողիդ. ողորմեա:

Ընդ երեսից մարգոյ յերկրի որ ՚ի հօրէ անմեկնելի. ընդ հողեղինըս բնակեցար ՚ի հրեղինաց երկըրպագելդ. պաղատանօք երկնաւորաց փառաբանիչ քոյ հրեշտակաց. ողորմեա:

Ընատ օրինաց մովսէսի ընծայեցար ՚ի

տաճարին. զի ըղձնուիթիւնքս մարդկային
ընծայեսցես հօր ՚ի յերկինս. խընդրե-
ուածով սուրբ ծնրունդն քո ՚ի կա-
պիլ արձակելոյն. ող։

Քահանայապետդ հրեղինաց որ ընդ մարդ-
կան հողեղինաց. շրջեցար անօրինաբար
կրեցեր ըզկիրքս մարդկաբար. որ վասն
մեր զայս ամ ՚ի յանձն առեր խոնար-
հութեամբ. ող։

բձ ՃՈ՞ղջեալ ՚ի հրաժարումն ծա-
դձ ռայի քո յաշխարհէ. հայցեմք ՚ի քէն
մբկ արտասուիւով և պաղատիմք ղայս ասել
լով. Ձանապարհ ընդ քեզ ելից նընջե-
ցելոյս լեր ուղեկից. ՚ի յօթևանս հօր
քոյ լուսոյ ըզնընջեցեալսդ մեր հանդի։

Ո՞ փրկութեան մերոյ սկզբնաւն մբկբե-
տեցար ՚ի յորդանան. զոր շնորհեցեր նոր
աւազան ՚ի մաքրութիւն մեղաց մարդ-
կան. հայցմամբ կրկին կարապետին մե-
ծին ՚ի ծնունդսդ մբկբրտչին. ՚ի

Ո՞ւաւաւոր ձայնիւ յերկնից զքեզ դա-
ւանեաց հայր էակից. աղաւնակերպ հո-
գին իջեալ առ համազոյդ իւր հանգու-
ցեալ. ըզմբկբրտեալսդ նովին հոգւով յոյ-
դկզբութիւն հօր հաւատով. ՚ի

Խաւար մեղաց հալածեցաւ լոյս դի-
տութեան քում ծագեցաւ. խայտուած
օձին ըժժշկեցաւ հիւանդութիւն մեր
ողջացաւ. կենդանարարդ մեռելոց և
լուսաւորդ խաւարելոց. ՚ի։

Ծաղումն անճառն առ ՚ի հօրէ որ ընտ-
րեցեր ՚ի յաշխարհէ. լուսաւորիչ տիե-
զերաց ըզլուսոյս ընտրեալ աշակերտացն.
աղաչանօք առաքելոցն փող յարութեն
մեր եղիլոյ. ՚ի։

Կիանք ՚ի կենաց լոյս ՚ի լուսոյ որ ըս-
անեղծ զմեզ ՚ի հողոյ. նորոգիցեր դար-
ձեալ կըրկին ծնընդեամբ սբբոյ աւա-
զանին. զոր կնքուցեր շնորհիւ քոյին ՚ի
մահուանէն այն առաջին. ՚ի։

Ո՞զեւով լեցեր զմարդն առաջին զոր
կորուսեալ խաբմամբ չարին. ըզնոյն հո-
գի բանիւ քոյին հեղեր հոգիս մեր վե-
րըստին. նովին հոգւով սուրբ և բարի
առաջնորդեան հոգւով սորին. ՚ի։

Ձմինեցեր առ զաղափոս որով եռուր
մեռելոց լոյս. կենդանութեամբ չորեքօ-
րեան կենդանացան ոյք յապականին. կե-
նաց ձայնիւ փրկչին փողոյ կոչեան ըզա-
յսոսիկ հողոյ. ՚ի։

Ոչ՝ զնալ սարսեալ պահակ մահու՝ ի կենարար ձայնին լըսոյ. արագապես զոյժ ընդ բանին եւ ըզմեռեալն ըստ հրամանին. խշխանք օդոյս այս սարսեցան զհո-
դի սուրա մի՝ արձակեցին. ՝ի:

Ա՛ն նազարէն մոլորեալ և ձառա-
գայթ խաւարելոց. հրաւիրեցեր զոլորիմ
լուսոյ՝ ի յերկնային հարսանիս քո. ընդ զուարճալից անդ ժողովոյ արժանացն ըզսա դասուց. ի լատակրօք մեծ յա-
ռաջասա ընդ լամասուն սուրբ կուսա-
նացն։

Անբով բնութեամբ զոր ըզդեցար ՝ի փայտ խաչին բևեռեցար. լուծանելով զմեզ ՝ի մեղաց ՝ի նախահօրըն կապա-
նաց. լոյծ և ըզսա ՝ի յանցանաց վասըն քո սուրբ չարչարանաց. ի:

Յիս կամաւոր մահու խաչի եղար ՝ի նոր պերեզմանի. երիքօրեայ թաղմամբ յերկրի նոր ըստեղծեր զմեզ կենդանին. զնչեալս ընդ քեզ ՝ի հող մահու վերա-
կոչեմ ձայնիւ փողոյ. ի:

Ընծառալ կանանցն եւաքերից և ոչ բայեն արտասուալեց. եւր ըզմեռեալ ան-
յուսալից ըզկենդանիդ յաւիտենից. վաճ

արն նոցին սուրբ արտասուաց մաքրեա զսա ՝ի յանցանաց. ի:

Հարժեալ հիմն նցըն դրժոխոց ՝ի տա-
ռանել ըզքեզ նեղչնոց. հաներ զհոգիսն որ ՝ի բանտին կապեալ զիշխանըն մահա-
ծին. ընդ հանդուցեալ հոգիս սըբոց հանգչ զհոդիս նըմնջեցելոյս. ի:

Ընդարեւանալ զօրք երկնային յիրկ-
նէ յերկիր իջանէին. յորժամ յարեար ՝ի մեռելոց լոյս ծագեցար արարածոց. սուրբ յարութեամբ քո կենարար յարեր ըզսա ՝ի կեանս անմահ. ի:

Ընդհանդուրժեալ պահապանացն ՝ի յերկիւղէ երկնաւորացն. որք աւետա-
ւոյին կանանց ՝ի մահ լուծաւ մահկա-
նացուաց. սա որ մահու քո տրնկակից լիցի կենացդ հաղորդակից. ի:

Պարակցեալ անմարմնականքն առ կեն-
սատու սուրբ դերեզմանն. տան աւետիս ազգի մարդկան վասըն կենացն յաւիժա-
կան. դասաւորեան պարուց նոցին ըզ-
նընջեցեալս յօրքն վերջին. ի:

Ջահաւորեալ նըշան խաչին յարեւ-
ելից փայլեալ ծագէն. հաւատացեալքն ՝ի քեզ բերկրին և ուրացօղքն կոծեա-

յին. զերկրըպատուս սրբոյ խաչին պայծառացեալ լուսով նորին. լն։

աճ ղձ յօհ Ո՞ահ զործեաք երկնաւորացդ զան առաջի քո նախընթացս. պընարհալըս քո ժողովելով քեզ քնդ առաջ բերին ամպով. քնդ աղաւնեաց օդապարիկ խառնեա ըզսա սուրբ նրամից. զասաւորեա ըզսա վնրնոցն երգել ըզփառս ընդ ըզարքնոցն,

Ա՞րբասփիւռն տարիրք երկրի յորժամ փառօք զաս հայրենի. արնզական լոյս խաւարի լուսինն առաեղբըքն նրւաղեն. ըզսա յաւուրն անդրնկի լուսաւորեա լուսով քոյին. զա։

Ա՞ղբնակա՞ն զօրացըն պետ փողէ բարբառ աւետարեր. արիք մեռեալք ոդքյա զամայ քանզի ահա եկըն փնասյ. ընդ հարսնացեալ մաքուր հոգւոյ կարզեա ըզսա ի թիւ սրբոց։

Տիրակա՞ն յաքոռ նըստես յարարածոց երկրըպատիս. արդարութեամբ զաշխարհ զատես վարձս ըստ գործոց հատուցանես. յայնժամ ընդրհեա ողբորմութիւն նրնջեցելոյս մեր թողութիւն. զա։

Բանեակ մարդկան ազգ ժողովին սրբ

յաւամայ ծընեալք լինին. և հրեղենաց զասք երկնային համանգամայն վայրաբնրին. ի յայնմ ահեղ հրաշտարակին յիշեա ըզսա յօրն ահագին. զա։

Ցո՞ւցանի՞ն զաղանիք մարդկան իւրաքանչիւր որ գործեցան. բարեաց գործօղքըն պսակին չարեացն ի հուրն անշէջ մատնին. յայնժամ յիշեա զսորա բարին գործըք մեզայքըն ջընջեացին. զա։

Ի՞սահին սրբ՞ակք զանազանեալք և պատմուճանք լուսափայլեալք. սուրբ վրէժայիցն ի գլուխ եղեալ և արդարոցըն զարդարեալ. հաղորդս արա հայցմամբ նոցին ըզսա լուսոյ փառաց նոցին. զա։

Գա՞ռաց ի փա՞ռս բարձրանան աջակողմեանքըն վերանան. յորժամ լըսեն գերանական ձայն օրհնութեան ի քէն կոչման. նրնջեցելոյս մեր լըսեցո զձայնն բարբառըդ քո. զա։

Ո՞ահանայք և ժողովուրդք հայցեսք ի քէն տէր բարեգութ. ընդ նրնջեցեալսըն հաւատով ընկալ ըզմեզ նոցին յուսով. յերուսաղէմ քաղաք վերին քում արդարքըն ժողովին. փառս վե

կրկին միշտ ընդ նոսին երկրորդութեանեդ երկնակ անձինն

դձ Ա՛րամբիջ և մարգասէր անոխակալ և բարեգութ. որ զովիսէ՛ի սրտմբէից տէր գատաւոր արդարութեան. ընդ սրբոց առաքելոց տէր պրսակեա զմեր նընջեցեալսն. ողորմած տէր ողորմեա հոգւոցն մեր նընջեցելոց:

Յորժամ դրբահալքն կատարին որ զայնմ աւուր մեզ պատմեցին. մարգարէից բանքքն յարգին առաքելոցքն վըճարին. ող:

Ի վերի՛ն երուսաղէմ՛ի բնակարանս հրեշտակաց. ուր Նոսվ՛ք և հնդետս կան ծերացեալ աղաւնակերպ՛ի դրախտին նեմմական պայծառացեալ արժանապէս ող:

Մեծագործ փառաց քրիստոս. որ ժամանեալ գաս՛ի յերկնից. ՛ի վերայ թեւոց հողմոց քո հայրենի կերպարանօք. և առնես հրաշագործութեամբ ըղքննութիւն որդւոց մարդկան. ող:

յո՛ Ո՛վ դնեղ բնմի՛ն բազմի փեսայն. և առագաստըն գարգարի. գաբրրիէլեան վաղըն սուրբք ամենայն անդ հաւաքին. արդարոց դասքըն բնրկրին. իսկ մեղաւորքըն թախանձին. ող:

Յորժամ հընչէ՛ն փողոյն լինի ըղձաւոր ձայն գիրըն յայտնի. ձառագայթ սրբոց խաչին յարևելից փայլեալ ծագի. հրեշտակաց գունդք ծառայն հրեշտակապետաք պատրաստակին. ող:

Ելի՛ ղ խորհուրդ քահանային բազմապատիկ կայ՛ի բնմին. առաջի սուրբ սեղանոյն. հուր չիջանի խառատ մերժի. արբառեալ հոգիքն ուրախանան. ղի թողութիւն մեղաց լինի. ող:

Ո՛վհէ աստուածախօս և ահարօն ըղեւսային. մարգարէքն իսրայէլի և քահանայք հին օրինին. յառաջադոյն մեզ ծանուցին ըղգալուստ սուրբ միածնիդ. ՛ի փրկութիւն մեզ յայտնեցին, յանապատի կերակրէին. ող:

Տըրամ՛ հաղորդ չարչարանօք. ՛ի յանձն առնուր ըզմահ խաչին. և փայտին բարձօղ եղեր փառն ազամայ նախատանգին. ող:

Ծարհուրեան զօրք երկնային. յորժամ տեսին զտէրդ ՛ի խաչին. արեգակն լոյս քօղ արկել և լոյս լուսնին ընդոստնալ. յահեղ փառաց աստուածքին. ողորմեա մեզ:

որդւոյդ խաւար եղեւ ընդ ամենայն աշխարհս։ օղ։

Ուրախացա՞ն սիրտք մարդկան. յորժամ լըսեան զքո յարուիդ. նորափեսայն զարդարեցա՞ն ի յարուեստ. որ միածնիդ. օղ։

Ո՞ղջունիք սըրբոյ խաչին. և՝ անբարբառ բարեխօսին. և՝ սրբոյ փառաւոր ծածկի՞ն և՝ յովհաննու կարապետին. և՝ սրբոյն ստեփաննոսին և՝ առաջին մարտիրոսին. և՝ սրբոյ լուսաւորչի՞ն հա՝յասանեաց հայրապետին. և՝ սրբոց առաքելո՛ց. և՝ համօրէն մարտիրոսաց. օ՞ղջոմա՞ծ։

✝ Ես ա՞սացի՝ ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց. յով երթայցեմ և ես այսօր. յառաջին օրհնանին զոր ոչ դիտէի. օղնեա և ինձ քրիստոս այսօր. յառաջին ձայնապարհին. և ի միւսանգամ դալըստեանն քո օգնեա՛ ինձ։

Անկն ե՞հաս օր վախճանի իմոյ. լալուաց աղբուանն և աշխարհումն. սիրտ իմ խըռովեցաւ յիս. և ոսկերք իմ ցամաքեցաւ. օղ։

Ի մա՞հ ձեռ իմ զարթուցին զիս. պա-

հանջո՞ղք հոգւոյ իմոյ. առ՞նէի՞ն զիս ձա՞նապարհ հնառաւօր. զոր ոչ գիտէի՞ օ։

Ա՛յցեա՛յ և ոչ ոք էր որ օգնէր ինձ. սպառինեցա՛յ յո՛ծ փըրկութեան իմո՛յ. ցընծասցէ՞ հոգի իմ յարքայութե՛ քումմ. օ։

Զըրեցա՛յ ես ի գիր կենդանո՛ւթեան. և՛ եկնեցա՛յ ելթալ ա՛ռ արարիչն երկնի և երկրի՛. օղ։

Յանըստուե՛ր և յանեղ լուսոյն. հնո՛ցա՛յ խաբամբ խաւարային. ձաշակեցի՛ ըզ մահառիթ պըտուղն. հոգանա՛յ պատկեր բարերար ստեղծողիդ. օղ։

Յանձատմա՛ն հոգւոյս ի՛ մարմնո՛յս. ի քակտե՛լ գիղեցիկ շինուածոյս. զարհուրի՛մ ի սպառնալեաց թագաւորի՛ն. թէ պա՞հանջէ՞ յինէն զտաղանդն պատուիրանին. օղ։

Կո՛ւսացի՛ն մարդացեալ ձեռ իմ յիսո՛ւս. յայնմ աւուր ա՛հեղ ատենի՛ն. ըղդի՛նս արեա՛ն քո՝ մի դատապարտիր. օղ։

Սո՛կալի՛ է օր վախճանին. և ահեղ օր դատաստանին. յայնմ աւուր ա՛հ՝ զ ատենին. ըղդինս արեա՛ն քո մի անտես ա՛ռնիր. զի պատկեր եմ բարերար ստեղծո՛ղիդ. օղ։

Ողջախոհ դատաստան՝ դատաւորիդ առնդ՝ և զարհուրեցայ. զի անպատրաստ եղիմ զես՝ ի հրամանաց քոց թագաւոր յաւիտենից. օդ։

Ո՞ծածկ և անարատ մայր ես և կոյս որ բնակիսցես առ որդին քո միածին. զի՞ փըրկեսցե՞ ըզմեզ՝ ի սպառնալեաց գեհենի՝ և պարգևեսցե՞ մեզ զերկնից զարքայութիւն՝. և հանգուսցե՞ զոգիս՝ մեր ներքնչեցն յոյն. օդ։

Աղաչանք։

Որդւոյն հանդուցիչդ քո ես՝ արա հանպիտ և ողորմութիւն. և մեզ մեղաւորացս՝ շնորհեա զքաւութիւն յանցանաց։

Եւ ևս խաղաղութեան զաղաչես։

Փըղ Ալ ան հանգուցեալ հոգւոյն աղաչեսցուք զերկիւղն մեր քրիստոս՝ զի զնոսա քնդ արդարն դասեսցէ. և զմեզ կենցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ։ Ընդունելոյ աեր աստուած մեր կեցի և ողորմեա։

Տէր ողորմեա. երկիցս։

Նաղ Քրիստոս որդի աստուծոյ անոխակալ և բարերար՝ զքեզ քո արարչական սիրով ի հոգիս հանդուցեալ Տառայիդ քոյ։ Յիշեա յաւուր վախճանի զարթուցանելոյ զմարմինս։ Զոր արժանի ողորմութեան քաւութեան և թողութեան զնզաց։ Դատաւորեալ պայծառացիր զնոսա քո յաջակողմանն զառնն։ Ընդ որս ես աեր և արարիչ ամենեցուն. զատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Եւ ապա առ Օրհնութիւն քոյ պատշաճ առաքն, կամ ի յոյնէն. և զինի՝

Աղաչանք, Քարոզն, և Աղօթք։

Աղաչանք փերթանական ծոմից։

Փառք հրաշափառ ծննդեան քո աեր՝ զոր օրհնեալ և զփառաւորեալ, զհրաշալի և զյաղթող ընծայեալ քո առիթ օրհնութիւնք և փառաւորութիւնք։

Աղաչեսցուք աեր՝ զան որ քոյ հոտիդ նորատաի մեր քոյ և կուսի՝ և զան խոյի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր. և կեցի զմեզ։

Այնպէս ասաք և յամենայն ժօնս սէ-
բունականս ըստ պատշաճի աւուրն. թէ
Յայտնու թէ, թէ Վաղստեան, թէ Տնօ-
րէնութեան, թէ մատնութեան, թէ խա-
չելութեան, թէ թաղման, թէ Յարու-
թեան, թէ Համբարձման, թէ գալստեան հոգ-
ւոյն սրբոյ, թէ Պայծառակերպութեան,
և թէ 'ի ժօնս սրբոյ խաչն և Նիկողեց-
ւոյ: Բայց 'ի գալստեան հոգւոյն սրբոյ՝
զԱրդասէր տէրն այսպէս ասա՝, (Ար-
դասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի
մօրն և կուսի. և վասն խաչին պատո-
ւականի՝ ընկալ զաղաչանս): Օրն սկսա-
լին որք ասեն առ հոգին սուրբ, թէ
(մօր քոյ) կամ (խաչէ քո). և 'ի ժօնս
Նիկողեցւոյ ասա՝, (փառք տէրութեան քո
տէր). ևայլ որպէս 'ի վերոյ:

Աղաչանք 'ի ժօնս պրկաց:

Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ Աստած-
նին. և յովհաննու Մկրտչին. սրբոյն ըս-
տեփաննոսի նախավկային. և սրբոյն գրի-
գորի մեծոյ լուսաւորչին: Յիշատակաւ
և աղօթիւք սրբոյ (այս անուամբ), որոյ
այսօր է յիշատակ: Լու վասն խաչի քոյ

պաւուհանի, տէր ընկալ զաղաչանս
մեր. և կեցո զմեզ:

Աղաչանք պահոց:

Քրիստոս է իմ առտուած, և վա-
ռաւոր առնեմ զսա՝ ամէն հօր իմոյ՝ և
բարձր արարիչ զսա Արդասէր տէր:
Տո՛ւք փառս աստուածոյ, տո՛ւք օրհնու-
թիւն մարդասիրին Բարեաւորին յաւիտե-
նից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցու-
ցանէ: Արդասէր տէր:
Դու ես տէր մեր՝ դու ես քրիստոս
փրկիչ մեր, զքեզ օրհնեմն անձինք մեր:
Արդասէր տէր:
Բարձրացաւ եղջիւր իմ յամէն փրկիչ
իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր՝ բա-
նիւրամբ և հաւատով: Արդասէր տէր:
Խաղաղութեանց առաջ քո՝ զխաղա-
ղութիւն և զերկնային ողորմութիւն քո
պարգեւեա յարարածս քո: Արդասէր
տէր:
Յոյս կենդանութեան, և յոյս ապա-
հէն փրկութեան տէր յիսուս փրկիչ

փրկեա՛ և փարատեցո՛ դժաւս անձին իմոյ։ Ա՛ր-
դասէր տէր։

Նկիսցեն աղօթք մեր՝ ի տաճար սուրբ
քո. խոնարհեսցի ունկն քո՝ ի խնդրուա-
ծըս մեր։ Ա՛րդասէր տէր։

Լո՛ւր մեզ տէր լո՛ւր մեզ, աստուածա-
յին ողորմութեամբ և գթութեամբ քո
խնայեա՛ յարարածդ քո։ Ա՛րդասէր տէր։

— ⊰⊱ —

Վ՚ԱՂՈՂՔ ՆՐԱՆՔԱԼ և ԻՔԼԻ ԿԱՆՈՆԱՑՆ։

Վա՛ն ի վերուստ խաղաղութեան՝ և
փրկութեան անձանց մերոց, զտէր աղա-
չեսցո՛ք։ Տէր ողորմեա՛

Վա՛ն լսելի լինելոյ տեառն աստուածոյ
ձայնի աղաչանաց մերոց, զտէր աղա։

Վա՛ն քաւիչ և ներող լինելոյ մեզ՝ ի
վերայ մեղաց մերոց, զտէր աղա։

Վա՛ն թողլոյ մեզ զեմ յանցանս մեր,
գկամայ և զակամայ, զտէր աղա։

Վա՛ն գի մի՛ ընդ խոտանան զտանիցիմք
յաւուրն պատասխանատուութե՛ն, զտէր։

Վա՛ն հոգւոցն հանդուցելոց՝ որք ձշմա-
րիտ և ուղիղ հաւատով՝ ի քն ննջեցին,
զտէր աղա։

Եւ ևս՝ միաբան վասն ճշմարիտ և ա-
հաւասեայս մերոյ, զտէր աղա։

Ողանգինս մեր՝ և գմիմեանս, տեառն
մեր ամենակալին յանձն արասցուք։

Ողորմեա՛ մեզ տէր ամ մեր ըստ մե-
ծի ողորմութեան քումմ. ասասցուք ա-
մենեքեան միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա՛. տէր ողորմեա՛. տէր ո-
ղորմեա՛։

ԱՂՕԹՔ։

Տէր տուննջեան՝ և գոյացուցիչ գիշե-
րոյ. որ արարեր զամիս՝ ի գ բօսանս բա-
նիգործութեան՝ ի փրկութիւն անձանց
մերոց, և զդիշեր՝ ի հանգիստ քնոյ՝ ա-
ռակաթացեալ բնութեան մերոյ։ Եւս այժմ
պարծուցեալ բացեր գբեթանս մեր յօրհ-
նաբանութիւն՝ ահաւոր և փառաւո-
րեալ անուանդ քումմ սրբոյ։ Ընկալ և
այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա մեզ
ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վա-
րուք՝ ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ.
և նովիւն կանոնիւս անդադար փառա-
բերել գՀայր և զորդի և սուրբ Հոգի.
այժմ և միշտ և յաւիտանս յաւիտա-
նից. ամէն։

Խաղաղութեան ամենեցուն։

Օ՜ք եղ, որ յամենայնի զքեզ ճանաչեմք և մահ-
դասէր ակրդ ես, աղաչեմք հանապազ,
զի զօրացուցցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ
ի կարգի կրօնաւորութեան մերում.
ցնծութիւնացոյ սէր՝ զքաջդ լուծ քո՝ զոր
նուէր ի վերայ մեր. զի կարասցուք կալ
ի պատուիրանի քումմ, և զհամբոյն առ-
նել առաջի քո յամենայն ժամ, "ի տուէ
և ի զեշտ։ ՚Ի՜շատակային երգակցութիւ
զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել, և քեզ
գոհութիւն և փառս մատուցանել ամե-
նազօր սէրութիւնդ. այժմ և միշտ և
յաւիտեան յաւիտենից. ամէն։

Սաղմոս։

Սաղմոսիւք և օրհնութեամբ՝ և կո-
զօք հոգևորօք անդադար փառաւորիմք
զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի. այժմ
և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից. ա-
մէն։

Օրհնեալ սէր մեր յիսուս քրիստոս.
ամէն։

՚Ա՜յլ մեր որ յիրկինս ես։

Հրաման՝ Նովիպատրեն, և Տէրատո-
կանոնացն։

Ա՜ման ի զիշերի և ի տունջեան, և
յամենայն ժամու խօսիլ մեզ զբան ան՝
զներ ՚աղաչեսցուք։

Ա՜ման չանկանալոյ մեզ ի փորձութիւն։
որում ՚է կարելիք հանդուրժել՝ զսէր
աղաչեսցուք։

Ա՜ման անբիծ և անդատապարտ կալ
մեզ՝ առաջի ահեղ աթոռին քրիստոսի՝
զսէր աղաչեսցուք։

Ա՜ման առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւա-
հանգիստն կենաց անվախճանից՝ զսէր
աղաչեսցուք։

Ա՜ման արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչ-
մանն՝ և երկնից արքայութեանն՝ զսէր
Ա՜ման հոդւոյն։ Նոյնպէս և մեռանիմք։
Օ՜անձինս։ Ողորմեա՛ց։

Աղօթք։

Ի զիշերի և ի տունջեան և յամ ժա-
մու զքեզ աղաչեմք, և ի քէն խնդրեմք
մարդասէր սէր։ Լ՜սել մեզ ած փրկիչ
մեր. խոնարհեսցի՝ ունկն քո ի լնդրուա-
ձըս մեր. զի մի՝ ունայն լսցին վտտակք

ծառայից քոյ. այլ հանարեա՛ զաշխատութիւնս մեր՝ի գործ արդարութեան, և՝ի պատուղ ճշմարտութեան: Ընկա՛լ տէր զաղօթս և զկերպարանութիւնս մեր, և հատո՛ մեզ զողորմութիւն քո առատապէս. ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ. զօրացո՛ զմեզ տէր՝ զօրութեամբ սուրբ հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ որպէս բիբ ականի: Եւ արա՛ առ մեզ նշան բարի,՝ի դիմաստ և՝ի փառաբանութիւն անուանդ քումմ սրբոյ, զի՝ի քո փառս կատարիցեմ արարածոց մշանջենաւոր փառաբանութիւն՝ի բարձունս, հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ՝ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղա-բեր ածեցուած:

Տո՛ւր քաջ՝ հովիւ բարի՝ և յաւիտենական՝ նայեա՛ց և այց արա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ դիմութեամբ քով: Զի քո առաջի կամք տէր, և առ՝ի քէն. ողորմութեանդ և դիմութեանդ ակն ունիմք: Զամենեսեան օրհնեա, զամենեսեան խնամանայո՛, զամենեսեան լուսաւորեա՛. և ամենեցուն պարգեւեա՛ զերկնից արքայութիւնդ: Այո՛ն որ մի դու ես տէր կենաց, և ամէն ողորմութեա՛ն. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Աղաչանք:

Ի դիշերի և՝ի տունջեան և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՏէր և զորդի և զսուրբ հոգեդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Վերջաւ աղօթք՝ Ամ՛ նախանշէք, և խոստովան կանոնացն:

Այսան ուղղելոյ զընացս մեր՝ի ճանապարհս խաղաղութե՛ զտէր աղաչեացուք: ակ

Այսան ցրելոյ՝ի միջ զամ խորհուրդս չարին՝ զտէր աղաչեացուք: զկ

Այսան պարգեւելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ զտէր աղաչ:

Այսան պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ՝ զտէր աղաչ:

Այսան խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերով՝ զտէր աղաչ

Ա՛ման հոգւոյն: Եւ ևս միւթան: Օ՛ման ձինու Աղոթեա՛ց:

Ընդ՚ի:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ ապա բանից երևելեաց և աներևութից: Ընդ քեզ կարդամք յամ ժամ. զի ընդ ամ անգիս է ակրութիւն քո, և արքայութի՛ քո ամենեցուն աիւք: Ընդունե՛ մեզ երկիւղիւ՝ի պաշտօն քո կանխել հանապազ, սիրել զքեզ՝ի բոլոր սրտէ և՝ի բովանդակ մտաց, և յամ գօրութիւնէ մերմէ պահել զպատուիրանս քո: Ա՛մա՛ բառնալ առ քեզ զձեռս մեր՝ի սրբութի՛ առանց բարկութեան և երկմտութեան, և գտանել՝ի քէն զընդունե՛ և զողորմութիւն, և զառաքինասէր գործոյն յաջողութիւն: Ա՛ման զի դու ես ակր կենաց և ամ ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից. ամէն:

Աստղաղա՛ւթի առաջնոյն:

Քեզ ամենագօր և յաղթող ակրութեանդ կրկնի ամ ծունր յերկրպագութի՛.

և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութիւն քո: Ա՛յսօհ յերկրպագութիւնս մեր, և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան: Ա՛ման զի դու ես ամ խաղաղութեան, որ բարձեր զթշնամութիւն՝ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի: Հեծաւորաց և մրձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պար գևս քոյին բարեացդ: Որում և զմեզ մեծի ընդհաց արժանաւորս արասցես, գասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո, ամ մեր և տէր մեր և փրկիչ յիսուս քրիստոս: Որ ևս օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից. ամէն:

Աղաւնո՛ւ:

Ճերպս օրհնութեան և՝ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի՛դ, այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից. ամէն:

ԸՀաւրաղ Ե աղօթք՝ Ողջոյնք՝, Ե Ի նե-
ղե-ելեան կանոնացն։

Ա՛ստ դառնկոյ մեզ զնորհս՝ և զա-
ղերմութիւն Ի բարերար տեառնէ մերմէ՝
զտէր աղաչեցուք։

Ա՛ստ փրկելոյ զմեզ Ի զրպարտօրեն-
նէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի՝
զտէր աղաչեցուք։

Ա՛ստ ամենայն անձանց քրիստոնէից
և տանց հաւատացելոց՝ զտէր աղա-
չեսցուք։

Ա՛ստ որք Ի լերինս յայրս և Ի փա-
պարս բնակեալ են ամբք հարքն մեր՝
զտէր աղաչեսցուք։

Ա՛ստ որք սաղմոսիւք և օրհնութիք
կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւր-
եանց՝ զտէր աղաչեսցուք։

Ա՛ստ հոգւոցն, նե և միաբան։ Ո՛ստ-
ձինս։ Ողջմեսց։

Աղօթք։

Զոհանամք զքէն տէր ամ մեր, որ
զարթուցեր զմեզ Ի հանգստեանէ քնոյ
շնորհիւ ողջմութեան քո։ Ո՛զարթ

զմիտս մեր արդարութեամբ առ քեզ
տէր ստուած մեր, զի տեսցեն աչք
մեր զփրկութիւն քո։ Նկեսցէ և բնա-
կեսցէ առ մեզ ամենաճութիւն քո։
և ողջմութիւն քո հովանի և պահա-
պան լինի Ի վիրաց պղտոնէից քոց։
Նե զմեզ զճառայս քս քո արժանի՝ արա
Ի տուէ և Ի գիշերի և յամ ժամու
միշտ խորհիլ Ի սէր պատուիրանաց
քոց։ Նե զոհանալով փառաւորել ըզ-
հայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ, այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։ ա-
մէն։

Ի սաղմոսն ԺԳ։

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր
անմահութեան, դու ես քրիստոս աստ-
ուած փրկիչ մեր։ Որ ընդհեցեր մեզ
Ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան
լինել առ քեզ վասն իրաւանց և ար-
դարութեան քո։ Նե այժմ աղաչեմք
զքեզ տէր աստուած մեր, արա զմեզ
արժանս և պատրաստս Ի ժամ առա-
ւօտու ընդ առաքս քո։ Նե ընդ նոսին

զոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից. ամէն:

Աղաչանք:

Զոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անպատմելի փառաւորութիւնք ընծայել և զորդի և զսուրբ Հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից. ամէն:

Թուգք-ոլխ ապաչնորհ-ինեան:

բշ Թագաւոր յաւիտենից: Լուր ինձ զի ա՛սաբաց վըրկիչ մեր. և՝ կո՛չ ընկալիցես, ո՛ր յա՛ժամայնի կա՛ծղ ե՛ս:

ող Լուր մեզ արձ վըրկիչ մեր. յոյս ամ ծագաց երկրի. և որ ի ծով հեռի:

Ո՛ պատրաստ ըզկերևնս զօրութեամբ իւրով. և ըզգեցեալ ե զօրութիւն. և կեցո՛ զմեզ, որ յամե:

փ Լո՛ւր աղաչանաց մերոց տէր մարդասէր և զթա՛ ի մեզ:

թ Ա՛ր զիս անտես առքներ. այլ օգնեա՛ ինձ մարդասէր:

սղ Ա՛ր ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց և զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն:

Այլ տուր ինձ զցընծութիւն փըրկութեան. և հոգւով պատրաստեան քոյ հաստատեա՛ զիս. այլ օգնեա՛ ինձ.

փ Ա՛ր անտես առներ զիս տէր ասաբաց վըրկիչ իմ. այլ շնորհեա՛ ինձ թողութիւն բազմադութ մարդասէր, և ըկեցո՛:

թ Աբկինք և երկիր զոհանան ըզքէն տէր

արարածք ամ քեզ երկրպագանեն և հըբ-
րնշսակ ի բարձունս աղաղակեն և ասեն.
ողորմեա դու սահղծիդ մի՝ կորուսանիր:

սղ Արկինք երկնից, ջուրք որ ի վերոյ
քան զերկինս. օրհնեցէք զանունըն
տեառն

.Օ.լ նա ասաց. և եղեն, հրամայեաց և
հաստատեցան. և հրեշտակք ի:

փ Արկինք և երկիր հանապազ ըղքեզ
գովեն. թագաւոր փառաց. սերովբէք և
քերովբէք ի խոնարհ ունելով ըզդէմն
իւրեանց. և միաձայն բարբառովն աղա-
ղակեն և ասեն. սուրբ. սուրբ. սուրբ
տէր զօրութեանց:

գշ Արկայնամիտ ես աէր ա՞ռ ա՞մե՛նէ՞ն
սեա՞ն. և՝ զը՝թիւ տէր ի՝ վերայ մե՛ր.
ո՞րը՝պէս և՝ ը՝յա՛ւ՝զա՛ կա՞ն փը՛րը՝-
կի՛՛է և՝ ը՝կե՛ցո՛:

սղ Արկայնամիտ բազումողորմ և ճըշմա-
րիտ նայեաց առիս. և ողորմեաց ինձ:
Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո՛
զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առ իս
գնըշան բարութեան. և գրեա:

փ Տէր որ զրեթագար յաւազակըն խաչա-

կից լինիլ քեզ. և մաքրեցեր գաղտե-
ղութիւն յանցանաց նորա յաղբերէ կո-
ղն քոյ. գթած և յիս ի մեղաւորս, որ
ծարաւիս եմ առ քեզ. և փափագիմ
ի գաւխըն քո որպէս ըղմի ի յեղ-
ջերուաց ի յաղբերս ջուրց:

Ա՛արտեաւ ընդիս թըշնամին հանապազ թ
գիս կամի կորուսանել. այլ դու տէր եմ
այլ արա մոլորեալ ոչխարիս և ըկեցո՛:

Ա՛արտեան ընդիս ի տարտապարտուց. սղ
և փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին գիս.
այլ ես յաղօթս կայի: ✻ատուցին ինձ
չար փոխանակ բարւոյ ատելութիւն փո-
խանակ սիրոյ իմոյ. այլ դու տէր իմ
մի՛յց ա:

Ո՛ր հօվիւդ ես հօտից բանաւոր կեն- փ
դանեաց. տո՛ւր ինձ յոյս կենաց ապաշ-
խարութեան. և դարձո զմոլորեալս ի
հօտ քո քրիստոս, և ըկեցո՛:

Ա՛ղայ և աղաչեմ ըղքեզ թողութիւն թ
շնորհեա մեղաց իմոց. քաւիչ իմ լեր
քո գթութեամբդ. որ միայնդ ես փըր-
կիչ, և ըկեցո՛:

Ա՛ղայ տէր մեղայ. և զանօրէնութիւնս սղ
իմ ես ինձէն գիտեմ: Ընդունի և խընդ-

քեմ 'ի քէն թող լինէ տէր· թող լինէ· և մի' կորուսանես զիս ըստ անօրէնու-
թեան իմոյ· քա։

փ Սիղայ քեզ տէր· սիղայ քեզ տէր· սիղայ· և քան զաւազ ծովու բազում են յանցանք իմ· պատրանք աշխարհին խաբեցին զիս· և եղէ անպատուղ 'ի կե-
նաց յուսոյդ, այլ դու անոխակալ և անչիշաչար վերկիր· խնայեա 'ի սիղու-
ցեալ ծառայս, և ընկեր'

—

զշ Տէր իմ բազում են անօրէնութիւնք անձին իմոյ· ո՛չ յիշեցի զահեղ ըզդա-
տաստանդ քո· արդ անկեալ ընկիզ ապաշխարութիւն տէր և ողորմեա

ղ Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան ի քան ըզգլուխս իմ· և որպէս բեռն ծանրը ծանրացան 'ի վերայ իմ։ Նեղեցան և փտեցան վէրք իմ յերեսաց անըզգա-
մութեան իմոյ· ո՛չ յիշեցի զահեղ ըզ-
դա։

փ Պաղատանս մատուցանեմք քեզ հայր երկնաւոր· մի' անտես առներ զաղաչանըս

մեր· այլ անցո՛ զցասումն քո 'ի մէնջ· և յիշեա զի պատկեր ես քո բարեխա-
թեանդ։

թ Տէր իմ ողորմութիւնըդ քո բազում են յոյժ· առ ի սուտ զբարեխաւրութիւնըս քո· որպէս և ըմաքսաւորին, և ինձ ո-
ղորմեա։

ժ Ողորմութիւնըդ քո բազում են տէր· և ըստ լրութեանդ քոյ կենդ զիս· Բա-
զում են որք հալածեն և նեղեն զիս· 'ի վկայութենէդ քոյ ես ոչ խոտորի-
ցայ· առ ի սուտ զքա։

վ Ընդունակ և անչիշաչար տէր· որ զը-
թալով 'ի մեզաւորս ընդունիցես ապաշ-
խարութիւն· արդ՝ զրեթ և յիս տէր 'ի մեղուցեալ և յանօրինեալ քո ծա-
ռայս· և փոխարկեա ըզդրծօղըս չա-
րեաց 'ի զըղջումն ապաշխարութեան, և ընկեր։

թ 'Ի տաճարի քում սրբութեան· փառա
ւորելով ըզքեզ· զու ունիս իշխանու-
թիւն, ողորմեա մեզ։

ժ Ելյ ես ըստ բազում ողորմութեան քոում մոխ 'ի տուն քո· և երկիրպա-

զից ՚ի սաձար սուրբ քո երկիւղիւ քո։ Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութեան քումմ վասն թշնամեաց իմոց. և ուղիղ արա առաջի իմ ըղձանապարհըս քո. զոր ունիս իշխանութ։

փ ՚Ի սաձարի քումմ սրբութեան հանապազ ըղձիլ զովմբք թագաւոր փառաց որ ունիս իշխանութիւն կենաց և փրկութեան, ողորմեա՛ մեզ։

Հշ Ապաշխարութեան արտասուս սակաւ գան լինի, և լքանայ ըզբազմութիւն բեղաց. սակաւ շնորհեա՛ յառաջ քան ըզվախճան գքաւութիւն և ըզմեծ քո զողորմութիւն։

ղ Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ աճ հըզօր և կենդանի. ՚ի երբ եկից երևեցայց երեսացդ աստուծոյ։ Նշոյլն լինի արտասուք իմ կերակուր ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. և այն գի ասէին ցիս զօրհանապազ թէ ո՞ւր է աստուած քո. սակաւ շնորհ։

փ Ցուժամ գաս փառօք հօր յահագին աւուրն ՚ի դատել զերկիր. և զողջան արարածովքն երկրածինքս ամենայն ՚ի

յահէ քումմէ. ՚ի նըւաստիլ քո յատենի դատաւորի ահեղ. և յանհնարկել քո յաթարաճս, յիշեա՛ և զիս ըզբազմամեղս. որ ընկըղմեալ եմ յանցանաց բանսարկուին խարմամբ. և հայցեմ զաւազակին տէր և զիս յիշեա՛. որ միայնով ես փըրկիչ։

թ Օգնես որ ՚ի նաւի աշխարհի ալեկոծեալ մեղաց իմ. նաւահանգիստ ապաշխարութեան շընորհեա՛ լինել բազումողորմ, և ընկեցո՛։

ղ Ակօ գիս աստուած, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկալայ ես ՚ի խորս անդընդոց ուր ծէ զոյ լինէ հանգիստ նաւահանգիստ ապաշ։

ի Նաւապետ բարեգութ առ քեզ ապաւինիմ. տո՛ւր լինել ձեռն որպէս երբեմն պետրոսին ՚ի վերայ ալեացն. որ ծըփիմ ալեկոծեալ յանցանաց մեղաց և ըս։

թ Դու ես քրիստոս աղբիւր կենաց. ըզխունկն ողորմութիւն. շնորհեա՛ փրկիչ անձանց մերոց ըզթողութիւն մեղաց մերոց։

ղ ՚Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց. և լուսով երևեսցի քոց տեսանելիք ըզլոյս։ Ծագիա՛ զողորմութիւնս քո՝ որք ճա-

նաչին ըղքիզ· զարդարութիւնս քո որք ուղիղ են սրտիւք· շնորհեա փըրկիչ անձանց։

փ Որ աղբիւրդ ես ծարաւեաց և հանդիստ աշխատելոց· ճանապարհ մոլորելոց, և հովիւ հոգևոր բանաւոր հօտի· փափաղողաց առ քիզ քրիստոս լիը նաւահանգիստ· և արբո՝ մեզ ծարաւեսցս ըղբաժակ քո քաղցրութեան յաղ նըսպառ յաղթիրիդ։

—※※※—

ր Ի տաճարի սըրբութեան քում լո՛ղ աչք ձայնի լսումդ· և աղաչանք իմ ժամանեսցին ՚ի յականջս քո տէր։

ղ Լուաւ ինձ ՚ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց· և աղաղակ իմ առաջի նորա, մըտցէ յականջս նորա· և աղաչանք։

փ Որ լուսատու ես ախեղկատց քրիստոս աստըւած· լուսաւորիա զիս ըզխաւարասէրս խորհուրդս, և ըլկեցո՛։

ի Օրհնեալ ես տէր, և փառաւորեալ ես քո անբաւ մարդասիրութիւնդ· զաղաչանըս մեր քիզ մատուցանեմք, որ թա-

գաւորդ ես յաւիտենից· զնըմնջեցեալսըն մեր արժանի՝ արա տէր ընդունիլ ՚ի կեանսըդ յաւիտենից։

Ը Ըրտասուս ինձ շնորհեա ՚ի յաղաչանաբութիւն տէր· ըզի լըւացից ըզմեզս անձին իմոյ որպէս պռոնիկին աղաչեմ և ըլկեցո՛։

ղ Ա՛ստակեցայ ես ՚ի հնծութեան իմում լուացի զամենայն դիշեր զմահիճս իմ և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի· ըզի լըւացից ըզ մեզս

փ Որ աղբիւրդ ես անապական քրիստոս աստըւած· զվերաւորեալ անձն իմ ՚ի մեղաց· բըժշկեա՝ տէր բըզիմամբ արտասուաց, և ըլկեցո։

թ Ո՛ղորմեալ ծառայս քընդրբեա՝ տէր և մի՛ դատապարտեր ըզիս ՚ի յաւուրն այցելութեան քոյ մարդասէր։

ղ Ակեցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքիզ· և ներաւունք քո օգնեսցին ինձ։ Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ· խընդրեա՝ զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ· և մի՛ դատապարտեր ը։

փ Որ մոլորեցայ ՚ի հօտէ քումմէ հովիւ

բարի· խընդրեա՛ դիս ըղմոլորեալս. և արժանաւորեա՛ խառնիլ 'ի հօտ քո քո, և ընդ կեցո՛։

Թուփաւորք Աւետեաց

Թա՛գա՛ւո՛ր յա՛ւի՛տեա՛՞ն։

ա Հարեխօսութեամբ սրբոյն (այս անուն) աղաչեմք ընդ քեզ Թողութիւն շընորհեա՛ յանցանաց մերոց· բարերար քրիստոս։

ս Ակրձ է ոչր առ այնոսիկ ոլք մա՛շեալ են սրտիւք· և գնոնարհըս հոգւով կիցուցանէ։ Հաղորդ նեղուիք են ար դարոց· յամենայնի փրկէ գնոսա տէր· և պահէ զամենայն ոսկերըս նոցա· և մի՛ 'ի նոցանէ ո՛չ կորիցէ· Թողութիւն շը։

գ Ով յաղթօղ գօրութեամբ 'ի հանդէս ճրագնաւորական· անարատ պահեցեր ընդ խոստովանօղ վիկայս քո քրիստոս առաքեալ· տուր մեզ զօդնութիւն 'ի նեղութեան մերում· բարեխօսութեամբ սրբոյ մարտիրոսաց և ընկեց՛։

Թադաւոր յաւիտեան։

դ Օդողորմութիւն քո տէր արա 'ի մեզ·

և բարեխօսութեամբ սրբոյն (այս անուն) մի՛ կորուսաներ զմեզ· երբորդութիւն սուրբ ողորմեա՛ց մեզ։

ղ Փրկութիւն արդարոց 'ի տէառնէ է· վերակացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութեան։ Օգնեսցէ նոցա տէր և փրկեսցէ զնոսա· ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց· և կեցուսցէ զնոսա զի յուսացան 'ի նա և բա։

ճ Ոլք ըզտանջանս և ըզմահ վասըն քո յանձն առին· և հեղին զարիւնս իւրեանց վասն անուանդ քոյ սրբոյ· բարեխօսութեամբ սոցա մի՛ կորուսաներ ըզմեզ· եր։

բ Հարեխօսութեամբ սրբոյն (այս անուն) պարգեւեա՛ մեզ տէր· առնուլ մասն և բաժին ընդ հրաւիրեալսն 'ի կոչումն արքայութեան երկնից։

ռ Աքանչելի է աստուած 'ի վերայ սրբոց իւրոց աստուած իսրայէլի։ Ընա ասցէ ըղորութիւն հաստատութեան ժողովըրդեան իւրոյ, օրհնեալ է աստուած· առնուլ մասն։

մ Մարտիրոսք երանելք և փառաւորեալք· ոլք բաղում տանջանացն համ-

բերիցիք· դուք պղծեալ կենաց զգեցեալ ունիք· և առ քրիստոս վասն մեր բա-
թեթաւսեցէք:

ԻԿ Դուռ ես քրիստոս ապրիլոյ կենաց· բղխումն ողորմութեան· շնորհեցեր սըր-
բոյն (այս անուամբ)· յաղթող գնահատա-
կութիւն· հալածել զխաւարն և լուսա-
ւորել զանձինս մեր:

ԻՂ Ընծ՛ փառաւորեալ ես ՚ի խորհուրդս
սքանչելոյ իւրոյ· մեծ և ահաւոր ՚ի վե-
րայ ամենայնի՝ որք շուրջ են քո գնահատ:
Տէր ամենազօրութեանդ ո՞ նմանի քեզ·
հզօր ես դու ակն, և ճշմարտութիւն քո
շուրջ ես քեզ: շնորհեցեր սքանչելոյն
(այս անուամբ)· յաղթող քո գնահատա-
կութիւն հալածել քո խաւարն և լու-
սաւորել:

ԻՓ Որ շնորհօք սուրբ հոգւոյն յաղթե-
ցիք թըշնամւոյն· և՝ բանեալ սուրբ վե-
կայք քրիստոսի՝· վասն ձեր աստուածա-
հաճեցէք յայ զթողութիւն մեղաց:

ԻՔ Որ սքանչելի ես պարծանաց ամենայն
առաքելոցն· նախաշաւիղ հառաջնորդ
կենացն յաւիտենից· ո՞վ սուրբ վկայք·
առ պահիչն սրբոց և վասն մեր բարե-

խօսեցէք շնորհելով ողորմութիւն յա-
ղթասաւ աղերսէն կենացն յաւիտենից:

ԼՁ Ըղձալութիւն սրբոց (այս անուամբ)· ԼԶ
բարեխօս ունիմք առ քեզ քրիստոս· և ԼԿ
աղաչեմք սոքօք, շնորհեա զթողութիւն
յանցանաց մերոց· և ՚ի կեանսդ յաւի-
տենից նորոգեա և կեցո:

Լոյս ծագեաց արդարոց· ուղղոց սրտից ԽՂ
նկն ուրախութիւն: Ուրախ եղերուք ար-
դարք ՚ի տէր· և խոստովան եղերուք յի-
շատակի սրբութեան նորա· և աղաչեմք
սո:

Պատուական է առաջի տեառն մահ ԽԿ
սրբոց իւրոց· ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ
ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ: Ջատեր
զկապանս իմ· քեզ մատուսցից պատա-
րագ օրհնութեան, և զանուն տեառնէ
կարդացից· և աղաչեմք սո:

Ջանդիսացեալք ՚ի մարտս պատերազ- ԽՓ
մի յաղթող գտայք սուրբ բժիշկք քան-
զի ձանձրացեալ հոգիք բմեզ յիկինա-
յին քաղաքն յերուսաղէմ· ընդ անմարմ-
նոցըն դասս փառաւորելով սուրբ ըզե-
կեղեցիդ:

ԳՀ Ա՛րք ՚ի խորանս սրբութեան եմք ժողովեալ օրհնել զքեզ քրիստոս. աղաչանօք սրբոցն (այս անուամբ). զպաղատանս մեր մի՛ անտես առներ, որ միայնով ես բաղումողորմ թագաւոր փառաց քրիստոս:

ՍՂ Ամէն է տէր առ ամենեսեան որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր. աղօթից նոցա լսէ, և կեցուցանէ զնոսա. աղաչանօք սրբոցն (այս անուամբ). և այլ սրբոց մարտիրոս:

Ընտրեալք և Սուրբք էին այս է:

ՍՂ Այ՛ն են բանք և ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին ձայնք նոցա: Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա. և մինչև ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա. աղաչանօք սրբոց առաքելոցն:

ՓՂ Նահատակք և վկայք քրիստոսի առուծոյ. ընդհանուր տիեզերաց քարոզք փրկութեան. որք դանձինս ձեր մատուցեք պատարագ. և զնուիրեալն առուծոյ առ պահիչն սրբ[illegible]

հօր ՚ի հօտ անուշից. ժողովիլոցս ՚ի կատարել զյիշատակ անուան ձերոյ. բարեխօսեցէք առ տէր վասն քաւութեան ըմեղաց ըմերոց:

ԴԿ Զկրիւքսրբեան տէրութիւնդ. զո միաբան աղաչեմք լուր տէր. աղաչանօք սրբոցն (այս անուամբ). խընայեա ՚ի մեզ, և ըկեցո:

ՍՂ Ուրախ լիցին ամենեքեան որք յուսացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակեսցիս դու ՚ի նոսա: Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քոյ. զի օրհնեսցես դու զարդարն տէր. որպէս զինու հաճութեամբ քով պսակեցեր ըզնոսա. աղաչանօք:

Ֆ Տօնէ այսօր եկեղեցի սուրբ զյիշատակս ձեր սուրբ ըմբկայք. որք զօրութեամբ սուրբ հոգւոյն վանեցէք ըզպատերազմ չարին. և ՚ի կամարս լուսեղէնս թագաւորեալք. օրհնել սուրբ ըղկերդութիւն:

Սբ՛ոյն Սթեփաննոսի:

Ե՛յսօր դասք հրեշտակաց ուրախանան. ընդ ընծրնութիւն սրբոյն Ստեփաննոսի:

նահավիկայն: Քանզի դուչ ակնիցի քո Քրիստոս ըզբ յաղթանակ մարտ հեղման արեան սորա ի վերայ ըմեծի անբանն ըքոյ տէր:

Բաղում համարձակութիւն է սորա առաջի աստուծոյ ի ձեռն հեղման որ արեանն իւրոյ. քանզի յօժարութեամբ մատնեաց զանձն իւր չարաչար և դառն տանջանաց վասն մեծի անբանութեան մեր:

Քանզի արհամարհելով անարգեաց զանցաւոր զկեանս աշխարհիս. և փափաքեաց յաւիտենական կենացն. և միշտ և հանապազ ուրախանայ ընդ տեառն իւրոյ, յանբասիտ ուրախութիւնան:

Քանզի դուչ ակնիցի քո Քրիստոս ըզբ յաղթանակ մարտ հեղման արեան սորա ի վերայ ը՝մեծի ա՞նբանն ը՝քո տէր:

Փա՞ռքք ՚ոյն հականի Որդւոյն մեծնի, և ազատիչ սուրբ ՚ո՞գւոյն ը՝ վայելէ: Փա՞ռքք պատիւ և իշխանութիւն. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն: Նա յորժամ շարժին երկինք և երկիր ի յահէ փառաց բանին տեառն աստուծոյ:

Յայնժամ ներստուգանէ ընդ աջմէ իւրմէ ըզսիրելիս անուան իւրոյ ի լուսեղէն խորանաբեր դուռաւորիլով:

Էյօօք պաոփ հյիլպաիայ ի ոեբկիդո ոշօ քախաս:

Ելեսո՛ւ ՔՆՂԵՐՑԱՅԻՆ ՊԷՐՈՒՆԱԿԱՆ ՊՕՆԿՑ ԿՈՐՔԱՒ։

Ելելուիա Հրեշտակապետի ծննդեան։

Ելե՛լուիա. ալե՛լուիա. ալե՛լուիա։

Ա՛ռաքե՛ցաք զբան իւր, և բժշկեցաք զնոսա. և փրկեցաք զնոսա յապականութենէ իւրեանց։ Խոստո՛վան եղիցին առաւն՝ ողորմութեանց նորա, և սքանչելեացս նորա որդւո՛ց մարդկա՛ն։

Ելե՛լուիա. ալե՛լուիա. ալե՛լուիա։

Ի՛ջեր որպէս զանձրեւ ՚ի վերայ դեղմանն, որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր։ Յառադեսցի՛ յաւուրս նորա արդարութիւն. բազում խաղաղութիւն մինչեւ կատարեսցի՛ լուսին։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենի՛ց. ամե՛ն։

Ելելուիա Յոհաննէս առաքեալ Քեսուսի։

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

Տէր հոտուեսցէ. զես. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։ Ի վայրի տալարւոջ անդ բնակեցոյց զես. և առ ջուրս հանգրստեան սնոյց զես։

Ելելուիա։ Ի՛ջեր որպէս անձրեւ ՚ի վերայ դեղմանն. որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր։ Յառադեսցի՛ յաւուրս նորա արդարութիւն. բազում խաղաղութիւն մինչեւ կատարեսցի՛ լուսին։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա, եղե՛ւ։

ՕՐԻՆԿ ԱՇԽԱՏԱՒ ՊԷՐՈՒՆԱԿԱՆ ՊՕՆԿ ՈՐ ԱՌ ԼԻՆԻ՝ ՂԱԶԱՐԱՑՆ ԱՍԱ՝

Դա՛նաք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ քրիստոս ալե՛լուիա. մարդկա՛ն աղաղակեն քեզ. ալելուիա։

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

Լո՛ւր դուստր և տե՛ս. խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ։ Սա՛ ինքն է տէր քո՝

երկիրպագցես սմա. և զանազան ծուրայի երկիրպագցէ սմա. և պատարագօք պիտոյս սորա պաշտեացն մեծամեծք ի ժողովրդոյ։

ե Ելելուիա։ Ա՛ կարդասցէ առաքեալ, հայր իմ ես դու. աստուած ընդունող փրկութեան իմոյ։ Ե՛ անդրանիկ արարիչ ընդ. և բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ա՛ելելուիա, եղե՛ւ։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալե՛լուիա։

ը Իջցէ որպէս անձրեւ ի վերայ դեղման. որպէս ցօղ որ ցօղէ յերկիր։ Ծա՛ղեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն. բազում խաղաղութիւն մինչեւ կատարիսցի լուսի՛նն։

թ Ելելուիա։ Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարո՛ւթիւն իւր։ Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյակոբ. ճշմարտութեամբ իւրով զտունն իսրայէլի. և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութիւն աստուծոյ մերոյ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալե՛լուիա։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելո՛ւիա։

ժ Ա՛ կարդասցէ առաքեալ հայր իմ ես դու. աստուած ընդունող փրկութեան՝ իմոյ։ Ե՛ անդրանիկ արարչից ընդ. և բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի։

ի Ելելուիա։ Ընդ քո՛ղ է սկիզբն առաքն զօրութեան. ի վայելչութիւն սրբոց քոց յարդանդէ յառաջ քան զլուսաբաշխ ծնայ զքեզ։ Երդուաւ տէր և ո՛չ ևս զղջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի. և տէր ընդ աջմէ՛ քումմէ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա ալելո՛ւիա։

ճ Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր. առաջի ազգաց յայտնեաց զարդարո՛ւթիւն իւր։ Յիշեաց ողորմութեամբ՝ իւրով

դ յակոբ. ճշմարտութեամբ իբրով զաւուն իսրայէլ. և տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն աստուծոյ մերոյ:

փ Ալէլուիա. Յիշեա՛ տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա: Որպէս երդուաւ տեառն, և ուխտս եդ աստուծոյ յակոբայ:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալելուիա.

—❀—

Ալէլուիա. ալելուիա. ալէլուիա:

ք Ընդ քե՞զ է սկիզբն աւուր զօրութեան. ի վայելչութիւն սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ: Երդուա՛ տէր և ոչ ևս դիջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և սէր ընդ աջմէ՛ քումմէ:

ճ Ալէլուիա: Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ: Խնդրեա՛ յինէն, և տացե քեզ զհեթանոս ի ժառանգութիւն. և իշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալելուիա:

Ալէլուիա. ալելուիա. ալէլուիա

Յիշեա՛ տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա: Որպէս երդուաւ տեառն, և ուխտս եդ յակոբայ:

ի Ալելուիա: Տէր հովուեսցե զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի: Ի վայրի դալարոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս:

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալելուիա:

—❀—

Ալելուիա. ալելուիա. ալէլուիա:

կ Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ: Խնդրեա՛ յինէն և տացե քեզ զհեթանոս ի ժառանգութիւն. և իշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի:

լ Ալէլուիա: Լո՛ւր դուստր և տե՛ս, խոնարհեցո՛ զականջն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր զեղոյ քոյ: Սա ի՞նքն է տէր քո՝ երկրպագեսցես սմա. և դուստր Ծուրոյ երկրպագեսցէ սմա. և պատարագօք

զկիրակս սորա պաշտեցին մեծամեծք ի ժողովրդոց։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա, եբե+

Ելե՛ք+ ի տօնի +աստուածօրեայ հա՛ւ-
րեանն Յիսնակաց այ ժողով ի պաշտպա-
նեան Յիսուսոյ։

Ելելուիա. ալելուիա. ալէլուիա։

Օրհնեալ եկեալ յանուն տեառն. օրհնեալ որ գալոց կա։ Տէր աստուած մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեան կանխաւ մինչև յանկիւնս սի զանոյ։

Ելելուիա։ Տէր ի տաճար սուրբ իւրում տեր յերկինս յաթոռ իւրում։ Ընդ նորա ի տանկս հայեին. արտասուեալ նոքա քննեն զորդիս մարդկան։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալելուիա։

Ելե՛ք+ Յարութեան Կիրակոյ։

Ելելուիա. ալելուիա. ալէլուիա։

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր։ ա
և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան։
Եւ հոգւով բերանոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նոցա։

Ելելուիա։ Յարեա՛ւ ած և ցրուեցան ամենայն թշնամիք նորա։ Փախա՛ն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

Ելելուիա ալելուիա. ալէլուիա։

Ծա՛փս հարէք ամ հնչանոսք. ակ
ղաղակեցէք առ ած ի ձայն ցնծութեան։ Տէր բարձրեալ և ահարկու. թագաւոր մեծ ի վերայ ամ երկրի։

Ելելուիա։ Ա՛ծեցաւ ի ընդ երկիր քո։ և զարձուցեր զգերութիւն յա՛ղբայ։ Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քոյ. և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ. ալելուիա.

Ընկուրիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ա Յարիր ձեռ. և ցրուեցան ամենայն թշնամիք նորա։ Փախան ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Բ Ընկուրիա։ Տէր թագաւորեաց. զգեցաւ. զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր կապեաց։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ընկուրիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Գ Ասացէք տէր ընդ երկիր քո. և դարձուցիր զղերուին յահոբայ. Զո՞ր դէր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քոյ. և ծածկեցիր զամ մեղս նոցա։

Դ Ընկուրիա։ Օրհնեցէք մանկունք զտէր և օրհնեցէք զանուն տեառն, Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

—※—

Ընկուրիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ե Տէր թագաւորեաց զգեցաւ. զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր կապեաց։

Զ Ընկուրիա։ Զովիա երեսատեմ զտէր. և օրհնեմ զաստուած քո սիօն։ Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՛ի քեզ։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ընկուրիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Է Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհնեցէք զանո՛ւնըն տեառն։ Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ. յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Ը Ընկուրիա։ Կենդանի՛ է տէր, և օրհնեալ է ծո. և բարձր եղիցի աստուած փրկութեան իմոյ։ Ընտուա՛ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա:

ղձ Զովա՞ հրուսաղէմ զաէր. և օրհնեա զաստուած քո՞ սիոն: Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՞ ի քէ՞զ:

ճ Ելելուիա: Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր. և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան: Ընտրեաց ժողովուրդ բնորհս ամենայն զօրութիւնք նոցա:

Փա՞ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալելուիա:

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա:

ճկ Աննդանի՞ է աէր և օրհնեալ է ած. և բարձր եղիցի ած փրկութե՞ան իմոյ: Ընատո՞ած է որ լանդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

ճ Ելելուիա: Ընա՞ւս հարէք ամ հնձանոյք. աղաղակեցէք առ ած ի ձայն ցընծութեան: Տէր բարձրեալ և ահարկու թագաւոր մեծ ի վերայ ամ երկրի:

Փա՞ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալելուիա:

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա:

ճձ Համարձեք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւո՞ր փառաց: Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. աէր հզօր զօրութեամբ իւրով. աէր կարօղ ի պատերազմի:

ճ Ելելուիա: Պա՞տ առուածոյ բնութեամբ. հազարք ուղղիչք. և աէր ի նոսա ի սինէ սրբութե՞ան իւրոյ: Ընէ ի բարձունս և դերեաց զգերութիւն. հատաւար բաշխեաց պարգեւս, և նա որդո՞ց մարդկա՞ն:

Փա՞ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ, ալելուիա:

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա:

ճկ Համբարձա՞ւ ած օրհնութեամբ. և աէր ի ձայնի՞ փողոյ: Սաղմո՞ս ասացէք աստուածոյ մերոյ. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում սաղմոս ա՞սացէք:

ճ Ելելուիա: Ո՞վ հովուե՞ալ իսրայէլի. ընդունի՞ր զոչխարս ինոսեան: Ընստեալ ի վերայ քերովբէից. յայտնեաց զինքն ի վերայ ամ երկրի:

Նայեցաց որ առաջնորդես որպէս խաչին յո՞վսեփուս Որ նըստա՞ծ ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն աւժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—*—

ՃԼՀԼուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ՃԱ Ա՛ռաք աստուածոյ բիւրապատիկք. հազարք ուղղեա՛ք և տէր ի նոսա ի սինէ սրբութեա՛ն իւրոյ։ Ն՛Ե ի բարձունս և դերեաց զգերութիւն. էառ աւար բաշխեաց պարգեւս և ետ որդւո՞ց մարդկա՛ն։

ՃԲ Ալէլուիա Ո՛ր գնէ յամպս գընացս իւր. և շրջի նա՛ի վերայ թեւոց հողմոց։ Խոստովանութի՛ւն և մեծ վայելչութի՛ւն զգեցար. արկեր զլոյս որպէս զղթոյ. ձգեցեր զերկինս որպէս խորան. և արկեր ի՛ վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա՛։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. աւժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—*—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ՃԿ Ո՞ր հովուե՛ցիր իսրայէլի. նայեցաց որ առաջնորդես որպէս խաչին յո՞վսեփուս Որ նստա՛ծ ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի։

ՃԿ Ալէլուիա։ Ա՛ն ծ եղե մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. և մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։ Յարձրեալ ես պու յերկինս աստուած. և յամենայն երկրի ե՞ն փա՛ռքք քո՛։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. աւժմ և միշտ։ ալէլուիա, էջէ։

—*—

ՃԼՀԼուիա՛. ալէլուիա. ալէլուիա։

ՃՁ Ո՞ր գնէ յամպս գընացս իւր. և շրջի նա՛ի վերայ թեւոց հողմոց։ Խոստովանութի՛ւն և մեծ վայելչութիւն զգեցար արկեր զլոյս որպէս զղթոյ. ձգեցեր զերկինս որպէս խորան. և արկեր ի՛ վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա՛։

ՃՂ Ալէլուիա։ Տէ՛ր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ. մերձեսց ի լերինս և ծխեսցին փայլեա՛ զփայլատակումն քո և խռովեա՛ զնոսա. առաքեա՛ զնետս քո, և զրուսա՛ զնոսա՛։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա, երեք։

— ❋ —

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

պկ Ո՛ւր ես եղև մինչև յերկինս սղաւմունքիւն քո. մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։ Յարձրեա՛լ ես դու յերկինս աստ. և յամ երկիր են փառքդ քո՛։

ք Ալէլուիա։ Խոնարհեցո՛ր երկինս և էջ. և մէգ ի ներքոյ ոտից նորա։
Ն՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա ի թևոց հողմոց։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

— ❋ —

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ղձ Յերեսաց նորա ելին հարուածք. և ձիւնա շաւղայ նորա երթիցեն մեծամեծք ի թուէնոց։ Երկի՛ր հալեցին և անասունք վտանեցին. ձան ոտարհք որք ի սկզբանէն էին կուրացին. և ի նմանէ դողացի ամենայն երկիր։

ջ Ալէլուիա։ Համբարձէ՛ք իշխանք ըզդրունս ձեր ի վեր. համբարձին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւո՛ր փառաց։

Ո՛վ է սա թագաւոր փառաց աէր հզօր զօրութեանց սա ինքն է թագաւո՛ր փառացն։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

— ❋ —

Ալէլո՛ւիա՛. ալէլո՛ւիա՛. ալէլո՛ւիա՛.

դկ Խոնարհեցո՛ր երկինս և էջ. և մէգ ի ներքոյ ոտից նորա Ն՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա ի թևոց հողմոց։

ք Ալէլուիա։ Համբարձա՛ւ աստուած օրհնութեամբ. և աէր ձայնի՛ւ փողոյ։ Սաղմո՛ս ասացէ՛ք աստուծոյ մերոյ. սաղմոս ա՛սացէ՛ք թագաւորին մերում. սաղմո՛ս ասացէ՛ք։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

— ❋ —

Ալէլո՛ւ+ Համբարձեալ ելեալ Յաղթողն։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ճա Յանկարծ է նա քան զոսկի և քան զպատուական քարուն, քաղցր

է նա քան զմեզո՞ւս խորխոռ։ Քանզի ծառայ քո պահեցէ զայս, ի պահել նմա պհատուցումն՚ն բազո՛ւմ։

ե Ելէ՛ սիրա Թևե՛ք աղաւնւոյ արծաթատա՛ւ, և թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ։ ՚Ի դուռս երկնաւորին զթացաւորս ՚ի վերայ նորա, ձիւնասցին ՚ի սաղմո՛ն։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն, այժմ և միշտ. ալէլուիա։

—⁂—

Ելէ՛լուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

զ Ջա՛ւրն սուրբ հաստատեա՛ յիս ամե՛ն, և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի՛ իմում։ Ա՛լ ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց. և զհոգի քո սուրբ մի՛ հանի՛ր ինէ՛ն։

է Ելէ՛լուիա Վա՛խ զղաւիթ ծառայ իմ։ և իւղով սրբով իմով օծի՛ զնա։ Ձե՛ռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրացուսցէ՛ զնա՛։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն, այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—⁂—

Ելէ՛լուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ը Թևե՛ք աղաւնւոյ արծաթատա՛ւ, և թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ։ ՚Ի դուռս երկնաւորին զթացաւորս ՚ի վերայ նորա. ձիւնասցին ՚ի սաղմո՛ն։

թ Ելէ՛լուիա Ա՛ռաքե՛ս զոգի քո և ընտանանա զնոսա և նորոգես զերե՛սս երկրի։ Աղեկի՛ն փառք տեառն յաւիտեան. և առի՛ր ուրախ եղիցի յարարա՛ծս իւր։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն, այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—⁂—

Ելէ՛լուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ժ Վա՛խ զղաւիթ ծառայ իմ. և իւղով սրբով իմով օծի՛ զնա՛։ Ձե՛ռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրացուսցէ՛ զնա՛։

ի Ելէ՛լուիա Յայտնութի՛ւն բանից քոց լուսաւոր է. և իմաստուն առնէ ընդ աղայս։ Օ՛բիւրո՛ւն իմ բացի և առի զհոգի. ՚ի պատուիրանս քո փափակեցա անձն իմ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն, այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—⁂—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ղձ Ընդէ՞ր զողդ քո և ստանաս գնոսա. և նորոգես զերկիր։ Եղիցի՞ն փառք տեառն յաւիտեան. և տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

մ Ալէլուիա։ Հոգի՛ քո սուրբ և բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ։ Վասն անուա՛ն քոյ տէր կեցուսցես զիս. արդարութեամբ քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

մկ Օգնի՛ր իմ բացի և առի զհոգի. ի պատուիրանս քո վարդապե՛տ անձն իմ։ Ցայսա՛ց առիս և ողորմեա՛ց ինձ ըստ խրատուն սիրոյդ ա՛ստուած քո՛յ։

մփ Ալէլուիա։ Ի սաստի՛ քումմէ տէր և ի շնչել հոգւո՛յ բարկո՛ւթեան քոյ Ա-ռաքիսց ի բարձանց՝ և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս ի ջո՛ւրց բազմա՛ց։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

մղ Որպէս ի՞նդ զի իջանէ ի գլուխ և ի մօրուսն ահարօնի. և ի մօրուացն իջանէ ի գլուսպանս պգեստո՛ւ նորա։ Որպէս յո՞ղ զի ցօղն ի հերմոնէ ի վերայ լերինն սիո՛նի։

մբ Ալէլուիա։ Ի վայրն դալարուոջ անդ բնակեցոյց զնս. և առ ջուրս հանգստեան սո՛ղոյց զիս։ Դարձո՛յց զանձն իմ առ իս և առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարութեան վասն անո՛ւան իւրոյ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

մդ Ի սաստի՛ քումմէ տէր և ի շնչել հոգւոյ բարկո՛ւթեան քոյ։ Ընդէ՞ր զաքիաց ի բարձանց, և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս ի ջո՛ւրց բազմա՛ց։

մե Ալէլուիա։ Օգնի՛ր սուրբ հաստատեա՛ւ յիս ա՛ծ. և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի՛ իմում։ Մի՛ ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց. և զհոգի քո սուրբ մի՛ հանի՛ր յինէ՛ն։

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա, երէ+

Ընտրեալ ի Տաղէ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

աձ Ցո՜ղ քո և զաւազան, նոքա մխիթարե՛ացին զիս։ Պատրա՜ստ արարիր առաջի իմ զսեղան. ա՛յն յանդիման նեղչա՜ց իմոց։

բ Ալէլուիա։ Զա՜ւր երկիւղածացդ քոց նշան. զի ապրեցին յերեսաց ա՜ղեղան։ Որպե՜ս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ զջով քո և լե՛ր մե՛զ։

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

գկ Ա՛ւր քո սքանչել են հղօր. և ժողովուրդք ի՛ նմանէ քոյ անկցին. ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։ Ալե՜ւ քո ած յաւիտեանս յաւիտենից. զաւազան ուղղութեան, զաւազան արքայու՛թեա՛ն քո՛։

դէ ալէ՛։ Տո՜ւր զօրուի ծառայի քոյ. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առիս ըղ-

նշան բարո՛ւթեան։ Տեսցե՛ն ատելիք իմ և ամաչեսցե՛ն. զի դու աէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զի՛ս։

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

բձ Զա՜ւր երկիւղածացդ քոց նշան. զի ապրեցին յերեսաց ա՜ղեղան։ Որպե՜ս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ զջով քո և լե՛ր մե՛զ։

քկ Ալէլուիա։ Զո՜ւր պատրաստեցեր զուղղութիւն և զիրաւունս. և զարդարութիւն յաւերժից դու ա՛րարեր։ Զո՜ր ծէր արարէք զաէր ձեր. երկիւղածք պատուանդանի ոտից նորա զի՛ սուրբ է։

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ. ալէլուիա.

—※—

Ալէլուիա ալէլուիա. ալէ՛լուիա։

բկ Տո՜ւր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առիս ըղ-

նշան բարո՛ւթեան։ Տեսցե՛ն ատելիք իմ

և առաչնացն. զի դու ակը օձնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զե՞ս։

ք ալէ։ Ըսաց ահա ցաւը իմ, նի՛սա ընդ աջմէ իմմէ. մինչև եղից զիշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Պատասխան զօրութեան առաքեաց քեզ ակը ի սիօնէ և սիրեսցես զու ի մէջ թշնամեաց քոց։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

դձ Պո՛ւ պատրաստեցեր զօրղութիւն և դիրաւունս. և պարգարութիւն յակոբայ զու արարեր։ Բա՛րձր արարէք զտէր ած մեր. երկրպագէք պատուանդանի ոտից նորա, զի՛ սուրբ է։

ք Ալէլուիա։ Յայտնեցո՛ւ երկինք զխոյակութիւն փառաց նորա. և օրհնութիւն նորա լցան ամենայն երկիր։ Ա՛ռաւոտ յերկի որպէս ի լուսոյ հատան ի նմանէ. և եղջիւրք ի ձեռին նորա զատն. և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա ալէլուիա։

Ըսաց ահա ցաւը իմ, նի՛սա ընդ աջմէ դկ իմմէ. մինչև եղից զիշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։ Պատասխան զօրութեան առաքեաց քեզ ակը ի սիօնէ և սիրեսցես զու ի մէջ թշնամեաց քոց։

Ալէլուիա. Պատասխանեցա՛ւ առ մեզ լոյս փ երևեաց քոց. և եառաւ ուրախութիւն սրտից մերոց։ Ի պաղեստ ցորենոյ զինուցոյ և ձիթոյ խնդութեան լցուցեր ընդ նոսա։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա ալէլուիա։

Յայտնեցո՛ւ երկինք զխոյակութիւն դձ փառաց նորա. և օրհնութեամբ նորա լցան ամենայն երկիր։ Ա՛ռաւոտ յերկի որպէս ի լուսոյ հատան ի նմանէ. և եղջիւրք ի ձեռին նորա զատն. և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։

Ալէլուիա։ Ցո՛ւսպ քո և գաւազան, նո՛ք փ մխիթարեն զիս։ Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ընդ յանդիման նեղչաց իմոց։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

— ❧ —

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ՃԱ Ղազարեայ առ մեզ լայս երեսաց քոց, և նուաւր ուրախութիւն սրտից մերոց։ Ի պատճէ ցորենոյ գինւոյ և ձէթոյ իւրեանց լցուցիր ըզնոսա։

Ալէլուիա։ Ահաւոր քո սրեալ են հզօր. և ժողովուրդք ի նկուղս քոյ անկանին ի սիրտս թշնամեաց թագաւորին։ Ընդ քո ասծ յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղղութեան, գաւազան արքայութեան քոյ։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

— ❧ —

Ընթերցուած

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ՃԱ Ղազար ինձ զձայն օրհնութեան քոյ. և գամել զամենայն սգանչելիս քո։ Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տանն քո, և զտեղի յարկի փառացդ քոց։

Ալէլուիա։ Եղանիցէ զոր ընտրեցեր և ընկալար. և բնակեցուցեր ի գաւիթս քո։ Լցցուք մեք ի բարութենէ տանն քոյ. սուրբ է տաճար քոյ սքանչելի արդարութեամբ։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

— ❧ —

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ո՞ւր է աեր և օրհնակ է յայժ. ի քաղաք ձեր մերոյ ի լեառն սուրբ նորա։ Աստուա՛ծ յինդուլեամբ ցնծասցէ ամենայն երկիր. լերինք սիօնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ ի քաղաք թագաւորի մեծի։

Ալէլուիա։ Խնդրեցէք նորա ի լեառն սուրբ նորա. սիրէ տէր զդրունս սիօնի առաւել քան զամենայն յարկսն յակոբայ։ փառաւոր ասեալ լինիցի ասացեալ ինչ ի քաղաքի քաղաքդ ա՛ստուծոյ։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ ալէլուիա։

— ❧ —

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Եղանիցէ զոր ընտրեցեր

և բնակեցին ի գետին քո։ Ձզօրէք մեք ի բարուքինէ ատեն քոյ. սուրբ է ատեան քո սքանչելի արդարութեամբ։

ե Ալէլուիա։ Ո՞ւր ունի յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո ազգէ ազգ։ Ո՞ւր յարուցեալ դիմացիս ի վերայ սիօնի. ժամանակ դիմալոյ նորա հասեալ է ժամ։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ը Հիմունք նորա ի լեառն սուրբ նորա. սիրէ ունի դղրունս սիօնի առաւել քան զամենայն յարկան յակոբայ։ Փառաւորեալ են խօսեցաւ վասն քոյ. ահաւադիկ քաղաքդ ամառնոյ։

թ Ալէլուիա։ Ա՛յսօր է զոր արար տէր. եկայք ընծայեսցուք և ուրախ եղիցուք ի նմա։ Ի տեառնէ եղև այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ժ Ո՞ւր տէր յաւիտեան կաս. և յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ։ Ո՞ւր յարուցեալ դիմացիս ի վերայ սիօնի. ժամանակ դիմալոյ նորա հասեալ է ժամ։

ի Ալէլուիա։ Յոստովա՛ն եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։ Օ՛ի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիրպագից ի տաճար սուրբ քո. և խոստովանեցայ անուան քում վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քոյ։

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա, էջէ։

—※—

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ժա Ա՛յսօր է զոր արար տէր. եկայք ընծայեսցուք և ուրախ եղիցուք ի նմա։ Ի տեառնէ եղև այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

ժբ Ալէլուիա։ Տէր ով կացցէ ի խորանի քում. կամ ով բնակեսցի ի լեառն սրբ քո։ Որ գնայ անբիծ. գործէ զարդա-

թութիւն. և խօսի զձշմարտութիւն ի սրտի իւրում:

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

— ❧ —

Ալէլուիա: ալէլուիա. ալէլուիա:

ղձ Ո՞ւրախ եղէ ես ոչք ասկին ցիս՝ ի տուն տեառն երթի՞ցուք մեք: ❧ ասեա՛լ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէ՛մ:

ղէ Ալէլուիա: Լա՛ւ լինէ զձայն օրհնութեան քոյ. և պատմել զամ սքանչելիս քո: Տէր սիրեցի գեղեցկութիւն տան քոյ. և տեղի յարկի փառաց քոյ:

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

— ❧ —

Ընկե՛ւրիա՜. ա՛լէ՛լո՛ւիա՜. ա՛լէ՛լո՛ւիա՜.

ղկ Տէր ով կացցէ ի խորանի քում. կամ ով բնակեսցի ի լեառն սուրբ քո: Ո՛ր գնաց անբիծ գործէ գարդարութիւն. և խօսի զձշմարտութի՛ւն ի սրտի՛ իւրում:

ղլ Ալէլուիա: Ա՛ծ է ակր և օրհնալ է յոյժ ի քաղաք Աստուծոյ մերոյ ի լեառն

սո՛ւրբ նորա: ❧ աստուա՛ծ ցնծութիւք ցնծասցէ ամ երկիր. լերինք սիօնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ ի քաղաք թագաւորի՛ մեծի՛:

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ: ալէլուիա:

— ❧ —

Ալե՛լ—ւ ի պօնի հրեշտափառեցաց:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Ո՞ւարար զհրեշտակս իւր յոգիս, և պաշտօնեայս իւր ի հուր կի՛զեայ: ❧ աստուածացաց զերկիր ի վերայ հաստատութեան իւրոյ. զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեա՛ն:

ղմ Ալէլուիա: Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկինս օրհնեցէ՛ք զնա ի՛ բարձունս: Օրհնեցէ՛ք զնա ամ հրեշտակք նորա. օրհնեցէ՛ք զնա ամ զօրութի՛ւնք նորա:

Փա՜ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ. ալէլուիա:

— ❧ —

Զա՞ւք հրեշտակաց օրհնեն ըզքի՛ւ քո. Ալէլուիա. մա՛րդիկ՝ ո՞վք սաղմոսե՛ն քեզ. Ալէլո՛ւիա:

ը Երկինք և երկիր զոհանան ըզքէն տէր. արարածք ամ քեզ երկիրպագանեն. և հրեշտակք ի բարձունս աղաղակեն և ասեն. ողորմեա՞ դու սահղձիլ մի՝ կորուսանել։

ը Երկինք երկնից, ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս. օրհնեցէ՛ք զանո՛ւնըն տեառն։ Օվ նա ասաց. և եղեն, հրամայեաց և հաստատեցան. և հրեշտակք ի բարւ։

է Երկինք և երկիր հանապազ ըզքեզ զովեն. թագաւո՛ր փա՛ռաց. սերովբէ՛ք և քերովբէ՛ք ի խոնարհ ունել ըզդէմս իւրեանց. և միաձայն բարբառովք աղաղակե՛ն և ասեն. սո՛ւրբ. սո՛ւրբ. սո՛ւրբ. տէր զօրութեա՛նց։

—⁂—

ԱՂԵՔ-ԱՆ Ղ-ՊՂԱՔՈՒ-ՅՈՒՐՈՒ-ԸՆԱՆՆ։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ա Ո՛րթէր առնեմ զքեզ տէր, զի լսիցես ձայն իմ։ և ծէզ ուրախ արարիր ըզթշնամին իմ չիս։ Տէր ած իմ կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ։ փրկեցեր զիս յայնցանէ որք իջանե՛ն ի գո՛ւբ։

ե Ալէլուիա։ Նո՛ւագ ասացէ՛ք տեառն զոր ի զրոյ առաքանացէ՛ք ի կաւոյ և ի տղմոյ։ Ա՛ստուածդ՝ ի վերայ վիմի զատս իմ. և ոչ դղեակաց զգնացս իմ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա։

—⁂—

ԱՂԵՔ-ԱՆ ԾՕՂԱՓԱՌՔԻՆ ՊՂՊՂՆԱՆ։

Ալէլուիա՛. ալէլուիա. ալէլուիա։

ա Տէր ած մեր երևեցաւ մեզ. արա՛քեք ծոնս ուրախութեան կանխաւ, մինչև յանկիւնս սո՛ղանոյ։ Ըզծ՛ իմ ես դու և խոստովան եղէց քեզ. ած իմ ես դու և բարձր արարի՛ց զքե՛զ։

ե Ալէլուիա։ Լերի՛նք ցնծասցեն առաջի տեառն, զի գայ և հասանել է տէր ի դատել զերկիր։ Դատէ՛ զաշխարհս արդարութեամբ. և զժողովուրդս իւր ճշդութեա՛մբ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալէլուիա, երե։

—⁂—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ԻԶ Օ՜ի նա՛ ասաց և եղեն. հրամայեաց և հաստատեցան։ Արդեա՞ք զնոսա յաւիտեան. յաւհման եդ որք ՚ի՞ ա՞նցանե՛ն։

Ե Ելելուիա։ Ի սկզբանէ՛ տէր գհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց ե՛րկինք են։ Նո՛քա կորընչեին. և դու կաս և ՚ի քեզ յաւիտեա՛ն։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ԻՉ Ա՛այցէ՛ զերկոսդ ընդ աջմէ քումմէ. ՚ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պատուաճեալ։ Լո՛ւր դուստր և տե՛ս. խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և զտունն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր գե՛ղդ քո՛յ։

Ե Ելելուիա։ Տալցի՛ն թագաւորի կուսանք գհնա նորա. և ընկերս նորա տաղցի՛ն նմա։ Եծցի՛ն ցնծութեամբ և

ուրախութեամբ. և տարցին ՚ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց և ղեցին ո՛րդիք քո՛։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ՈԶ Ո՛ր ուսո՛ւր զհայ լեմ. յաճախեաց առնել ինձ զնաբէութիւն։ Եւս դո՛ւ տէր ողորմեա՛ ինձ. և կանգնեա՛ զիս. և ես հատուցի՛ց նոցա՛։

Ե Ելելուիա։ Խորհե՛ցան և խօսեցան ընդ չարութիւն. և զապիրատութի՛ն ՚ի բարձունքս խո՛րհեցան։ Արդ՛ն յերկինս գիրանս իւրեանց և գլեզուս իւրեանց ածկէ՛ն գերկրա՛ւ։

Փա՛ռք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

—※—

Ելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ԼԶ Լուացէ՛ց սրբութեամբ զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանո՛վ քո տէր։ Տէ՛ր լսելի գխնդիրս իմ։ և ընդ աեղւի յարդի փառաց քո՛յ։

Ա

Ալէլուիա՝ պատրաստ արարեր առաջ չի իմ զսեղան. ակն յանդիման նեղչաց իմոյ: Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբնցոյց զիս.

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ՝ ալէլուիա:

—※—

Բ

Ալէլուիա՝ ալէլուիա. ալէլուիա՝

Օգարթեաւ աղեղն քո. զնետս կապարձից քոց արբնցուցեր. զգետս ցրուեցեր. զերկիր դողացուցեր ի սաստկութենէ անձրեւի, որք անցանեն ընդ սահ. Ընդո՞ւնդք աղաղակելին մեծապէս. լոյս փայլման արեգականն արգելաւ. և ծագումն լուսնին դադար ընծայեաւ:

Գ

Ալէլուիա՝ Սաստնեցայ և ոչ եղանէի աչք իմ տակաւին յաղքատութենէ: Ընդաղակեցի առ տէր զօրհնութեամբ. և համբարձի առ քեզ ըզձեռս իմ:

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ՝ ալէլուիա:

—※—

Ալէլուիա՝ ալէլուիա. ալէլուիա:

Դ

Եղիւն գնաց ի գրի նկրքնութեան. ի խաւարի և ի սաւառնութիւն մահու: Եւ հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո. գնաց գբօսանս քո աճեր ի վնասս իմ:

Ե

Ալէլուիա: Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի. և ի մեռեալս ազատ: Որպէս վիրաւորս որք ննջեն ի գերեզմանի:

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ՝ ալէլուիա:

—※—

Զ

Յայլ օրինակէ է այս:

Ի՞նչպէս ի գերեզմանի գընաց և ի տապանի արքունեաւ: Վասն զորոյս ն նման խիզախ հոգեղաւոր. և գհաւ նորա ամմարդ զո՞ նասցէ:

փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ՝ ալէլուիա:

—※—

ՆԼԷԼՅ–+ ՊԱՅՃԱԲԱՃԼԷՐՊԱ–ՐԼԵԱՆՆ ՎՐԷՒ-
ՊՈՍԻ, ՍՐ ԱՍԻ ՍԼՊՐՊՎԱԲ։

Ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ԿԲ Վ՚Ո՞ւր են երկինք, և քո է երկիր. զաշխարհ լրիւ իւրով դու հաստատեցեր։ Հիւսիս և կեսուր դու արարեր. Թաբիւր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։

ՓՀ Ալելուիա։ Բարձրութի՛ւնք լերանց նորա են. նորա է ծով և նա արար զնա. և ցամաք ձեռք նորա ըստեղծին։ Եկայք երկիրպագցուք նմա. անկցուք և լացցուք առաջի տեառն արարչին մերոյ։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

—※—

Ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ԲՀ Բարձրութի՛ւնք լերանց նորա են. նորա է ծով. և նա արար զնա. և ցամաք ձեռք նորա ըստեղծին։ Արեւմո՛ւտք և արեւելք երկիրս ընդ ամենայն ոլորք կարդան զանո՛ւն նորա։

Ալելուիա։ Լե՛րկինք ցընծասցին առա- ՓՀ
ջի տեառն. զի գայ. և հասանել է տէր ի դատել զերկիր. Դատէ զաշխարհս արդարութեամբ. և զժողովուրդս իւր ո՛ւղղութեամբ։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

—※—

Ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

Ի ձե՛ռս նորա են ամ տիեզերք երկրի ՔՀ
և բարձրութի՛ւնք լերանց նորա՛ն են. նո՛րա է ծով և նա արար զնա. և ցամաք ձեռք նորա ըստեղծի՛ն։

Ալելուիա։ Լե՛րկինք որպէս մոմ հա- ՓՀ
լեսցին յերեսաց տեառն. յերեսաց տեառն ա՛մենայն երկիր։ Պատմեսցե՛ն երկինք զարդարութիւն նորա. և տեսցեն ամենայն ժողովուրդք զփառքո՛ս նորա՝։

Փառք և երկրպագութիւն. այժմ և միշտ։ ալելուիա։

Պատճառք ընդ հաստատակաց աղօթից առ Աստուած ի Քրիստոս. որ հպատակի ի բնէ ոգիդ այդ. որ երևեցաւ ի սկզբանէ:

Լացաք առաւօտու ողորմութեամբ քումբ ցնծացաք և ուրախ եղաք զամ աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն՝ յորս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս:

Հայեա տէր ի ծառայս քո և ի գործս ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց նոցա. եղիցի լոյս տեառն այ ի վերայ մեզ:

Գործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ արա ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա մեզ:

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն:

Նա և խաղաղութեան զտէր աղաչեացուք:

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Օրհնութեան երից հանգանց Դաւիթեան:

Օրհնեալ ես տէր ած հարցն մերոց, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան:

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամ ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամ գործք քո ճշմարիտ են:

Հանապարհք քո ուղիղ են, և ամ դատաստանք քո արդար են:

Դատաստան արդարութեան ածեր ի վերայ մեր ըստ ամի, զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի:

Ըղդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ամ ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց:

Ընօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել ի քէն, մեղաք յամի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք:

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս զայսոսիկ մեք ի քէն:

Ըրդ՝ զամ զոր արարեր և զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր. արդար դատաստան արարեր:

Սատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց, անօրինաց խստաց և ապստամբողաց:

՚Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ:

Եւ արդ՝ ոչ դոյ մեզ ժամ բանալ բերան մեր, զի ամօթ և նախատինք հաղաք ծառայից քոց պաշտօնէից:

Եւ մի՝ մատներ զմեզ իսպառ վասն անուան քո, մի՝ ցրիր զօրհնս քո, և մի՝ ի բացեայ առներ զուղղմութիւնս քո ՚ի մէնջ:

Ա՛ման արբահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայէլի սրբոյ քո:

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զղաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութեամբ և որպէս զաւազ առ եզր ծովու:

Եւ արդ տէր՝ նուազեցաք մեք քան զամենայն ազգս, և նիք տառապեալ յամենայն երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց:

Ոչ դոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան մարգարէ և առաջնորդ, ոչ ողջակէզք պատարագաց, ոչ խունկք օրհնաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և ողորմութիւն գտանել ՚ի քէն:

Եւ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգւով տառապանաց ընդունելի լիցուք մեք սակ ղողջակէզս խոյոց և ցուլաց, և սակ բիւրաւորս գառանց պարարտաց:

Եւնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գտցուք զկնի քո, և չիք ամօթ յուսացեղոցս ՚ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զկնա քո ամ սրտիւք մերովք, երկնչելով ՚ի քէն և խնդրելիք զերեսս քո, տէր մի՝ յամօթ առներ զմեզ:

Եւ արա առ մեզ ըստ հեզութեան քումմ, և ըստ բազում ողորմութեանդ քոյմ, փրկեան զմեզ վասն սքանչելեաց քոց տէր, և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան:

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որ չարչարեն զծառայս քո, ամաչեցեալ լիցին բռնութիւնք նոցա և ամ զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն զի դու ես աեր ամ միայն, որ փառաւորեալդ ես ՚ի վերայ ամ աիեզերաց:

Օրհնեալ ես դու աէր ամ հարցն մե-
ծոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ
յաւիտեան:

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց
քոյ, գովեալ և:

Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սըր-
բութեան քո, գովեալ և:

Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ արքա-
յութեան քո, գովեալ և:

Օրհնեալ ես որ նստիս ի քերովբէս և
հայիս յանդունդս, գովեալ և:

Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութեա
երկնից, գովեալ և,

Օրհնեցէք ամ գործք տեառն զտէր,
օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէք զնա յա-
ւիտեան:

Օրհնեցէք երկինք զտէր. օրհնե:

Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք տեառն, և ջուրք
որ ի վերոյ երկնից զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք զօրութիւնք տեառն, արե-
գակն և լուսին զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից՝ անձրևք
և ցօղք զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ամենայն հողմք հուր և
ջեր զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և ամառ, ցօղ և
ձիւնարբեր զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք սառն և պարպ, եղեամն և
ձիւն զտէր օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ախտք և գիշերք, լոյս և
խաւար զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք և
երկիր զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք լերինք բլուրք, և ամենայն
բոյսք երկրի զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք ծով՛ք և գետք
զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք գետք և ամ կայտառք, որ
ի ջուրս, և թռչունք երկնից զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք գազանք և անասունք, և
որդիք մարդկան զտէր. օրհ:

Օրհնեսցէ իսրայէլ զտէր. օրհնեսցէ
և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան:

Օրհնեցէ՛ք քահանայք զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք ծառայք ամն զտէր օրհ:

Օրհնեցէ՛ք անձինք, և շունչք արա-
րոց զտէր. օրհ:

Օրհնեցէ՛ք սուրբք և խոնարհ սրտիւք
զտէր. օրհ:

Օրհնեցէք անանիա ազարիա և միսայէլ տէր. օրհ։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն։

Մաղնանք։

Օրհնեցէք ամենայն արարածք զարարիչն արարածոց, զտէրն ահրանց, զհաւատարիմն թագաւորաց, զծնն աստուածոյ։ Օրհնեցէք զովեցէք բարեբանեցէք. զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

—

Կանոն ալեայ Յարութեանն Քրիստոսի։

Ո՞ր եկիր ի վերուստին տիեզերաց թագաւո՞ր յաւիտենից քրիստոս. ըզքեզ փառաւորե՞մք ասէ հարցն մերոց։ Յանձն առեր ըզչարչարանսըս կամաւո՛ր պէս. և ըզմահ ճաշակեցե՛ր վասըն մեր. զքեզ փառա՛։ Ընդ քեզայր վիմո՛վ ի դերեզմանի. և լուծեր ըզկնիք մահո՛ւ յանցանաց. զքեզ։ Ըզտէր օրհնեցէ՛ք բա՛րձր ա՛րարէք ըզնա յաւիտեա՛նս։ Օ յարուցեալն ի մեռելոց քրիստոս աստուած. ո՛ր ըզմահ խա՛փա՛նեաց յա-

րութեամբն խւրով. բարձր։ Օ ըսքանչելի յարութիւնըն քրիստոսի աստուծոյ. ամենայն ժողովուրդք բարեբանելով. բարձր։

—

Կանոն ալեայ Երեքտասնիցորդ։

Ընկալե՛ր հայր. առաջին լոյս անձառելի. որ ի լուսոյ լոյս ներգործեալ զի մանալեաց դոյական. ըզքե՛զ օրհնե՛մք աստուած հարցըն մերո՛ց։ Յակի՛ցդ հօր ի լուսոյ լոյս ծագումն որդի. որ արարեր ի պաշտօն փառացդ քոց զհրեղենացըն զօրս. ըզքե՛զ։ Ո՛ հօրէ բըղխումն փառակից որդւոյ հոգիդ անեղ. որ ըսահեցեր ի յոգիս կատարեալ զհոգեղենացըն դասս. ըզքե՛զ։ Ըզտէր օրհնեցէ՛ք բա՛րձր ա՛րարէք զնա յաւիտե՛նս։ Երկնային գըւարթուն՛ք հրեշտակք և հրեշտակապետք. վերին պետութի՛ւնք. բա՛րձր ա՛րարէք ըզհայրն հրեշտա՛ռ։ Ընտրեցեր նոց բազմութի՛ւնք իշխանութի՛ւնք զօրութի՛ւնք. անմահ տէրութի՛ւնք. բա՛րձր ա՛րարէք զքրիստո՛ս թագաւո՛րն։ Ա՛յց-

բովքե՞ք. աթոռք անեղին, քահ՛ղ արա-
րէ՞ք զհոգին ձշմարի՞տ։

—※—

Կանոն պէտոց Մարգարէից։

Ե Ո՞ր հոգևղէն բնութեան մերոյ խառ-
նեցեր ըզբա՞նահա՞ն հոգի՞ս. ո՞ւնել զօ-
րութիւն ընդունելոյ. զաստուածային և
զհոգևոր ըզշնորհս լինել՝ ի վերուստ.
օրհնեա՛ՀԼ տէր ամէն հա՛ղցն ըմե՛ղոց։
Ո՞ր շնորհեցեր մաքուր հոգւոց յիսրայէ-
լի զհոգի մարգարէութեան. որով ծա-
նուցեր յառաջադոյն. բազմապատիկ օրի-
նակօք զանճառելի խորհուրդ քո մար-
դեղո՛ւթեանդ օրհնեա՛Լ։ Ո՞ր զանել զօ-
յիդ լինելութիւն իրրև զեղեա՛Լ տեսա-
նէին. յառաջնորդական միտքս նո՛ցա.
արբսաւորեա՛Լ հոգիդ ըզկերպարան իրին
զերադոյն հրաշի՛ւք ի վեր քան ըզբան.
օրհ։ Ընտիր օրհնո՛ղք քարձր արարէ՛ք
ըզնա յաւիտե՛ան։ Ընդ աւետարանն
յառաջադոյն փրկութեան մերոյ. ծափս
հարէք եկեղեցիք հնձանոսաց ազազակե-
ցո՛Լ. ընտիր օրհ։ Ընդ առաքողաց մաք-

զարէից հինն խորհելի. քահանայք նո-
րոյ ուխտիս ըսպասաւորք. ընտիր։

—※—

Կանոն Ընտանեաց։

Ո՞ր հայիս քաղցրութեա՛մբ յարարած
քո՞ հայր ամենակա՛Լ. օրհնեա՛Լ և ա՛ր
հարցըն մերո՛ց. Ո՞ր լիցի՛ր ի փըրկե՛Լ
զարարածս քո՝ որպի՛ս միածին. օրհ։
Ո՞ր խնամեա տեսչութեա՛մբ զարարածս
քո հոգիդ ճըշմարիտ. օրհ։ Ընտի՛ր Ա-
մենայն դործըք քո ըզքե՛Լ օրհնո՛ղս։
Ո՞ր յոչընչէ գոյացուցեր զերկինս և զեր-
կիր. յիշեա՛ զմե՛Լ տէր մարդասիրութիդ
քո՛. ամե։ Ո՞ր անզգալ փառաբանի՛ս
ի՛ քո յարարածո՛ց ը՛նդունել զաղաչա-
նըս սուրբ եկեղեցւո՛յ քո. ամենայն։

—※—

Կանոն համօրեայ Ընտրելոց։

Ե՞ակից բանդ հօ՛ր և հոգւո՛յն. որ ի-
ջեր ի յերկնից ի փըրկութիւն ազգի
մարդկա՛ն. ա՛ր հարցըն մերո՛ց։ Ո՞ր
պահեցեր յաղթող ըզմըտնութիւն սրբոց

առաքելոյն այսօր և մեք ընդ նոսի՞ն
ցընծութեամբ օրհնեմք ըզքի՞զ ասէ։
Որ առաւել բարձրացեալ ես յաւիտե-
նից. այսօր ընդ դասս վիսայի՞ց քոց բա-
րեհաճեմք ըզքի՞զ ասէ Ըզտէր օրհնե-
ցէ՛ք բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտե՛նս։
Որ ընտրեաց զերանելի առաքեալն և
նոքօք ո՞րպես ՚ի հաւատս ըզտիեզերքս
քրիստո՞ս. բար։ Ոչ ըզխաւար կռա-
պաշտութեանցըն վանեցի՞ն և ըզլոյս
պիտութե՛ան ընդհանուր յերկիր ծաւա-
լեցին. ընդ նոսի՞ն բար։

—⁂—

Կանոն հանգչին Անթեղեալ ՚ի Բէթղեհէմ։

Օրհնեալ ես դու քրիստոս. որ յա-
թաղդ ՚ի մեռելո՞ց ոդերմած և կոխեցեր
ըզմա՛հ. ահեր ասէ՛ հարցըն մերո՞ց։ Որ
մահկանացուացս կեանքդ ես. զհոգիս նըն-
ջեցելոց մեք ընկալ. ահեր։ Օրհնեալ ես
խեցեր յաշխարհըն կենդանեաց. հան-
գըստեան արժանաւորեա՛ ասէ՛ր Ըզտէր
օրհնեցէ՛ք. և բարձր արարէ՛ք ըզնա յա-
ւիտե՛ան։ Ընդ ձեզ Որ դալոցն է գօրուք
քաջալերեա՛ ազդմամբ ձայնի՞ կենդանդրծէ

քոյնընջեցեալն. ըզտէր օրհ։ Ընդ ո՞րդէ Ը-
ղաչեմք ըզքի՞զ բարեբար. հանդո՛ զհո-
գիս ծառայի՞ց քոց ընդ սուրբըս քո։
օրհնեացո՛ւք և բարձր արասցո՛ւք զա-
նուն քո յաւիտե՛ան։

—⁂—

Կանոն հանգչին Անթեղեալ ՚ի Բէթղեհէմ։

Ըզքեզ արդար և ուղիղ դատաւոր
՚ի մէջ սըրբոց քո՞ց բարեբանիս. հար-
ցըն մերո՞ց ասէ՛ր օրհնեալ ես յաւի-
տե՛ան։ Ըզքեզ որ ՚ի հնոցն իջեր ա-
պաւէ՛ն. խոնարհեալ ՚ի գուռնդս մարմի-
նոսաց գովիս. հարցըն Ըզքեզ որ ահա-
ւոր թագաւոր յաւիտենից. այսօր ընդ
դասս վըհայի՞ց քոց բարեբանեմք. հար-
ցըն Ըզտէր օրհնեցէ՛ք. բարձր արարէ՛ք
ըզնա յաւիտե՛ան։ Ընբաւելն երկնից
և հրեշտեայ՞ց ՚ի հոգոյենաց հաճեցա՞ւ
ընարել իւր պինաւորս. բար։ Ուսան և
մեք հաւատացեալքըս քրիստոսի ձայ-
նեղ նոսին խընդրելով ըզթողութիւն մե-
ղաց մերոց բարձր արարէ՛ք ըզ։

Յաղագ պահոց Հոգւոյն։

Ընկալաք ամենեքեան ի սուրբ կաթուղիկէ եւ առաքելական եկեղեցի, աղաչեմ զձեզ զմիածին որդին իմ, զտէրն մեր եւ զփրկիչն յիսուս քրիստոս։ Որ երկ փառաւոր հօր ի մէջ հնոցին. եւ փրկեաց զերիս մանկունսն ի քաղդէացւոց. անտի։ Նաւասարդ եւ սուրբ պահեցէք զմիտս մեր, զի մի՝ երբէք խարիսխք մեք ի մեզայ եւ ի ցանկութենէ աշխարհի։ Այլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանս նորա. առնուլ զպսակն լուսոյ եւ կենալ ի յանձինս մեր։ Զոր խոստացաւ սիրելեացն իւրոց ճշմարիտն ած յն քս տէր մեր կեցո եւ ողորմեաց։ Տէր ողորմեա։ Էլէյսն։

—※—

Աղաւնոյ կէս-լուկէից եւ այլոց պէտութեանց պօնից։

Հօր՝ յաղթօղ՝ սքանչելագործ, որ մեծի յարութեանն քոյ ամ մերոյ վայելէ փառք իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեան յաւիտենից։

—※—

Աղաւնոյ Աղբիւրաց։

Յօղեմ տէր զօղ բարերար ողորմութեան քոյ ի մեղուցեալ անձինս մեր. զիջո զերոյ հնոցի յանցանաց մերոց. եւ փրկեա զմեզ ի յաւիտենական հրոյն։ Որ արժանի ընդ երիս սուրբ մանկունսն եւ ընդ երանելի սուրբ վկայն՝ օրհնել զքեզ՝ գովել եւ մեծ զքեզ զհոգեթիւն եւ փառս մատուցանել հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

—※—

Աղաւնոյ պահոց։

Յօղեմ տէր զօղ բարերար ողորմութեան քոյ ի մեղուցեալ անձինս մեր. զիջո զերոյ հնոցի յանցանաց մերոց. եւ փրկեա զմեզ ի յաւիտենական հրոյն։ Որ արժանի ընդ երիս սուրբ մանկունսն եւ ընդ երանելի սուրբ վկայն՝ օրհնել զքեզ՝ գովել եւ մեծ զքեզ։ Ստուած քաւեա զիս զմեղաւորս։ Ստուած քաւեա զիս զմեղաւորս։ Ստուած քաւեա զիս զմեղաւորս ի մեզանց, եւ կեցո։

Եւրէ Մարիամ ասպուածածնին։

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր, և ցընծասցէ հոգի իմ ամ փրկչաւ իմով։

Ասէ արար ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ, այսուհետև երանիցեն ինձ ամենայն ազգք։

Արար ընդիս մեծամեծս հզօրն և սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց, արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Օչխնարհս բարձրացոյց՝ զկարօտս և լից բարութեամբ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց իսրայէլ ծառայ իւրոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։

—— ✗

Օրհնութիւն Օրհնեալ հօրն Յովհաննու մկրտչին։

Օրհնեալ ես դու տէր Աստուած իսրայէլեայ որ յայցելոյ և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութեան ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ, որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոցն որ յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութիւն ի թշնամեաց մերոց, և ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց։

Առնել ողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։

Երդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի փրկութիւն ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութ և արդարութ առաջի նորա, զամ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր, գնասցես առաջի տեառն պատրաստել զճանապարհս նորա։

Տալ գիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ, ի թողութիւն ամ մեղաց մերոց։

Ումն դթալոյ ողորմութենէ սոյն մերոյ՝ որով երկեցաւ մեզ արեգակն ի բարձանց, լուսաւորել առնել զկաւաւր մեր։

Ցուղել ոտս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեան։

Եղեն։ Սիմեոնի Թէսաղոնիկեցւոյ։

Աղդ արձակեա զծառայս քո առ քեզ ըստ բանի քումմ ի խաղաղութիւն, զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց։

Լոյս յայտնութեան հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քումմ իսրայէլի։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն։

—

մ պձ Յանձառ փառաց խոնարհիցայ ի վեր բունութիւնդ քո՛ նդ աշխ և մարմնացար ի սրբոյ կուսէ՛ն։ Նա ծնար ի սուրբ կուսէ անապական մարմնով. ըզքե՛զ անդադար բարեբանեմ՛։ մեծացուցանե՛մք։ Այսօր զեկեղե՛ցի փրկութե՛ան ազգի մարդկան. միաբանութեամբ ամենեքե՛ան. մեծացուցանե՛մք։

մ պզ Ա՛յր և կոյս աղաչեմ քրիստո՛սի. որ բարեխօսէ ես միշտ աշխարհի. քեզ երանեմ ամենայն ազգե՛ն։ Ա՛նքուր աղաւնի և հա՛րսն երկնից մարիամ. տաճար և աթո՛ռ այ բանին. քեզ երանեմ։ Վասն հաճեցան խնամալիքն ընդ հոգևղենքս. և քե՛զ մերձեցաք ի փայտն կենաց. քեզ։

մ պձ Ընտրյա կոյս ածածկեն մարիամ սրբութե՛ւն և մա՛յր քե՛զ. յարդանդի տարար զանտանելին ամենեցո՛ւն. օրհնութեամբ ըզքե՛զ տաճա՛ճին մեծացո՛ւցանե՛մք։ Ըզքե՛զ երկնային դուռն զոր նոսին եզեկիէ՛լ. և արան զոր ծանեա՛ւ դեղէո՛ն. սերովբէ հողեղէն վեհապոյն քերովբէի՛ց. օրհ։ Արիս խորհուրդս սոսկալի՛ս ի քե՛զ տեսանի տաճա՛ճին. յղութիւն անսերմնակա՛ն. ծնունդ անապա՛ս. կուսութիւն չիա ծընընդեան մնալով անապակա՛ն. օրհ։

մ աձ Ըզքե՛զ երևեալ դո՛ւռն առ եզեկիէ՛լ ըմա՛րգա՛րէ՛ւ. ընդ որ ո՛չ ոք էանց եթէ ո՛չ տա՛ճ միայն. տաճա՛ճին կոյս. օրհնութե՛ամբ մեծացուցանե՛մք։ Ըզքե՛զ որ ի մարմնո՛ջն առ մովսէսիւ ըմա՛րգա՛րէ՛ւ. զնո՛ր խորհուրդ կուսի յայտնեցեր մարդկա՛ն ազգի. օրհ։ Ըզքե՛զ որ ի հօրէ անժամանակապէ՛ս և ի մօրէ անթարգմանաբա՛ր. ի ժամանակի ծնընդեան ի բոլորից փրկութեան յայտնեցար որդի՛ բարձրելոյն. օրհ։

մ աձ Այսօր ընդ ժո՛ղովուրդք. ցընծացէ՛ք ընդ զարո՛ւսա հոգւո՛յն սո՛ւրբոյ. մեծա-

ցուցանի՛ր ինձ զկերպն՝ ի հօրէ։ Այսօր
տքնեան աշակերտքն. զարդարանք իւր
ընդհանուր հոգւոյն սրբոյ. մե։ Այսօր
պատարագեան աշխատութիւն. ծնեալ
լուսաւորի հոգւոյն սրբոյ. մե։

Յաղագս կերպին ի մեռելոց բնակարան
մայր և կոյս. որ ընկերանցեալսն յաղա-
գիչ կենագործ անապական. զքեզ մեծա-
պատուեմք որ օրհնեալդ ես ի կանայս։
Ելատուկն կրկին և հրկիզ հազիր տա-
ճար և առաքաւոր. որ ընկերանցեալսն
մեր հրկիզ՞ն նորոգէ. զքեզ մե. Սկրա-
ֆոդին սիեկերաց պարուհիք զգեստ ոչ
բղխե՞ն. որ ընկերանցեալսն մե՞ր վե-
ցերասի՞ն նորոգէ. զ քեզ մե։

Ոչ դաւեսիս հոգւո՞ն ի հրկիզ՞ն ի
հրեշտակե՞ն ընկալար ուրա՞ս լեր բեր-
կերթեալ ակն ընդ քեզ մարիամ ան-
չարչարանացեալ։ Ընծայիցն բանքն հա-
ճեցար առնուլ մարդկեղութեամբն ըս-
կիզբն ի կուսէդ. քո ոտն թագաւորն
յաւիտենից Ողջունք ըզքե՛զ ոչ ածա-
ձին. առ քո բարեխօսեան փրկիլ ըզմո-
ղեալսն իւր. զոր գնեաց արեամբն իւրով

Վարդ ունի Սեծացուցչին։

Սուրբ զօծածդինն՝ և զամ սուրբ
բարեխաս ապաստաւք առ հայր ի յեր-
կինս. զի կամեցեալ ազգիւսի՝ և զբնա-
ցեալ կեցուսցէ զարարածս իւր։ Ա-
նակալ տէր ամ մեր կե։

Ընծայ Աստուածոյ և պահպ։

Ընկալ տէր զաղաչանս մեր՝ բարեխո-
սութեամբ սուրբ ածածնին անապատ
ծնողի միածնի որդւոյ քոյ. և աղաչա-
նօք ամ սրբոց քոց. և արոց այսօր է
յիշատակ։ Լուր մեզ տէր, և ողորմեա-
ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր։ Ե-
ժանաւորեա զոհութեամբ փառաւորել
զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ հոգ-
ւոյդ. այժմ և միշտ և։

Վարդ ունի Սեծացուցչին հե-ւակեն
ա-ո-ւց։

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղա։

Վասն սուրբ տնզւոյս շինութեան, և
բարեկարգութեան զտէր աղա։

Վասն ժողովրդեանս՝ որք մատանեն զնզ
ողջունս սրբոյ հկեղեցւոյ զտէր։

Վասն ընդունելոյ զպաղատանսն սոցա
ըստ մեծի ողորմութեան իւրում զտէր:
Եւ ևս: Ողանձինս: Ողորմեաց:

Ընծէ:

Պոռ ես թաղաւոր յաւիտեանս յաւիտենից քրիստոս աստուած մեր: Եւ քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից:

— ⊰⊱ —

Նոյե Ի-ագէելից Ե-եփափանին:

Ընդեղի ա՞նուն տեառն օրհնեալ. ի յամմհետէ, մինչև ի յաւիտե՞ն: Օրհնեցէ՞ք մանկունք զտէր, և օրհնեցէք զանո՞ւն տեառն: Ընդեղի անուն տեառն օրհնեալ յայսմհետէ մինչև ի յաւիտեան: Յարևելից մինչ ի մուտս արևու օրհնեա՞լ է անո՞ւն տեառն. ի յայսմհետէ մինչև:

Փառք և երկրպագո՞ւթիւն հօր և որդւոյ՝ և սրբոյ հոգւոյն այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն. ի յայսմհետէ՞ մինչև ի յաւիտեա՞ն:

Երի՞ տէր օդնական մեզ, և փրկիչն՝ աղո՞ւ. վասն ա՞նբաւ քո՞ց:
Երի՞ և մի՞ մեռցի՞ր ըղմեզ ի՞ պա՞՞ռ վասն ա՞նէ:
Թաղաւորեացէ՞ տէր յաւիտեա՞՞ն, աստուած քո սիո՞ն յազգ՞ յազգ:
Օրհնեա՞ անձն իմ ըզտէ՞ր. օրհնեցէ՞ք զտէր կի՞նպանութեան իմո՞յ:
Օրէնի:
Խաղաղութիւն ամենեցուն:
Եւ ընդ հո՞գւոյդ քո՞ւմ:
Ընկիւղածութի՞ամբ լուա՞ր՞ք:
Սրբոյ աւետարանիս որ ըստ Մաթէոսի
Փա՞ռք քեզ տէր մաուա՞ծ մեր:
Պռօ՞սխո՞ւմն:
Ասէ ա՞մաը՞ա՞ծ:

— ⊰⊱ —

Ե-եփափան ըստ Մաթէոսի:

Եւ յերեկոյին շաբաթուն՝ յորում լուսաւաղն միաշաբաթին, եկն մարիամ մագդաղինացի, և միւս մարիամն՝ տեսանել զդերեզմանն: Եւ ահա շարժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ տեառն իջեալ յերկինից՝

մատուցեալ ՚ի բաց Թաւալեցոյց զվէմն ՚ի
դրանց անտի, և նստէր ՚ի վերայ նորա։
և էր տեսիլ նորա իբրև փայլակն, և
հանդերձ նորա սպիտակ իբրև ձիւն։ Եւ
յահէ անտի նորա խռովեցան պահապան-
քըն, և եղեն իբրև զմեռեալս։ Պատաս-
խանի եա հրեշտակն՝ և ասէ ցկանայսն՝
մի՛ երկնչիք դուք, գիտեմ զի զյե զխա-
չեալըն խնդրէք։ Չէ՛ ոստ, քանզի յար-
եաւ, որպէս ասացն։ Նկա՛ք և տեսէ՛ք
տեղին ուր կայր։ Եւ վաղվաղակի եր-
թա՛ք ասացէ՛ք աշակերտացն նորա՝ թէ
յարեաւ։ և ահա յառաջանայ քան զձեզ
՚ի գալիլեայ, անդ տեսանիցէ՛ք զնա. ահա
ասացի ձեզ։ Եւ նոքա վաղվաղակի ՚ի
դերեզմանէ անտի ահիւ և ցաւոյ մեծաւ
բազմաւ՝ ընթանային պատմել աշակեր-
տացն։ Եւ ահա պատահեաց նոցա յե՛
և ասէ. ողջ էք։ Եւ նոքա մատուցեալ
կալան զոտս նորա՝ և երկիրպագին նմա։
Յայնժամ ասէ ցնոսա յե՛։ մի՛ երկնչէք,
երթա՛ք ասացէ՛ք եղբարցն իմոց՝ զի եր-
թիցեն ՚ի գալիլեայ, և անդ տեսցեն զիս։
Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք ՚ի զո-
րականացն եկին ՚ի քաղաքն՝ և պատմե-

ցին քահանայապետին զամ որ ինչ ե-
ղեն։ Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծե-
րովքն խորհուրդ առեալ՝ արծաթ յոյժ
եառնն զօրականացն, և ասեն. ասացէ՛ք
եթէ աշակերտքն նորա եկեալ գիշերի
գողացան զնա՝ մինչ մեք ՚ի քուն էաք։
Եւ եթէ լուր լիցի այդ առ դատաւորն,
մեք համեցուք զնա՝ և զձեզ անհոգ
արասցուք։ Եւ նոցա առեալ զարծաթն,
արարին որպէս ուսանն. և ել համբաւս
այս ՚ի հրեից մինչև ցայսօր։

Իսկ մեռասան աշակերտքն գնացին ՚ի
գալիլեայ ՚ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղե
նոցա յե։ Իբրև տեսին զնա, երկիրպա-
զին նմա. և ոմանք յերկուացան։ Եւ
մատուցեալ յե խօսեցաւ ընդ նոսա՝ և
ասէ Տուաւ ինձ ամ իշխանութիւն յեր-
կինս և յերկրի. որպէս առաքեաց զիս
հայր, և ես առաքեմ զձեզ։ Գնացէ՛ք
այսուհետև՝ աշակերտեցէ՛ք զամ հեթա-
նոսս. մկրտեցէ՛ք զնոսա յանուն ☩օր և
Որդւոյ՝ և ☩ուղին սրբոյ։ Ուսուցէ՛ք
նոցա պահել զամ՝ որ ինչ պատուիրեցի
ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամ ա-
ւուրս, մինչև ՚ի կատարած աշխարհի։

Ը-եօթներորդ կամ Շաբաթ։

Եւ իբրև եղեգոյ եղէ՝ զանգղ ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթին մասանէր, եկեալ յովսէփ որ յարիմաթեացին էր՝ այր պատկեալ նախատարար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեանն յայ. համարձակեցաւ՝ եմուտ առ պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն յիսուսէ։ Եւ պիղատոս զարմացաւ թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեցեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ՝ թէ արդարև այնչափ վաղ մեռաւ։ Եւ իբրև ստուգեաց ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն յովսեփայ։ Եւ յովսէփ գնեաց կտաւ՝ և իջուցեալ զնա պատեաց կտաւովն, և եդ ի գերեզմանի, զոր էր փորեալ ի վէմ. և թաւալեցոյց վէմ մի ի դուռն գերեզմանին։ Էին մարիամ մադաղենացի՝ և մարիամ յակոբայ՝ և յովսեայ, տեսին զտեղին ուր եղաւ։ Եւ իբրև հանց շաբաթն, մարիամ մադաղենացի՝ և մարիամ յակոբայ և սողոմէ՝ չոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն օծցեն զնա։

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան ի գերեզմանն ընդ արեւագալն, և ասէին ցմիմեանս ո՞վ թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն ի դրանց գերեզմանին։ Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր զվէմն ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։ Եւ մտեալ ի նկերքս ի գերեզմանն տեսին երիտասարդ մի զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ՝ զգեցեալ պատմուճան սպիտակ, և զարհուրեցան։ Եւ նա ասէ ցնոսա. մի՛ երկնչիք, զյիսուս խնդրէք զնազովրեցի զխաչեցեալն, յարեաւ՝ չէ աստ. ահաւադիկ տեղին՝ ուր եդին զնա։ Այլ երթայք ասացէ՛ք ցաշակերտս նորա և ցպետրոս, եթէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ի գալիլեայ, անդ տեսանիցէք զնա՝ որպէս ասացն ձեզ։ Եւ իբրև լուան՝ ելին և փախեան ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. և ոչ ումեք ինչ ասացին, զի երկնչէին։

—

Ը-եօթներորդ կամ Ղազարոս։

Եւ ահա այր մի անուն յովսէփ, որ էր նախատարար՝ այր քարեզործ և արդար.

աա չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա. յարիմաթիայ քաղաքէ հրէից, որ և ինքն էր ակն ակն ունէր արքայութեան աց: Սա մատուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն յիսուսի. և իջուցեալ զնա՝ պատեաց պատառաւաքաւս, և եդ ի կառոյց զերեզմանին. ուր չէր բնաւ դեռ եդեալ: Եւ օրն էր ուրբաթ, և շաբաթ լուսանայր: Եւ երթային զհետ նորա կանայք՝ որ եկեալ էին ընդ նմա ի գալիլեէ. տեսին զզերեզմանն, և որպէս եդաւ մարմին նորա: Դարձան և պատրաստեցին խունկս և իւղս. և ի շաբաթուն հանգարտեցին ըստ պատուիրանին:

Յայգ ի միաշաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն եկին ի զերեզմանն. բերին ընդ խունկսն զոր պատրաստեցին. և այլ կանայք ընդ նոսա. և զտին զվէմն թաւալեցուցեալ ի զերեզմանէ անտի: Եւ մտեալ ի նիւքս՝ ոչ զտին զմարմինն տեառն յիսուսի: Եւ եղև ընդ հիանալն նոցա ըստ այնմիկ, և ահա արք երկու հասին առ նոսա ի հանդերձս լուսաւորս: Եւ երբև զահի հարան, և խոնարհե-

ցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն ցնոսա զի խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս: Չէ՛ ասա՝ այլ յարեաւ. յիշեցէք՝ որպէս խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էրն ի գալիլեա, և ասէր՝ թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնիլ ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց, և ի խաչ ելանել՝ և յերրորդ աւուր յառնել: Եւ յիշեցին զբանն նորա: Եւ դարձան պատմեցին զայս ամ միառասանիցն, և այլոցն ամենեցուն: Եւ էին մարիամ մադդաղենացի և յովհաննա և մարիամ յակովբայ, և այլք ընդ նոսա՝ որ պատմեցին զայս առաքելոցն: Եւ երևեցան առաջի նոցա շարփագիտի բանքն նոցա՝ և չհաւատային նոցա: Այլ պիտոս յարուցեալ ընթացաւ ի զերեզմանն, և հայեցեալ տեսանէ զկտաւան լոկ՝ զի կային. և գնաց ընդ միտս զարմացեալ թէ զինչ եղև:

—

Ը.—Երեսփան ըստ Յովհաննու.

Յետ այսորիկ ապաշխոյ զպիղատոս յովսէփ, որ յարիմաթիայ էր աշակերտ յիսուսի ի ծածուկ՝ վասն ահին հրէից,

զի բարձցէ զմարմինն յիսուսի. և հրա-
մայեաց սիղատոս. եկն և եբարձ զնա:
Նիկոդիմոս՝ որ եկեալն էր առ յի-
սուս ի գիշերի զառաջինն. և եբեր զմուռս խա-
ոլն ընդ հալուէս՝ իբրև լտերս հարիւր:
Առին զմարմինն յիսուսի, և պատեցին
կտաւով՝ խնկովք հանդերձ, որպէս օրէնք
էր հրէից պատել: Եւ էր ի տեղւոջն յո-
րում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և ի պարտէ-
զի՝ անդ գերեզման նոր, յորում ոչ ոք եդ-
եալ էր եղեալ: Ընդ ժամն ուրբաթ-
հրէից՝ զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զ
սուս:

Եւ ի միաշաբաթին մարիամ մագդա-
նացի գայ առաւօտն ընդ արշալոյսն ի
գերեզման անդր, և տեսանէ զվէմն բար-
ձեալ ի դրանց գերեզմանին: Ապա ընթ-
ռանայ՝ և գայ առ սիմոնի պետրոս և առ
միւս աշակերտն՝ զոր սիրէրն յիսուս, և
ասէ ցնոսա. բարձին տէր ի գերեզմա-
նաի, և ոչ գիտեմ ո՞ւր եդին զնա: Եւ
պետրոս և միւս աշակերտն՝ և գային ի
գերեզմանն: Ընթանային երկոքեան ի մի
սին. և միւս աշակերտն յառաջեաց ընդ
թացաւ վաղագոյն քան զպետրոս՝ և եկն

ՄԷզ գամենեսեան՝ արասցէ հաղորդս մե-
ծամեծաց և ամենայն բարեացն այնոցիկ,
աղօթիւք և բարեխօսութեամ սրբոց, որք
ասա և ընդ ամ սիեզերս: Արդեօք զի ա-
նարատ վարուք. և ճշմարիտ առաքինու-
կացեալք ըստ կամաց նորա յայսմ աշ-
խարհիս, գմանն և զվիճակ ժառանգութե
ընկալցուք ընդ ամ սուրբս նորա. գթա-
կութիւն յաւիտենական և երկնային խո-
նանոցն: Որ խոստացաւ սիրելիսդ իւ
ճշմարիտն ամ յիս քս. տէր մեր կե
և ողորմե՛ն: Ժամն և զառիչակայ
օս խաղաղութեամբ անցուցանել հաւա-
ով ի տեառնէ խնդրեսցուք: Հրեշ-
տակ խաղաղութե: Քաւութի: Սրբոյ:
Եւ ևս միա: Անձինա: Ողորմեաց:

Ընծա:

Ար ի քրովբէական և յանապատում հան-
ցեալ ես յաթոռ. և այցելու ես միշտ
րարածոց քոց: Ար և ի ժամուս յայս-
մի հնդեր յերանելի առաքեալն զշնորհս
հոգւոյդ սրբոյ: Դու տէր յառաջակայ
ժամուս՝ և յաւէտ մինչև ի կենցաղոյս

աւարտումն տպաւորիալ միացի զմեզ ընդ ամ բարեզործութեան յորդորմունս. և խոստացելոց բարեացդ հաղորդս լինիլ զմեզ արժանի արա. ոչ մեր և փրկիչ յն քն։ Որ ես օրհնիալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ, այժմ և։

Խաղաղութիւն ածինէցոյն։

Որ կիր յառաջ քան զյաւիտեանս քանզ ածն. էակից հօր և արարչակից սբ հոգւոյդ։ Որ և զնախատեսելին պատուիրանազանցութիւն պատժն ճաշակման՝ նշանաւ ամենայաղթ խաչիւ քո՝ ի ժամուս յայտիկ ներթափրեալ՝ ի կենդանութիւն փոխեցեր. և զանօրէնութիւնս մեր ի նմա բեւեռեալ՝ կիանք անապական և նորոգութիւն կենաց յուսացելոց ի քեզ խոստացար։ Ըստ մանաւորիլ և զմեզ արժանի արա ոչ մեր յն քն. որ ես օրհնիալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ այժմ և։

Տէր ած օրհնիալ. օրհնիալ է ոչ պարհանապատ։

Ըստուած մեր՝ աստուած կենարար. և նա փրկեցէք զմեզ։

Պատարագութեան հաւատացեալոց աղօթից վերադրչի ժամու։ Որ կարդայ ի դէմս հօր ապաշխոյ. այլ ի դէմս ընդդատապարտեալ և խաչելութեան պրպոյն ասացոյ։

Օրհնիալ հայր սուրբ աստուած ճշմարիտ. ամէն։

Սաղմոս. ճ։

Ողորմեա ինձ ած ըստ մեծի ողորմութեդ. ըստ բազում գթութեան քոյում ջնջեա զանօրէնութիւնս իմ։

Ընդունիլ լուա զկս յանօրէնութենէ.

և այլն։ Տես ի ընթ 301։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Նոյն վերադրչի ժամու։

Խաւարեցաւ լոյսն արեւուն ի վերադրչի ժամ ուրբաթին. ծանոյց թէ լոյսն արարչական ներսինացոյց պոյսն եղեակն. կախեալ ընդ քեզ մերկ ի խաչին քոզով աստուածութեամբ ծածկէին. հերքեա ի մեզ ընծանրութիւն շրջեցող դիւին միշտ։

Զանձրուքեան մարտ այսոյն չարի ոչ յայսմ ժամուս պատերազմի. զղեակ յոգւոց մեր հիւքհասցի քո ընշանաւ սրբոյ խաչին ճշմարտութեան քո ճառագայթ զաւ ի յիրինից անկեալ փայլակն. մերժեալ ի մէնջ հալածեսցէ և զմեզ լուսով քո վառեսցէ։

Յայս միջօրեայ տուընջեան ժամուս վայելչական աչաց մարմնոյս. նեփուք զաղանեաց մի խոցեսցուք ի խաւարէն որ ի ծածուկ շուրջանակի՝ բանակեսցին զմեզ բանակիք հրեշտակաց. որք պարսպիւ մեզ լինելով րղքեզ ընդ հօր փառաւորելով։

Աղաղնանք։

Յամենայն ժամու աղաչանք եմ այս են, ի մեզաց իմոց սուրբ աւ։

Եւ ևս խաղաղութեան գաւր աւ։
Օրհնութիւն և փառք հօր և։

Վերջ ծեծի պահոցն

Աղթուն մաօք և անդրօս խորհրդով կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տեառն մերոյ և փրկչին յիսուսի քրիստոսի։

Հաւատով խնդրեսցուք ի նմանէ պհրեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց. որ եկեալ բնակեսցէ շուրջ զմեզ, և աներկիւղ պահեսցէ զմեզ յամէն հրեղէն նետից սատանայի, որ թռչի ի տուէ. յերեց խաւարային գնացից ի գայթակղութենէ դիւին ի հասարակ աւուր։ Յորմէ զգուշութեամբ պահելով պօթիւք և բարեխօսութեամբ ամ սրբոց, ընդ հեսցէ մեզ մարդասէրն աճ կեալ առաքինութեամբ ի փրկութիւն անձանց մերոց, ի պատիւ և ի փառս կենդանատուցիչ անուան իւրոյ։ Յայս հաղորդութեան ընկալցուք ի յայտնութեան միածնի որդւոյն այ. կերպարանակից առնել զմարմին խոնարհուն մերոյ՝ ըստ նմանութեան մարմնոյ փառաց իւրոց։ Ո՞ան զի զայս խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն աճ յն քս տէր մեր կեցո՛ և ողորմեա։

Ժամ և զառաջակայ օրս խաղաղութ անցուցանել հաւատով ի տեառնէ խնդրեսցուք։ Հրեշտակ խա։ Ժ քաւութ։ Ժ սրբոյ։ Եւ ևս։ Ժ անձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Զգեցո՛ մեզ տէր ահ մեր զէն արդա-
րութեան. զօրաւոր և յաղթող. լինիլ
ընդդէմ սատանայական պատերազմաց. և
զեմ հրեղէն նետս նորա չիջուցանելով՝
անկասկած լեցուք յիրաց խաւարային
գնացից՝ ի գայթակղութենէ զերծին ի
հասարակ աւուր։ Եւ զգաստացեալք
վայելչական տունջեամբ՝ առաքինութեա-
կացցուք ի փրկուի անձանց մերոց. ի
պատիւ և ի փառս սրբոյ կերպարանեղ,
այժմ և միշտ և։

Խաղաղութեան աղաչանք։

Երկնաւոր խաղաղութեամբդ քով պա-
րըսպեալ պահեա զանձինս մեր տէր զո-
րութենանց։ Այսան զի դու ես ահ խա-
զաղութեան, և բաց ի քէն զայլ ոք ոչ
գիտեմք. և զանուն քո ամենազօր՝ կար-
գամք յօգնականութիւն անձանց մերոց։
Ցայսմ յիրկրպագութիւնս Ձեր. և ուսո՛
մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան։
Եւ զոհութեամբ փառաւորեսցուք ըզ-
հայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ, այժմ
և միշտ և յաւէ։

Տէր՝ մի յիշեր զմեզս մեր զառաջինս. ալ
վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւնդ քո
տէր. զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա մեզ աստուած փրկիչ մեր՝ վա-
սին փառաց անուան քո։

Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեզս մեր
վասն անուան քոյ։

Ղաթոլ։

Ա՛ման հիւանդաց և ամ վշտացելոց՝
աղաչեսցուք զփրկիչն մեր քս. զի ողոր-
մեսցի ըստ մեծի ողորմութեան իւրում.
և բժշկեսցէ զախտս և զհիւանդութիւնս
հոգւոց և մարմնոց ծառայից իւրոց. և
կատարեալ առողջութեամբ հաստատեսցէ
զամենեսեան ի մշանջենաւոր և յանեղծ
կեանս։ Որ առաքեցաւ ի հօրէ ի բըժ-
ջկութիւն ապրի մարդկան՝ միածին
որդին նց. տէր մեր և փրկիչ յս քս
կոչի և։

Աղօթք։

Փարատեա՛ պղտս և բժշկեա՛ զհիւան-
դութիւնս ի ժողովրդենէ քումմէ տէր
աստուած մեր, և շնորհեա՛ ամենեցուն

դկատարեալ առողջուի նշանաւ ամենա-
յաղթ խաչիւ քով. որով բարձեր ըզ-
տիարութիւն ազգի մարդկան, և դատա-
պարտեցեր զթշնամին կենաց և փրկուե
մերոյ: Դուս ես կեանք մեր և փրկութի՛
բարերար և բազումողորմ աստուած. որ
միայն կարող ես թողուլ զմեղս՝ և մեր-
ժել զախտս և զհիւանդութիւնս ի մենջ.
որում յայտնի են պէտք կարեաց մերոց.
պարգևիչդ բարեաց՝ պարգևեա զառաջ
ողորմութիւն քո ի վերայ արարածոց
քոց՝ ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից. յո-
րոց հանապազ փառաւորեալ գովի ամե-
նասուրբ երրորդութիւնդ, այժմ և:

✗ Յիշեա տէր զպաշտօնեայս քո: ✗
Բարերար և բազումողորմ աստ:

—❧❀❧—

Սաղմոս. ճ:

Երանի որ խորհի զաղքատն և ըզ-
անանկն, յաւուր չարի փրկէ զնա տէր:
Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ, երանելի
առնէ զնա ի վերայ երկրի, և ոչ մատնէ
զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:
Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց

իւրոց. զամենայն անկողինս նորա դար-
ձուցանէ ի հիւանդութենէ նորա:
Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. բժշկեա
զանձն իմ, ես մեղայ քեզ:
Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրե-
լոյն, ընդ հովանեաւ աստուածոյ յերկինս
հանգիցէ:
Ասացէ տեառն՝ ընդունող իմ ես, ա-
պաւէն իմ ես, և ես յուսամ ի նա:
Նա փրկեսցէ զքս յորոգայթէ որսողին,
և ի բանից ի խռովութենէ:
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ի
հովանի թևոց նորա յուսասցիս:
Որպէս զկն շուրջ եղիցի զքեզ՝ ճշմար-
տութիւն նորա:
Ոչ երկեցես դու յերկիւղէ գիշերի, և
ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տուէ:
Յերկ որ շրջի ի խաւարի, ի գայթա-
կղութենէ դիւին ի հասարակ աւուր:
Ընկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք,
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին:
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու,
և գհատուցումն մեղաւորաց տեսցես գի
դու տէր յոյս իմ ես:

Օգնական արարիր քեզ ապաւէն. զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տան-ջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո։

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո, ՚ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո։

՚Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ. զի մի երբեք հարցես զքարի զոտն քո։

՚Ի վիրապ իժից և քաջրբից գնասցես դու, և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։

Հանգի յիս յուսացաւ, և փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարգասցէ առիս՝ և ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց ՚ի նեղութեան։

Փրկեցից և փառաւորս արարից զնա. երկայն աւուրբք լցուցից և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Հատած։

Եւ ևս խաղաղութեան զաէր ա։

Խնդրեսցուք հաւատով ՚ի հօրէ վասն քաւութեան մեղաց և թողութեան յան-

ցանաց. փրկելոյ զմեզ ՚ի վշտաց և ՚ի նեղութենէ. խնայելոյ ՚ի վերայ մեր ո-ղորմութեան և գթութեան տեառն աղ ամենակալին. կեցո և ողորմեաւ։

Ընծէ։

Ամէն գթութենէ և ած ամ մխիթա-րութենէ. որ մխիթարես զմեզ յամ նե-ղութեան մերում. լուր և այժմ ձայնի պաղատանաց ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո ՚ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերա-րութեամբ քով։ Նկերեա և լուր մեք. քաւեա և թո՛ղ զմեզս մեր. արժանաւորեա զոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ տէր մեր յն քն. ամէն։

Ամէն մեր որ յերկինս ես։

Պարզա-որուն-ին հաւատարկաց աղօթից յ-
նէրսէսի քահա-ն: Որ կոտորել ի զէմա որդ-
-ոյն աստուածոյ, այլ Տհոհաննէս՝ և քա-
նահան հոգ-ոյն ս-անդ-նանն:

Օրհնեալ որդիդ սուրբ ած ձիմարիա-
ամէն:

Սաղմոս. ճ:

Ողորմեա ինձ ած ըստ մեծի ողոր-
մութեան քումմ. ըստ բազում գթութի
քումմ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:
Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ
և այլն: Տես ի ներ-ն. 301:
Փառք հօր և որդւոյ և:

Նորէ ինհերսէսի քահա-ն,

Զարշաբակեալ քեզ տիւ լուսոյ երկը
ժամեր խաւարելոյ. պայծառացեալ լին
հերսէսին ի տիպ լուսոյ մանկու սուտ
րին. Քահեղ լուսոյ մեծապայծառ աւան
պեցեր ըզհոդիդ առ հայր. ռահիւ կըդ
քեզ ի յիրկինս ըմմեզ ուղղեա հոգ-ով
քոյիհ:

Սանդ-սրամիտքդ սպասեցին զկապեալ հո-
գիան, արձակեցին. վէմք ի վիմէդ պա-
տառեցան ի տապանաց մեռեալք յա-
րեան. տարերք երկրի՝ տատանէին և աշ-
խարհ սիրանք դողային. յամեալքս առ
քեզ պաղատեսցուք զի ընդ արդարսըն
դասեսցուք:

Ցուցեր յայնժամ ըսքանչելիս և այժմ
մեզ պորմեսցիս. ւիւծեալ բընութիւնս
քո ողջացաւ շնորհեա և մեզ լինել անո-
ցաւ. փոխան մահո՞ւ քո կենարար կեցո
ըզմեզ սէր բարերար. քեզ պաղատիմք
ըստ սուազակին յիշեա ըզմեզ յօրն ա-
հագին:

Մաղնանք:

Յամենայն ժամու աղաչանք իմ այս
ի մեղաց իմոց սուրբ ա:
և ես խաղաղութեան զաէր աղա:
Օրհնութիւն և փառք հօր և:

Քարող ծեծի պահոցն:

Սուրբ սրտիւ և հաստատուն հաւա-
ով կացցուք միաբան յաղօթիս առա-

ջն տեառն մերոյ և փրկչին յիւր քրիստոս, յիշելով զմեծամեծս նորա զանչափ շնորհս, զհամբերութիւնն կենսատու խոչընդոտին, և զհնազանդութիւնն ազատացուցիչ արեան նորա, և զսոցին նմանս՝ որ յայսմ ժամու վասն մեր մեզաւորացս կրեաց նա։ Նա մեք զայս ամ զմտաւ առնելով՝ սրբութիւնք ի մեզանէ զնորհուրդս՝ զրանս՝ և զդրծս մեր. կատարեսցուք զսրբութիւն անձանց մերոց ահիւն աստ։ Ամէն՝ յոտնկայութիւնք խոստովան լինիմք նմա զմեզս մեր և խնդրել զթողութիւն մեզաց մերոց. զի մի՛ կորնչիմք անապաշխար՝ գայսոսիկ կորուսանն։ Այլ մինչդեռ ժամանակս ի ձեռս է, գործեսցուք զբարիս ի կեանս յայսմիկ, օրինակ վարուց մերոց ունելով զեամ սուրբս և զյաղթող նահատակսն. որք միանգամ ի սկզբանէ հաճոյ եղեն տեառն և փրկչին քրիստոսի։ Որոց առաքինութիւք և բարեխօսութեամբն՝ շնորհեցէ մեզ մարդասէրն Աստուած՝ զհաճոյն իւր։ և զօգուտն մեր խորհիլ միշտ և առնել և անպատում պարգևացն հաղորդս գտանիլ։ Որ խոստացաւ սիրելեացն իւրոց ձշմարիտն Աստուած՝ յն քրիստոս մեր՝

յհոգ և ողորմած։ Ոչ ժամս և զառաքելական օրս խաղաղութեան։ Ոչ հրեշտակ։ Ոչ քահանայութիւն։ Ոչ սրբոյ։ Նա և աս։ Ոչ անձինս։ Ողորմեաց։

Ընդ։

Ձէր գործութեանց՝ որ կամաւոր մահուամբ քով ի ժամուս յայսմիկ կենդանացուցեր զմեզ ի մեռելութենէ մեզաց մերոց. և բեւեռեցեր զկնիք դատապարտութեան մերոյ ի խաչին. և շնորհեցեր ապաստութիւն աղտի մարդկան ի ծառայութենէ սատանայական՝ յազատութիւն փառաց՝ հեղմամբ արեան քոյ սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր. և յաջողեա մեզ՝ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք՝ կեալ յայսմ աշխարհի, և արժանաւոր լինիլ յաւիտենական և երկնային ուրախութեանցն ընդ ամ սրբս քո։ Նա զոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Խաղաղութիւն աշխարհի։

Բազումողորմ ամ և հասարակ խաղաղութիւն՝ հաստատեա՝ զանձինս մեր քոյով

խաղաղութեամբդ. որով ունիս յիւրաքանչիւր կարգի զեմ արարածս քո՝ ուղիղ հրամանաւդ մատակարարելով. վե՛ր ի՝ այդ խոկ ե կամք քո՝ խաղաղական և հոգևոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս, և սպասել արքունն մուօք յայտնուել միածնիդ քո և փրկչիդ մերոյ Յի քնի: Որում արժանաւորք եղիցուք հանդիպիլ ամպովք ընդ առաջ տեառն յօդս. զուարթիկիս կացցուք յաջմէ քումմէ ընդ սուրբս և ընդ սիրելիս անուանդ քո որբոյ. և ժառանգեսցուք զպատրաստեալն ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց քոց զարքայութիւնդ: Եւ ընդ նոսին գոհաբանելով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենասրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և:

Տէր մի՛ մատներ զմեզ խոպառ վասն անուանդ քումմ սրբոյ. մի՛ ցրկր զուխառ քո. և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո՝ ի մէնջ:

Վասն արքահամու սիրելւոյ քո, խաղակոյ ծառայի քոյ, և իսրայէլի սրբոյ քոյ:

Տէր՝ մի՛ մատներ զմեզ խոպառ վասն անուանդ քումմ սրբոյ. մի՛ ցրկր զուխառ քո. և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո՝ ի մէնջ:

Եւ պեսաւ Ալէքսէի:

Ցահապետին արքահամու հայցմամբն ընկալ տէր զաղաչանս: Եւ ծառային քումմ սահակայ խնդրուածոք ի մեզ զրեա: Ընտանեսին իսրայէլի Սիրով սրբոյն ի մեզ խնայեա: Երկնսրբեան եւրիւք սոցին Սբրեա՝ զհոգի գիտաս և ըղմարմի նս:

Վասպ:

Ընդունեսցուք զկենսատու փրկչն մեր քն՝ որ կամաւոր խաչելութեամբն իւրով զարթուցիչ եղեր հոգւոյ իւրոյ՝ զիմաստութիւն շնորհեսցէ մեզ իւրոյ: Ընկալ տէր ձայն մեր, կնքո և ողորմեա:

Աղօթք:

Ընկալ առաջի քոյ բարեբար և բազումողորմ ձայ՝ աղաչեմք քամ սրտիւք մերով և խնդրեմք զիմաստութիւն ի քէն. որպէս խոստացար ծառայից քոց և առացիր՝ զեմ զոր ինչ խնդրիցեք հա-

աստուած յանուն որդւոյ ի հօրէ, ասացի ձեզ: Հնորհեա՛ և այժմ հաւատացից յոց ի քեզ՝ և կատարեա՛ ի բարի ըղձս յանդրուածս մեր. զի ի քեզ եմք ապաւինեալ: և քո առատ ողորմութիդ մխիթարեա՛ զմեզ ի կեանս յաւուսիկ. և առաջնորդեալ հասո յանձառ երկնից արքայութիւնդ, ի փառաբանութիւն և ի պատիւ ամենասուրբ երրորդութեդ. այժմ և միշտ և:

✗ Յիշեա՛ տէր զպաշտօնեայս քո: ✗
Համբերար և բազումողորմ աստուած:

— ❧ —

Սաղմոս. ՃՁգ:

Սիրեցի՝ զի լսիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առնա:

Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս:

Ողնղութիւն և զանձկութիւն գտի, և զանուն տեառն կարդացի:

Ո՛ տէր՝ փրկեա՛ զանձն իմ ողորմած աստուած մեր ողորմի՝ և պահէ գաղտս տէր:

Եմ խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ի հանգիստ քո. զի տէր օգնեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ի գայթակղութենէ, հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց:

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Եմ ասացի ի գարմանալ իմում, թէ ամ մարդ սուտ է:

Զի՞նչ տացմ տեառն ընդ ամենայնի՝ զոր և ետ ինձ:

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն տեառն կարդացից:

Զաղօթս իմ տեառն տացմ՝ առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա:

Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՛ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո:

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեառն կարդացից:

Զաղօթս իմ տեառն տացմ առաջի ամ ժողովրդեան նորա. ի գաւթին տան տեառն, և ի մէջ քո երուսաղէմ:

Օրհնեցէք զտէր ամ ապէնք. գովեցէք
զնա ամ ժողովուրդք:

Օ՚օրհասցի ողորմութիւն նորա ՚ի վերայ
մեր. և ճշմարտութիւն տեառն մնասցէ
յաւիտեան:

Փառք հօր և որդւոյ և:

—

Շապաւան պէրոնէաց և տապտիքոսաց:

աձ Ար առնցմամբ բան պատկերի քո տէր
պատուեցեր ըզմեզ. ընկալ և այժմ ըզ-
նընջեցեալսն ՚ի քէզ ուղիղ հաւատով.
ըստ մեծի քումդ ողորմութեան: Ար
շնորհօք սուրբ հոգւոյն լուսաւորեցեր.
յիշատակի իւրեանց զհոգիս նոցա ըն-
կալ մարդասէր. ըստ մեծ: Ոչք հաղոր-
դեցան մարմնոյ և արեան քո տէր. հան-
գո զհոգիս նոցա ընդ սուրբսդ քո քո
արք. քանզի գի՞նք սուրբ արեան քո
ե՞ն: Այնոքիկ օրհնեալդ ՚ի կա՞նայս.
մայր և մի՞շտ կոյս և իմանալի լոյս. ծը-
նո՞ղ արարչին մերոյ անդադար բարեխո-
նեսցո՞ւք:

աէ Ընտրեա՞լ աստուած և բանեղծիչ ազգի
մարդկա՞ն. մի՛ անտես առնես զննջե-

ցեալսն մեր. այլ հանգո՞ զհոգիս նոցա
ընդ սուրբս քո: Որդի՞դ միածի՞ն յա-
րութիւն տեղեկացո՞ց. մի՛ անտես առ:
Հոգի՞դ ճշմարիտ մխիթարիչ սըղաւո-
րացո՞ց մի՛ անտես առ: Հոգւոյն ըղք և
հիմանացեալ միա՞յն սըրբուհի. ծընող
դրա՞ն աստուած զանձառելոյ հօր ծը-
նունդ. և յայտնեցա՞ւ մ.ուխիւն երրոր-
դութեա՞ն:

բձ Որ կոչեցեր առ քեզ տէր ըզտիեզերս
ամ. ընկալ զմեր զննջեցեալսն ՚ի դոջ
նահապետին արրահամու. ողորմած տէ՛ր
փրկիչ և բարերա՞ր: Որ թողութեանց ես
առուղ աստուա՞ծ. թո՛ղ զմեզս մեր նըն-
ջեցելոցն. կա՞րող յամի և հըզօր. ողոր:
Որ լուսաւոր ես տիեզերաց քո՞ աստ.
լուսաւորեա և զմեր ըզննջեցեալսըն լո՞ւ-
սով երանաւէտ գուալթեանդն. ողոր: Ցոյս
մեր և ապաւէ՞ն մայր տեառն և կո՞յս
սուրբ. որ հուր աստուածութեանն ձէ բոցակի-
զեա՞ց զքո սուրբ զորովայն. բարեխօսեա
առ տէր վասն մերոյ փրկութեան:

բկ Որ որդի՞դ ես և բանդ աստուած. հա-
ւասարակից ընդ հօր յէութեան. առ

քո՞ կարդաք մաղթեսէր. հանգո՛ զհո-
գիս ննջեցելոց մեր ընդ սուրբս քո՞: Որ
իջեր յերկնից վասն մե՛ր. զառաջինն
առեր ցանցանան ազամայ. մերով բնու-
բարձեր 'ի վերայ խաչին անարատ ձե՞ռօք
հանգո՞: Որ լուծեր զիշխանութիւն մա-
հո՛ւ. կամաւորական մահուամբ քո քա-
քանա՞ւորաց զաղաչանս առաջի քո հա-
ղեալ մա՞ղթեմք. հանգո՛: Տիրուհի անա-
բասո մայր տեա՞ռն և կոյս մարիամ. քե-
լովբէական աթոռ զքե՞զ տեսաք 'ի յերկ-
բի. բարեխօսեա առ տէր վա՞սն մերոյ
փրկութե՞ան:

զՀ Հա՞յր բարեգութ որ զթացար 'ի յայ-
գըս որդւոց մարդկան. առաքեցեր զմիա-
ծինդ 'ի փրկութի՛ւ. յիշեա զհոգիս նըն-
ջեցելոց մերոց. և հանգո՛ ընդ սուրբս քո՞:
Որդի՞դ միածի՞ն որ յարեարդ 'ի մեռե-
լոց. 'ի միւսանգամ գալստեանն քո
յարութիւն մեզ խոստացար. յիշեա՛, հո՞ո
գի՞դ ճշմարիտ մխիթարիչ սգաւորաց.
աղաչանօք սուրբ ածածնին և ամ քոց
սըրբոց. յիշեա 'ի բարեխօսութի՛ւն
փութացիր մեզ սուրբ ածածին. առ 'ի
փրկել զժողովուրդս 'ի մեղաց և յաոա-
կանութենէ:

զԿ Յանսկզբնական ծոցոյ հօր խոնարհեալ
բանըդ մարմնացար 'ի կուսէ՛ն վասն
փրկութեան մերոյ. աղաչեմք զքեզ ըզ-
ննջեցեալսն մեր 'ի քեզ ուղիղ հաւա-
տով. յիշեա՛ տէ՛ր յորժամ գա՛ս թա-
գաւորութեամբդ քո՞: Ընդոխակալ քաղց-
րութեամբ որդի աստուծոյ. հաճեցար
բառնալ զմեզս աշխարհի՛ քո խաչելու-
թի՞ամբն. աղաւ Կամաւորական մահուամբ
քո լուծե՛ր զերկուսեա մահու. և արժանի
արարեր թողութեան յանցանաց քոոիչ
քո արե՞ամբ. աղաւ Որ փոխանակ մեղա-
ւորաց զմեռանի՛լ յանձըն առեր. իջանե-
լով 'ի դժոխս փրկեցեր 'ի մեղսասէր բան-
տէն զդերեալսն. աղաւ Խարեբանեմք զան-
չափ քո՞ զմարդասիրութիւնդ. որ երև-
քօրեայ յարուցեալ գկենդանուդ պար-
գևե՞ցեր աշխարհի՛. աղաւ Մաքուր և
անբիծ կոյս յիւս ծընընդեան. որ մարմ-
նով ծընար զարարածո՛ղն 'ի կապից մա-
հու. բարեխօ՞ս լեր վասն անձանց մերոց.
փըրկել 'ի սպա՞նեալեաց գեհենէ՛ն:

զՁ Յորժամ հարկանի փո՞ղ գալըստեան
քո՞ առեր. յայնժամ զարհուրեալ դո՞
ղո՞ն սրտա՞ծք 'ի յոհ՞ քո՞ումի՞. ա-

ղաչեմք քեզ քեզ փըրկիչ. հանդո և ըզ-
մեր գննջեցեալսն ընդ սուրբըն քո. որ
միայնդ ես բազումդորմ: Յահարիկ
լուսոյ ծագմանն քո տէր. ցրնծա՛ն
դա՛նք ա՛ռաքե՛նեա՛յն ի վերայ լուսա-
ւէ՛ն ա՛մդոյն. ադա՛: Ընտիակա՛լ բազ-
մադո՛ւթ ողորմած տէր. մի՛ անտես ա՛ռ-
ներ զմեղուցեալքս յահա՛գին ա՛ուրն.
որ մի՛: Ըր իջե՛ր ի յերկինի՛ց և մարմնա-
ցար ի սուրբ կուսի՛ն. անձառելի քո-
ւին ծնընդեամբդ. և դի՛ն մի՛ անտես առ-
ներ. այլ պահեա՛ զպատուական և սուրբ
խաչիւ քո:

դկ Ըր թագաւո՛րդ ես յաւիտենից քրիս-
տո՛ս ա՛ստ. ընկա՛լ զձա՛ռայս քո՛ ի բարի.
և շնո՛րհեա՛ ի յաջակողմեան քումդ գա-
սցե՛լ: Ըր ո՛ւնի՛ս իշխանութիւն մահո՛ւ
և կենաց. հանդո զհոգիս քո՛ց ծառայից
և: Յորժամ կարցե՛ աթո՛ռ տէրութեդ
քո. և հաստատե՛ սահան դա՛տաստանին.
յայնժամ խնայեա՛ ի ծառա՛յս քո. և:
Ընդունե՛լ ձեռամբդ մարիամ. քն-
նովքե՛սեան աթոռ արարչին մերո՛յ անս-
քննութեա՛ն. զոր երանե՛ն ամենայն ա-
ղե՛ղք հանապազ՝ ի:

Եւ սակ ձամամօսա քսա կարգի սուրբ
պահաց, և ծանից գերեզմանականաց, և ան-
նայն սրբոց:

պհ Ըր ի հօրէ առաքեցար փրկիչ և մարմ-
նացար ի սրբոյ կուսէն. որ վասն մեր
բշ ի յերկինից իջեր և լուսաւորեցեր զտիե-
զս: Ջխաղաղութիւն քո տուր մեզ
ե տէր, որ խաղաղութեանց ես թագաւոր.
զխաղաղութի՛ն և զողորմութի՛ն՝ որ յա՛մ
ես դու կարող մարդասէր:

դշ Ըր ըստ ամ միտս անցանես, զխաղա-
ուր ղութիւն քո աստուած տուր մեզ հա-
նապազ՝ զքեզ աղաչե՛մք:

կեր Միածին որդի և բանդ աստուած և
անմահ էութիւն, որ յանձն առեր մարմ-
նանալ ի սրբուհւոյ աստուածածնէն և
ի միշտ կուսէն. անփոփոխելիդ մարդ ե-
ղեալ խաչեցար քրիստոս աստուած մեր.
մահո՛ւամբ զմա՛հ կոխեցեր. մինդ ի սրբոյ
երրորդութենէն՝ փառաւորակից ընդ հօր
և սրբոյ հոգւոյն՝ կեցո՛ զմեզ:

ծնն Ընտուածածնին անհարսնացեալ՝ ըզ-

բանն անսկիզբն յղացար և զաստուածն անիմանալի ծնար. զանպարագրելին ի դիրկս քո բարձեր. նման անդադար բանիւսան վանն անձանց մերոց:

ՅՆՆ Աստուածածնին զքեզ խոստովանեալ երկրպագէ ևկեղեցի ուղղափառաց քանզի՝ ուր քերովբէքն բազաւհայք և աթոռք հրանիւթք և վկայեհան ահրովբէքն նայիլ ոչ իշխեին, կրնգեր անսկզբնապէս զանպատկանուհին ի յարգանդի քում որովայս պատսին գաւք. և ծնար որպէս զմարդ զոն բոլորից գմարմնացեալն առ ի քէն զանձառ գրանն ի փրկուի աշխարհի և կեանք անձանց մերոց:

ՅՆՆ Ողջոյնք զքեզ սուրբ կոյս մարիամ ոնձածին՝ բարձրիկոյն գօրուքն հովանաւորեալ և սուրբ հոգւոյն եհաւորութիւն լուսաւորեալ. որ զամենայն գոյութեանց առնդիչն յղացեալ ծնար անձառապէս մարմնացեալն առ ի քէն բարեխօսեա կեցուցանել զանձինս մեր:

ՅԱՆ ՆԵՐ ԱՌ Ջ Ովերունին այսօր սիմէոն՝ հոգւովն գայր ի տաճարն՝ երեսովք քերովբէից վհատգոյն, զի որոց թևօքն սաւառնեալ ոչ իշխեին հայիլ ի յահկդ փառացն, սա ի գիրկս իւր բարձեալ համբուրէր համարձակապէս և գոչէր որպէս զմանուկ. և աղերսիւով հայցէր արձակիլ ի խաղաղութիւն:

ՅԱՆ ՆԵՐ ԱՌ Ջ Ընկզբնական բանդ ոճ, ի վերջին աստուածս յանձն առեր լինիլ մարդ ի կուսէն ընդ և արարիչդ յաւիտենից՝ փակեցար ընդ ժամանակաւ. սուրբ, սէր սրբութեանց և անկարօտ մաքրութեանց. ևկիր ի տաճարն քառասնօրեայ, գօրինացն կատարեցեր զարդարութիւն: Ողջոյնք բարձեալ սիմէոնի զանպարագրելիդ ի գիրկս իւր հայցեր, որ արձակիչդ ես կապելոց՝ արձակեա զիս ի խաղաղութիւն: Վայ՝ ընդ ծերունւոյն սիմէոնի վերագոչեմք առ քեզ սէր՝ սուրբ՝ սուրբ՝ սուրբ՝ սէր զօրութեանց, լի են երկինք և երկիր փառաց քոյ ի փրկութիւն մեզ քրիստոս աստուած, փառք քեզ:

ՅՂԱ Ողջարու ննջումն՝ որպէս կանխագէտ յաւուրս ասէիր. որ և ի բեթանիա յաւուրս՝ զի յարուսցես գսիրելին քո Ղազար՝ և մեք գոչելով ասեմք, օրհնեալ որ գաս ի չարչարանս կամաւ հօր ի փրկուի անձանց մերոց:

ՀՁԵ Յորժամ եկեալ կենաւարդ ՚ի գիրկ-
մանն զաղաթաս. յորժամ եկեալ կենա-
բարդ ՚ի գիրկմանն զաղաթաս. աւետաւոր
ձայնիւդ ազգակիւր ասկով՝ ղնգարի՝
արի եկ արագաս: Իսկ մեռանիլն ՚ի գի-
րկմանն յարեաւ. և նոյն ինքնիգ զան-
մահութեան պարգեւդ հասաւ սիրելոյդ,
և ածային ձայնիւդ ՚ի գիրկմանէն կո-
չեցեր: Այդ և մանկունք երրայեցւոց ա-
ռան՚ք օրհնէին զանմահ թագաւորութի՛
քո: Ընդ նոսին և մեք ասեմք, ա՛ման-
նայ օրհնեալ է գալուստ քո, օրհնութի՛
՚ի բարձունս, օրհնեալ որ գալոյդ ես ա-
նուամբ տեառն:

ՃՁԵ Ճնծա հրաւազեմ և զարդարեա զա-
ռաջասա քո սիօն. քանզի՝ ահա թագա-
ւոր քո քրիստոս նստեալ ՚ի յաւանակի
նորոյ՝ հնդութիւն ցուցանելով գայ մի-
ամանէ յաւազասա քո: Եւ մեք ազգակ-
կունք, ա՛ման նայ օրհնեալ եկեալ յանուն
տեառն. որ ունի զմեծ զորութիւնն:

ՃՂԱ Զրիստոս յարեաւ ՚ի մեռելոց մահուամբ
զմահ կոխեալ. և յարութեամբն իւրով
մեզ զկեանս պարգեւեալ. նմա փառք յա-
ւիտեանս ամէն:

ՀՂԵ Ընտուր և սքանչելի է խորհուրդ փրկու-
մերոյ. որ անսկիզբն ՚ի հօրէ անձառա-
բար մարմնացաւ ՚ի կուսէն. խաչի համ-
բերութեամբ և կամաւոր մահուամբն իւրով
զկենդանեսն մեզ պարգեւեաց շնորհս:

ՃՂԵ Զանգի յարեաւ ՚ի մեռելոց քո ամ
յաւիտենից՝ ապարիչ և յարութի՛ ազգի
մարդկան. զոր օրհնեն անդադար զինուա-
րութի՛ք հրեշտակաց և ամ զաւարճունք
կրկնից. Ընդ որս զուչկով ասեմք փառք
սուսկալի յարութեան քո տեր:

ՀՄԵ Իւացան վիրեական բազմութիքն տնաս-
նելով զքեզ ՚ի հրեղէն կառս բազմեալ՝
սարսեալ ասէին. ո՞վ է սա որ գիմեալ
գայ յիղոմայ. և եկեալ մառանէ փառօք
՚ի փառս. տեր փառք քեզ:

ՀՄԵ Որ յամենատես ամենայն նախ և յան-
մարմնոցն միր օրհնես, անհատանելի բանդ
ած, ՚ի յերկրի երևեցար ճշմարիտ մարդ.
զանօրէնութեանն կատարեալ գերարհուրդ,
խաչի և մահու համբերեցեր. և գհրաշա-
լի գյարութիւնդ քո ցուցեր հոգւոյ զո-
րութեամբ. այսօր համբարձար փառօք ՚ի
յերկինս և գկաւսածին մարմինդ քո հրա-
շափառապես լուսապարդեցեր. զոր աե-

սնալ եսայիա՝ նախաձայնեալ ասէր, ո՞վ
է սա որ պիտիաւ գայ յերկրէն ՚ի ծագել
պետութենանց երկնից գոչէին առ միմեանս,
համարձակ իշխանք գրուեսն ձեր ՚ի վեր
և մտցէ թագաւոր փառաց: Ընդ՝ որ
յամենայնի կարողդ ես և հզօր, շնոր-
հեա և մեզ հանդիպիլ քեզ ամպով
՚ի միւսանգամ քո գալստեանդ. որ միայնդ
ես մարդասէր:

Հոգ Աստուած զքեզ խոստովանիմք զսուրբ
հոգիդ և երկիրպագանիմք. որ ես պատ-
ճառ կենդանութեան եղէոցս և խաղա-
ղարար աշխարհի. որ զպիտուի աշա-
կերտացն բազում դիտութիւն լցեր. և ՚ի
հրեղէն լեզուս բաժանեալ անճառելօք
ձուլեր նոցա. աղաղակեմք տէր, լսեայեա
և կեցո զմեզ:

Ամ Ամէն ՚ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
հանդեաւ յառաքեալսն՝ լուսաւորիչով
գնոսա. և այժմ աղաչեմք զքեզ սուրբ
հոգիդ ամ, որ ես պատճառ կենդանու-
հղելոց և խաղաղարար աշխարհի, լսեայեա
և կեցո զմեզ:

Ամ Ամէն որոյ և մեք զհոգիդ սուրբ ամ
ընդ հօր և ընդ որդւոյ միասնական խոս-

տովանիմք. և հայցեմք մեզ ՚ի վերնա-
ւուղել զհոգեւորական խաղաղութիւնդ.
եր փառք քեզ:

Ամէն ակրդ այսօր աշակերտացն ՚ի թա- վար
բօրական լերինն. և աշակերտացդ զար-
հուրեալք աղաղակէին առելով. արաս-
ցուք երիս տաղաւարս՝ մի սեառնդ, և
մի մովսիսի և մի եղիայի: Ընդ՝ և մեք
բանեաւոր հօտքս կրթիմք ընդ քո ձշմա-
րիտ վկայիդ. առաքեա ՚ի մեզ զոյս քո
ընծորհացդ ՚ի քոյ միւսանգամ գալստեանդ
և կեցո:

Ամ Ամէն պատուական ամենայազիտ խա- խաչ
չի քոյ անկանիմք երկրպագիով և խընդ-
բանիմք զմոդուի յանցանաց մերոց քանզի
սովաւ բարձիր գթասատարտուիլ ապդի
մարդկան: Ամ այժմ վասն սրբոյ ամ ձայնին
քոյ նշանի՝ գերկնային գիտալաղութիւդ
ամենայն աշխարհի:

Տէր մեր և փրկիչ յս քս, որ ազօթիւք հջ
և միջնորդութիւք բազմաչարչար վկային միա
քոյ և հօրն մերոյ սրտին զրիգորի լու- ձնի
աւորչին. մեծաւ փառօք և բազմութիւք
գօրացդ լուսեղինաց իջիր յերկնից ՚ի գաշ-
տին տրատատեան, ՚ի հայցելութիւն փո-

քու հօտիդ քոյ ազգիս հայոց՝ և ի
ցուցումն յատկականի սիրոյդ և մեծի ո-
ղորմութեդ. և ոսկէուռամբ բաղնեցեր ըզ-
խորս անդնդոց, և հալածեցեր զդուռնդս
անդարամեատականաց. ուր և լուսաձև
յօրինմամբ հրաշակերտեցեր զմայր աթո-
ռըն մեր գլուխք ԿՀԻ. և արարեր
զնա շտեմարան անապառելի ընդհացդ
ճծայնոց՝ ի լինիլ ծրնողդ՝ դասախարակ
և կատարելագործիչ եմ եկեղեցեաց հա-
յաստանեայց: Ընդ՝ պահեա զնա անաս-
բատ, հաստատուն և անաղօտ, ի պայ-
ծառապարզութի եկեղեցեաց մերոց և մին-
կանցս սոցին մինչև ի կատարած աշխար-
հի. յորոց միշտ փառաւորի ամենատուրդ
անուն քո յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

ԵԿՂ ՕՂեսարգու ի շնորհեա եկեղեցւոյ քումմ
սրբոյ, գիտգարդութի և գանձարժանութի ի
թշնամեաց պատերազմէ. և հաստատեա
ի մի հաւատ գիաթուղիկէ եկեղեցի. ըզ-
քեզ խաստովանիմք տէր և ած կեցո ըզ-
մեզ:

ՅՕՀ ՕՎատաղընթացութի քո և գկարպե-
տութի այ բանին խափանել կարծելով՝
որ ի ձեռն կնոջն պնախատանեցն ի գե-

թակէն տրտաքս քնկէց: Եւ այժմ
գՀռօդիադա անօրինութի բորբոքել, և
բաղմելոյն հերովիայ՝ գկաթաւս ոսկեայ աղ-
ջկանն Համոյացոյց՝ զի գքոյդ հատցէ
գլուխ որ գամենցուն ձեռնադրեցեր գե-
պլուխն քո: Ընդ դու որ յանապատ
բարբառոյ ձայն, գոչեա որում ձեռնադրե-
բեցեր պարտական գկատարելութիւն և գմեծ
գողորմութիւն:

ԱՓՐ Յնծա այսօր ցնծա և գուարճացիր կա-
թուղիկէ եկեղեցի սր՝ յիշատակաւ սրբոյն
ստեփաննոսի նախավկային քոյ վկայեցե-
լոյ հօր: Որ աղօթիւք բանալր գերկինս
գոր փակեաց ադամ. և հրիշտակակերպ
անսիամբ անսանձեր գկերպարանն հօր՝ ի
կերպի ադամայ նստեալ՝ ի յախտս փա-
ռաց: Որ պրատմուի քարանձն որպէս ըզ-
ծագիկս հաւաքիր՝ բորբեր պատկս փո-
խանակ փշոյն և եղեգանն: Եւ գմարտիրո-
սական արիւնն իւր խառներ ընդ փոխա-
կան արիւնն քոյ հասնելոյն՝ ի կոզկն:
Ալ՝ գկերպանցեալ՝ ի փառս առաւել
քան գամ սուրբս՝ հայցէ և վասն մեր՝ ի
գկինսատուդէն գպարգեւս կենաց անմահ-
ձանելոյ և գմեծ գողորմութիւն:

սաղ Յորովայնէ ընտրեալ սուրբն սահմանեաս, յորովայնէ ընտրեալ սուրբն սահմանիս. վկայ ճշմարիտ առաքելական քարոզութեանցն. որ ի վերայ անօրէնն քարաձողացն աղօթէր առ քո ածդ առնելով՝ մի համարիր սոցա զայս մեզս։ Ելր՝ ի ձեռն սորին բարեխօսութեանն ընդհակ մեզ տէր զմեծ քո զողորմութիւն։

լուս Ցնծա այսօր ցնծայ և զուարճանայ եկեղեցի սուրբ՝ ածնելով մեծաւ հանդիսիւ զհանրապատիկ յիշատակս քո՝ սիմ զբազանցեալդ ի հարս սուրբ հայրապետ և լուսաւորիչ տանս Թորգոմայ սուրբդ գրիգորիոս։ Որ քոյով անտանելի չարչարանօքդ զաշխարհս մեր հիացուցեր։ Ընօրինակ ճգնութիւդ զհրեղէնան զարմացուցեր. որք և դունդ յիրկնից ի յերկիր խոնարհեալ՝ ի սես հանդիսի նահատակութեանդ փութային։ Եւ անհամեմատ համրիրութիւդ զգուռզացեալ աւրքան իւրեանց զօրօքն ընդ օտիւքդ նուաճեցեր։ Եւ ածահաճոյ ազօթիւդ զկուրացեալ միաս նոցին լուսաւորեցեր և աւետարանին քոյ պաշտօնեայս արարեր։ Ընդ որս մին և զազգս հայոց նորոգ հոգևոր

ծննդեամբ ի լոյս ածդիտուէ ածեր։ Վ՚ոյ և յատկապէս լուսափայլեցար ի մէջ սրբոց, և զառաքելականն ընկալար զաթոռ և զպատիւ, և ընդ նոսին պսակեցար ի քէ ծայ։ Ելր՝ ով հայր մեր և լուսաւորիչ հոգւոյ մերոյ. աղաչեմք զքեզ միարան ուխտիւք եկեղեցւոյ քոյ, զի յաւուրս հրաշալւոյ ծնդի քոյ, յատկապէս բարեխօսիցես առ քո ածն մեր, զի զեկեղեցիս և զմնացորդս ժողովրդեան քոյ պահեսցէ ի խաղաղութիւն՝ փրկելով ի հզօր և մարմնաւոր թշնամեացդ. զի և մեք միշտ զյիշատակս քո կատարելով՝ փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և զսբ հոգին յաւիտեանս ամէն։

լուս Զրիգոր սբ քահանայապետ՝ որ զհաւատս ուսուցեր և զբանակս դիւացն հալածեցեր. մարդկան ուսուցեր քարոզել զերրորդութիւն, պսակեցար յարքայութեն. արդ բարեխօս լեր առ տէր վասն մեր։

առ Ընդաքեալք և վկայք քոյ ծայ՝ ամենակալ հոգւոյն զօրուբն զամենասեան ընդհանուր յորդէզրուի կենաց կոչելով, միաբնական սբ երրորդութեն յորդորեցիր երգել զիտաս ի յաւիտեանս ամէն։

որդ որոտ Ելյաւր ահաւոր ձայնիք որոտման հնչեցին յերկինից ի յիրկիր՝ կոչելով յորդիւթիւն զմեզ վերնոյն սիօնի, հաւատոյ ուխտիւն հաւասար և պարծանքն եկեղեցւոյ, որք ցօղով արիան իւրեանց մաքրեցին զանիգիս յանօրէն կռապաշտութենից. և միշտ հայցին ի քրիստոսէ զքաւութիւն ոտնձգաց անուանց իւրեանց։ Որդ՝ մաղթանօք սուրբ ուխտի՝ խնայեա ի փրկել զոս ժողովուրդս որ միայնոյ ես մարդասէր։

Կ Մրբ Տէր, որ հիմնեցուցեր զեկեղեցի քո ի վերայ վիմի հաւատոյ, և կարգեցեր ի սմա առաքեալս և մարգարէն, հովիւս և վարդապետս՝ առ ի հաստատութիւն սրբոյ. և ճգնութեամբ վկայից պճնեցեր զնոսա վանիցեր. ի խաղաղութեն զոս պահեա ոտն որպէս մարդասէր։ X

X Հայր. Ո Հայրապետական զաբդարկեր զաթոռ ի յիրկիր, առաքելական առնր զուպատիւ յերկինսաւ՝ ծառայ քեր, ով ի քանկիլ ի հաս սուրբ հայրապետ՝ Քանզի՝ զո վարդապետութեդ սիրմունք բարեպաշտութեան բուսուցին հասիս, սրթախութեան պատուդ հաստատանելով և հաւատացելոցս փրկութիւն շնորհելով. վասն որոյ բարեխօսեա առ տէր վասն անձանց մերոց։ X

Որպէս յեա ոծասէր թագաւորին խաթագ բայելի եկեղեցի՝ յարոյց ոծ գյովսէ որ զամ կռապաշտութեան ի բաց ընկէց. որպես և զարթիոսի գմոլորութեան խափանեալ. և ըմմեծն թէոդոս յարոյց ոծային նախանձուն վառեալ՝ ընդդէմ այնոցիկ, որք ըսուրբ հոգին հայհոյէին Որդ՝ զի ոծութեալ և ուղղափառ որ թագաւոր՝ ազաչեա՝ զոնր ի փրկել զամեզ ի մարգասպաշտ հայհոյութենէ. զի և մեք ոծնեսցուք ըզյիշատակս քո՝ խնդրելով ի քեզ կհաստատութիւն և զմեծ զորդմութիւն։

Որպէս յեա ոծասէր թագաւորին խաթագ բայելի-եկեղեցի՝ յարոյց ոծ գյովսէ՝ որ զամենայն կռապաշտութեան հնոյ ժողովրդեանն ի բաց ընկէց, որպէս և ի նոյնում յարոյց զանդրանիկն թագաւորացս զքաթեսպաշան արքայիս, որ ի հնոստանէ ծանեալ զերկինսաւոր թագաւորն զքս. և նմա քարոզ աստուածութեան նորա ընդ ծագս տիեզերացս։ Եյա նորին և զմեծն

արդարութիւն, որ խոստում հայեցաւ պղի-
ատմել կուսապաշտութեան յաշխարհիս հա-
յաստանեայց, և զարդարեաց ճշմարիտ
և ուղղափառ հաւատով: Եղ՝ ով աս-
տուածարեալ և բարեպաշտ ոք թագաւոր,
աղաչեա՝ ղաւէր, ի վերկել զմեզ յանօրէն
բռնաւորաց. զի և մեք տօնելով զյիշա-
տակս քո՝ խնդրեսցուք ի քէն զխաղա-
ղութիւն և զմեծ ողորմութիւնս:

Ի տաճարի սրբոց և յիշատակի սրբոյ մարտիրոսաց՝ զնոսա համբառնալով ա-
ղաչեմք. բարեխօսութ սոցա և աղօթիւք
զկնդանուիս մեր խաղաղացո աստուած
որպէս մարդասէր:

Զկնաւորք քոյ, որք տանջանաց անօ-
րինացն համբերեցիք և զմոլութի կռոցն
խափանեցիք. դասաւորեալք ընդ հրեշ-
տակս ի յերկինս, ունիք զհամարձակուի
ի քէն բարեխօսեցէք կեցուցանել զան-
ձինս մեր՝ զնոսա աղաչեմք:

Որք ծագեցան մեզ յարեւմտից որպէս
զարեգակն, և լուսաւորեցին համազա-
մայն զաշխարհս հայաստանեայց. փա-
րատեցին զնաւարն անպիտանն կռապաշ-
տաւն. և լուսաւորեցին զամենեսեան հոգւի

հաւատով ածդիտութեան: Սոցա բարե-
խօսութեամբն քո ած՝ պարգեւեա աշ-
խարհի քում զխաղաղութի. և անձանց
մերոց զվերացս թողութիւն. որպէս մար-
դասէր ասէր:

Զյաղթանակ ձեր կհանդէս գուարճա-
ցեալ ածանէ եկեղեցի սուրբ. քանզի սըր-
բութեամբ ստացայք զկուսութիւն. և ի
մարմնոյն ցուցիք զհանդէս:

Քարանցեալք քոյ երկնաւոր փեսային
պսակիք վերին սիօնի. խնդրեցէք ի քէն
զհաշտուի և զմեծ ողորմութիւն:

Զաշխարհական ի ձակատամարտին յաղ-
խարհական ի ձակատամարտին և ի մեծ
պատերազմին ընդդիմամարտեալ լինէիք
անօրինացն պատերազմ: Իսկ երանելի
նահատակքն՝ զմոլութի անօրինացն խա-
փանեցին և յաղթող դաան. քանզի՝ ո-
րոց սաացեալ էր զաճային զօրութիւն,
զչժուժկալէրն նոցա մարմնաւորական պա-
տերազմ: Եղիր՝ քո ած՝ սոցա բարեխո-
սութեն խնայեա ի մեզ և ողորմեա:

Զօրական և վկայ ճշմարիտ՝ քաջնա-
հատակիդ քոյ սուրբ (Ընծոբոս). որ
փոխանակեցեր զմարմինդ ընդ հոգւոյդ

քուժ փրկանս. և ոչ ածիր դմռաւ զբա-
պառնալեան անօրէն բռնաւորացն: Եւ
վերին ազդեցութեն գիտելով զայրացու-
հոգւոց նոցա, վասն այնորիկ լուցեր ըզ-
ածար կռոցն և անարգեցեր զպաշտա-
մունս նոցա. Երդ՝ 'ի յաղթող պատե-
րազմի ասնողացս զօր նահատակուեն քոյ
բարեխօսեա առ տէր վս անձանց մերոց

քոյն Գնալով փառաց քոյ'ի փառս կամաւորեցիր
հինն եկեղեցի քո քո մեծապէս պայծառացոյ
քանիկ՝ թագաւորեալքն 'ի քէն զիմեալք
'ի յերկինս, 'ի սերտատես նահատակին՝
'ի յամօթ և 'ի քարընկէց յերեսս բան-
սարկուին: Որք և քաջալերէին զմիմ-
անս, զի մի' լուծցեալ ոք բազանիօք ան-
ցաւորիս պահասցի. այլ դողալով ա-
ռաքինարար՝ զինքն ըզհրձեալ 'ի յանիւս
ածային զանձուցն հոլովիցի ազազակե-
լով առ քն Երդ՝ ասցա բարեխօսելն՝
ընկալ և զորդեզրուհի ժողովոյս մերոյ 'ի
յոյս սերոզաց քոյ՝ տէր փառք քեզ

երեք ման Որ 'ի վերայ քնրովբէիցն հանգչես և 'ի
զօրացն հրեղինաց օրհնարանես, լուր 'ի
բարիսն և փրկեցեր վերիս մանկունան 'ի
հրոյն բռնութենէն: Որք ազազակելով զո-

չէին երդ նոր. ամ դորձք օրհնեցէք և
բարձր արարէք: Թագաւոր փառաց և
տէրերէց բոլորից, որ մարդասիրապէս զբ-
թացար 'ի տուրբ մանկունան և փրկեցեր
'ի բորբոքեալ բոցոյն. որք անարգելին զբ-
բռնուհի թագաւորին և շնջուցին զզօրուհ
հրոյն. ընդ նասին և մեք քեզ վերադո-
չեմք, փրկեա դմեզ 'ի հրոյն յաւիտենից:
Օ,ի դու միայն ես բազմագութ տէր՝ քեզ
փառք յաւիտեանս ամէն:

Օրդ որ օրհնեն անդուլի ձայնիւ իմանալի հրշ
դօրուհիք՝ երկնաւոր նահապետուհիք. հրեշ-
տակք և հրեշտակապետք. աթոռք և տէ-
րութիւնք. իշխանութիւնք և պետութիւնք. սերով-
բէք և քերովբէք՝ և մեք օրհնեսցուք
զնոյն ամենասուրբ երրորդութիւնն և զմի
աստուածութիւնն:

Այսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահանա- հրշ
պետաւն, ցնծայ հրաշափառապէս՝ զերկ-
նաւոր քահանայապետուհիդ կատարիւղ
զօծանախմբուհ ասծոյ: Եւ ընդ անմարմնա-
կանսդ և հոգեղինաց դասուդդ՝ և մեք
մարմնականքս և հոգեղինքս համաձայ-
նեալ փառաւորեմք զփառաւորեցեալն 'ի
նմանջ, Երդ՝ ով որ գթարերել և միքայել

մեծ հրեշտակապետք քաջերելոյն. և ամ
պետուրուքք երկնից, ողք կայք միշտ ա-
ռաջի աթոռոյ ածուեն. անդադար բա-
րեխօս լերուք վասն մեր առ աեր, վերա-
բերել զմեզ զամենեսեան ընդ ձեզ յերկ-
նից արքայութիւնն. և միաձայն բարբա-
ռով երգել գփառս։

ամ սրբ Խաչեհաստուք սրբոյ ածածնին, սրբոյն
յոհաննու կարապետին, սրբոյն ստեփան-
նոսի նախավկային, և սրբոյն գրիգորի
մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց առաքելոց
և մարգարէից, հայրապետաց և վարդա-
պետաց, մարտիրոսաց և խաղաւորաց,
ծգնաւորաց և կուսանաց, նահատակաց
և միանձանց, և ամ սրբոց քոց հնոց և
նորոց, յայտից և անյայտից, որոց այսօր
է յիշատակ. զխաղաղուի քո և զերկնային
ողորմութիւն քո պարգևնա մեզ մար-
դասէր աեր։

✗ քրզ Եւ ևս խաղաղութեան գաէր աղաչեա-
ցուք. ընկալ կնցո և ողորմեա։ ↗

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ
և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և։

Խաչապատկան ողեկոչեան։

Յարտք։ Ը-եպեսպ, Ծ-ննդեան, փետրե
ընդառաջին, վարդավառին, վերափոխման,
և ամենայն պոնիչ տոնից տաղ-
ղ-ո փոխն այս է

Աննճացուսցէ անձն իմ. և այլն.

Ընդ-հայկին, ծաղկազարդին, հոգեգ գա-
ղթոխեան, խաչի, եկեղեցւոյ, և ամենայն
կե-րակեից՝ ծաղո- փոխն այս է։

Տէր թագաւորեաց՝ զվայելչութիւն զե-
ցաւ, զգեցաւ աեր զօրութիւն՝ ընդ մէջ
իւր էած։

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի սասա-
նեսցի. պատրաստ է աթոռ քո՝ ի սկզբ-
բանէ յաւիտեանս դու ես։

Ամբարձան գետք աեր, և ամբարձին
գետք գձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք
ի գնացս իւրեանց։

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, զքանչելի ե-
ղեն զբծծանք ծովու։

Զքանչելի ես դու աեր ի բարձունս.
վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատաս-
տաք։

Տան քոմ վայելէ սրբութիւն տէր՝
ընդ երկայն աւուրս:
Փառք հօր և որդւոյ և:

—

Օ՜ապիկեն ինձ՝ ի հոգւոյ ինքնասպան՝ այս
է ճաշա- փոխն:

Գովչեն երուսաղէմ գաէր:
Եւ օրհնեա զաստուած քո սիօն:
Օվ զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և
օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:
Ո եղ զսահմանս քո ի խաղաղութիւն.
պարարտութ ցորենոյ լցոյ զքեզ:
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վազվազ ընթանան պատգամք նորա:
Գնէ զձիւն որպէս զաստ, և զմէգ որպէս փոշի ցանեաց:
Երկանէ զսառն որպէս պատառս. առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կենալ:
Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնոսա, շնչեցին հողմք՝ և գնացին ջուրք:
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդարութիւն և զիրաւունս իսրայէլի
Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց տէր, և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա:

—

Ընդնոյն ոչխոյ փոխիչ ճաշա- փոխն այս է:

Սիրեցի զի լուիցէ տէր ձայն աղօթից իմոց, և այլն:

Ընդնախապահոյ յոյս ունիմ ես, փոխիչ, և աղեղնայն ընդէ+ընդնուիլ և ուրբանիլ յոյս պահէ լինի՝ ճաշա- փոխն այս է:

Օրհնեցէք զաէր ամենայն ազինք. գովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք:
Օվ օրհնեցի զորդիս քո ի վերայ քեզ. և ճշմարտութիւն տեառն հնացէ յաւիտեան:
Փառք հօր և որդւոյ և:

—

Ե՜ապա ասէ ղարեան ըստ փոխիչ պատճառի և կենդանիէն յայտնէնան:

Օվ Թագաւորքն փոռաց քրիստոս. որ վասն մեր մարմնացաւ ի սրբոյ կուսէն և խաչի համբերեցով. միաբանութիւք երդո՞վ բարեբանեացո՞ւք: Որ զիմաստուն երկնաւոր ոչ յանձն էա՞ս յայտուցեալ ի մեռելոց իշխանութիւնսդ. միա: Պարտաւորեաս զպրունըս գժոխոց խորտակեալ. և

կեղեցւոյ իւրում պղծոյցն զվեճ վայել-
չութիւն. միաբանեալ։

Ընդդիմակաց։

ԴԿ Եւ այսօր ուրախացեալ սուրբ եկեղեցի
քո՝ ծանիւ խնդութեամբ զսուն վերինն
նուաստանայի, սրբասաց ձայնիւ փառա-
ւորիցէ զքո։ Եւ այսօր համաձայնեալք
որդիք սիոնի եկեալոյ. ծանիւ զուար-
ճանան ՚ի որդւոց անդրանկաց վերի՝ ն սի-
ոնի՝. սբր։ Եւ այսօր զասք անմարմնոցն
երգս առնել պարե՝ ն ընդ մարդկան զնա-
զիս հոգևո՝ ոց յանմահ փեսային առա-
դա՝ սա. սբր։

Սաղմոսէից։

ԱՃ Ա՝ առաքեալք անձառ լուսոյ անքննելի՝
աէլութիւն. յառաջագոյն հրաշացուցեր
գանազանութիւն մարգարէիցն. իջանել՝ վ
՚ի ստորինս աստուածային անօրէնութ՝ ։
Որք ըզսաձար հաւատոյ հիմնեցուցին
շնորհօք սուրբ հոգւո՝ ն. յոր եմն ա-
բանն աստուած ծնօդնարփիան ձառագայ-
թիւք. իջանեն Երևեցաւ յաշխարի ճրագ-
մարիտ մարդեղութ՝ ։ զոր քարոզեցին մեզ

հրաւիրողքըն համագոյ հօր և հոգւո՝ ն.
լուսաւորելով ըզանեզեսս աստուածային
անօրէնութեամբ։

Ընդ նոյն ղաբէ՚ղաքեան՚ն պահոց և ոտիկաց։

ՓԱռաքանութի՚ւնք առաքելք քեզ ԳԿ
հայր երկնաւոր. յիշեմ զինքեանսն մեր,
և հանգո՝ ընդ սուրբսն քո Որ հակիրճ
ես հօր և հոգւոյ՝ որդիդ միածին. յիշ։
Որ փառակիրճ ես հօր և որդւոյ՝ հո-
գի՚դ ճշմարիտ. յիշ։

Ընդ ղաբէանի աստիճանից։

Որ սիրո՚ղդ է՛ք արարչին արարածոց ԱԿ
քո՚ի սուրբ առաքեալք, բարեխօսեցէ՛ք
առ տէր վասն մե՚ր Որ քարո՚ղդ է՛ք ընդ-
հանուր ա՚իեղեռնից, քո՚ի սո՚ւրբ առա։
Որ սրբակո՚ղ է՛ք ամենայն եկեղեցեաց,
քրիստոսի սո՚ւրբ առա։

Որ անակի՚ղն յերուսաղէմ եկիր յաշ- ԳԿ
խարհս. մարմնացար ՚ի կուսէն յաղագս
մերոյ պարտեաց. հանդի՚ր ըզնեղութիւնս
մե՚ր։ Որ ի հօրէ՚ լուսոյ լոյս ծագեցար
մեզ և կեանք միածին որդի՚ հօր հա-
մագոյակից. հանգո՚։ Որ ՚ի վե՚րդ ես

քան զմիտս և զխորհուրդս. և խաչի համբերեալ փրկեցեր զտիեզերս. Հան։

—*—

Հաբէնաւագահոց յորո՜մ առո՜ւբ՝ ա՛ր զօ-
նեօյին, եբէո՜ղաքաւի. եբէ՜ղաքաւի, հինգ
ղաքաւի պայս առա՛

գձ Արիառս ասէ. յի՞շեա ընդընջեցեալն
ի սուրբ անուընդ քո։ Օդինս արեան
քո տէր. յիշեա և հանդի՛ր ընդ սուրբս
քո՛։ Նա՛ ի միւսանգամ քո գալըստեան
ընդընջեցեալսըն մեր յիշ։

գկ Որ յանէի՞ց սահզծող զո՞յից արարչա-
ուբ կից հօր բանդ ասէծ. թողութիւն շնոր-
հեա ընդընջեցելոց քոց ծառայից, յորժամ
գաս դատել զոր անարատ ձեռօք սահզ-
ծեր։ Որ ի հօրէ առաքեցար, և մանկա-
ցար ի սուրբ կուսէն. թողութի շնոր։
Որ ի խաչի՛ն անշընչացար, զմահու լու-
ծեր զիշխանութիւն. թողու։ Որ պատ-
կիչդ ես քոց սըրբոց, և անվախճան բա-
րեաց բաշխող. թողու։

Աղաչիցուս։

գկ Ընդնաւորըք ձշմարի՛տք և վկայք քրի-
ստո՛սի. որք դէսարչարանս և զմահ

յանձն առէք վասըն անուան. բղձիդ ու-
նիմք բարեխօս առ քե՛ զի անձանց մերոց։
Զանգի հիղմամբ արեան ձերոյ պայծա-
ռացան սուրբ եկեղեցիք. և զբատուհրա-
մած խաւար կռապաշտութենացն բար-
ձիք զձեզ Արհնաբոյն զօրքն լջնալ ի
պատիւ պատարագի մահուան ձերոյ. և
զպրեակս անապականս ասբեիլով ի հո-
րէ լուսոյ. զձեզ ունիմք։

Ա-էոէաց։

գկ Ընատուածածին խորան լուսոյ անվայ-
րափակ արփւոյն կենաց, որ եղեր արե-
ւելք արեգականն արդարութեան, և նըս-
տելոցս ի խաւարի լոյս ծագեցար. վասն
որոյ ամենեքեան գքեզ միշտ մեծա-
ցուցանեմք Ընատական տաճար և մո-
ւրենի անկիզելի. որ զանշէջ հուր աստ-
ուածութենանն ի քեզ տարեալ կրեցեր.
որով բնութենան կիզեալ շինչաւ կրից
բոց. վասն որոյ ամենեքեան Աննգանի
տապանակ կտակարանաց նորոյ ուխտիս.
որով կլք յերկիր ուեհանաց հորդեալ
հոգւով ի քեզ տպաւորեալ բանին.
վասն որոյ ամենեքեան,

Օրհնեան։

ՃԺ Սուրբ զօճաճինն օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։ Ընտաւոր հրեշտակն առնոտրանէր, զծընեալ փրկիչն ի սըրբոյ կուսէն։ Որ ուրախ լիր բերկրեալդ քանզի արդ տիրանց է ընդ քեզ։

Տեառնընդառաջին։

ՃԿ Ընդսկիզբըն բանըն յանըսկըզբնական ի հօրէ, և սկզբնաւորեալ ի կուսէն մարմնոյ զգեցմամբ, բովանդակելով յոբովայնի և ընդ հօր գոլով, և սահմանեալ ժամանակաւ ծընեալ լինի ած և մարդ։ Ընտեալ ընդ օրինօք՝ անհիւթականն հողանիւթ գոլով. զի զհողածընեալդ քս հօրն ընծայեցէք. ած որդին որ ի ծոց հօր, տղայ քառասնօրեայ բառնի ի գիրկս ծերունւոյն, և յայտնապէս ծանուցանի աստ։ Ա՛յ և սիմէօն ցնծայր հոգւովն աղաղակեր ի տաճարին, արդ արձակես զծառայս քո տէր ըստ բանի քում ի խաղաղութիւն. զի ընդհանուր տեսի քրիստոսդ աստ։

Յաղագս ակաղաղին

ՃԿ Ընդսկիզբն բանըն հօր՝ որ ի վերայ

քերովբէիցըն հանդչի. այսօր ի վերայ յաւանակի նորոյ նստեալ. օրհնեալ արքայ եկեալ անյաղթելի թագաւորն։ Յառաջ քան զյաւիտեանս որդին՝ որ ի վերայ քառակերպիցըն բազմի. այսօր ի ծերոց և ի տղայոց փառաւորեցաւ. օրհ։ Նկայք նոր ժողովուրդք ընդ անմարմնոցըն դասս բազմեալ, ըզսա հընչմամբ երգով քաղցր ձայնիւ փառաւորեսցուք. օրհ։

Օսափկին։

ՃԼ Յարեաւ քս ի մեռելոց. ալէլուիա։ Նկայք ժողովուրդք, երգեցէք տեառն. ալէլուիա։ Յարուցեալդն ի մեռելոց ալէլուիա։ որ զաշխարհս լուսաւորեաց. ալէլուիա։

Ամբարձման։

ՃԼ Որ համբարձաւն այսօր ած ային իշխանութ ի հայրական ի կառս. սպասաւորեալ ի հրեշտակական դասուցն. որք նըւագէին ասելով. համբարձէք իշխանք դրունս ձեր ի վեր, և մըտցէ թագաւորն փառաց։ Իսացան վերնական իշխանութիքն և սոսկալի ձայնիւ աղաղակէին առ միմեանս. ով է սա թագաւոր փառաց.

նկիսալ մարմնով և աքանչելի գօրութիւ համբար: Նշանակին վիրնական պետու թիւնքըն հրաշալի ձայնիւ. երգին երգ նոր ասելով. սա ինքն է Թագաւոր փա ռաց. փրկիչ աշխարհի՝ և ազատիչ ազգի մարդկան. համ:

Հաջոյ գալոյեան:

ՔՃ Ար՝ ի հարաշարժ՝ ի յաղբերէն յառաջ բղխեալ անհատաբար՝ ի յորդւոյ սի րատածս սուրբ հոգին այսօր՝ ի յերկնից սաստիկ հեղեալ՝ ի գասս առաքելոցըն լե ցուցիչ բոլորից՝ քղնա օրհնեսցուք եր կրպագելով: Ար յանսկիզբն և՝ ի միշտ՝ ի յէն, նոյնագոյ բնութեամբ անորիշ բա ժանմամբ՝ ի յորդւոյ. արարչակից սուրբ հոգին այսօր հրով բաժանեալ լեզուս քարոզիցն. ՝ի լոյս ածեալ զաղգս մարդ կան բաժանմամբ. պէս պէս շնորհաց ըղ նա ան: Ար՝ ի վերայ Ջուրցն գոլով գո յացոյց զարարածս. անանչքըպետն՝ ի հօրէ և յորդւոյ իշխանակից սուրբ հո գին այսօր. վերածնեաց զազգս ամենայն. Ջրոյ կենդանւոյ բղխեալ յերուսաղէմ. ըղնա ան:

Ա՛ղբատեան:

Ուրախացիր ազգաց կուսից ամրամայր ՔԿ այսօր որդին քո գհայրենին փայլեաց ըզ փառս. նըմա յաւէժ յանձն արա զան ձինըս մեր: Նըմա մոմեխս և հեղիաս սպասեն յանուն նորա. ցընծան թաբօր և հերմոն. նըմա: Նշայիաս ըզքիզ թի թև ամպ եառս. և հայր յամպոյն ձայն գորդին իւր գաւանեաց. նըմա յա:

Փոխման Ա՛ստուածածնին:

Ընթառամ ծաղիկ անդառնապարտ շա ռաւիղ. վերարուսեալ յարմատոյն յես սեայ. ըզքիզ եսայիաս կանխաւ վերագե չեաց. եօթնարփին շնորհաց հոգւոյն ընծ դունարան գոլ. ճաճանչին և կոյս. ըզքիզ ՔՃ մեծացուցանեմք: Ա՛ամենաճաշակ պըտ ղոյն բանաւոր բարուրնակ. յորմէ կթեցաւ մեզ ողկոյզն անսպառ յուրախութի արբու մեցելոց, ՝ի ճաշակմանէ ծառոյն գիտաւէ. արբրուհի անարատ ամենեքեան ըզքիզ մեծաւ: Վաղաքաւարեալ ի մարմնի ա նարատ վարուք. այսօր յառաքելոցն ամ փոփեալ վերին ակնարկութքն վերափոխե ցար յարքայութի որդւոյ քո և այ մերոյ. բարեխօս խոստովանողացս, ըզքիզ մեւ

Խօսէ։

դկ Յաղթող և ղնոր օրհնութի՛ միշտ ՚ի բարձունս երդեսցուք, Թագաւորին քո՛ի հաւատացեալք ժողովուրդք։ Որ եկն ՚ի լուսաւորել զընտրեալ սուրբ զեկեղեցի, և զբռնակեաց սուրբ խաչիւն. նըմա գփառս երդեսցուք։ Ընդ և մեք ածենսցուք ըզնաւակատիս սուրբ խաչին. և փըրկողին մատուսցուք փառք և պատիւ յաւիտեան։

Տապանակին։

ակ Որ ՚ի սկզբանէ իմաստութ Հաստատեցեր զեկեղեցի հօր իմաստութի. զոր նախանըշէար տեսութ նշանակեալ մովսէս խորատնաւն երկնահանդոյն ՚ի սինա լերին. լուսաւորելով փառօքն ՚ա՛յ։ Որ զհօրհուրդ անապական տնօրէնութեդ քո ՚ի սրբոյ կուսէն, տպաւորելով տապանակն ոճայինս ոսկեին կտակարանաց բանիդ ՚ա՛յ, փառաց անեղիդ տեղի հանդրսեան։ Որ ՚ի կանս վերապարձի բնութե զարձմամբ յորդանանու օրհնակեցեր. և զբռնութի մահու և զժոխոց հորձանմանէն երիքովի տապանակաւ խաչին հրաշագործեալ նոր իսրայելի. օրհնեալ քեզ առ երդեսցին մանկունք։

Եկեղեց-այ։

դձ Որ հաստատեցեր բանիւ զեկեղեցի քո քո, ՚ի վերայ առաքելական վիմի. երգել ՚ի սմա զերգըս հոգևորս։ Պանդնեալ ՚ի սմա սեղան սըրբութե, բաշխել զմարմին իւր և զարիւն. և տայ ՚ի սմանէ մեզ նորոգութի, ՚ի թողութի մեղաց մերոց։ Լուցեալ հոգւոյն սրբոյ, աղաւնակերպ երևմամբ ՚ի վերայ մարմնոյ և արեանըն տեառն. ՚ի բժշկութի հոգւոց մերոց։

Ջայրապէտից։

դկ Ընդ սոքօք երկնայնոցն ընդ մեզ ածնախըմբելով զյիշատակ սուրբ վարդապետացն. որք լուսաւորեցին զհաւատոյ մանկունըս, և ընդ հրեշտակացըն դասս վերակարգեցան։ Ընդ առաքելոց և մարդարէիցըն գասք, ածնակից զոլով գտանի վերին սիոնիվն ՚ի յիշատակի սուրբ վարդապետացն. որք վիմասիկ նոցին զհօրոց յայտնեցին զհօրհուրդ։ Ընդ քահանայք և պաշտօնեայք սուրբ եկեղեցւոյ, վերապատուեն զյիշատակ սուրբ վարդապետացն. որով զարդարեցան երկնային շնորհօքն. երգեն ընդ նոսին զփառս յաւիտեան։

Սուրբ Հոգի, որ և Հոգւոյ, որ և անմահ. և այլն քան պատշաճի: Երեկոյ կրկնեա՛

Նոյնպես խաղաղութեան զտէր աղա:

քրդ Վայն խաղաղութեան համ աշխարհի և հաստատութեան սիրոյ եկեղեցւոյ, ընդ աղաչեցուք:

Վայն ամենայն սուրբք և ուղղափառ եպիսկոպոսաց, զտէր աղաչեցուք:

Վայն հայրապետին մերոյ մեծն (այսմանո՜ն) կենաց և փրկութեան հոգւոյ նորին, զտէր աղա:

Վայն վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւագաց՝ զգրաց և ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, զտէր աղա:

Վայն բարեպաշտ թագաւորաց՝ և առաջնորդաց իշխանաց, զօրավարաց՝ և զօրաց նոցին, զտէր աղա:

Վայն հոգւոցն՝ նոյնպես: Օգանձինս՝ ընդ մեզ:

Աղաղնանի:

Օրի աղերսանաց և մարդասիրեր ես աստուած զոլով. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և

Սուրբ Աստո՜ւած՝ որ ասի յինանցն, յաւիտեանս եղեւ փոխ. զի ինձ է՛ոգւոյ քաղցրագին ձայ փոխ ասուծոյ Դաւթի վճռեցեալ: Ընդ ամէն փոխի վերջն եղեւ ալէլուա ասուած

Երանելի է այր որ ունայն զնաց ի խորհուրդս ալէլուիա. ալէլուիա. ալէ:

Ընդէր խռովեցան հեթանոսք. ալէ:

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ. ալէ

Ամենաքաղցրեան՝ Աստուած Հայրդ:

Ամբարձաւ աստուած օրհնութեամբ և տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Ծնաիս հարէք ամենայն հեթանոսք, ապաշաւեցէք առ ունայն ի ձայն ցնծութեան և այլն (աղ. երգ)

Ընդունելութեամբ ի գրքոյ աւետեաց:

Ընդէ՞ր պաշտեմ զհայրենի ունայն. հաւատացեալ եմ՝ որ ինչ յօրէնս և ի մարգարէս զրեալ է. Ունիմ յոյս առ ունայն. որում և զոքա խոկ ամէն ունին՝ թէ յարութիւն լինելոց է արդարոց և մեղաւորաց: Որում և ես խոկ ունիմ, անխիղճ միաց ունել առ ունայն և առ մարդիկ յամենայնի:

Ի բազում ամաց ողորմուիս եկի առնել յազգդ իմ. և ետու պատարագիս. ո- րով ք գաին վիս սրբեալ ի տաճարին։

—

Ո՞փ-ոյ գալոփեան ճաղա- ասղոս կոյպ։

Ո՞ղի քո բարի առաջնորդեսցէ լինի ի յիրիկը ուղիղ։

Տէր լուր աղօթից. և այլն։ (ասղ. ճկէ)։

Տապանակին՝ ճաղա- ասղոս կոյպ։

Ելի տէր ի հանդիստ քո՝ դու և տա- պանակ կտակի սրբութեան քո։

Յիշեա տէր զդաւիթ և զամե. և այլն (ասղ. ճլա)։

Վ ապրավաւին ճաղա- ասղոս։

կիր Տէր, ով կացցէ ի խորանի քում, կամ ո՞վ բնակեսցէ ի լեառն սուրբ քո։

Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն ի սրտի իւրում։

բշ Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ արար։

Նախատինս ի մերձաւորաց նա ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն

Զկիրկիւզածս տեառն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընդ ընկերի իւրում և ոչ ստէ։

Զարծաթ իւր ի վարձու ոչ տայ, և կաշառս ի վերայ իրաւանց ոչ առնու։ որ զայս արասցէ նա մի՝ սասանեսցի յա- ւիտեան։

Վ էրափոխան Ղոռա-ամանին՝ ճաղա- ասղոս կոյպ։

Ելի՝ տէր ի հանդիստ քո՝ դու և տա- պանակ կտակի սրբութեան քո։

Յիշեա տէր զդաւիթ և զամե. և այլն (ասղ. ճլա)։

Ղո-ղբ խաչին՝ ճաղա- ասղոս կոյպ։

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։ ի կարդալ իմում լուար ինձ ասա. և այլն։ (ասղ. ք)։

Ըպակին և այլոց եկեղեցեաց պօնի՝ ճաղա- ասղոս կոյպ։

Ըստուած հիմունս էակ նմա յա- ւիտեան. ընկալաք ա՛ծ զողորմութիւն քո ի մէջ ժողովրդեան քոյ։

Սուճ է աէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի քաղաք աստուծոյ մերոյ, ՚ի լիառն սուրբ նորա: ԵՒ այլն (աղ. ի՛):

Ը-եփեսոյ Ընտրեաքանին՝ ճաշու- ասղմոս կոչէ:

Տէր ասաց զբան, ոչք աւետարանին զօրութեամբ բազմաւ:

Զարիցէ՛ ամ՝ և ցրուեացին ամ թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց. և այլն: (աղ. իե՛):

Ծննդեան Քրիստոսի՝ ճաշու- ասղմոս կոչէ:

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ:

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս. և այլն: (աղ. է՛):

Քառասնօրեայ գալստեանն Քրիստոսի՝ ճաշու- ասղմոս կոչէ:

Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն աստուծոյ մերոյ:

Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութիւն նոր, զի սքանչելիս ա. և այլն: (աղ. ղ՛:

Մեծի պղծութեան ոչ է Ծ-աղկապատումն. ճաշու- ասղմոս կոչէ:

Լերինք ցնծացին առաջի տեառն, զի գայ ՚ի հատանել զերկիր: Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութիւն նոր. և այլն: (աղ. ղ՛):

Ս-ատափակաց կիւրակէից՝ ճաշու- ասղմոս:

Հեղ գայիցէ օրհնութիւն ամ ՚ի սիոն. և քեզ ասցին աղօթք յերուսաղէմ:

Ի՛սր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ:

Հանք անօրինաց զօրացան ՚ի վերայ մեր. և զամբարշտութիւս մեր դու քաւեացես:

Երանի գոր ընտրեցեր և ընկալար, և բնակեսցին ՚ի դաւիթս քո:

Լցցուք մեք ՚ի բարութենէ տան քո. սո է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութիւք:

Լսեր մեզ ամ փրկիչ մեր, յոյս ամ ծագացս երկրի, և որ ՚ի ծով հեռի:

Ո՛ պատրաստեէ զլերինս զօրութ իւրով. և զգեցեալ է զօրութիւն:

Ո՛ խռովեցուցանէ զմնծաւի ծովու, և զձայն ալեաց նորա յաճուցանէ:

Խռովեցին հեթանոսք, և փրկիցին բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց:

Ցնկը առաւօտու՝ ընդ երեկոյս ղուարձասցին. հայեցար յերկիր՝ աբբեցուցեալ գնա, և բազում արարեր գմեծուի նորա։

Գհան ամ լի եղև ջուրբ. պատրաստ առարեր զկերակուր նորա, զի այսպէս է պատրաստուիւն։

Ջակօս նորա աբբեցուցեր, և բազում արարեր զարմանս նորա։

Ի ցօղել նորա զուարթ եղիցի բոյս նորա. օրհնեսցի սեակ առուոյ քաղցրութեան քոյ։

Դաշտք քո լցցին պարարտութեբ. պարարտասցին գեղեցկուիք անապատի,

Խնդրբք գնածուիւն զգեցցին, և գգեցցին խոյք մաքնաց։

Ձոփոք բազում արասցին զցորեան, աղաղակեսցին և օրհնեսցին։

Ձբէղաւակութեբոց՝ ճաշու- ողջոյ կցուբք։

Ո՞ արար զհրեշտակս իւր յոգիս, և զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր. տէր ած իմ մեծ եղեր յոյժ. և այլն։ (ծգ)։

Ընտրեալոց և ծնբդեանց՝ ճաշու- ող. կցուբ

Ընդ ամենայն երկիր կ բարբառ նոցա,

և մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Ներկինք պատմեն զփառս աստուծոյ, և գործս ձեռաց նորա պատմէ հաստատուն. և այլն։ (ող. ձբ)։

Ձայրապետից և վերդապետից՝ ճաշու- ողջոյ կցուբ։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն, և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցին։

Ցիշեա տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ տեառն. և ուխտ եդ աստուծոյ յակո. և այլն։ (ող. ճլա)։

Ձմօրչեն մարտիրոսաց՝ ճաշու- ողջոյ կցուբ։

Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։

Ձաւատացի գոր և խոսեցայ, և. և այլն (ող. ճթե)։

—⁂—

Յօհաննու ապաշխարեցին ի խոնարհութեան
ապաքէն ընդունի է ընդերցուածս: (ՃԻ. 7):

Սիրելիք՝ սիրեացուք զմիմեանս, զի սէր յայր է. և ամ որ սիրէ՝ յայր է ծնեալ՝ և ճանաչէ զած: Եւ որ ոչն սիրէ ոչ ճանաչէ զած, զի ած սէր է: Եւ զի յայսմ երևեցաւ սէրն այր ի մեզ, զի զորդին իւր միածին առաքեաց յաշխարհ զի եղիցուք նովաւ կենդանիք: Յայսմ է սէրն. ոչ զի մեք սիրեցաք զաստուած այլ զինա սիրեաց զմեզ, և առաքեաց զորդին իւր ի քաւութիւն մեղաց մերոց: Սիրելիք՝ եթէ աստուած այնպէս սիրեաց զմեզ, ապա և մեք պարտիմք զմիմեանս սիրել: Զաստուած ոբրուք կրկէք չէք տեսեալ. եթէ սիրեացուք զմիմեանս՝ ած ի մեզ բնակէ, և սէր նորա ի մեզ կատարեալ է: Ընդունիկ զիտեմք, եթէ մեք ի նմա բնակեալ եմք՝ և նա ի մեզ, զի ի հոգւոյն իւրմէետ մեզ: Եւ մեք տեսաք՝ և վկայեմք զի հայր առաքեաց զորդին իւր փրկիչ աշխարհի: Որ ոք խոստովանեսցի՝ եթէ յի է որդի այ, աստուած ի նմա բնակէ՝ և նա յաստուած:

Եւ մեք հաւատացաք՝ և ծանեաք զսէրն աստուծոյ՝ զոր ունի առ մեզ: Աստուած սէր է, և որ կայ ի սէրն՝ բնակեալ է յաստուած, և աստուած ի նմա բնակէ: Յայսմիկ կատարեալ է սէրն նորա ի մեզ. զի համարձակուի ունիցիմք յաւուրն դատաստանի: Զի որպէս և նայն է նոյնպէս և մեք եմք յաշխարհի յայսմիկ: Երկիւղ ոչ գոյ ի սէր, այլ սէրն կատարեալ ի բաց մերժէ զերկիւղն. զի երկիւղ ընդ տանջանօք է. իսկ որ երկնչէն, չէ կատարեալ ի սէրն: Մեք սիրեացուք զաստուած, վասն զի նա նախ սիրեաց զմեզ: Եթէ ոք ասիցէ եթէ սիրեմ զաստուած, և զեղբայր իւր ատիցէ, սուտ է. որ ոչ սիրէ զեղբայր իւր՝ զոր տեսանէ, զաստուած զոր ոչն տեսա՝ զիարդ կարիցէ սիրել: Եւ զայս պատուէր ունիմք առ ի նմանէ, զի որ սիրէ զաստուած՝ սիրէ նա և զեղբայր իւր:

—

Ամենեքեան՝ ճաշա- չինանցն զլինի գործացն.
ի ըրեւզաքանչեն ակեա՝

Զովման երուսաղէմ զաէր:
Եւ օրհնեա զաստուած. Լայլե: (սղ. ճիե)

դշ

ԵՀ Խարճր արարէք զտէր աստուած մեր. երկիրպագէք պատուանդանի ոտից նո՛ա, զի ո՛ուրբ է։

Տէր Թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք՝ որ նստիս ՚ի քրովբէս, սասանեցաւ երկիր։ Ե՛ այլն։ (ՍՂ. ՂԵ)։

ՈՒԲ Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկու։

Օրհնեցէք զտէր. Ե՛ այլն։ (ՍՂ. ՂԷ)։

ՀԲ Ընտուաձ ողորմեա մեզ և օրհնեա զնա մեզ. երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և ողորմեա մեզ։

Ա՛ննաչէլ յերկրի զճանապարհս քո, յազգինս ամենայն զփրկու. Ե՛ այլն։ (ՍՂ. ԿՂ)։

ԿԲԸ Վասն վայելչէ օրհնութիւն աստուած ՚ի. Ե՛ այլն։ (ՍՂ. ԿԵ)։

ՀՀ Վասն վայելչէ օրհնութիւն աստուած ՚ի. Ե՛ այլն։ (ՍՂ. ԿԵ)։

ՁՁ Տէր որպէս զինու հաճութեամբ քով պահակեցեր զմեզ։

Յանկից իմոց ուն. Ե՛ այլն։ (ՍՂ. Ե)։

Յերկրորդ Ծաղկազարդին ընթերցուած։

ԸՆԹԵՑՈՒԱԾ ՅԱյսայեայ մարգարէէ. (կԵ. 1)։

Իսկ այս ո՛վ է որ դիմաճալ գայ յեդովմայ. կարմրուկի ձորձոց իւրոց ՚ի բոսորայ. գեղեցիկ պատմուճանաւ և բուռն զօրութ։ Ես խօսիմ զարդարութի՛ և իրաւունս փըրկուե՛։ Ա՞ սան էր կարմիր են ձորձք քո. և հանդերձք քո իբրև հնձանահարի լիոյ հնձանի կոխելոյ։ ՚Ի հնձան հարի միայն. և ՚ի հեթանոսաց ո՛չ ոք էր ընդիս։ Կոխեցի զնոսա սրտմտութ՝ և ջախեցի զնոսա բարկութեամբ և իջուցի յերկիր. և գո՛ր հանդերձս իմ թաթաւեցի։ Օ՛ր հասեալ էր ՚ի վերայ նոցա օր հատուցման և ամ փրկուե՛ եկեալ հասեալ։ ՚Այեցայ և ո՛չ ոք էր որ օգնէր. զմտաւ ածի՝ և ո՛չ ոք էր որ ՚ի թիկունս հասանէր. փըրկեաց զնոսա բազուկ իմ և սրտմտութիւն իմ միայն զդէմ կալաւ։ Կոխեցի զնոսա բարկութեամբ իմով. և զենի բզնոսա սրտմտութեամբ իմով. և իջուցի զնոսա յերկիր։

ԻԲ Ա Լ Բ Ա Յ Ո Ւ Ի ՔՈ ԱԼԲԱՅՈՒԻ ՀԱՄ ՅԱԱԻԱՆ-
ՆԻՑ, ԵՒ ԱԵՐՈՒԻ ՔՈ ԱՂՁԻ ՄԻՆՉԼԵ ՅԱՂՊ

Ի Ա Ա Ա Ո Ա Ր Ի Մ Է Ա Ե Ր Յ Ա Մ Բ Ա Ն Ա Ի Ա Բ,
ԵՒ ԱՐՂԱՐ Է ՅԱՄԵՆԱՅՆ ՂՈՐԾՈ ԻԲ։

Ն Ե Ր Կ Ի Ր Պ Ա Ղ Ի Ց Ի Ի Ա Ա Ճ Ա Ր Ա Ա Ո Ւ Ր Ր Ք Ո՝ Ի Ր-
ԿԱՒՂԱԼ ՔՈ ԱԵՐ։

Ղ Ա Ր Ճ Ե Ա Յ Ն Ի Ի Ք Ի Ղ Ա Ի Ր Ի Ք Ա Ն Ո Ւ Ա Ն
Ք Ո, Ղի Օ Ր Հ Ն Ե Ա Յ Ա Ա Դ Ո Ւ Ղ Ա Ր Դ Ա Ր Ն։

Ա Կ Յ Ո՛ Ղ Ճ Ա Ռ Ա Յ Ա Ք Ո Ա Ո Ո Ւ Ա Ճ Ի Մ, Ո Ր
Ի Ք Ի Ղ Յ Ո Ւ Ա Ա Յ Ա Յ։

Ո Ղ Ո Ր Մ Ե Ա Ի Ն Ձ Ա Ե Ր, Ղի Ա Ռ Ք Ի Ղ Ա Ղ Ա-
Ղ Ա Կ Ի Ի Ղ Օ Ր Հ Ն Ա Ե Ա Ղ Ա Ղ։

Ի Ա Ր Ճ Ր Ա Ր Ա Ր Ի Ք Ք Ա Կ Ր Ա Ա Ո Ա Ա Ո Ւ Ա Ճ Ի Ր՝
Ի Ր Կ Ի Ր Պ Ա Ղ Ի Ք Պ Ա Ա Ո Ւ Ա Ն Ղ Ա Ն Ի Ի Ո Ա Ի Ց Ն Ո-
Բ Ա՝ Ղի Ո Ո Ր Ի Ք։

Տ Ի Ր Թ Ա Ղ Ա Ւ Ո Ր Ե Ա Ց, Բ Ա Ր Կ Ա Ց Ա Ն Ժ Ո Ղ Ո-
Վ Ո Ւ Ր Ղ Ք՝ ՈՐ Ն Ա Ա Ի Ա Ի Ի Ք Ք Ր Ո Վ Ր Ե Ա Ա, Ա Ա Ա Ա Ն Ե-
Ց Ա Ա Ի Ր Կ Ի Ր։

Տ Ե Ա Ի Ն Ա Մ Ե Ն Ա Յ Ն Ճ Ա Ղ Ք Ի Ր Կ Ի Ր Ե Ղ Ի Ր Ի Ա Ո-
Թ Ի Ա Ն Ա Ա Ա Ո Ւ Ճ Ո Յ Մ Ի Ր Ո Յ։

Օ Ր Հ Ն Ե Ց Ե Ք Ղ Ա Ե Ր Յ Օ Ր Հ Ն Ո Ւ Թ Ի Ա Ն Ն Ո Ղ՝
Ա Ք Ա Ն Չ Ի Ա Ա Ա Ա Ր Ա Ր։

Դ Ա Ր Ձ Ի Ի Ա Ե Ր Ի Ի Մ Ե Ղ Ա Ց Յ Մ Ն Ց. Ե Ղ Ա Մ Ի
Ա Ն Օ Ր Է Ն Ո Ւ Ա Ա Ի Մ Ք Ա Ա Ա Ա Յ Ի Ն Է Ն։

Ո Ղ Ո Ր Մ Ա Ա Ի Ն Ձ Ա Ճ, Ը Ա Ա Մ Ե Ճ Ի Ո Ղ Ո Ր Մ Ա Ա Ե
Ո Ա Մ. Ը Ա Ա Բ Ա Ղ Ա Մ Գ Թ Ո Ա Ե Ք Ո Ա Մ Ք Ա-
Ա Ա Ա Զ Ա Ն Օ Ր Է Ն Ո Ւ Թ Ի Ա Ն Ն Յ Մ։

Ն Ր Ա Ն Ի Ա Մ Ե Ն Ց Ո Ւ Ն՝ Ո Յ Ք Ե Ր Կ Ի Ն Է Ն Ի Ա Ն Ի,
Ե Ա Ղ Ն Ա Ն Ի Ա Ա Ի Ա Ա Ա Ա Ր Ա Ն Ն Ո Ր Ա։

Օ Վ Ա Ա Ա Ա Կ Ա Ա Ձ Ն Ա Ա Ց Ք Ո Ց Կ Ե Ր Ի Ց Ե Ա. Ե Ա-
Բ Ա Ն Ի Է Ք Ի Ղ, Ե Բ Ա Ր Ի Ե Ղ Ի Ց Ի։

Ա Ի՝ Թ Ո Ղ Ա Ւ Ր Գ Ի Ա Ա Ե Ր Ա Ճ Ի Մ. Ե Ա Մ Ի՝ Ի Ի
Բ Ա Ց Ե Ա Ա Ա Ռ Ն Ի Ր Յ Ի Ն Է Ն, Հ Ա Յ Ե Ա Ց Յ Օ Ղ Ն Ի Ւ
Լ Ն Ձ՝ Ա Ե Ր Փ Ր Կ Ո Ւ Բ Ի Ա Ն Ի Մ Ղ։

Տ Ե Ր Ա Ո Ա Ջ Ի Ք Ո Է Ա Մ Ց Ա Ն Կ Ո Ւ Ի Մ. Ե
Հ Ե Ծ Ո Ւ Ի Մ Ի Ի Ք Ի Ն Ծ Ջ Ծ Ա Ճ Կ Ե Ց Ա Ա։

Ա Ի՝ Ը Ն Կ Ե Ն Ո Ւ Ր Գ Ի Ա Ա Ա Ի Ի Ժ Ա Մ Ա Ն Ա Կ Ի Ծ Ե-
Ր Ո Ւ Ե. Պ Ա Կ Ա Ա Ի Լ Ք Օ Ր Ո Ւ Ե Ի Մ Ղ Ա Ի Ի Ի Ա Ի Ա
Շ Ե Ա։

Ի Ք Ի Ղ Ա Ե Ր Ի Ի Ք Ո Ա Ի Ա Ա Ա Ա

Ամենայն երկիր երկրպագեսցեն քեզ։

ամ Ամենայն երկիր երկրպագեսցեն քեզ. և սաղմոս ասասցեն քեզ։

փ Ընդաղաղեցէք առ Ած ամ երկիր. և տուք զփառս օրհնութեան նորա։

ակ Անձ արարէք զտէր ած մեր. և բարձր արասցուք զանուն նորա ի միասին։

փ Օրհնեցից զտէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ օրհնուի նորա ի բերան իմ։

բամ Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր։

վ Օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր. օրհնեցէք զտէր և օրհնեցէք զանուն նորա։

բկ Օրհնեցէք զաստուած մեր. օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք տեառն աստուծոյ։

փ Տէր աստուած օրհնեալ. օրհնեալ է տէր զօրհանատպազ։

գամ Անձ է տէր, և մեծ է զօրուի նորա. իմաստուէ նորա ոչ գոյ բաւ։

փ Օրհնեցէք զնա՝ ազգք բարի է սաղմոս այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

դկ Սաղմոս ասացէք այ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք։

փ Ծափս հարէք ամ հնթանոյք, աղաղակեցէք առ աստուած ի ձայն ցնծութեան։

գամ Սուրբ է տաճար քո աքանչելի արդարութեամբ։

փ Վրէժ վայելէ օրհնուի ած ի սիօն. և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ։

դկ Ընդ օր է զոր արար տէր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա։

փ Խոստովան եղերուք տեառն. զի բարի է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Սաղմոս Ընդդէմ հեթանոսաց։

Ունկն դիք և կատարեցէք տեառն աստուածոյ մերոյ։

Զայսմանէ է ի հրէաստանի աստուած, և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա։

Սաղմոս դեձէ ո-ըբեղո- ծաղօն։

Ընտրեալն սաղմոս լե։

Զարեան ի վերայ իմ վկայք չարաց. և զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։

Դառնան տէր զայնոսիկ՝ որք զառեն զիս. մարարիր ընդ այնոսիկ, որք մարանչին ընդիս։

Նուագարան սաղմոս լէ։

Ընտ ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Տէր մի՝ սրամտուք քով յանդիմանիր զիս. և մի՝ բարկուք քով խրատիր զիս։

Նոյեմբեր սաղմոս. Ե։

Մտանէր տեսանել զնաներութիւն, լաւ սէր ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր։

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։

Նոյեմբեր սաղմոս. Զ։

Համանգին զհանդերձս իմ ի մէջ իւրեանց. և ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։

Ողորմած ես իմ՝ Նայեաց առիս. ընդէր թողեր զիս. հեռի եղէ ի փրկութէ իմմէ՝ վասն բանից յանցանաց իմոց։

Նոյեմբեր սաղմոս. Է։

Ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։ Ի քէզ աէր յուսացայ, մի՝ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում փրկեա և ազատեցո զիս։

Նոյեմբեր սաղմոս. Ը։

Ետուն ի կերակուր ինձ լեղի. և ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։

Սեղան դիս առաջի, դի հասին զուրք յանձն իմ. ընկալայ ես ի խորս անդընդոց, ուր ոչ դոյ լինձ հանդիստ։

Նոյեմբեր սաղմոս Ժ։

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, և ի մեռեալս ազատ։

Տէր ասատւած փրկուե իմոյ, ի տուէ կարպասի և զնշխարի առաջի քո։

Նոյեմբեր սաղմոս. ԺԱ։

Սեցեալ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նամանեցայ ես հաւանալասան անապատի։

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. և մի՝ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Պօղոս առաքեալ յիւր քոյր՝ ըստ հրամանի փրկչին մերոյ ասէ՝ քեզ յիւր յուսոյն մերոյ. ախմօթեայ որդւոյ սիրելւոյ հաւատով՝ շնորհք ողորմութիւն խաղաղութիւն յայ հօրէ և ի տեառնէ մերմէ յիսուսէ քրիստոսէ։ Որպէս աղաչեցի զքեզ կալ յԵփես-

սոս՝ մինչև երթային 'ի մակեդոնիա. զի պատուէր տացես ոմանց չլինել օտարոտ-մունս, և չհայել յառասպելս և 'ի տոհմաթիւս անչափս. որ մանաւանդ խնդիրս յուղեն, և ոչ դանեսուի այ հաւատովք Քանզի զլուխ պատուիրանին սէր է, 'ի սրբբ սրտէ՝ և 'ի մաց բարեաց՝ և յանկեղծաւոր հաւատոց։ Յորոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորեալք յունայնութիւն բանից։ Կամին լինել վարդապետք օրի-նաց. ինքեանք ոչ իմանան զինչ խօսին՝ և ոչ վասն որոց պնդեալն են։ Գիտեմք եթէ բարւոք են օրէնք՝ եթէ ոք զնոսա օրինաբն կրեսցէ։ Բայց զայս գիտասցէ՝ զի 'ի վերայ արդարոց օրէնք ոչ կան, այլ 'ի վերայ անօրինաց և անհնազանդից՝ ամբարշտաց և մեղաւորաց՝ անսրբոց և պղծոց, զհայր և զմայր անարգողաց, մար-դասպանաց, պոռնկաց, արուագիտաց՝ մարդեղուզաց, ստաց, ստերդմանց, և եթէ այլ ինչ եցէ հակառակ ողջամիտ վարդա-պետութեանն. որ ըստ աւետարանի փա-ռաց էրանելոյն աստուծոյ է, որում և-զէ ես հաւատարիմ։

Ընթե-ր ծաղա- ա-ո-ց պահոց, ոչ ա-ոին քա- յայնից։

ա Ոդի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։

կա Կ՝ասն անուան քո տէր կենդանասես զիս, արդարութեամբ քով։

ակ Տէր մի՛ սլատմութեք քով յանդիմաներ զիս, և մի՛ բարկութ քով խրատեր զիս։

կա Օգնական իմ եղիր ալուն ինձ ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ եամ մեղք։

բա Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ մահու անկաւ 'ի վերայ իմ։

բկ Դարձ տէր և փրկեա զանձն իմ. կեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմութեան քում։

գա Կ՝ասն անուան քո տէր քաւեա զմեղս իմ, զի բազում եղեն յոյժ։

գկ Ողորմեա ինձ տէր զի հիւանդ եամ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոս-կերք իմ։

դա Յիշեա տէր զգթութիւնս քո, և ղողոր-մութիւս քո՝ որք են յաւիտենից։

կա Օգնեղ մանկուե իմոյ՝ և պանդխտուե իմոյ մի յիշեր։ այլ յիշեա զիս տէր

ըստ ողորմութեան քումմ՝ ջնջեա զանօրէնութիւն իմ. լուա զաղաչանս իմ, զի քաղցր է և ողորմ ես:

ՂԿ Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան, զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ:

ԿԱՄ Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քոյ. և ըստ բազմութեան գթութեանց քոց ջնջեա զանօրէնութիւն իմ:

ԿԱՄ Զաղաղակեցի առ քեզ Տէր, ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց:

Ելէլ-եայ շաբաթապահոյ: Եղիս-շաբաթն է, Եղե-շաբաթն և Քինգշաբաթն՝ երբ այ և պէ լինի՝ պայասոիկ ասա՛: Յառ երկնից յայլ Յայնիկ՝ պէ-լեանցն ասա՛:

ԲՀ Ակայք ջնծասցուք ի տէր, աղաղակեսցուք առ աստուած փրկիչ մեր:

ԳՀ Երթիցեք տեառն երգ նոր. երգիցեք տեառն ամ երկիր. երգիցեք տեառն և բարձր արարէք զանուն նորա:

ԼՀ Բարձր արարից զքնարեան ի ժողովրդեանէ իմմէ. Զարի գրաւիթ ծառայ իմ, և խաղով սրբով իմով օծի զնա:

Ելէլ-եա Ղայնչ կի-լակէնչ:

Ընդաղակեցէք առ տէր ամ երկիր. ծապայեցէք տեառն ուրախութեամբ:

Առէք առաջի նորա ցնծութիւն. Օչխան ղմանն ասա՛. (աղ. ղի):

Ելէլ-եայ Ճաղո- Յայս-ղեան քսո Յայնիկն:

ԱՁ Դու յարուցանես զմարդիս ի վերայ սիօնի. ժամանակ զթալոյ նորա հասանէ ի ժամ:

ԿԱՄ Թաղաւոր մեծ ի վերայ ամ երկրի ես ծ է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստուն:

ԱՀ Օրհնեցէք գտէր յօրհնութիւն ի նոր. օրհնութիւնն նմա յեկեղեցիս սրբոց:

ԲՁ Ծառիս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղակեցէք առ ես ի ձայն ցնծութեան:

ԿԱՀ Ընտուաձ դու զարձանալ կեցուացիս զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ:

ԲԿ Ընդ տէր ես իմ ի հրամանս քո՝ զոր պատուիրեցիր. և ժողով ժողովրդոց շուրջ եղիցին գքեւ: Վասն այսորիկ ի բարձուանս զարձ տէր:

ԳՁ Ուրախ եղե խորհիլ յորարիչ իւր. որդիք սիօնի ցնծասցին ի թագաւորն իւրեանց:

ՂԿ Ակայք և տեսէք զգործս այ, որպէս զի սահիղ են խորհրդով՝ քան զամենայն երկրս մարդկան:

ղձ Լսեցից ասէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն յակոբայ։

ղկ Զարեաւ ամ՝ և ցրուեցան ամ թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա։

Զ. Ասպիկն։

Լասեալ կայծն սաք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ։

Էլէ-եայ Զասպիկ, Զասո-ելեան և Զիննանց ճաշա- ատեսպանի։

զատ Գովեա երուսաղէմ զտէր. և օրհնեա զաստուած. և այլն։ (սղ. ճկէ)։

կիր Գովեա երուսաղէմ զտէր. և օրհնեա զաստուած. և այլն։ (սղ. ճկէ)

քշ Տէր ի զօրուէ քում ուրախ եղիցի թագաւորն. ի փրկութէ քում. ցնծասցէ յոյժ. և այլն։ (սղ. է)։

ղշ Զհզ վայելէ օրհնութիւն ած ի սիօն. և այլն։ (սղ. կշ)։

եշ Տէր ո՞վ կացցէ ի խորանի քում. կամ և այլն։ (սղ. ժբ)։

ոշ Տէր թագաւորեաց՝ վայելչուէ և այլն։ (սղ. ղբ)։

Ցնծացէք առ ած, օդնական է մեր։ ղբ
աղաղակեցէք առ ած յակոբայ։

Առէք սաղմոս, և տուք օրհնութի. սաղմոս ասացէք նմա ի ձայն քաղցրութէ։

Փող հարէք ի ղլուխս ամսոց, յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

Լրան է այս իսրայէլի, և իրաւունք են աստուծոյ յակոբայ։

Վկայութիւնն յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա. որպէս ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։

Ի բաց արար ի բեռանց զթիկունս նորա և զձեռս նորա յոլի և ի թի ծառայիլոյ։

Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ ի գաղտնութենէ մրրկին, և փորձեցի զքեզ ի վիրայ ջուրցըն հակառակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ և իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ։

Մի՛ և ես եղիցին քեզ ած առժամայնք. և մի՛ երկիրպագանիցես դու այ օտարի։

Ես եմ աէր աստուած քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զբերան քո՝ և լցից զայն։

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում, և իսրայէլ յիս ոչ հնազանդեաց։

Բարձի թողլե գնոսա երթալ զհնա կամաց սրտից իւրեանց. զի զնացին նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։

Օձի էին ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ, կամ իսրայէլի զձանապարհս իմ զնացեալ էր։

Որպէս զոչընչէ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նորա, և ի վերայ նեղչաց նորա արկեալ էր զձեռն իմ։

Թշնամիք տեառն ստեցին նմա. և եղիցին ժամանակք նոցա յաշխարհի։

Կերակրեաց զնոսա ի պարարտութենէ ցորենոյ, և ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոցա։

Նոր կերպարանք. ինքն յանդիման։

Գովիա երուսաղէմ զտէր. և օրհնեա, և այլն։ (պս. ճկէ)։

—

Եղեալ ի ձայնէ Ամբակումայ մարգարէի. ինքն ի գալոստ ոգւոյն սրբոյ։

Ամբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր. համբարձին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց։

Եղեալ ի ձայն ոգւոյն սրբոյ գոչեցեալն։

Ողորմութ առաւն լե եղև երկիր, և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրութիք նոցա։ կիր

Նկայք գնծասցուք ի տէր, աղաղակեսցուք առ աստուած փրկիչ մեր։ ըէ

Երգիցէք տեառն երգ նոր. ծառայեցէք տեառն ուրախութեամբ։ ղէ

Ա՛ան անուան քո տէր՝ կեցուսցես զնս, արդարութեամբ քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ։ ղը

Ողորմեա ինձ տէր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ։ եչ

Ցիշեա տէր զգաւիթ և զամենայն հնազուարթութիւն նորա։ ուբ

Ցկնկղնցիս օրհնեցէք զաստուած, և զտէր յաղբերացն իսրայէլի։ շբ

Եղեալ ի Տապանակին։

Ա՛րի տէր ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Եղեալ ի ճաշ Ալլելուիային Զքնոպոսի, որ և Ա՛պրաւոս։

Ընդ լուսաւոր հովանի լինէր նոցա, կիր

ձայն եղև յամպոյն՝ որ ասէ, դա է որ-
դի իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ։

ՃԼ Լարձրուխք լիրանց նորա են. նորա է
ծով՝ և նա արար զնա, և զգամունք ձեռք
նորա ստեղծին։ Նկայք երկիրպագուք
նմա. անկցուք և լացցուք առաջի տեառն
արարչին մերոյ։

ՃՀ Վրո են երկինք՝ և քո է երկիր. դաշ-
խարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր.
զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թա-
բոր և Հերմոն յանուն քո ցնծացեն։

Ընդ-ի ծաղ- նահապետից Խաչէ և
Նիկողէոս։

ՃԲ Սիրեաց տէր զսիօն և ընտրեաց բնա-
կիլ ի նմա. ասէ այս է հանգիստ իմ
յաւիտեան յաւիտենից. ի սմա բնակե-
ցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։

ՃԿԲ Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո
զորդի աղախնոյ քո. և արա առիս նըշ-
ան բարութեան։

ՃԸ Նտուր երկիւղածից քոց նշան, զի ամ-
բեսցին յիրեսաց աղեղան։

ՃԳ Սիրեաց տէր զսիօն և. ոչխէ ի վերոյ։

ՃԴ Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո,
և զտեղի յարկի փառաց քոց։

ՃԵ Որպէս սիրելիք են յարկք քո տէր զո-
րութեց. ցանկայ և վախճակի անձն իմ՝ ի
դաւիթն քո։ Սիրտ իմ և մարմին իմ՝
ցնծասցէ առ Ած կենդանի։

ՃՈՐ Նտուր երկիւղածից. ոչխէ ի վերոյ։

ՃԶ Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո ա-
ջով քո, և լուր մեզ։

ՃԷԶ Հիմունք նորա ի լեառն սուրբ նորա.
սիրէ տէր զդրունս սիոնի առաւել քան
զամենայն յարկան յակոբայ։

ՃԷԴ Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո, ա-
հաւադիկ քաղաքդ անտուծոյ։

ՃԷՂ Տէր ով կացցէ ի խորանի քում. կամ
ով բնակեսցէ ի լեառն սուրբ քո։

Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարութիւն.
խօսի ճշմարտութիւն ի սրտի իւրում։

ՃԽԷ Հաւանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց և.
նտուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ընդ-ի ծաղ- վերափոխման Ստե-
փաննի նահատակին։

ՃԿԸ Այսօր ծնաւ որ ի հօրէ յառաջ քան
զյաւիտեանս որդին. որ է օծեալ տէր ի
քաղաքի դաւթի։ Ի վայելչութիւն սրբոց

քոց յարդանդէ յառաջ քան զարուսնակ ծնայ զքեզ։

ԲՀ Ուրախ լեր բերկրեալդ տէր ընդ քեզ, օրհնեալ ես դու ի կանայս, և օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո։

ԴՀ Երի տէր ի հանգիստ քո. դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Ելել-եայ ճաշս- Ել-եռեաց Ելաքնին։

Ուրախ լեր բերկրեալդ. որպէս և ի վերոյ։

Ելել-եայ ճաշս- Յաննէեան ըսպ ա-
-ո-ցյ։

ձրդ Հոգին սուրբ եկեսցէ ի քեզ. և զօրութիւն բարձրելոյն հովանասցի քեզ։

ա Ելյսօր ծնաւ որ ի. և այլն որպէս և ի վերոյ

բ Հոգւով սրբով զօրացեալ սուրբ սահմանեաս. և ընտրեալ յորովայնէ. ճշմարիտ վկայ. սիրող և առաքեալ առաքողին ի քեզ ընկալար զղուարթնոյն ըղպսակ։

գ Աարապետին յովհաննէս զարհուրեալ ի յորովայնէ յորովայն երկրպադէր. սպասաւոր եղև բանին ասյ. և լուեալ զահաւոր ձայնն՝ ազաղակէր ասելով, ահա գառն ասյ որ բառնայ զմեղս աշխարհի։

Ուրախ լեր բերկ. և այլն որպէս ի վերոյ։ դ

Դու մանուկ՝ և մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տեառն՝ պատրաստակ ճանապարհս նորա։ ե

Եհան զես ի գրոյ տառապանաց, ի կապոյ և ի տղմոյ։ Հաստատեաց ի վերայ վիմի ոտս իմ. և ուղղեաց զդնացս իմ։ զ

Դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի. և որ ընդ աջմէ քումմէ կամ

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութիւն՝ և ոչ ստեաց նմա, ի պտղոյ որովայնի նորա նստուցանել յաթոռ նորա։ է

Ուրախ լեր բերկ. և այլն որպէս ի վերոյ։ ը

Ելել-եա ճաշս- Հաստատեցեայ Դաւըթպետեան Ալէքսոսի ի պաճարն։

Տէր ի սաճար սուրբ իւրում. տէր յերկինս յաթոռ իւրում։

Սենեկ ողջոյնեան ճաշս-։

Տէր աստուած մեր երևեցաւ մեզ. արկէք ածոս ուրախութեան կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ելել-եա ճաշս- Հրեշտակապետաց։

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր,

և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նոցա։

Յովհաննու Կարպեցւոյ։

Դուռ մանուկ՝ մարգարէ. որպէս՝ ի վերոյ։

Յովհաննու Գլխատման։

Պարապետն յովհաննէս. որպէս՝ ի վերոյ։

Ամօրէն Առքեպէտից։

Յիկելեցիս օրհնեցէք գաստուածծ, և գոէր յաղերացն իսրայէլի։

Ընծայն Աստուածոյ։

Ացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկիր. և յիշեսցի անուն քո ընդ ամենայն աղգս աղգաց։

Ընդ ամերկիւր կ բարբառ նոցա, և վինչև՝ ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Դաւիթ և Յակոբոյ։

Յիշեա տէր զդաւիթ և զամենայն հնազութիւն նորա։

Նախահարցն։

Պատմէ զբան իւր յակոբայ զարարուն և զվրաւունս իսրայէլի։

Դէպ Աստուածոյ։

Ամբերելով համբերի տեառն, և նայեցաւ առիս. և լուաւ աղօթից իմոց։

Այրապետաց և Արքապետաց։

Պահանայք քո զգեցցին զարդարուն. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Հնութեան։

Երանելի են որք բնակեալ են ի տան տեառն. յաւիտեան յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Աստուածոյ։

Ացցէ զվեղոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ ի հանգիրձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա. և զընկերս նորա տարցին նմա։

Թագաւորութեան։

Տէր ի զօրուէ քումմ ուրախ եղիցի թագաւորն. ի փրկուէ քումմ ցնծայցէ յոյժ։

Պատանեաց և Երկայնութեան։

Ընծաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և հաներ զմեզ ի հանգիստ։

Մեծի հինգշաբթի։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Ալե՛ր։

Ընդ երեկոյս հանդիպեցեն լալիք. առաւօտու եղեցի ուրախութիւն։

Ընթե՛ռնի ծաղս Պատրիարքաց։

աձ Տէր սիրէ զերաւունս. և ոչ ընդ վայր հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

կամ Փրկուի արդարոց 'ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութեաց։

ակ Պարծեսցին սուրբքն փառօք՝ և ցնծասցին 'ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր ձայնսցին զաւծ բերանօք իւրեանց։

կամ Ելոյս ծագեաց արդարոց, ուղղոց սրտից եղև ուրախութիւն։

բձ Պարծեսցին սրբքն փառօք. ոպես 'ի վերոյ՝

բկ Ակարդացին արդարքն առ աէր, և տէր լուաւ նոցա. յամենայն նեղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա։

գձ Վասն քո մեռանիմք զօրհանապազ. համարեցաք որպէս զոչխար 'ի զենումն։

գկ Ողորմ լեզին ամենիքեան՝ որք յուսա-

ցեալ են 'ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակեսցիս ցոսա։

դձ Ընտրեալքն որպէս զարմանեսիս ծագկեացին. որպէս զմայրան լիբանանու բազումք եղիցին։

դկ Հագուստ նեղութիւք են արդարոց. յամէ փրկէ զնոսա աէր. և պահէ զամ ոսկերս նոցա. և մի 'ի նոցանէ ոչ կոտրիցէ։

— ⁂ —

Ապա ընթեռնանի աւետարան ըստ պատշաճի. և յետոյ ասի հանգանակն Նիկիական։

Աւետարան ըստ Մատթէոսի. Ե. 1։

Եւ տեսեալ զժողովուրդն՝ ել 'ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մատեան առ նա աշակերտք նորա. և բացեալ զբերան իւր ուսուցանէր զնոսա, և ասէր։ Երանի աղքատաց հոգւով, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի սգաւորաց, զի նոքա մխիթարեսցին։ Երանի հեզոց, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։ Երանի որ քաղցեալ և ծարաւի իցեն արդարութեան, զի նոքա յագեսցին։ Երանի ողորմածաց, զի նոքա ողորմութիւն գտցեն։ Երանի այնոցիկ որ սուրբ են սրտիւք, զի նոքա զաւծ տես-

ցին: Արանի խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք ՚ի կոչեցին Արանի որ հալածեալ էին վանն արդարուե, զի նոցա է աբբայուքի երկնից: Արանի է ձեզ՝ յորժամ նախատիցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ասիցեն զամ բան չար զձէնջ սուտ վասն իմ: Ցնծացէք և ուրախ լերուք, զի վարձք ձեր բազում են յերկինս. զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան զձեզ էին:

Ա-եպատան ըստ Մարկոսի. Ճ. 13:

Եւ անէ ՚ի լեառն՝ և կոչէ առ ինքն զորս ինքն կամեցաւ, և չոքան առ նա: Եւ արար երկոտասանս՝ զի էին ընդ նմա, և զի առաքեսցէ զնոսա քարոզել. և ունել իշխանութիւն բժշկելոյ զցաւս՝ և հանելոյ զդեւս: Եւ եդ անուն սիմոնի՝ պետրոս. և յակովբոս զերեդեայ՝ և յովհաննու եղբօրն յակովբայ, եդ նոցա անուանս բանեղեռնս, որ է՝ որդիք որոտման, և զանդրէաս, և զփիլիպպոս, և զբարթուղիմէոս, և զմատթէոս զմաքսաւորն. և զթովմաս, և զյակովբոս ալփեայ, և զթադէոս, և զսիմոն զկանանացի. և զյուդա իսկարիովդացի, որ և մատնեացն զնա:

Ա-եպատան ըստ Ղուկասու. Ժէ. 12:

Ասէ և ցկոչնատէրն. յորժամ առնիցես ճաշ կամ ընթրիս, մի՛ կոչեր զբարեկամս քո, և մի՛ զեղբարս քո, և մի՛ զազգականս քո, և մի՛ զդրացիս քո, և մի՛ զմեծամեծս. զի մի՛ և նոքա փոխարէն կոչեսցեն զքեզ, և լինիցի քեզ հատուցումն: Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն, կոչեա զաղքատս և զբեղս և զկաղս և զկոյրս: Եւ երանելի լինիցիս, զի ոչ ունին փոխարէն հատուցանելոյ քեզ. և հատուսցի քեզ փոխարէն ՚ի յարութեան արդարոց: Իբրև լսեաւ զայս ոմն ՚ի բազմականացն՝ ասէ ցնա. երանի՞ որ կերիցէ ճաշ յարքայութեանն ՚ի:

Ա-եպատան ըստ Յովհաննու. Ա. 11:

Եւ սա է հովիւն քաջ. հովիւ քաջ զանձն իւր դնէ ՚ի վերայ ոչխարաց: Իսկ վարձկանն՝ որ ոչ է հովիւ, որոյ ոչ իւր են ոչխարքն. իբրև տեսանէ զգայլն զի գայ՝ թողու զոչխարան և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնոսա և ցրուէ. քանզի վարձ-

կան է, և չէ փոյթ նմա վասն ոչխարացն, նա եմ հովիւն քաջ, և ճանաչեմ զիմ սոսն՝ և ճանաչիմ յիմոցն։ Որպէս գիտէ զիս հայրն, գիտեմ և ես զհայր. և զանձն իմ դնեմ ի վերայ ոչխարաց։ Եւ՝ այլ ևս ոչխարք են իմ, որք ոչ են յայսմ գաւթէ, և պարտ է ինձ ածել այսոքա. և ձայնի իմում լուիցեն, և եղիցին մի հօտ՝ և մի հովիւ։

Փառք քեզ տէր աստուած մեր։

Նախճանաք Նիկիական։

Սաւառնամք ի մի ած ի հայրն ամենակալ՝ յարարիչն երկնի և երկրի, երևելեացդ և աներևութիցդ։ Եւ ի մի տէր յն քս որդին այ՝ ծնեալն յայ հօրէ՝ միածին, այսինքն յէութենէ հօր։ Աստ յայ, լոյս ի լուսոյ, ած ճշմարիտ, յայ ճշմարտէ՝ ծնունդ և ոչ արարած։ Նոյն ինքն ի բնութենէ հօր. որով ամ ինչ եղև յերկինս և ի վերայ երկրի, երևելիք և աներևոյթք։ Որ յաղագս մեր մարդկան և վասն մերոյ փրկուե իջեալ ի յերկնից՝ մարմնացաւ, մարդացաւ. ծնաւ կատարելապէս ի մարիամայ սրբոյ կուսէն

հոգւովն սրբով։ Որով էառ զմարմին զհոգի և զմիտս, և զամ որ ինչ է ի մարդ, ճշմարտապէս և ոչ կարծեօք։ Չարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ, յերրորդ աւուր յարուցեալ, ելեալ ի յերկինս նովին մարմնովն նստաւ ընդ աջմէ հօր։ Պատրաստ է նովին մարմնովն և փառօք հօր ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս, որոյ թագաւորութեանն ոչ գոյ վախճան։ Հաւատամք և ի սուրբ հոգին՝ յանեղն և ի կատարեալն, որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մարգարէս և յաւետարանս։ Որ էջն ի յորդանան, քարոզեաց զառաքեալն, և բնակեցաւ ի սուրբսն։ Հաւատամք և ի մի միայն ընդհանրական և յառաքելական եկեղեցի, ի մի մկրտուէ, յապաշխարուէ, ի քաւուէ և ի թողուէ մեղաց։ Ի յարուէ մեռելոց, ի դատաստանն յաւիտենից հոգւոց և մարմնոց, յարքայութենէ երկնից և ի կեանսն յաւիտենականս։

Աղաչեմ զաստուած ողորմի քանզի։

Ասէ որք ասեն՝ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր որդի. կամ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր սուրբ հոգի. կամ թէ յոչէից եղեն,

կամ յայլմէ հուեթենէ ասեն լինիլ զորդին
այ և կամ զսուրբ հոգին. և թէ փոփո-
խելիք են կամ այլայլելիք, զայնպիսիսն
նզովէ կաթուղիկէ և առաքելական եկե-
ղեցի։

Ի ՈՐԵՈՅ Լ՚ՈՈՈՒՐՂԷՆ ՀԵՐՀ ԱՈԱՑԵԱԼ։

Խոկ մեք փառաւորեսցուք որ յառաջ
քան զյաւիտեանս, երկիրպագանելով սըր
բորդութեն և միոյ ածուեն հօր և որդ-
ւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և։

ՔՐԻ Նա և խաղաղութեան զաէր ա։

Նա և ես հաւատով աղաչեսցուք և խընդ
րեսցուք ի տեառնէ այ և ի փրկչէն մեր-
մէ յիսուս քրիստոս ի ժամուս պաշտաման և ա-
ղօթից, զի արժանի ընդունելոյ ուրաս-
ցէ. լուիցէ տէր ձայնի աղաչանաց մերոց,
ընկալցի զինդրուածս սրտից մերոց, թող-
ցէ զյանցանս մեր, ողորմեսցի ի վերայ
մեր։ Ընդօթք մեր և խնդրուածքս յամ ժամ
մացեն առաջի մեծի աերուեն նորա, և նա
տացէ մեզ միաբան միով հաւատով և
արդարութ վաստակիլ ի գործս բարեաց,
զի ղողորմուեն զնորհն իւր արասցէ ի վե-

լոյ մեր աէրն ամենակալ, կեցուսցէ և
ողորմեսցի. Օ՚ժամ և։ Օ՚հրեշ։ ը.Օ՚-
քաւութիւն։ Օ՚սրբոյ խա նա և։
Օ՚անձինս։ Ողորմեաց։

Տէր մեր և փրկիչ յի քս. որ մեծդ
ես ողորմութ և առատ պարգեւօք բարե-
բարուեն քո։ Որ դու քոյին կամուդ ի
ժամուս յայսմիկ համբերեցեր չարչարա-
նաց խաչի և մահու՝ յաղագս մեղաց
մերոց։ Նա պարգեւեցեր առատապէս ըղ-
պարգեւս հոգւոյդ սրբոյ երանելի առա-
քելոցն։ Ընդ աղօթս սրա և զմեզ աէր ա-
ղաչեմք ըզքեզ՝ ածային պարգեւացդ. թո
ղուե մեղաց և ընդունելոյ հոգւոյդ սրբոյ։
Որպէս զի՝ արժանաւորք եղիցուք դո-
հութ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ
սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Ստաղաղութ՚ան աջենեցուն։

Աղաղութ քով քո փրկիչ մեր. որ
ի վեր է քան զամ միտս և զբանս. ամ
բացո զմեզ և աներկիւղ պահեա յամ
չարէ։ Ընդ աւասարեան զմեզ ընդ ճշմարիտ
երկրպագուս քո. որք հոգւով և ճշմար-
տութ քեզ երկիրպագանեն։ Ա՚ան զի՝ ա-

մենասուրբ երրորդութեդ վայելին փառք իշխանուրի և պատիւ. այժմ և։

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս
Տէր ած օրհնեցէ զամենեսեանդ. ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս ես։

դպ Ամէն սուրբ. միայն տէր. յիսուս ի փառս աւր հօր. ամէն։

քհ Օրհնեալ հայր սուրբ Աստուած
դպ Ամէն։
քհ Օրհնեալ Որդի սուրբ՝ Աստուած
դպ Ամէն։
քհ Օրհնեալ Հոգի սուրբ՝ Աստուած
դպ Ամէն։
քհ Օրհնութիւն և փառք հօր և
դպ Հայր սուրբ. Որդի սուրբ.
քհ Օրհնութիւն հօր և որդւոյ և սրբոյ հոգւոյն, այժմ և միշտ և։

դպ Նախի անուն տեառն օրհնեալ՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան. Նէէյս կէնէ՛։

քհ Ապաստարան օրինաց և մարգարէից դու ես քո ած փրկիչ մեր. որ լոկ զամ հայրական տնօրէնուրիս քո. լից և զմեզ հոգևոր քով սրբով։

սրկ Օրհնեցից զտէր յամ ժամ. յամ ժամ օրհնութիւն նորա ի բերան իմ։

Օրհնեալ եղերուք ի շնորհաց սրբոյ հոգւոյն. երկայք խաղաղութ և տէր եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեսեանդ ամէն։

Օրհնո՛ւ աչեղանայ վան ֆարչաւոր կէ-
ղակէոց, և ըմպէլեաց։
պապրաոպէն զաչեղանն հայկ՛, և զարբա-
բեն կէբակէօփ, և կանգնեն է-բաֆանչէ-
ոփ ի փեղկս է-բեանց։
Ե՛ գայ էշխանաւ-ուն, կամ փահանայն, և
ասէ, ապչոա կիրէ։

Աչէք ամենեցուն ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու։

Խարճր առնեմ զքեզ ած իմ, և թաղաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտենից յաւիտենից։

Օրհնեցից զքեզ ած իմ ամենայն աւր, և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտենից յաւիտենից։

Մեծ է տէր և օրհնեալ յոյժ, և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Զմեծ վայելչութի փառաց սրբութե քո խօսեսցին, և սքանչելիս քո պատմեսցեն։

Զօրուի ահի քո ասասցեն, և զմեծուխս քո պատմեսցեն։

Ցհիշատակ բազում քաղցրութիւնե քո բղխեսցեն, և արդարուք քո ցնծասցեն։

Դժած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և շատ ողորմող։

Բարի է տէր առ ամենեսեան, և գթութիւն նորա ի վերայ ամ արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամ գործք քո. և սրբ քո օրհնեսցեն զքեզ։

Զփառս արքայութե քո ասասցեն, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօրութիս քո, և զփառս մեծ վայելչութե արքայութ քո։

Արքայութի քո արքայութի ամ յաւիտենից. և տէրութի քո ազգե մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է տէր յամ բանս իւր և արդար է յամենայն գործս իւր։

Հաստատէ տէր զամ գայթակղեալս, և կանգնէ զամենայն զխորհալս։

Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու։

Տաս դու նոցա և կերակրին, բանաս ձեռն քո, և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութեամբ կամաց քոյ։

Արդար է տէր յամենայն ճանապարհս իւր, և սուրբ է յամենայն գործս իւր։

Մերձ է տէր առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա, առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։

Կամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր, աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ տէր զամենեսեան որք սիրեն զնա, և զամենայն մեղաւորս սատակէ տէր։

Օրհնութիս տեառն խօսեսցի բերան իմ, օրհնեսցէ ամ կենդանի զանուն սբ նորա յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից,

Փառք հօր և որդւոյ և

Ողորմած զթած է տէր. կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։

Նա և խաղաղութեան գտէր առ։

Հաղորդեցուք զամենակալն աստ՝ զի պարգևեսցէ մեզ կերակուր ուրախութե, և լցուսցէ զսիրտս մեր ի լիութենէ արարածոց իւրոց։ Ամենակալ տէր աստ մեր։

Օրհնեա՛ քո աստ մեր հոգևոր օրհնութ զկերակուրս և զըմպելիս ծառայից քոց. և շնորհեա առողջութի հոգւոյ և մարմնոյ։

Արդէս ըն կրօնաւորական պարկեշտութ

վայելչով ՚ի մարմնաւոր պիտոյից՝ ա-
նանց բարեացդ և երկնից արքայութեանդ
հաղորդս լինցուք ընդ ամ սուրբս քոս: Ե-
զոհութիւն փառաւորհացուք զքեզ ընդ հօր
և ամենասուրբ հոգւոյդ. այժմ և

Ա՛մէն մեր որ յիւրմինս եաս:

Ե- օրհնօղ սեղանոյն կուսիւ կանգնո՜ն՝
և առեալ գհացն ընդ պատա՜-
ուրոյն, որ ապա՜ընկնէր կան. կամ գնեա պա-
նոյնի, որ պապրատարդ է ճաշոն, և նոյն
ա՜ ասկնեական. և ասէ, Ա՛ռաջակեցէք խա-
զաղութ. և նայեն ՚ի ճաշն: Իսկ էրէ վա-
նականի եղեն, կամ անապատա՜ուրդ, նայեն
գինն յերկրեայ՚ի քաւչարանն սեղա՜ջ, և ա-
ռեալ ընկնեա՜ուա՜ցա՜ գնգեցա ձեռացն. և ա-
գինեփեան առնէ պեցեն ընկնեցմանն անդր-
ա՜՜ուն ճաշակմանէ: Ե- երէկ ոչ կնդրեցեք
գնգ-ձա-ն գինչ պատկա՜ուանաց, գո-ձցեն՝
որ կարդացեն եղեն, և դաւչեալ ճաշեցին
ընթերցան, և ա՛ղ աղաղակա՜: Ե- յեր
յառաջոյն ՚ի սեղանոյն, դաւչեալ կացցեն
՚ի տեղիս ե-ցեանց:

Ե- առաջոյ գհանդոյն:

Տէր յա՛ լսելք ՚ի բարուեթեանց քոց:

Տացուք գոհութի տեառն ամ մերոյ:

Ընծայել:

իւր ըստ ակնկալութեան յուսոյն մերոյ:
յուեթեանն հաղորդս արասցէ զծառայս
հոգևոր բարուեթեանն և երկնից արքա-
քաղցրութեամբ կամաք իւրով: Զի
կիրակրէ զմեզ օր ըստ օրէ առատապէս
պարգևաց տեառն աստուծոյ մերոյ: Ո՛ր

սրկ Գոհացարուք ՚ի փառս լուեթեանց

Եւ ևս խաղաղութեան գաղէր աս:

Կիրակրէիչ և ուրախարար աէր, փառք քեզ
լցուցանող քո գոհանամք զքէն:

Ընկալ զաղաչանս մեր, որպէս յուսացաք ՚ի քեզ:

Ընդ ողորմութիւն քո աէր ՚ի վերայ

Փառք հօր և որդւոյ և:

Ընդ ողորմութիւն քո աէր ՚ի վերայ

Ընծայիք մեր համբերեսցեն տեառն, զի
օգնական և պաշտպան մեր է:

Ընձայիք մեր համբերեսցեն տեառն, զի
օգնական և պաշտպան մեր է:

Ընդ նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և
յանուն սուրբ նորա յուսացաք:

Ընդ նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և
յանուն սուրբ նորա յուսացաք:

Ընդ ողորմութիւն քո աէր ՚ի վերայ
մեր, որպէս յուսացաք ՚ի քեզ:

Ընդ ողորմութիւն քո աէր ՚ի վերայ

Փառք հօր և որդւոյ և:

Ընդ ողորմութիւն քո աէր ՚ի վերայ

Ընծայիք մեր համբերեսցեն տեառն, զի
օգնական և պաշտպան մեր է:

Ընծ

Աղօթք։

Օրհնեալ ես տէր աստուած մեր՝ որ կերակրես զմեզ ՚ի մանկութենէ, և տաս կերակուր ամենայն մեղեաց. լցո՛ ուրախութեամբ և բերկրութեամբ զսիրտս մեր։ Որպէս զի ամենայն բաւականութիւն ունելովք առաւելեալ ՚ի գործս բարութեան ՚ի քրիստոս յիսուս ՚ի տէր մեր։ Որում վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և։

Խոստովանութեան աղաչանաւք։

Փառք քեզ տէր՝ փառք քեզ թագաւոր փառաց. որ եռուր մեզ կերակուր ուրախութեան, և լցուցեր զսիրտս մեր ՚ի լիութենէ ամենաբաւական ողորմութեան քոյ. լցո՛ և այժմ զմեզ հոգւովդ քով սրբով. որպէս զի գտցուք առաջի քոյ հաճոյք, և մի՛ ամաչեցեալք, զի զոր գաս և հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս իւր. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և։ Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս։ ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Օ՛կերոյզ աստուած օրհնեսցէ. սպասաւորացն և հրեշտաւորացն վարձս բարեաց պարգեւեսցէ. և օրհնեսցէ գամենեսեան։ Քրիստոս աստուած որ զմեզ կերակրեաց և լիացոյց, նմա փառք յաւիտեանս ամէն։

Աբբահօրս-ին՝ հառաքակաց աղօթից եբեւոյն ժամուն։ Որ կոպարբ՝ ի դէմս որբացն Աստուածոյ, որ եղ՝ ի խաչին և պատրեաց պատարագեալս՝ եղաս՝ ի գերեզմանի։

Այս առ աստուած կարդացի, և նա լըսեաւ ինձ յերկոյս՝ ի վաղորդայն և՝ ի հասարակ աւուր։

Սպասէի աստուծոյ իմոյ, և ան ունէր կենարարին. որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։

Փառք հօր և որդւոյ և։
Նոյնպէս խաղաղութեան զաէր աս։
Օրհնութիւն և փառք հօր և։
Խաղաղո-յին-ն ահեղեցոյն։

—

Սաղմոս. ճԸ։

Խոնարհեցո՛ աէր զունկն քո և լուր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Պահէ զանձն իմ սուրբ տէր և փրկեա զծառայս քո աստուած իմ որ ի քեզ յուսացայ։

Ողորմեա ինձ տէր զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհնաբար, ուրախ արա, զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես, բազումողորմ առ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ։

Ունկն դիր տէր աղօթից իմոյ, և նայեա՛ ի ձայն խնդրուածոյ իմոյ։

Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ։

Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տէր և ո՛չ ոք է որպէս զգործս քո։

Զամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկրպագցեն առաջի քո, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ ես դու տէր և առնես սքանչելիս, և դու միայն ես աստուած։

Առաջնորդեա՛ ինձ՝ ի ճանապարհի քում, և գնացից՝ ի ճշմարտութեան քում, և ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչիլ յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տէր աստուած իմ բոլորով սրտիւ իմով. փառաւորեցից զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր, և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի ժժոխոց ներքինոց։

Ընտուած՝ անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ աստուած առաջի իւրեանց։

Եւ դու տէր ողորմած եւ ողորմած ես և ողորմած, երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ, նայեա առ իս և ողորմեա ինձ։

Տուր զօրութիւն ծառայի քո, կեցո զորդի աղախնոյ քո, և արա առիս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Փառք քեզ ածծ՝ փառք քեզ յաղագս ամենայնի տէր փառք քեզ։

Ես ևս խաղաղութեան զտէր ա։

Օրհնութիւն և փառք հօր և։

Խաղաղութեան աղաչեսցուք։

Սաղմոս ճլե։

Ականջ զիս տէր ՚ի մարդոյ չարէ, յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս։

Խորհեցան զանօրէնութիւն ՚ի սիրտս իւրեանց զօր ամ պատրաստեցան ՚ի պատերազմ։

Արկին կլեզուս իւրեանց որպէս զօձի, և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նոցա։

Պահեա զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւորի, և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։

Խորհեցան խափանել զընացս իմ, թաղուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ։

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց, շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ զդաչթակղութիւն։

Ասացի տէր աստուած իմ ես դու, ունկն դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց։

Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ, հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի՛ մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութիւն մեղաւորաց, որք խորհեցան վասն իմ՝ մի՛ լքես զիս տէր մի՛ յաղագս հարկանել զիս։

Օձ մի՛ երբէք բարձրասցին, և խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին. վասն կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա։

Երկեան ՚ի վերայ նոցա գլայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնոսա. ՚ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կենալ։

Արդոյ լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի ՚ի վերայ երկրի. գայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ։

Ծանեայ զի առնես տէր զամենայն աղքատի և իրաւունս անանկի։

Երդարձ գոհասցին զանուանէ քումմէ, և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Տէր կարդացի առ քեզ և լուր ինձ; նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղիղ եղեցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։

Դիր տէր պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրթանց իմոց, զի՛ մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս՝ ոչք զործեն զանօրէնութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութիւք՝ և յանդիման արասցէ. իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ի կամն նորա։

Երկեան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց և քաղցրացին։

Որպէս թանձրութի հողոյ՝ զի սփռեալ է ի վերայ երկրի ցրուեսցին ոսկերք նոցա մերձ ի դժոխս։

Առ քեզ տէր են աչք իմ, ի քեզ յուսացայ՝ մի՛ հաներ զհոգի իմ ինձն

Պահեա զիս յորոգայթէ որ թաղուեցաւ ինձ, և գայթակղութենէ գործողին զանօրէնութիւն։

Անկցին ի ցանցս նորա մեղաւորք, մինչ այն եմ ես մինչև անցից։

Ձայնիւ իմով առ տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի։

Սփռեցից առաջի նմա զաղօթս իմ, և զնեղութիս իմ առաջի նորա պատմեցից։

Ի նուաղել իմում հոգւոյ իմոյ, դու տէր ծանեար զշաւիղս իմ, ի ճանապարհ յոր և գնայի, թաղուեցաւ ինձ որոգայթ։

Հայէի յաջմէ և տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս կորեաւ ինձնէն փախուստ իմ. և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ։

Աղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։

Հայեաց տէր յաղօթս իմ զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ի հալածչաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։

Տէր հան ի բանտէ զանձն իմ, գոհասցեմ զանուանէ քումմէ։

Եւ քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հատուսցես։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Նորէ ներկայութիւն։

Ելելւիա. Ելելւիա։

Լոյս զուարթ սուրբ փառաց ո՞ն-
մահի, հօր երկնաւոր սրբոյ կի՞նա-
րեալ ելիսո՞ս քրիստոս։

Եկեալ քս ի մերանել արեգականն, տես
սաք զլոյս երկոցին։ Օրհնեմք զՀայր և
զորդի և զսուրբ հոգիդ աստուածոյ։ Եւ
ամենեքեան առնմք ասէին։ Երժանաւո-
րեա զմեզ յամենայն ժամ, օրհնել ձայ-
նիւ երգով զանուն փառաց ամենասուրբ
երրորդութեդ։ Որ տայ զկենդանեալն վասն
սոյն և աշխարհս զքեզ փառաւորէ։

Աղաչանք։

Օրհնեալ տէր որ բնակեալդ ես ի բար-
ձունս, և օրհնեալ են փառք մեծութիւն
քոյ։ որ հաստատեցեր զլուսաւորս ի
բարձունս։ ի յերկնից լոյս ծագեցեր ընդ
մեմ ասելով։ Երարեր զարեգական լուսա-
ւոր առնելոյ գիշերոյ, և զլոյս ճրագի։ զոր
ես լոյս զովիւն։ սուրբ և առաջին լոյսն,
ի քէն փայլեալ լաւարան։ և զլոյս ք՞

կենդանի՝ տէր, ծագեա ի սիրտս մեր։
Եւ մեք միաբան ասացուք, օրհնեալ է
անուն սուրբ փառաց քոյ։ և քեզ հե-
զեմք զօրհնուի և գփառս հօր և որդ-
ւոյ և հոգւոյդ սրբոյ, այժմ և։

Վարդ։

Ասեալ քս ի ժամ երեկոյիս ամենե-
քեան համբառնալով գձեռս մեր փառա-
ւորեմք զքեզ տէր ած մեր։ որ չնորհե-
ցեր մեզ գթիւս խաղաղութ անցուցանել
և հասանել ի ժամ երեկոյիս Երժնա-
ւորեա զմեզ տէր՝ սուրբ սրտիւ, հրճի-
ւականի երգով՝ գոհաբանութիւն մա-
տուցանել սեառն ոյ ամենակալիդ։ կեցի և
ողորմեա։ Աղերսեաց մեզ տէր ած մեր
ըստ մեծի ողորմութե քումմ ասացուք։
ամենեքեան միաբանութ։ Տէր ողորմեա։
տէր ողոր։ տէր ո։

Աղաչանք։

Ասեալ քս ի ժամ երեկոյիս ամենե-
քեան՝ անդադար փառաւորեմք զՀայր և
զորդի և զսուրբ հոգիդ, այժմ և։

—

Աեսեղէ Յովնղեանն Ղբէոպոսէ, և Ա-եփեաց, և Վ-էրափոխման, և այլոց պօ-նէց Ա-պոս-աձաձնէին:

ա Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ:

Ընդէր խռովիցան հեթանոսք. և ժո-ղովուրդք խորհիցան ի սնոտիս:

բ Կեցցուսցէ անձն իմ զտէր. և ըն-ծայսցէ հոգի իմ ամ փրկչաւ իմով:

Օ-վ հայեցաւ ի խոնարհուի աղախնոյ իւրոյ. ահա յայսմ հետէ երանիցեն ինձ ամենայն ազգք:

դ Ելցից որպէս զանձրև ի վերայ գեղմանն, որպէս ցօղ ղի ցօղէ յերկիր:

Ա-ծ ղիրաւունս քո արքայի տուր, և զարդարութիս քո որդւոյ թագաւորի:

Աեսեղէ Յարո-ղեան:

աձ Տէր կարող և հզօր. տէր կարող ի պատերազմի:

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ. և ամենայն բնակիչք նորա:

ակ Ա-թող քո աստուած յաւիտեանս յա-վիտենից, զաւազան ուղղութեան՝ զա-ւազան արքայութեան քո:

Ընկնեաց սիրա իմ գբան բարի. և ա-սեմ զգործս իմ թագաւորի:

բձ Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք:

Ամպ և մէգ շուրջ նորա. արդարու-թիւն և դատաստան պատրաստու-թիւն աթոռոյ նորա:

բկ Հրդեհ յառաջի նորա երթայ. և այրեսցէ զթշնամիս նորա շուրջանակի:

Ատելի առաջի նորա ցնծութիք. ծանե-րութիք զի նա է աէր ամ մեր:

գձ Լկայք և տեսէք զգործս այ, որ արար զիւրս և զաւուրս ի վերայ երկրի:

Ա-ծ մեր ապաւէն և զօրութի օգնական ի վերայ նեղութեց, որք գտին զմեզ յոյժ:

գկ Ա-ծ մեր յերկինս և յերկրի, զամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար:

Յեղանէն իսրայէլի յեգիպտոսէ. տանն յակոբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց:

դձ Եղիցի ձեռն քո ի վերայ առն, աջ քո ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր զօրացու-ցեր գնա ի քեզ:

Որ հովուեսդ իսրայէլի նայեաց, որ ա-ռաջնորդես որպէս խաշին յովսեփու:

դկ Ըստուած աստուածոց աէր խօսեցաւ, և կոչեաց զերկիրս:

Յկլեցւոյն արեգական մինչև ի մուտս ա-
րևու։

Ածեդէ Գալատեան։

Օրհնեալ որ գաս յանուն տեառն,
օրհնեալ որ գալոց ես։
Տէր աստուած մեր երևեցաւ մեզ. ա-
րարէք տօնս ուրախութեան կանխաւ,
մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Նիեղէց-ոյ։

Ընտ օրհնեցէք ամենայն ծառայք տն
գտէր։
Ո կայք ի տան տեառն, և ի գաւիթս
աստուածոյ մերոյ։

Ակ-փակոփէ։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր ձայն աղօթից
իմոց։
Օչ խոնարհեցոյց զունկն իւր առիս և
ես յաւուրս իմ կարդայի առ նա։

Ածեդէ Աղթէդոսայ։

Նկիցի ողորմութիւն քո տէր ի վերայ
մեր. որպէս յուսացաք ի քեզ։
Ցնծացէք արդարք ի տէր. ուղղոց վա-
յելէ օրհնութիւն։

Տէր սիրէ դիրաւունս, և ոչ ընդ վայր
հարիանէ զտուրբս իւր։
Փրկանէ արդարոց ի տեառնէ է. վիրա-
կացու է նոցա ի ժամանակս նեղութե։
Սքանչելի է աստուած ի վերայ սրբոց
իւրոց, աստուած իսրայէլի։
Տէր աստուած օրհնեալ. օրհնեալ է
տէր զօրհանապազ։
Օրնութիւն ինձ ի տեառնէ եկեսցէ,
որ արար զերկինս և զերկիր։
Ամարձի զաչս իմ ի լերինս, ուստի
եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Ընտուած փառաւորեալ է ի խորհուր-
դս սրբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր ի
վերայ այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ։
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելիսդ
քոյ տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկե-
ղեցիս սրբոց։
Սիրեցից զքեզ՝ տէր զօրութիւն իմ.
տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և
փրկիչ իմ։
Ընտուած օգնական իմ, և ես յուսամ
ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե
իմոյ՝ ընդունելի իմ է։

Մերձ է տէր առ ամենեսեան, որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր. աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։

Երդարքն որպէս զարմանենիս ծաղկեսցին. որպէս զմայրն լիբանանու շաղուիք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին ի տան տեառն, և ի գաւիթս այ մերոյ ծաղկեսցին

Աեսեփէ ապաշխարողեան։

Տէր լուիցէ ինձ ի կարգալ իմում առ նա։

Ի կարգալ իմում լուարը լինէ ածձ ըստ արդարութեան իմոյ։

Մի՛ ատասցէ թշնամին իմ թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց։

Մինչև յի՞րդ դարձուցանես զերեսս քո յինէն. մինչև յի՞րդ բարձրանայ թշնամին ի վր իմ. նայեա և լուր ինձ տէր ած իմ։

Լերան արդարոյ սպասիլ զիմաստութիւն. և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Վաղորդութիւն արարեր ընդ ծառայի քումմէր, ըստ բանի քումմ։

Վաղդր ես դու տէր, և քաղցրութիւք քով խրատեա զիս։

Նայեա և լուր լինէ տէր ած իմ։

Մինչև յի՞րդ տէր մոռանաս զիս հետգառ. մինչև յի՞րդ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Գթութիւնք քո բազում են տէր, ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս։

Տես զխոնարհութիւն իմ, և փրկեա զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Ասուած յօղնել լինէ նայեաց. և տէր յընկերել լինէ վուրթեան։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդրէին զանձն իմ։

Լուր ասուած աղօթից իմոց յաղաչել լինէ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծառայեսցես զիս ի ժողովոց չարաց. ի բազմութենէ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Ի ծեծէ հինգշաբթի։

Լուսոյից սրբութեամբ զձեռս իմ. և եղէց զսկզբանով քո տէր։

Տէր սիրելի զվայրկեւթիւն տան քո, և զտեղի յարկի փառաց քոց։

Ի ԴԺԽ ո–քնալոս։

Նաւուն ի կերակուր ինձ լերի. և ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։

Նզելոյին սեղանք նոցա յորոգայթ, ի հատուցումն և ի գայթակղութիւն։

Ի ԻՕՆԽ ԱՐՔՈՅ ԽԱՂԻՆ։

Նաւուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛ աջովք քո և լուր մեզ։

— ❋ —

Ա՛ՐԴ ո–ՂԼԵՂԵՂԷՑԵՍՑ։

Ողեղ եղեցին աղօթք իմ։

Որպէս խունկ առաջի քո տէր։

Համբարձումն ձեռաց իմոց։

Պատարագ երեկոյի։

ՅԱՓՈ՛Խ ԱՌԱՔԱԼԱՊՂԱՆԱՆ։

Ողեղ եղեցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տէր. Համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։

Տէր աղաղակեցի առ քեզ և լուր ինձ։

Եայեայ ի ձայն խնդրուածոց իմոց, յաղաղակել իմում առ քեզ։

Ի ԴԺԽ ՀԻՆԳՇԱԲԱԼՈՍ։

Ողիշ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տէր։

Ընծրկոյի աղօթս մեր ընկալ տէր. և զտարածումն ձեռաց մերոց։

Ի ԴԺԽ ո–ՂՔԱԼՈՍ։

Ողիշ եղիցին աղաչանք մեր որպէս խունկ առաջի քո տէր. Համբարձումն ձեռաց մերոց՝ պատարագ երեկոյի։

— ❋ —

ՎԱՂՈՂ ԿԻ–ԸԱԿԱՓԿԱ, և ԱՀ ա–ո–ԸՑ ՊԷՔՐՈ–ՆԱԿԱՆԱՑ

Ընտացուք ամենեքեան միաբանութիւն. տէր ողորմեա։

Ա՛ման խոստանամ ամ աշխարհի՝ և հաստատուն սէր եկեղեցւոյ զտէր աղաչեսցուք

Ա՛ման ամենայն սուրբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց. զտէր աղա։

Ա՛ման հայրապետին մերոյ տեառն (այս

անուն) կենաց՝ և փրկութեան հոգւոյ նորին. զտէր աղա։

Ո՛ւսան վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւագաց՝ դպրաց, և ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ. զտէր։

Ո՛ւսան բարեպաշտ թագաւորաց և աստուածասէր իշխանաց՝ զօրավարաց և զօրաց նոցին. զտէր աղա։

Ո՛ւսան ղի տէրն ամենակալ հնազանդեցուսցէ առնջի նոցա զամենայն պատերազմունս թշնամեաց. զտէր աղա։

Յաղագս հարց և եղբարցն մերոց՝ որք ի գիրութեան են և ի չար ծառայուն. զտէր աղա։

Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւորդաց՝ խաղաղութիւն հաստանիլ ի նաւահանգիստն բարութեան զտէր աղա։

Յաղագս հիւանդաց և ամ վշտացելոց՝ փութապէս առողջուն. զտէր աղա։

Յաղագս բարեխառնուն օդոյ՝ անձրեւաց քաղցրուն և պտղոյ առատուն. զտէր ա-

Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերելոց ի սուրբ եկեղեցի այ. զտէր աղա։

Եւ յաղագս այնոցիկ, որք մատնեալք են ի ձեռս անօրինաց վն անուանն քոյ զտէր։

Յաղագս հոգւոցն հանգուցեալոց, որք ձշմարիտ և ուղիղ հաւատով ի քո նընջեցին զտէր աղա։

Յաղագս փրկելոյ զմեզ տեառն այ՝ յիւրեւիլ և յաներեւոյթ թշնամւոյն. զտէր։

Պարեկաս ունիմք սուրբ զմարիամ մաղ զածածինն զփառաւորեալ և օրհնեալ միշտ ըր կոյսն. ըր զյովհաննէս մկրտիչն ըր զառաքեալսն և զմարգարէսն զարի և զյաղթող ըր զվկայսն։ Եւ զմեծ խոստովանողն քրիստոսի զՀայրապետական մեր զերն զգրիգորիոս լուսաւորիչն հայաստանեայց աշխարհի։

Յիշեսջիք և զամենայն սուրբսն և նոքօք. զտէր աղաչեսցուք։

Օգնական մերձեալ և զառաջնիկայ գիշերս խաղաղութեամբ անցուցանել՝ հաւատով ի տեառնէ խնդրեսցուք։

Օգնական, Օգթաւութիւն, Օգսրբոյ նա և ս. Օգանձինս Աղօրմեաց։

Պատուական է մահ սրբոց, և պահոց։

Նա և խաղաղութեան զտէր ա։

Աղաչեսցուք զամենակալն ած. զՀայր տեառն մերոյ յիսուս քրիստոս զթածաւորն խա-

զաղուէ յաղագս խաղաղուէ. և վն միայնոյ եբ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ. զի զբաղում ամս խաղաղութիք ապրեցաք մեք ասէ մեք. և զհետզհետէ խաղաղարար առաքեսցէ առ մեզ, վասն մեծի ուր և ահաւոր անուան իւրոյ. ըզպնծս գաւառաց, զզօրավարս, զզօրագլուխս, զժողովուրդս, զմուտս, և զելս մեր խաղաղութիք պահեսցէ. և զամ պատուարտմունս թշնամեոյն խորտակեսցէ ի մէնջ ասէրն ամենակալ կեցուսցէ և տղորմեսցի։ Ողորմեա մեզ ասէ ամենակալ՝ և զառաջիկայ գիշերս խաղաղութիք անցուցանել հաւատով ի տէառնէ խնդրեսցուք։ Հրիշտակ ը.օ. քաւուխ։ Սբրոյ խաչ եւ ևս։ Ողորմեա։

Ընծէ։

Լուր ձայնիդ մերոց տէր ամ մեր. ընկալ զաղաչանս մեր, զհամբարձումն ձեռաց մերոց՝ և զբանս աղօթից, սրբիլով զերկնոյի պատարագս մեր ի հոտ անուշեայ՝ ի հաճոյս քեզ պատարաստել։ Յաւել ի մեզ տէր ամենակալ՝ զհաւատ, զյոյս, և զսէր, և զամ զործս առաքինուէ

որպէս զի ըստ կամայ քոյ բարեսիրաց՝ միշտ կրօնաւորեալք բարեպաշտութիք ի տուէ և ի գիշերի. և արժանաւորք եղիցուք յաղագս անձանց մերոց փրկուէ, և վասն հոգևոր կենացդ աղաչել զքեզ տէր. և դառնալ ի քէն գնորհս և զողորմուէ. և զոհանալով փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի. այժմ և միշտ։

Խաղաղարիւն աղեխօտն։

Զքեզ երկիրպագանելով տէր ամ մեր՝ զոհանամք զքէն յաղագս խաղաղութ անցուցանելոյ ի մէնջ զերկարութիք տունջեանս Տուր մեզ տէր աղաչեմք ըզքեզ՝ զերկիս և զառաջակայ գիշերս առանց մեզաց, և առանց գայթակղութէ անցուցանել. հաստատուն կալ և ճեալ ի հաւատ՝ ի յոյս՝ ի սէր՝ և ի պատուիրանատահուէ քոյ։ Խնդրելով զաղաղուէ ամ աշխարհի, և եկեղեցւոյ քումմ սրբոյ զհաստատուէ և անձանց մերոց ըզփրկուէ։ Որպէս զի ընդունելով ի քէն զհայցուածս մեր՝ և զմեծ ողորմութիդ քոյ փառաբանուէ միշտ ի բարձունս առա-

քնացուք ամենազօր աչրուխհանդ քո աստուած մեր այժմ և:

Եւ ասէ Սուրբ աՀ քոյ պաղատիմ:

Սուրբ ած. եր և հզօր. եր և անմահ որ խաչիցար վա մեր ողորմեա մեզ:

Երկիւղ կրկնեա: Եւ ընդ գիտասաւորիսն:

Քրիստոս զմեզ ի փորձուխհենե և յամ վանգից մերոց:

Եւ ևս խաղաղուխե զաէր աղա:

Վասն լսելի լինելոյ տեառն ամ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսուր եր ածած նին: Եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմուխ և գթուխհե տեառն ամ: Ընծայական աէր ած մեր. կեցո և ողորմեա:

Օրհնուխիւն և փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և:

Խաղաղուխեան ածնէցուած:

Ամբարձի զաչս իմ ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնուխիւն:

Օգնուխիւն ինձ ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր:

Ամ՝ տար ի սատանուխիւն զոտն քո. և մի՝ ննջեսցէ պահապան քո:

Որպէս ոչ ննջէ՝ և ոչ ի քուն երթայ պահապանն իսրայէլի:

Տէր պահեսցէ զքեզ, և աէր ընկալցի զքոյ ձեռամբն իւրով:

Ընդ ակն ի տուէ քեզ մի՝ մեղիցէ, և մի՝ լուսինն ի գիշերի:

Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ. պահեսցէ աէր զանձն քո:

Տէր պահեսցէ զմուտս և զել քո՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան:

Փառ հօր և որդւոյ և:

Եւ ասէ Սանդեցնէ ընդ պատճառ ընդ պատճառ: Ակրաճոտի պայս ասա:

Սուրբ ես աէր զօրուխհենից որ բնակեալդ ես ի յերկինս. և բարեխանի՞ս ի սրբո՞ց քո՞ց: Արժանացո զօրուխիւ սերովբէից և քերովբէից. անպատարագ օրհնե՞ն սուրբ զանուանդ քո՞: Զահան՞գք ընդ նոսի՞ն պաշտօնեայք և ժողովուրդք. երկրպագեսցո՞ւք աէրուխե քո: Լսոյդ որ յառաջ քան զյաւիտեանս ի հօրէ առաքեցա՞ր. և լուսով իմանալիս ընդ

զարարածս. օրհնեալ ես թագաւոր յաւիտենից, Որ պատս ի սկզբանէ հաստատեցեր վերստին. և զնաւաբան անգիտաւէս յարուբըդ զո հալածեցեր օրհ: Ասասի և մեք լուսաւորեալ քս ընդ լուսնկէն զբարձրեսն ցն. երգեսցուք ցնծութ ի յարուես երկոյիս. օրհ: Երկնաքաղաքացին յովհաննէս մեծ ի ծնունդըս կանաչեց, քառոզէր յանապատի ազդ արարող բարբառովն զծագումըն լուսոյ արեգականն արդարուես: Շնմարիտ մարգարէ և ձեռնադրող որդւոյն ամ. յառաջընթաց կարապետ և պատմող ամենայնի օրինացն հորդէր ձանապարհս թագաւորին յաւիտենից: Յանօրէն դինարբուսըն մելիգնեալ հերովդիադայ. ի պարզևէ մանին խընդրեր զգլուխ մարգարէին. շինջուցանել զարուսեակն և զանաղօտ լապտերն փառք հօր Սբրբուհոյ ամենասուրբ երրորդուեդ. դյարուի յուսոյ կենացըն յաւիտենից: Ամէն: Օհաւատացեալ ժողովուրդըս սուրբ երրորդուեդ, և զապաւէն նեալ ի խորան փառաց քոց պահեա անխըռով ի խաղաղութիւնն:

Ղազ յարուիդ օրհնեմք մարգասեր. աղաղակելով առ փառըք քեղ: Որ օրհնեն ն սերովբէքն և դովն ն քերովբէքն. աղա: Ընդպատ բերանով անհանդիստ բարբառով. աղա

Ընեալ և մեր գօրհնութիւնըս հրեշտակացն երգեմք, և ամենք փառք յարուես քո առեր: Որ խաչեցար վասն մեր թաղեցար, և յարեար, պատանեցեր ի մեզ: Սուրբ ած. սուրբ և հզօր. սուրբ անմահ թագաւոր:

Ընյսօր մարտիրոսաց պատքըն ցնծայեալ բերկրին ընդ առաջ տեառն, քանի որդւոյն ես: Զայն ի յերկնից վրկայեալ ասէ. և կայք օրհնեալք հօր իմոյ. ժառանգորդեք երկնից խորանացն: Լըցէք ըզտեղի անկեղցն սալըսատմրոզական թըշնամւոյն, որ ի յերկնից վայր անկեալ:

Ամացեն աղօթք իմ առ ի տաճար սուրբ քո. և առաքեա ի մեզ առ ի զօրնութիւն ի լեռնէ սրբոյ քումմէ: Որ ժանասցի աչ քո առ ի վերայ ստեղծուածոց քոց. և առաքեա ի մեզ առ ի: Ողերկոյի աղօթս մեր ընկալ առ բարեխօսութեամբ ծընողի քո. և առա:

ՔՐԶ Վ՚ասն խաղաղութեն ամ աշխարհի, և հաստատուն սրդ եկեղեցւոյ գոր ազաչեցուք: Ընասցուք ամքն միաբանութբ:

Տէր ողորմեա. տէր ողոր. տէր ո:

ՍՂ Ա՚ստր զթած՝ բարեխնամող՝ արարիչ ամ արարածոց. ընկալ զպաղատանս ծառայից քոց ի ժամ երեկոյիս. որ առատ ես առ ամենեսեան՝ պարգեւօք բարերարուե քո: Ողորմեա տէր ամ աշխարհի, և եկեղեցւոյ քոում սրբոյ. հիւանդաց՝ վշտացելոց՝ ճանապարհորդաց՝ նաւորդաց խոստովանողաց՝ ապաշխարողաց՝ և հոգւոցն հանգուցելոց: Օգի դու տէր ամենակալ՝ զիտես զպէտս մեր՝ և զկարիս առաւել քան զոր խնդրեմք և իմանամք. և քեզ ընդ որդւոյ և ամենասրբոյ հոգւոյդ վայելէ փառք իշխանութբի և պատիւ. այժմ և:

Յա՚ռ՚ջ աղ՚հայից ասա ասէ՝ Տէր աստեղծողը. և ի՚ր Հոգին և Ընդնդ. յա՚ռ՚ջ քոմո՚ն, և յետ նորա՝ Ո՚ր քեզ ես: Ո՚ւխ յայլ ա՚ռ՚ջ պահող, և ի գօնս մարդկանց՝ ասէ Տէր Ո՚ր քեզ ես: Ա՚ռ՚ջ ձեռակոտոր՝ Ընդ օգնեցէք:

Ընդ ո՚ւխտի ձոն:

Ո՚ր բնակեալն ես յօդնուն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ ամ յ՚երկինս հանգիպեսջ:

Ընասցէ տեառն ընդունող իմ ես, ապաւէն իմ ամ, և ես յուսամ ի նա:

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և ի բանին ի խռովութենէ:

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ, ի հովանի թեւոց նորա յուսասցիս:

Որպէս զէն՝ շուրջ եղիցի զքեզ ճշմարտութբիւն նորա.

Ո՚չ երկեսցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ո՚չ ի նետէ որ թռչի ի տուէ:

Յիրե որ շրջի ի խաւարի, ի գայթակղութբենէ դիւին ի հասարակ աւուր:

Ընկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ, և առ քեզ ինչ ո՚չ մերձեսցին:

Ապայ միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, և գհատուցումն մեղաւորաց տեսցես. զի դու տէր յոյս իմ ես:

Օ՚բարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. զի ո՚չ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք մի՚ մերձեսցին ի յարկս քո:

Ընդ ամենայն ժամ ողորմեա՛ մեզ, տէր ողորմեա՛ մեզ։

Եղիցի ողորմութիւն քո, Տէր, ի մեզ, որպէս յուսացաք ի քեզ։

Օրհնեալ ես դու, Տէր, ուսո՛ զիս զարդարութիւնս քո։

Տէր, ապաստան եղեր մեզ ազգս յազգս։

Ես ասացի, Տէր, ողորմեա՛ ինձ, բժշկեա՛ զանձն իմ, զի մեղա՛ առ քեզ։

Տէր, զքեզ ապաւինեցայ, մի՛ ամաչեցուցաներ զիս յաւիտեան։

Ի քո արդարութեանդ ազատեա՛ զիս և հանի՛ր զիս։

Ականջս քո դարձո՛ւցեր առ իս, և շուտ լուար ինձ։

Եղիր ինձ յօժարակամ պաշտպան և ապարանս փրկութեան, զի զօրութիւն իմ և ապաւէն իմ ես դու։

Տէր, յանդիմանութեամբ քով մի՛ նախատեր զիս, և բարկութեամբ քով մի՛ խրատեր զիս։

Ողորմեա՛ ինձ, Տէր, զի տկա՛ր եմ ես։

Բժշկեա՛ զիս, Տէր, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Եւ անձն իմ խռովեցաւ յոյժ։ Եւ դու, Տէր, մինչև յե՞րբ։

Դարձի՛ր, Տէր, և հանի՛ր զանձն իմ, և ապրեցո՛ զիս վասն ողորմութեանդ քո։

Զի ոչ է յիշատակ քո ի մահու, ոչ ոք խոստովանի քեզ ի դժոխս։

Վաստակեցայ ի հեծութեան իմում, լուայ Տէր զաղաչանս իմ։

Լուայ Տէր զաղաչանս իմ, զաղաչանս իմ ընկալաւ Տէր։

Ամաչեսցին և խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ, դարձցին և ամաչեսցին յանկարծակի։

Տէր Աստուած իմ, յոյս իմ ես դու, ապրեցո՛ զիս ի հալածողաց իմոց։

Մի՛ երբէք հարցես զարիւն անձին իմոյ։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ձեռաց իմոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն հարցն իմոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ծնողացն իմոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն եղբարցն իմոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ազգին իմոյ։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ամենայն մարդկան։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ամենայն անասնոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ամենայն ստեղծուածոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ամենայն ստեղծուածոց քոց։

Մի՛ երբէք հարցես զանօրէնութիւն ամենայն ստեղծուածոց քոց, զի ոչ ոք կարէ կենդանի ի քեզ արդարանալ

աղ Յոյս կենաց՝ ընդունող աղօթից՝ քա-
ւիչ մեղաց և կատարիչ խնդրուածոց քո
ւոյ մեր. ընկալ զպաշտաման մեր՝ի ժամ
եկեղեցի՝ բարեհաճութիւք ընդ ոճածնիդ և
աղաչանաւք ամ սրբոց քոց: Լուր մեզ
տէր և ողորմեա. նկուեալ քաւեա և թող
զմեղս մեր. արժանաւորեա զոհութիւք փա-
ռաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ
հոգւոյդ այժմ:

Յիշեա տէր զպաշտօնեայս քո:
Խարերար և բազմամեղում ոճ՝ քո:
Ձայր մեր որ յերկինս ես:

— ❋ —

Փոխ Ակրոստիքոսի:

Ընտր օրհնեցէք ամ ծառայք տեառն
զտէր. ո կայք՝ի տուն տեառն, և՝ի
գաւիթս աստուածոյ մերոյ:

Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր՝ի
սրբութիւն. և օրհնեցէք զտէր:

Օրհնեսցէ զմեզ տէր՝ի սիովնէ. որ ա-
րար զերկինս և զերկիր:

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով
սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղ-
մոս ասացից քեզ:

Օջ լուսաւ զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր-
պագից՝ի տաճար սուրբ քո. և խոստո-
վան եղէց անուան քումմ, վասն ողոր-
մութեան և ճշմարտութեան քոյ:

Սուծ արարիր յամենայնի զանուն սր
քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ,
վաղվաղակի լուր ինձ. և բազում արաս-
ցես զօրութիւնս յանձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամ թա-
գաւորք երկրի, զի լուան զբանս բերանոյ
քո, և օրհնեսցեն զճանապարհս քո:

Սուծ են փառք տեառն. բարձր է տէր.
զխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս՝ի հե-
ռաստանէ ճանաչէ:

Թէ գնացից ես՝ի մէջ նեղութեց, կեցու-
ցես զիս՝ի բարկութենէ թշնամեացն:

Զգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ
քո. և տէր հատուսցէ ընդ իմ:

Տէր ողորմութի քո յաւիտեան. զգործս
ձեռաց քոց մի անտես առնիր:

Ընտուած յանուան քումմ կեցո զիս:
ԵՒ այլն որպէս՝ի ՆԽ-ն 441:

Փառք հօր և որդւոյ և:

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութիւք քրզ
՝ի տեառնէ՝ զի զողորմութեան զկնորհս
իւր արասցէ՝ի վերայ մեր:

Տէրն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի։

Կեցո՜ տէր։

Տէր ողորմեա՛. տէ՛ր ողոր. տէ՛ր ո։

աղ Թագաւոր խաղաղութե՛ն օգնական և փրկիչ անձանց մերոց քո՛ ե՛ն մեր. պատրաստել պահեա՛ զժողովուրդս քո ընդ հովանեաւ սուրբ և պատուական խաչիդ քո՛ ի՛ խաղաղութե՛ն։ Փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն. արժանաւորեա՛ զոհութի՛ փառաւորել զքե՛զ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Ղաբաղ Խաչի։

Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զաէր. զի սոսկաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց՝ և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութե՛ իւրոյ։ Ընդունակալ աէր ե՛ն մեր, կեցո՛ և ողորմեա՛։

աղ Պահպանեա՛ զմե՛զ քո՛ ե՛ն մեր՝ ընդ հովանեաւ սո՛ր և պատուական խաչիդ քո՛ի՛ ի՛ խաղաղութե՛ն. փրկեա՛ յերևելի և յաներևոյթ թշնամւոյն։ Ընդունակալ զոհութի՛ փառաւորել զքե՛զ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և։

Խոստո՛վան եղիցի քեզ Տէր Աստուած մեր։

Ալեղա եղե՛ք ա՛ն՝ զոր ասէին ցիս, ի՛ տուն տեառն երթիցուք մեք։

Կասեալ կային ոտք մե՛ր առ դրունս քո երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք. և բնակութի՛ւն իւր շուրջ զնովաւ։

Ընդ ելանէին ազգք՝ ազգք տեառն. ի՛ վկայութի՛ւն իսրայէլի, խոստովան լինիլ անուան տեառն։

Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի. աթոռս արկեալ են ի՛ տան դաւթի։

Աղերսեք զողջունէ երուսաղէմի, և շնորհութի՛ն զքե՛զ սիրեք զաէր։

Եղիցի խաղաղութի՛ւն ի՛ զօրութեան քումմ, և շինութի՛ւն յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խոսեցայ զխաղաղութի՛ւն վասն քոյ և վասն տեառն աստուծոյ մերոյ խնդրեցաք զբարութի՛ւն ի՛ քէն։

Տուր զօրութի՛ւն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա առիս նշան բարութեան։

Տեսցեն սահելիք իմ և ամաչեսցեն. դի դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր դիս:

Փառք հօր և որդւոյ և:

Հատած եկեղեցւոյ:

Սուրբ եկեղեցեաս աղաչեսցուք զտէր՝ զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի մէջայ. և կեցուսցէ ընորհիւ ողորմութեան իւրոյ: Ամենակալ տէր աստուած մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա:

Ընդ:

Ընդ դրան սրբոյ եկեղեցւոյս, և առաջի աստուածընկալ և պայծառացեալ ուր նշանացս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկիւղածութեամբ. զնր և գհրաշալի և գյաղթող տէրունի քո օրհնեմք և փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք գօրհնուի և գփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և:

Փոխ:

Ընդունակեցէ առ տէր ամ երկիր. ծառայեցէք առաւն ուրախութեամբ:
(աղ. ղբ): Օգոստոս լման առա՛. և փոխ պոլ:

Հատած:

Օրհնեսցուք զամենակալն աստուած զհայր առաւն մերոյ յիսուսի քրիստոսի. որ արժանի արար զմեզ կալ ի տեղւոջ փառաբանութեան և երգել զերգս հոգևորս: Ամենակալ տէր աստուած մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա:

Ընդ:

Ի մէջ տաճարիս, և առաջի աստուածընկալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս, և սուրբ սեղանոյս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկիւղածութեամբ. զսուրբ և զհրաշալի և զյաղթող զյարութիւնդ քո փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք զօրհնութիւն և զփառս ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ:

Ընդ:

Ի յարկի սրբութեան և ի տեղւոջ փառաբանութեան. հրեշտակաց բնակարանիս և մարդկան քաւարանիս, և առաջի աստուածընկալ և պայծառացեալ սուրբ նշանացս և սուրբ խորանացս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիւղածութեամբ. զգ-

Պարեւ-օրդ հաւատացեալ աղօթիկ խաղա-
ղական ժամուն: Որ կատարի ի գէմս հոգե-
ւոյն սուրբ. այլ ի գէմս Հանդերձ՝ ապ է-
պատ ի գերեզմանին, և էլ ի պժոխս, և
խաղաղութեան ապատ հոգւոյն:

Օրհնեցից զտէր յամենայն ժամ, յամենայն
օրհնութիւն նորա ի բերան իմ:
Ի տէր պարծեսցի անձն իմ, լուիցեն
հեզք և ուրախ եղիցին:
Մեծ արարէք զտէր ինձ, և բարձր ա-
նասցուք զանուն նորա ի միասին:
Խնդրեցի ի տեառնէ և լուաւ ինձ, յամե
նեցուցին իմոյ փրկեաց զիս
Ատեիք առ տէր՝ և առիք լոյս, և
երեսք ձեր մի՝ ամաչեսցին:
Այս աղքատ կարդաց առ սա, և սա լը-
սաւ սմա. յամենայն նեղութենէ սորա փրկեաց
զսա:
Բանակէք հրեշտակաց սուն շուրջ նա գեր-
ւոյիւղածով իւրով, և պահեն զնոսա:
Փառք հօր և որդւոյ և:

սուրբ և գերաշնալի և գյաղթող գյարու-
թիւնդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք. և
ընդ երկնային զօրսն քեզ մատուցանեմք
զօրհնութիւն և զփառս ընդ հօր և ընդ
սրբոյ հոգւոյդ այժմ և միշտ և յաւի-
տեանս:

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր։
Օրհնութիւն և փառք։

Երգ ապաչեանաց։

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի, և լուաւ ինձ տէր, փրկեաց զանձն իմ ի շրթանց նենգաւորաց և ի լեզուէ չարէ։

Օ՛ի՞ ասցի քեզ կամ զի՞նչ յաւելցի՝ լեզու նենգաւոր։

Օ՛ղանեան բովանդակ ասա՛, Որպէս սմանէ ալէտ-ըսաեն. զի երգ ապաչեանաց է։

Սաղմոս. ՃԷ։

Տէր ամբ փրկուել իմոյ, ի տուէ կարդասյի և գիշերի առաջի քո։

Մտցեն ապօթիք իմ առաջի քո տէր, խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր։

Օրհնութիւն և փառք։

Խաղաղո-ըն-ան ամէնեցուն։

Սաղմոս. ՃԲ։

Ի կարդալ իմում լուաւր ինձ ամբ ըստ արդարութեան, ի նեղութէ ինձ անդորր արարբեր. ողորմեա ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Ողորմեա մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէր սիրէք զնանրութի, և խնդրէք զստութիւն։

Ծաներուք զի սքանչելիս արար տէր սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա։

Յարկանայք՝ և մի մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր գղջացարուք։

Ստուգէք պատարագս արդարութե. և յուսացարուք ի տէր։

Յազուսք ասէին թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և հատուր ուրախութի սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ զինւոյ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Խաղաղութ յոյս և ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Տէր մի սրտմտութ քո յանդիմանես զիս, և մի՛ յարկութ քով խրատես զիս։

Ողորմեա ինձ տէր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Ընձն իմ յոյժ խռովեցաւ, և զու տէր մինչև յո՞րբ։

Դարձ տէր և փրկեա զանձն իմ, կեցո զիս տէր ընդ ողորմութեան քումմ։

Զի ո՛չ ոք է որ ի մահու յիշէ զքեզ, կամ ի գժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ։

Վաստակեցայ ես ի հեծութեն իմումմ, լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։

Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես ի վիրաց ամենայն թշնամեացս իմոց։

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան, զի գործէք զանօրէնութիւն։

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ։

Ընդունեսցին և խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ դարձին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վազվազակի և խռովեսցին։

Մինչև յո՞րբ տէր մոռանաս զիս խնդառ, մինչև յո՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն

Մինչև յո՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ, և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։

Մինչև յո՞րբ բարձրանայ թշնամին ի վերայ իմ. նայեա և լուր ինձ տէր աստուած իմ։

Լոյս աուր տէր աչաց իմոց, զի մի երբէք ննջեցից ի մահ։

Մի ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա, կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն թէ ես սասանեցայց։

Ես յոդորմութենէն քո տէր յուսացայ, ցնծասցաւ սիրտ իմ ի փրկութենէ քումմ, օրհնեցից զտէր զբարերարդ իմ։

Պահեա զիս ասծ իմ զի ես ի քեզ յուսացայ. ազատեսցի անուանդ, տէր իմ ես դու, և բարիք իմ ինձ ի քէն են։

Սրբոց երոց որք են յերկրի քումմ, սքանչելի արարեր զամ կամս իմ ի նոսն.

Յաճախեսցին հիւանդութիք նոցա, յետ այսորիկ ապա վազվազեսցին։

Ոչ ժողովեցայց ի ժողովս նոցա յարեանց, և ոչ յիշեցից զանուանս նոցա ի շրթունս իմ։

Տէր բաժին ժառանգութեան իմոյ և բաժակի իմոյ, զու ես որ այսրէն զարձուցանես զժառանգութիւնն իմ ինձ։

Պարակք եղեն ինձ ընտ ընտիրս, և ժառանգութի իմ հաճոյ եղև ինձ։

Օրհնեցից զտէր որ խրատուն արար ինձ, մինչ ՚ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ։

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ յամենայն ժամ, զի է ընդ աջմէ իմմէ զի մի՛ սասանեցայց։

Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և ցնծացաւ լեզու իմ, ևս և մարմին իմ բնակեսցի յուսով։

Զի ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քումմ տեսանել զապականութիւն։

Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց, լցուցեր զիս ուրախութիւք երեսաց քոց ՚ի քաղցրութենէ վայելչութեանդ աջոյ քո մինչ ի հաստատ։

Լուր տէր արդարութեան, և նայեա ՚ի լինդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։

Երեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն

Փորձեցեր զսիրտ իմ և քննեցեր ՚ի գիշերի, փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես պահեցից զճանապարհս խիստս։

Հաստատեա զշաւիղս իմ ի ճանապարհի քումմ, զի մի՛ դայթակղեսցին գնացք իմ։

Ես առ քեզ աէր կարդացի՝ զի լուար ինձ աստուած, խոնարհեցո առիս զունկն քո և լուր բանից իմոց։

Սքանչելի արարեր զողորմութիւն քո. ո փրկես զյոյսեսիկ ոչ քո յուսացեալսն ՚ի քեզ, յայնցանէ ոչ հակառակ կան աջոյ քո։

Պահեա զիս որպէս բիբ ականն. ընդ հովանեաւ թեւոց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամբարշտաց՝ ոչ տառապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին, և ՚ի ճարպս իւրեանց արգելին, և բերանք նոցա խօսեցան գամբարտաւանութիւն։

Անրժեցին զիս և այժմ զարձեալ պատեցան զինև. ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր։

Ամարեցան ինձ որպէս առիւծ զի պատրաստակ յորս, և որպէս կորիւն առիւծու զի նստի սպասանել։

Ելի տէր ժամանեա նոցա և խափանեա զնոսա. փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց ՚ի սրոյ և ՚ի ձեռաց թշնամեացն։

Տէր կորի զնոսա յերկրէ, բաժանեա և խափանեա զնոսա ՚ի կեանս իւրեանց։

Գաղանեօք քովք լցան որովայնք նոցա,

յագեցան կերակրով ք և թողին զՅիսայեան աւածս աղայոց իւրեանց։

Նա արդարութ կրկնեցայց երեսաց քոց. և յագեցայց յերևիլ փառաց քոց։

Դատ արա ինձ աստուած, և իրա՛ր արա ինձ ի դատաստանի իմում։

Յաղկ որ ոչ է սուրբ, ի մարդոյ մեղաւորէ ննդաւորէ փրկեա զիս։

Դու աստուած հզօրիչ իմ ես՝ ընդէր մոռացար զիս, ընդէր տրտում գնամ ես ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Առաքեա՛ տէր զլոյս քո և զճշմարտութիւն քո, գի առաջնորդեսցեն ինձ և հանցեն զիս ի լեառն սբ և ի յարկս քո։

Մտից առաջի սեղանոյ ՚ի աստ ած, որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութ աստուած աստուած իմ։

Ընդ՚ ընդէր արտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովիս զիս. յուսա՛ առ ած, խոստովանիմ նմա փրկիչ երեսաց իմոյ ած է։

Աստուած յօգնել ինձ նայեաց և տէր յընկերել ինձ փութա՛։

Ամաչեսցին և յամօթ լիցին, որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցին, որք ասէին ինձ վաշ վաշ։

Յնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ ամենիքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր։

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է ած և որք սիրեն զփրկութիւնս քո։

Ես աղքատ և անանկ եմ, ած օգնեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես. և դու տէր իմ մի՛ յամենար։

Տուր զօրուի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի աղախնոյ քո. և արա՛ առիս նշան բարութ։ Տեսցեն առելիք իմ և ամաչեսցեն. գի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Նէե։

Ընդէր՞ մե՞ղ տէր, ի գիշերի՞ զերկնային զիսաղաղուի քո՞. և պահես զմեղ ի պատրանաց թշնամւոյն՝ ամենայաղթ զօրո՞ւթ սուրբ խաչի՞ քոյ Տէր ած փրկուե իմոյ ի տուէ կարգացի՝ և գիշերի առաջի քոյ։ Մտցեն աղօթիք իմ առաջի քոյ տէր. խոնարհեսցի ունկն քո՛ ի խնդրուածս իմ։ Նկեսցէ առ մեզ տէր պա-

հապան ի քէն, և պահեսցէ զմեզ, յամ
ժամ: Ընաքեա՛ ի մեզ ամէն զգօրութիւն
սրբոյ խաչին որ պահեսցէ զմեզ յամ
ժամ: Ընժանի արա՛ ամէն գերկիս զայս
խաղաղութիւն, և առանց փորձուն անցս ըզ-
մեօք: Ընժանաւորեա՛ ամէն զկիշերս զայս
խաղաղութիւն և առանց մեզոյ պահելով:
զմեզ: Ընդ մեզ ամէն ածմ՝ գիտասջիք
հնձանոյք և պարտեցարուք. զի ածմ
ընդ մեզ է: Եւ լուարուք զայս ի ծա-
գաց մինչև ի ծագս երկրի. զի Եւ հզօ-
րացեալքդ պարտեցարուք զի Եւ զի
թէպէտ և դարձեալ գօրանայք՝ դարձեալ
ի պարտուի մատնեսջիք. զի Եւ զխոր-
հուրդն զոր խորհիք՝ խափանէ ամէն. զի
Եւ զբանն զոր խօսիք մի՛ ծնասցէ առ
ձեզ. զի Եւ քանզի յերկիւղէ ձերմէ
մեք ոչ երկիցուք, և ոչ խռովիցուք. զի
Եւ զամէն ածմ մեր փառաւոր աթոռոյդ,
և նա եղիցի մեզ յերկիւղ, զի Եւ յոյս
առցեալ եղիցուք մեք ի նա, և նա եղիցի
մեզ ի սրբութիւն. զի Եւ յոյս
առցեալ եղիցուք մեք ի նա, և նա եղի-
ցի մեզ ի փրկութիւն. զի Եւ ահաւասիկ
ես և մանկունք իմ, զոր ետս ինձ ած-

զի Եւ ժողովուրդ որ նստէք ի խաւա-
րի՝ տեսէք լոյս մեծ. զի Եւ որ բընակ-
եալդ էք ի խաւարի և ի ստուերս մա-
հու, լոյս ծագեսցի առ ձեզ. զի Եւ
քանզի մանուկ ծընաւ, որդի և տուաւ
մեզ. զի Եւ որոյ իշխանութիւն ի վե-
րայ ուսոց իւրոց. զի Եւ որ կոչի ա-
նուն նորա մեծի խորհրդոյ հրեշտակ. զի
Եւ սքանչելի խորհրդակից. զի Եւ ած
հզօր իշխան. զի Եւ իշխան խաղաղուե.
հայր հանդերձեալոյ յաւիտենից. ամէն ած
ընդ մեզ է:

Եւ փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն
սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից. ամէն:

Ի մկրտնալ երեկոյիս՝ հաստատ
զձեռս մեր ի սրբուէ. զոր ինչ մեզաք
այսօր խորհրդով՝ բանիւ կամ գործով՝
ի յանկողինս մեր զղջանալով. խոստո-
վան լինելով զպաշտնիս սրտից մերոց
ծածկապատիպ ած, յուսալով յողորմու-
քո: Եւ մեք միաբան գոչեսցուք. յիշեա
զմեզ ամէն, յորժամ գաս արքայութ քով,
և ողորմեա մեզ:

քրզ Եւ ես խաղաղութեան գալը ա։

Գոհացարուք պահանջէ, որ իւրով ողորմութեն առաջնորդեաց մեզ ՚ի գործս աուննչեան. և շնորհեաց մեզ միտան գալ հասանիլ ՚ի հանգիստ գիշերիս։ Եւ մեք յամենայն ժամ ապաչեսցուք գմարդասէրն Ած, լինիլ պահապան անձանց մերոց. և նա իւրով ողորմութեն պահեցէ զմեզ. և առաջնորդեալ հասուսցէ յիւր բարուէ հանգիստն. զոր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն Ած յքս. ասէն ամենակալ կիցուսցէ և։ ը.Օ. հանգիստ գիշերիս։ .Օ.հրեշտակ։ .Օ.քաւութի։ .Օ.սրբոց։ Եւ ես։ .Օ.անձինս։ Ողորմեաց։

աղ Տէր բարերար, որ մեծաւ գթութեք քով պատրաստեցեր զյաւիտենական հանգիստն առաքինուք աշխատելոցն. և կոչեցեր առ քեզ զաղջր ձայնիւ զծանրաբեռնեալսն և զաաժանեալսն մեղօք, հանգիստ նոցա խոստանալով։ Շնորհեա և մեզ ասէր՝ անխռով խաղաղութ գիշերս անցուցանել. և ՚ի ծանրութենէ մեղաց գաշխատեալքս՝ ապահովեա ողորմութեք

քով. և արժանաւորեա մշանջենաւոր հանգստեանն ընդ ամ ասք։ Եւ գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ամենասուրբ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և։

Խաղաղութեան աղաչեսցուք։

Պարգեւատու բարեաց, և աղբիւր խաղաղութե ասէր ած մեր. յամ սատանայական խռովութեց խաղաղացո գմիտս մեր, և գնորհուրդս՝ ՚ի գիշերիս յայսմիկ, և յամ ժամանակի։ Արդէս զի առաջնորդեալք յանցաւոր կենցաղոյս՝ ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութե։ քո. զոր պատրաստեցեր ՚ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց քոց։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք գՀայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ, այժմ և։

Սաղմոս ՃԼ։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յումմէ՞ երկեայց. ասէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողացայց

՚Ի մերձենալ առիս չարաց ուտել գմարմին իմ, նեղիչք իմ և թշնամիք իմ՝ նոքա տկարացան և անկան։

Թե պատրաստեցի ի վերայ իմ պատեբազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ, և թէ յարիցէ ի վերայ իմ ձակատամարտ, սակայն և այսուիկ ի քեզ տէր յուսացայ։

Օմի խնդրեցի ի տեառնէ, և զսոյն աղաչեմ. բնակիլ ինձ ի տան տեառն զամենայն աւուրս կենաց իմոց

Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն, և հրամանս տալ ի տաճարի նորա

Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում յաւուր չարի. ընդ յարկաւ սրբոյ զիս ի ծածկոյթի խորանի իւրում։

Ի վիմի բարձր սրբեր զիս. և այժմ բարձր արա զգլուխ իմ ի վերայ թշնամեաց իմոց։

Շուրջ եղէց՝ և մատուցից ի խորանի նորա պատարագ օրհնութեան, օրհնեցից և սաղմոս ասացից տեառն։

Լուր տէր ձայնի իմում, զի կարդացի առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին երեսք իմ, զերեսս քո տէր խնդրեցին։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. և մի՛ խոտորիր բարկութեամբ ի ծառայէ քումմէ,

Օգնական իմ լիր տէր՝ մի՛ անարգեր զիս, և մի՛ թողուր զիս ած փրկիչ իմ։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և տէր իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնսդէտ արար զիս տէր ի ճանապարհի քում. և առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս քո ուղիղս։

Ազատ թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Յարեան ի վերայ իմ վկայք մեղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնութիւն իւրեանց

Հաւատացի տեսանել զբարութիւն տեառն յերկրին կենդանեաց, համբեր տեառն՝ և քաջալերեաց. զօրացցի սիրտ քո և համբեր տեառն։

Փառք հօր և որդւոյ և։

— ⁂ —

Նորէ պէտք Աբբահէլ։

Ցայեաց սիրով հայրըդ զքեզ ի քո ստեղծեալ գործս ձեռաց. և բզբանակրս հրեշտակաց տուր պահապան մեզ սրբկարացս. փրկեա զանձինս ի փորձանաց ի խաւարի շրջող գիւաց. զի ի տրբընջեան և գիշերի տացուք քեզ փառս անչըափելի։

Ընդ անեղ անըսկզբան ծընունդ անճառորդի և բան. որ սրաբեր ըղտիւ ղործոյ և ըզգիշեր ի հագիստ քնոյ. տուր ի նրնջել աչաց մարմնոյ արթուն լինել մեզ ըստ հոգւոյ. զի՞ի սը։

Բարուն հոգւոց բանաւորաց աղբիւր լուսոյ բաշխող շնորհաց. ի փակել ղբանց բնուեց մարմնոց լոյս տուր աչաց սըրտից մերոց. ի գիշերաց առ քեզ կանխել ընդ հրեղինացն օրհնաբանել. զի։

Սուրբըդ սրբոց կրօրդուի ըզմեզ մաքրեան քեզ ընակուի. շնորհեսք ընդ մանկանցն առաղաստի հանգչել ընդ քեզ ի յանկողնի. տուր ըզհայցուածդ բարեկամին ըզփոխ սրտից նըկանակին. զի։

Նրևելն լոյս լսանղծիր զտիւ և զգիշեր բաժանեցեր ծագեա մեզ աէր ի գիշերի ըզճառագայթս իմանալի. տուր յամ ժամանակի զլսահալանող աչ քո հովանի. զի։

Միրոյ քո հուր արկեալ յերկիր բորբոքեսցի ի հոգիս մեր. զխորհուրդ սրտից մեր մաքրեսցէ զլոյս գիտուն քո փայլեսցէ. ի քնոյ մահու զմեզ զարթուսցէ ըզմիաբս բոցով քո վառեսցէ. զի։

Ի քեզ նայիմք լոյսդ անմաւոյդ ի ըզ-

զոյական ծաճկեալ լուսոյ. որ վասն մեր եղար ի զբի և նրնջեցեր ի տապանի. առ մեզ նրնջեա արթուն բնուի հերքեա զչարին ներգործուի. զի ի սը։

Նիւթ լուսոյ անըսուսերի պաղատանօք կամք առաջի. որ փակեալ ղրամք յերկիրկոյին երևեցար մեռեալսանին. ընդ թովմայի առ քեզ գոչեմք աէր և ասծ ղքեզ գաւանեմք. էջ և առ մեզ յերկնկոյիս և տուր զողջոյն քո ի հոգիս։

Ամեալ քս ըզքեզ աէր աղաչեմք մեզ յօգնուի նայեա հայցեմք. պահապանդ իսրայէլի անձանց մերոց լեր հովանի. օ֊ ֆեա առ մեզ խաղաղարար և նրնջեացուք անխռովաբար. զի ընդ առաւօտս կանխեացուք օրհնել ըզքեզ ընդ հոլ հոգւով։

Գոչման փողոյն գաբրիէլի որ ի վերջնումն գիշերի. լըսել արա զմեզ արժանի և աջակողմն օդեաց դասի. անշէջ վառեալ լոյս լապտերաց ըստ իմաստուն հինգ կուսանաց. զի ընդ փեսայիդ ի յառագաստ հարսունք հոգւով մրցուք ի փառս։

Ա՛լաճիա՝ ի մէնջ տէր ներշանաւ խաչէ քո, զընդդիմամարտս և զանիրաւոյթ զաւանն. և մի՛ տար յապականուԹիւն զքո ժառանգուԹիւնս։

Յարեհուսա վասն մեր ածածին մարիամ. որ ծընար զտէր աշՀ որ հովուէրըն զիսրայէլ ամենազօր և ըսքանչելի փառօքն իւրով՛ք։

մաղ Տէր մի՛ զարհուրանսն զերեսս քո յինէն. տէր բարերար՝ աղաչեմ զքեզ, օգնական իմ լեր Տէր մի՛ անարգեր զիս. և մի՛ Թողուր զիս ած փրկիչ իմ։

X քրզ Աղաչեսցուք զամենակալն ած և խընդրեսցուք ի նմանէ. զի առաքեսցէ զհրեշտակ խաղաղուԹե, որ եկեալ պահեսցէ ըզմեզ յերկիւղական գիշերիս, ի զիւական խաւարուԹենէ՝ ամբողջ պահելով զհոգի և մարմին մեր մինչև ի կատարումն ժամանակի ամաց մերոց։ Ամենակալ տէր աստուած մեր. կե։

աղ Ընորհատու բարեաց՝ ամէն առատ անմահ տէր, աղաչեմք զքեզ՝ փարատեա յանձանց մերոց զաղջամղջին, և զխա-

ւարային խորհուրդս։ ի պատրանաց բանսարկուին պահեա զմեզ և շնորհեա մեզ հաւատով ապաւինիլ յամենասուրբ երրորդուԹիդ՝ ի հայր և յորդի և ի սուրբ հոգիդ. այժմ և։

Յաստուած ապաւհայեց ասա ասէ (Ընդհնդն) ինէ յայլ աստուա՝ (Ա՛այր ծէր ու յերկինս)։

— ⁂ —

Սաղմոս. ճՁ։

Երանեալ են անբիծք ի ճանապարհի, և որք գնան յօրէնս տեառն։

Երանի որք քննեն զվկայուԹիս նորա. բովորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։

Ո՛չ Թէ որք գործեն զանօրէնուԹիւն, ի ճանապարհս նորա գնացին։

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո, ի պահել լինել յոյժ։

Երանի Թէ յաջողեալ էին լինել ճանապարհք իմ, ի պահել լինել զարդարուԹիւնս քո։

Յայնժամ ես ոչ ամաչեի, ի զգուշանալ լինել ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղուԹի սրտի իմոյ. որպէս ուսայց զիրաւունս արդարուԹեան քո։

Ո՛չ իրաւունս քո պահեցի. մի՛ թողուր
զիս մինչ խոպառ։

Եւ ուղղեսցէ երիտասարդ դճանապարհս
իւր, այլ՝ ի պահել զբանս քո։

Ի ողորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ.
մի՛ մերժեր զիս՝ ի պատուիրանաց քոց։

Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո,
որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ։

Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո՛ զիս զարդարութիւնս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցից զամենայն
իրաւունս բերանոյ քո։

Ի ճանապարհս վկայութեց քոց զուարճացայ, որպէս յամենայն մեծութեան։

Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ՝ ի ճանապարհս քո։

Ո՛չ իրաւունս քո լոսեցայ, և ո՛չ մոռացայ զբանս քո։

Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո։

Ո՛չ արթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց՝ ի քանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թագուցանես յինէն զպատուիրանս քո։

Փափակեաց անձն իմ, ՚ի ցանկալ զիս
յիրաւունս քո յամենայն ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ՝
որք խոտորեցան ՚ի պատուիրանաց քոց։

Ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիս քո խնդրեցի։

Պանդի նստան իշխանք՝ և չարախօսէին
զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Ո՛չ վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. և խորհուրդք իմ արդարութիւն քո։

Ա՛կրձնեցաւ անձն իմ ՚ի հող. տէր կեցո՛
զիս ըստ բանի քում։

Ո՛ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ, և լուար ինձ. ուսո՛ զիս զարդարութիս քո։

Ի ճանապարհս արդարութեց քոց խոհասուն արա՛ զիս. և քննեցից զքանչելիս քո։

Տքնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ.
հաստատեա՛ զիս ՚ի բանս քո։

Ո՛ճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա՛ յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա՛ ինձ։

Ո՛ճանապարհս ճշմարտուե՛ քո ընտրեցի. և զկրաւունս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Անրձնեցայ ես ՚ի վկայութիս քո, տէր մի՛
յամօթ առներ զիս։

Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։

Օրհնեցէք արա՛ զիս աէր ՚ի ճանա-
պարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից զնա
յամենայն ժամ։

Համառուն արա՛ զիս. և քննեցից օրէնս
քո, և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ ի-
մով։

Ընդաձեորդեա՛ ինձ ՚ի շաւիղս պատուի-
րանաց քոց. զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւնս
քո, և մի՛ յագահութիւն։

Դարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնան-
րութի՛ ՚ի ճանապարհս քո կեցո՛ զիս։

Հաստատեա՛ ծառայի քումդ՝ զբանս քո
յերկիւղ քո։

Հան յինէն զնախատինս, զոր և կար-
ծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց,
յարդարութեան քումդ կեցո՛ զիս։

Եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութի՛ քո աէր,
և փրկութի՛ քո ըստ բանի քումդ։

Տացե պատասխանի ոչք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Մի՛ ՚ի բացեայ առնիր ՚ի բերանոյ իմմէ
զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յի-
րաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ,
յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանզորրու. զի զպատուի-
րանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թա-
գաւորաց, և ոչ ամաչէի։

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի։

Ամբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս
քո՝ զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարու-
թեան քումդ։

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և յու-
սացուցեր զիս։

Սա մխիթարեսցէ զիս ՚ի խոնարհութե՛
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ,
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զկրաւունս քո յաւիտենից աէր,
և մխիթարեցայ։

Տրամութիւն կալաւ զիս ՚ի մեզաւորաց,
և ոչք թողին զօրէնս քո։

Պատվիրի են ինձ իրաւունք քո, ՚ի տեղ-
եակ պանդխտութեան իմոյ։

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո աէր. և
պահեցի զօրէնս քո։

Սա եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս. զի
զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Խաժին իմ ես դու տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո։

Ընդունելի դիտես քո բոլորով սրտիւ իմով. ողորմեա ինձ ըստ բանի քումմ։

Խորհեցայ ի ճանապարհս իմ. և դարձուցի զոտս իմ ի վկայութիւնս քո։

Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ. զի պահեցի զպատուիրանս քո։

Տուռունք մեղաց պատեցան զինեա. այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինիլ առ քեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քո։

Հաղորդ եմ ես ամ երկիւղածաց քոց. որոց պահէին զպատուիրանս քո։

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում տէր, ըստ բանի քումմ։

Քաղցրութի՛ւն, գիտութի՛ւն ուսո՛ ինձ. զի՛ի պատուիրանս քո ես հաւատացի։

Մինչչեւ խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ. վասյսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։

Քաղեր ես դու դու տէր, և քաղցրութիւն քով ուսո՛ ինձ զարդարութիւն քո։

Հազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբարտաւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ իմով քննեցի զպատուիրանս քո։

Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա. այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ։

Հարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս. որպէս ուսցայց զարդարութիւնս քո։

Հարի ևն ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Ձեռք իմ արարին՝ և ստեղծին զիս. խրատուն արա՛ զիս՝ և ուսցայց զպատուիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ուրախ եղիցին. զի ես ի բանս քո յուսացայ։

Ծանեայ տէր զի արդարութի՛ ևն դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութի՛ քո ի մխիթարել զիս, ըստ բանի քումմ, զծառայս քո։

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից զի օրէնք քո խօսք իմ ևին։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հոգացայ ի պատուիրանս քո։

Խրատեցին զիս երկիւղածք քո, և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեանդ քումմ. զի մի՛ ամաչեցից։

Ապօտացաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւնս քո. զի ես ՚ի բանս յուսացայ։

Սպասեցին աչք իմ բանի քումմ, ասացի՝ ե՞րբ մխիթարեսցե զիս։

Եղե ես որպէս տիկ ի պարղի. զի զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։

Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո. ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց։

պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս. այլ ոչ որպէս զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա ինձ։

Փոքր մի ևս՝ և կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմածի քումմ կեցո զիս. և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։

Յաւիտեան ա՛ր՝ բան քո կայ յերկինս. աղէկ մինչև յազգ և ճշմարտութիւն քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։

Հրամանի քումմ միայ տիւ. զի ամենեքեան ծառայք քո են։

Եթէ ո՛չ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ ևս արկիօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ո՛չ մոռացայց զարդարութիս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես, և կեցո՛ զիս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել, զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի միտ առի։

Յամենայն կատարածի տեսի զվախճան, յոյժ անծայրը էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո. զօրհնած խօսք իմ էին։

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր զիս ՚ի պատուիրանս քո. զի յաւիտեան իմ էին։

Քան զամ ուսուչիչս իմ իմաստուն եղէ. զի վկայութիք քո խօսք իմ էին։

Քան զծերսն իմաստուն եղէ. զի ըզպատուիրանս քո քննեցի։

Յամ ճանապարհաց չարաց արգիլի զոտս իմ. որպէս զի պահեցից զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ. զի դու օրէնսդիտ արարեր զիս։

Որպէս զի քաղցր են ՚ի քիմն իմ բանք քո քան զմեղր բերանոյ իմոյ։

՚ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի զամ ճանապարհս չարաց. զի դու օրէնսդիտ արարեր զիս։

Շրագ են բանք քո ոտից իմոց, և լոյս
ուան շաւղայ իմոց։

Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից
դմա իրաւունս արդարութեան քո։

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տէր՝ կեցո՛
զիս ըստ բանի քում։

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց տէր.
և զիրաւունս քո ուսոյ ինձ։

Ընձն իմ՝ի ձեռս քո է յամենայն ժամ.
և զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ. ՚ի պատ-
ուիրանաց քոց ես ո՛չ մոլորեցայ։

Ժառանգեցի զվկայուիս քո յաւիտեան.
զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զար-
դարութիս քո յաւիտեան, վ֊ հատուցմանս։

Ոչ֊անօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես
՚ի բանս քո յուսացայ։

՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից
զպատուիրանս աստուծոյ իմոյ։

Օգնեա ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՛ զիս.
և մի՛ յամեցի առնել զիս ՚ի յուսոյ իմմէ։

Օգնեա ինձ, և ապրեցո՛ զիս. և խորհե-
ցայց յիրաւունս քո յամ ժամ։

Ընարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապըս-
տամբք եղեն յարդարուէ քոյ. զի անի-
բաւութեամբք էին խորհուրդք նոցա։

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս
երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի զպատուի-
րանս քո։

Ռևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ.
զի ՚ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ։

Ն

Ընարի իրաւունս և արդարութիւն. մի՛
մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Ընկալ զծառայն քո ՚ի բարի. զի մի՛
ամբարտաւանք զզուեսցեն զիս։

Սպասեցին աչք իմ փրկուե քում տէր,
և բանիւ արդարութեան քո։

Ընդ ծառայի քում տէր ըստ ո-
ղորմութե քում. զարդարուիս քո ուսո ինձ։

Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա
զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։

Ժամ է պաշտել տէր. խափանեցին
զօրէնս քո։

Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո, քան զոսկի և զտպազիոն։

Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան
ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց։

Աքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։

Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր է. և իմաստուն առնէ զաղայս։

Բերան իմ բացի, և առի շնչել. ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ։

Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո։

Ճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի քում և մի տիրեսցին ինձ ամենեքին։

Փրկեա զիս ի ղրպարտութենէ մարդկան և պահեցից զպատուիրանս քո։

Երեսդ զերեսս քո ի ծառայս քո, և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո։

արդար ես դու տէր, և ուղիղ են դատաստանք քո։

Պատուիրեցեր զարդարութի՛ վկայութեց քոց. և ճշմարիտ են յոյժ։

Աշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո սիրեաց զսա։

Անուկ եմ ես և արհամարհեալ. և զարդարութիս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Արդարութի՛ քո արդարութի յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմարիտ են։

Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս. և պատուիրանք քո խոսք իմ էին։

Արդարութի՛ են վկայութիք քո յաւիտեան. իմաստուն արա և կեցո՛ զիս։

Արդացի առ քեզ բողբոջով սրտիւ իմով. լսեր ինձ տէր, զի զարդարութիս քո խնդրեցի։

Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս. և պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի առաւաժամն՝ աղաղակեցի. և ես ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու. ի խոսիլ ինձ զբանս քո

Ձայնի իմում լսեր տէր՝ ըստ ողորմութե՛ քում. և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութե՛նէ. զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։

Մերձ ես դու տէր. և ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են։

Ի սկզբանէ ծանեայ ի վկայութե՛ քոց. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութի՛ իմ, և փրկեա զիս. զի զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Դատեմ զդատաստանս իմ, և փրկեմ զիս. և ըստ բանի քում կեցո՛ զիս։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի զնրաւունս քո ո՛չ պահեցին։

Գթութիւնք քո բազում են տէր, և ըստ իրաւանց քոց կեցո՛ զիս։

Բազում են որք հալածեն և նեղեն զիս. ՚ի վկայութեց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ։

Տեսի յանհաւորոյնս՝ և մաշէի, զի զբանս պատուիրանս քո ո՛չ պահեցին։

Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի. տէր՝ ողորմութեամբ քո կեցո՛ զիս։

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտուի է. յաւիտեան են ամ իրաւունք արդարութե քո։

Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր. և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։

Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո որպէս այն, որ գտանէ աւար բազում։

Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քոց։

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ, որք սիրեն զօրէնս քո. և ո՛չ գոյ ՚ի նոսա գայթակղութիւն։

Սպասեցի փրկութեան քում տէր, և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, և սիրեաց զնոսա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիս քո. զի ամ ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո զի ամ պատուիրանք քո արդարութ են։

Եղեցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ո՛չ մոռացայ։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

Ի՞ ԸՆԻ ԱՒՏ ՔԱՀԱՆԱՅ։

Ի՝ քէն հայցե՞մք հայր դիտուքիդ եւ ճա՛ծ մըխիթարուքեդ. ՚ի տըխրական դիշերայի՞ն մե՞ծձեալ ժամուս. մըխիթարեա՛ զմեզ ՚ի տըրտմուքեդ մեղայ, եւ շընորհեա՛ զուրախուքի գործո՛վ ապրարուքե աղաչանո՛ք սուրբ ճաճանչին եւամ արդարո՛ց։

Ըստ քաղցրագոյն ճաճային քո հրամանի կոչման որդի այ. ևիևալ եմք առաջի քո յԵրկոյիս աշխատեալք եւ ծանրաբեռնեալք. թևիևացո՛ ՚ի ծանրուքիդ մեղայ զանձինս, եւ զոլացո՛ բառնալ համաւ զքաղցը լուծ քոյ պատուիրանաց. աղաչա։

Պաղատիմք առ քեզ հոգւով ՚ի հանդըստեան հասեալ ժամուս մարդասէր հոգի այ. յորժամ նորոգես դերեսս երկրի, եւ վերստին ստանաս զոդիս մարդկան. նորափեսուր զարդարեա՛ ըզնընջեցեալսն մեր պճնեալսն ՚ի քէն սը առապանաւն. աղա։

Օ՜ կենդանագիրը անարատ ծընողի քո արկանեմք առաջի անոխակալ աչերուդ քո. յորժամ գաս փառօք հօր, դատել ըզթշնամին խաչի քո, ներեա՛ յանցանաց մերոց բարեխօսուք մօր քո եւ կուսի. ապաչեմք զքեզ տէր պահպանեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ խաչի քո սուրբ։

Ազաղոյս արա՛ եւ զըմեզ տէր, ընդ սըրբոց քոց առաքելոցն. որք արժանի եղեն տեսանել զքեզ ՚ի յարուքե քո. արժանեաւրեա՛ տէր տեսանել զքեզ ՚ի միւսանգամ քո գալըստեանն. օրհնուքի առաքողին ՚ի բարձունս։

՚Ի նըստիլ քո յաթոռն դատաւոր ահեղ. աղաչանօք սուրբ ճաճանչին, յիշեա՛ ընընջեցեալսն մեր, յորժամ գայցես անճառ փառօք. քանզի քո են փառք յաւիտեանս ամէն։

—※—

Սրբուհի մարիամ սափոր ոսկի եւ ապանակ կտակարանաց. ո՞ր զե՛ւ վերստին կՀացըն կենաց պարգեւեցեր քաղցեալ բնուքես, առ նա միշտ բարեխօսեա՛ փարիսեացուքե մեզայ մերոց։

Դասք անմարմնոց հրեշտակաց քեզ եւ բանին ամենօրհնեալ կոյս մարիամ. ո՞ր պէսպիսի բանն որ ընդ հօր կրեցեր ՚ի քեզ

անսպրիճապէս. առ նա միշտ բարեխօսեա՝ վասն քաւութեան:

Վասն որոյ և մեք հաւատացեալքս քեզ երկրպագեմք քո և արտասուօք հայցեմք ի քէն. բարեխօսութ ածածնին զածային լոյս քո ծագեա՝ յանձինս մեր. օրհնեմք զքեզ ի յիւրութեան երկոյիս ահաւոր թագաւոր:

ԵՀ Ընդունելք այ. ընտրեալք ի սկզբանէ նախ քան զաշխարհս. որք արժանի եղէք տեսանել զանառիսն հրեղինաց. բարեխօսեցէք առ աէր վասն մանկանց եկեղեցւոյ:

Յարեկամք քոնի հաղարապետք ածայլունն խորհրդոյն որք ի հռանուտ մեզայ ծովէս վերածիք զմարդիկ ի կեանս անմահ. բարեխօս:

Պերազոյն քան զբընաւս. անձառելոյն հասիք երանութե. որք ի գալըստեան տեառնն նըստիք յերկոտասան աթոռըն քոնի. բարեխօս:

ՈՐ Պարունակեալ պահէին յանեղաշէն զըբանտին ըղձանազարհըս ծառոյն կենաց, քրովբէական հոյլքըն բոցեղէն սրովբէիւք. այսօր արտափայլեալ ցուցար յերկ-

րի ածաձարդ փայտ կենաց և վերկուե. ղքեզ օրհնեն մանկունքք որ եկեղեցւոյ:

Սարեկայ ծառոյն վերաբերեալ խոյ յոզջակէզս փոխանակ իսահակայ. այլ ի վերայ քո զենաւ զառն անարատ ի հաշտուի հօր և ի բառնալ ըզմեղըս մեր. ղքեզ:

Պարծանքք պօղոսեան. զաւանեալ ըզքեզ ածային բանին տեզի և գենարան. քանզի քեւ ապրեցաք խաճանող և յանմարմին զազանէն. և ի վերայ քո հեղեալ շիթքանատական արեանն ըզկողաճնին ջընջեաց ըզմեզս. ղքեզ օրհ:

ԵՀ Երկնաւոր հօտ ընտրեալ. զոր հովիւն քաջ թողեալ յերկինս, և եկեալ ի խընդիր մեզ մոլորելոցս. որով լըցեալ զմիւս հարիւրոցդ. արար ուրախութի ի յերկինս երկնաւորացդ. աղաչեմք ըզձեզ բարեխօս լերուք առ աէր վասըն քաւութե մեզայ մերոց:

Տեսանողք անտեսին. խորհրդածուք խորոցն այ. որք լինել ընդ միածնին սպասաւորել անօրէնութե. ի ծննդեանն աւետաւորք հովուացն. և կանանցն իւղաբերից կենաց քարոզք ըզկենդանութեն. աղա:

Պահապանք աշխարհի, բանակեք ձեր շուրջ զնրկիւզածով ք. բարեկամք աղղի մարդկան, միջնորդք մահու և յարուեն. միքայէլ և գաբրիէլ մեծք, որ կայք միշտ առաջի ամենասուրբ երրորդութեն. աղաւ

ՂԶ Երկնաւոր փեսայ անբասուկը լոյս իմանալի. որ 'ի յերկնից էջիր, 'ի սէր հարսին քո եկեղեցւոյ, զոր խօսեցար քեզ, բարեկամն և փեսաւէրըն քո յովհաննէս. սորին մաղթանօք ողորմեա:

Ռառաւկերպիցըն անհաս և անտես 'ի սերովբէից. սըրբուէց սուրբ և տէր բոլորից. խոնարհնցար 'ի յորդանան. հայցեցեալ 'ի ծառայէն, մաքրութիւն ջրոյ 'ի լուանալ ըզմեզ ադամայ. սորին:

Որ յամօրդւոյն վկայեցար դառն ձայ բարձող մեղաց. զոր զերազոյն արդարոց, ծանուցեր մեծ 'ի ծնունդըս կանանց, և ճրագ օրինացն. որ և 'ի զբժոխս զիբրկական գալուստն քո քարոզեաց, սորին:

ՄՂ Հոգւոյն հանգուցիչոյ քրիստոս ասաուած՝ արա հանդիստ և ողորմութիւն. և մեզ մեղաւորացս՝ շնորհեա պնդողութիւն յանցանացս:

Նե. և խաղաղութեան զտէր աղա: ՔՂԶ

Վասն հանգուցեալ հոգւոյն ազաչեսցուք զիբրկիչն մեր քրիստոս՝ զի զնոսա ընդ արդարան զասեսցէ. և զմեզ կենցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ:

Ընկնակալ աեր ասա:

Տէր ողորմեա. աեր ողոր. աեր ո:

Քրիստոս որդի ձայ անոխակալ և բա- ՄՂ րեգութ՝ զթա զո արարչական սիրովդ 'ի հոգիս հանգուցեալ ծառայիդ քոյ: Յիշեա յաւուր մեծի գալստեան արքայութեան քոյ: Ընդ արժանի ողորմութեան՝ քաւութեան և թողութեան մեղաց: Դասաւորեալ պայծառացո ընդ սուրբս զո յաջակողման զասուն: Օ, դու ես տէր և արարիչ ամենեցուն. զատաւոր կենդանեաց և մեռելոց: Ընդ քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս ես,

Պսիհաորթունէան հաստատակաց աղօթից հան-
գըստեան ժամուն: Ու հպատակի՛ ի ղէմս ☩օր
ից, զի պահպանողական աշով մնաքնին
պահեսցէ զնոսա՛ ի խաւարային գիշերին:

Առաքեա տէր զլոյս քո՝ և ճշմարտուի
քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հանցեն
զիս ի լեառն սուրբ և ի յարկս քո:

Անից առաջի սեղանոյ աւր առ ած, որ
ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ:

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութիւք ած
ած իմ:

Ընդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ ած,
խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց
աստուած է:

Փառք հօր և որդւոյ և:

Եւ ևս խաղաղութեան զաէր աղա:

Օրհնութիւն և փառք հօր և:

Սաղմոս ճ՟ը:

Ընկեցէ՛ ի վերայ իմ ողորմուի քո տէր,
և փրկուի՛ քո ըստ բանի քում:

Տայց պատասխանի ոյք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես՛ ի բանս քո յուսացայ:

Ան՛ ՛ի բացեայ առնէր ՛ի բերանոյ իմմէ
զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յի-
րաւունս քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ,
յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Գնայի ես յանդորրուս. զի զպատուի-
րանս քո խնդրեցի:

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թա-
գաւորաց, և ոչ ամաչէի:

Խորհէի՛ ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի:

Ամարձի զձեռս իմ՛ ի պատուիրանս
քո՝ զոր սիրեցի. և խորհէի յաշդարուե-
թիան քում:

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յու-
սացուցեր զիս:

Սա մխիթարեցէ զիս՛ ի խոնարհութեն
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ,
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից տէր.
և մխիթարեցայ:

Տրամութիւն կալաւ զիս ի մեղաւորաց, և այլ թողլն զօրինս քո:

Գովելի են ինձ իրաւունք քո, ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:

Յիշեցի ի գիշերի զանուն քո տէր. և պահեցի զօրէնս քո:

Սա եղև ինձ ձանապարհ՝ ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Զանօրէնս ատեցի, և զօրինս քո սիրեցի:

Օդնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես ի բանս քո յուսացայ:

Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից զպատուիրանս աստուծոյ իմոյ:

Օգնեա ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՛ զիս. և մի՛ յամեսցի առնել զիս ի յուսոյ իմմէ:

Օգնեա ինձ, և ապրեցո՛ զիս. և խորհեցայց յիրաւունս քո յա՛մ ժամ:

Ընարհեցեր զամենեսեան՝ որք ապրատամբք եղեն յարդարութենէ քոյ. զի անիրաւութեամբք էին խորհուրդք նոցա:

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո:

Բևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ. զի ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ:

Առնէի խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. ըստ բանի քում խնամասուն արա զիս

Մատիցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս:

Ղեկեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւն քո:

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են:

Եղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Մի՛ եկեսցեն ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ:

Ընդ անկցին ամենեքեան որք գործեն զանօրէնութիւն, մերժեսցին և այլ մի կարասցեն հաստատել:

Ես ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց յաստուած փրկիչ իմ:

Տէր տէր ետ ինձ զօրութիւն և կացոյց զոտս իմ ի հաստատութեան, ի վերայ պարանոցի թշնամւոյն կացոյց զիս, և հանդոյց զիս երագ երագ։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ այ յերկինս հանգիցէ։

Ասասցէ տեառն ընդունող իմ ես, ապաւէն իմ ած, և ես յուսամ ի նա։

Զնա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և ի բանիցն ի խռովութենէ։

Ի թիկնաժէջս իւր ընկալցի զքեզ, ի հովանի թեւոց նորա յուսասցիս։

Որպէս զէն՝ շուրջ եղիցի զքեզ ճշմարտութիւն նորա.

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ոչ ի նետէ որ թռչի ի տուէ։

Յերկ որ շրջի ի խաւարի, ի դայթակղութենէ դիւին ի հասարակ աւուր։

Ընկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ, և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, և վհատութիւն մեղաւորաց տեսցես. զի դու տէր յոյս իմ ես։

Զբարձրեացն արարիր քեզ ապաւէն.

զի ոչ հասցին առ քեզ չարք, և տանջանք մի՛ մերձեսցին ի յարկս քո։

Զի հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վերա քո, ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո։

Ի վերայ իժի և քարիւղի գնասցես դու, և առնիկոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։

Զանգի յիս յուսացաւ և փրկեցից զնա, հովանի եղէց նմա զի ճանեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա և առ նմա եղէց ի նեղութեան։

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա, երկայնութիւն աւուրբք լցուցից և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Ընդ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ, որ բնակեալդ ես ի յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն տեառն իւրոյ. և որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Նմանպէս են աչք մեր առ քեզ տէր ած մեր. մինչև ողորմեսցիս ի վերայ մեր։

Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք։

Նա առաւել լսան անձինք մեր նախա-
ատանօք, որք նախատէին զմեզ. և ար-
համարանօք ամբարտաւանից:

Ընտուաձ յանուան քումմ կեցո զիս և
ի զօրութեան քումմ իրաւ արա զնա:

Ընտուաձ լուր ազօթից իմոց, ունկն
դիր բանից բերանոյ իմոյ:

Օտարք յարիան ի վերայ իմ, և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան
զքեզ առաջի իւրեանց:

Ընդ ատուաձ օգնական իմ, և տէր
ընդունող հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիս իմ,
ճշմարտութ քով սատակեա զնոսա:

Նա կամօք իմովք պատարագս մատուցից
քեզ, և խոստովան եղէց անուան քումմ
տէր, զի բարի է:

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս,
և ի թշնամիս իմ եաես ակն իմ:

Օրհնեալ ես դու տէր ած հարցն մերոց,
գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան
և օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց
քոց, գովեալ և առա:

Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սրբու-
թեան քո, գովեալ և առա:

Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ արքա-
յութե քո, գովեալ և առա:

Օրհնեալ ես որ նստես ի քրովբէս և
հայիս յանդունդս, գովեալ և առա:

Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութե
երկնից, գովեալ և առա:

Օրհնեցէք զած ի սրբուե նորա, օրհ-
նեցէք զնա ի հաստատութե ի զօրութե
նորա:

Օրհնեցէք զնա ի զօրուե նորա, օրհ-
նեցէք զնա ի բազում մեծուե նորա:

Օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնուե, օրհ-
նեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութ:

Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ, գովեցէք
զնա ուրախութեամբ,

Օրհեցէք զնա ի բանս քաղցր, գովե-
ցէք զնա ի բարբառ լսելի:

Օրհնեցէք զնա ի ձայն գոհութեան,
ամենայն հոգիք օրհնեցէք զտէր:

Ընդ արձակեա զծառայս քո տէր ըստ
բանի քումմ ի խաղաղութի, զի տեսին աչք
իմ զփրկուի քո՝ զոր պատրաստեցեր ա-
ռաջի ամենայն ժողովրդոց:

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և փառք
ժողովրդեան քումմ իսրայէլի:

Զգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո, և սէր հատուսցէ ընդ իմ։

Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան, զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տէր հան՛ի բանտէ զանձն իմ, գոհասցէ քեզ դանդաղութիւն քումմէ։

Եւ քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հատուսցես։

Պնդացուսցէ անձն իմ զսէրն, և ցնծասցէ հոգի իմ ՚ի վերայ փրկչաւ իմով։

Ասացէ արարած՛ի վիրայ խոնարհութեան պատասխանի իւրոյ, այսուհետև երանիացին ինձ ամենայն ազգք։

արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն, և սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս՛ի մտաց սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Հնխոնարհս բարձրացոյց՝ զկարօտս եղեց բարութեամբ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց իսրայէլ ծառայ իւրոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր ընդ աբրահամու, և զաւակի նորա յաւիտեան։

Տուր զօրութիւն ծառայի քո, զեցո զորդի աղախնոյ քո, և արա առիս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դուտէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փառք հօր և որդւոյ և։

Անձն իմ՛ի ձեռս քո է յամ ժամ, և մաղ՛ի սուրբ խաչ քո յուսացեալ եմ թագաւոր երկնաւոր. զրազմաւի սրբոց քոց բանիւս ունիմ առ քեզ։ Որ երկանամիտ ես առ ամենեսեան, մի՛ անտես առներ զապաւինեալս՛ի քեզ. այլ պահեա պատուական և սր խաչիւ քով՛ի խաղաղութեան։

Աղաչեսցուք զամենակալն Քրզ. ած, և խնդրեսցուք՛ի նմանէ. զի առաքեսցէ զհրեշտակ խաղաղութեան. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ յերկիւղական դիշերիս, ՚ի դիւական խառնուածենէ ամբողջ պահելով զհոգի և զմարմին մեր, մինչև՛ի կատարումն ժամանակի ամաց մերոց։ Ամենակալ տէր աստ։ Հանգիստ դիշերիս խաղաղութեամբ։ Հրեշտակ։ Քաւութիւն սրբոյ։ Եւ աս։ Անձինս։ Ողորմեաց։

ՏԷՐ ՀԱՅ ՄԵՐ՝ ԴՈՒ ՊԱՀՆԱ ԶՄԵԶ ԽԱՂԱ-
ՂՈՒՔ Ի ԳԻՇԵՐԻՍ ՅԱՅՍՄԻԿ ԵՒ ՅԱՄ ԺԱՄԱ-
ՆԱԿԻ։ ԸՆԴ ՍՈՒՐԲ ԵՐԿԻՒՂ ՔՈ ԲԱՒԱԿԱՆ
ՊԱՀԵՆ ԶՄԻԱՍ ԵՒ ԶԱՒՈՐՀՈՒՐԴՍ ՄԵՐ։ ՈՐ-
ՊԷՍ ԶԻ ՅԱՄ ԺԱՄ ՔԱՒ ՊԱՀՊԱՆԱԿԱԼ ԼԻ-
ՑՈՒՔ ՅՈՐՈՂԱՅԹԻՑ ԹՇՆԱՄԱՆՅՆ։ ԵՒ ՔԵԶ
ՀԱՆՑՈՒՔ ԶՕՐՀՆՈՒԻ ԵՒ ԳՓԱՌԱՍ ՀՕԼ ԵՒ ՍՐՂ-
ԱՅ ԵՒ ՀՈԳՒՈՅԴ ՍՐԲՈՅ, ԱՅԺՄ ԵՒ։

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ։

ՅՐԵՇՏԱԿԻ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵՆ ՅԱՆՁՆ ԱՐԱ
ԶԱՆՁԻՆՍ ՄԵՐ ԱՒԵՐ ԶՕՐՈՒԵՑ ՈՐ ԵԿԵԱԼ ՊԱ-
ՀԵՑԵՔ ԶՄԵԶ ԱՆԽԱՌԱՀ Ի ՏՈՒԷ ԵՒ Ի ԳԻՇԵ-
ՐԻ, ՅԱՐԹՆՈՒԵ ԵՒ Ի ՀԱՆԳԱՍՏԵԱՆ ՄԵՐՈՒՄ։
ԶԻ ԴՈՒ ԵՍ ԱՐԱՐԻՉ ԼՈՒՍՈՅ, ԵՒ ՀԱՍՏԻՉ
ԳԻՇԵՐԻ։ ԵՒ ԱՅԺՄ ԱՂԱՉԵՄՔ ԶՔԵԶ ՏԷՐ
ՀԱՅ ՄԵՐ, ԶՀԱՆԳԻՍՏ ԳԻՇԵՐԻՍ ԸՆՕՐՀԵԱ ԽԱ-
ՂԱՂՈՒԹԻՔ ԱՆԳՈՒՑԱՆԵԼ, ԵՒ ՀԱՍԱՆԻԼ Ի
ՊԱՇՏՕՆ ԱՌԱՒԱՕՏՈՒ ՅԱՐԿՊԱԳՈՒԻՔ ԵՒ Ի
ՓԱՌԱՔԱՆՈՒԻ ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԵՐՐՈՐԴՈՒԵՂ,
ԱՅԺՄ։

ՍԱՂՄՈՍ Ը։

ԽԱՂԱՂՈՒՔ ՅԱՅՍ ԵՒ Ի ՍՈՅՆ ՆՆՋԱՑՈՒՔ
ԵՒ ՁԱՐԹԻՑՈՒՔ ԶԻ ԴՈՒ ՏԷՐ ՄԻԱՅՆ ԱՌԱՆ-
ՁԻՆ ՅՈՒՍՈՎ ՔՈ ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԵՐ ԶՄԵԶ։

Ի ԿԱՐԴԱԼ ԻՄՌԱՄ ԼՈՒԱՅ ԻՆՁ ՁԾ ԸՍՏ
ԱՐԴԱՐՈՒԵ, Ի ՆԵՂՈՒԷ ԻՆՁ ԱՆԴՈՐՐ ԱՐԱ-
ԼԵՔ. ՕՂՈՐՄԵԱ ԻՆՁ ԵՒ ԼՈՒԲ ԱՂՕԹԻՑ ԻՄՈՑ։

ՈՐՂԻՔ ՄԱՐԴԿԱՆ՝ ՄԻՆՉԵՒ ՅԻՐԲ ԷՔ
ԽՍՏԱՍԻՐԱՔ. ԸՆԴԷՐ ՍԻՐԷՔ ՁՆԱՆՐՈՒԹԻՒ,
ԵՒ ԽՆԴՐԷՔ ԶԱՏՈՒԹԻՒՆ։

ՁՕՆԱՆԱՐՈՒՔ ԶԻ ՉՔԱՆՉԵԼԻՍ ԱՐԱՐ ՏԷՐ
ՍՐԲՈՅ ԻՒՐՈՒՄ. ԵՒ ՏԷՐ ԼՈՒԻՑԷ ԻՆՁ Ի
ԿԱՐԴԱԼ ԻՄՌՈՒՄ ԱՌ ՆԱ։

ՀԱՐԿԱՆԱՅՔ՝ ԵՒ ՄԻ՝ ՄԵՂԱՆՉԷՔ. ԳՈՐ ԻՆՉ
ԱՍԷՔ Ի ՍԻՐՍԱ ՁԵՐ՝ ՅԱՆԿՈՂԻՆՍ ՁԵՐ
ԳՂՋԱՑԱՐՈՒՔ։

ԱՊԱՈՒԷՔ ՊԱՏԱՐԱԳԱՍ ԱՐԴԱՐՈՒԵ. ԵՒ
ՅՈՒՍԱՑԱՐՈՒՔ Ի ՏԷՐ։

ՀԱԶՈՒՄՔ ԱՍԷԻՆ ԹԷ Ո ԳՈՒՑԳԷ ՄԵԶ
ՊԼԱՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵԱՌՆ. ՆՇԱՆԵՑԱԻ ԱՌ ՄԵԶ
ԼՈՅՍ ԵՐԵՍԱՑ ՔՈՑ, ԵՒ ԵՏՈՒՐ ՈՒԼԱԽՈՒԹԻՆ
ՍՐԱԽՑ ՄԵՐՈՑ։

Ի ՊՈՂՈՑ ԳՈՐԵՆՈՑ ՊԼԻՆՈՒՑ ԵՒ ՁԻԹՈՑ ԻՒ-
ՐԱՆՑ ԼԳՈՒՑԵՐ ԶՆՈՍԱ։

ԽԱՂԱՂՈՒՔ ՅԱՅՍ ԵՒ Ի ՍՈՅՆ ՆՆՋԱՑՈՒՔ
ԵՒ ՁԱՐԹԻՑՈՒՔ. ԶԻ ԴՈՒ ՏԷՐ ՄԻԱՅՆ ԱՌԱՆ-
ՁԻՆ ՅՈՒՍՈՎ ՔՈ ԲՆԱԿԵՑՈՒՑԵՐ ԶՄԵԶ։

ԵԼԵԼՈՒԻԱ ՕՐԻՑ։
ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ։

Եւ ընդ հոգւոյդ քում։
Երկիւղածութեամբ լուարուք։
Սրբոյ աւետարանին՝ որ ըստ Յովհ։
Փառք քեզ տէր աստուած մեր։
Պատմութիւն։
Ըստ աստուած։

Տէրն ընդ Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատանի ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ։ Որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա. և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ, ի կեանսն յաւիտենականս պահեսցէ զնա։ Եթէ ոք ինձ պաշտիցէ, զինի իմ հետիցէ. և ուր եմ ես, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի. եթէ ոք ինձ պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա հայրն իմ։

Փառք քեզ տէր աստուած մեր։

Քրզ Սուրբ խաչիւս աղաչեացուք զտէր զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց՝ և կեցուսցէ շնորհիւ ողորմութեան իւրոյ։ Ամենակալ տէր աստուած մեր կեցո՛ և ողորմեա։

Պահպանեա զմեզ քո ծառայ մեր՝ ընդ հովանեաւ սուրբ և պատուական խաչիդ քով ի խաղաղութիւն. փրկեա յիւրեքէ և յամենայն թշնամւոյն։ Ընժանաւորեա զոհութիւն վառաւորիլ զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ։

Օրհնեալ տէր մեր յաւ քո, ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս ես,

Ընկանիմք առաջի քոյ սուրբ ծածկին և աղաչեմք զանարատ զկոյսդ, բարեխօսեա վասն անձանց մերոց, և աղաչեա՛ զմիածին որդիդ փրկել զմեզ ի փորձութենէ և յամ վտանգից մերոց։

ՄԱՂԹԱՆՔ ԶՕՐԱՒՈՐՔ ԱՐՀԱՒՐԱՑ ԳԻՇԵՐԱՑՆՈՑ։

Սբ՞ոյ Պրիգորէ Նարեկացւոյ ասացեալ։

Հան ժք։

Ընկալ քաղցրութիւք տէր ձայ հկօր՝ ըզպատնացողիս գազաչանս. մատիր զթութիւն առ պատկառելս գիմաք. փարատեա՛ աւձնապարգի՝ դամբճական սխրութիւնս բարձ յինէն ողորմած՝ զանբերկրի ծանրուխս. անջրպետեա՛ հնարաւոր՝ զմահա-

ցու կրթուիս. աւարեա՝ մ.չտ յաղթող՝ գխաբողին հաճուիս. բացատրեա՝ վերնա-
յին՝ զմոլելոյն մառախուղ. կնքեա՝ կե-
ցիւցիչ՝ գկորուսչին ընթացմունս. ցրուեա՝
ծածկատես՝ գըմբռնողին չար գամունս.
խորտակեա՝ անքննին՝ գմարտողին դիմեց-
մունս. Տնաւնապրեա՝ զո անուամբդ՝ ըզ-
լուսանցոյց երդ յարկիս. պարփակեա՝ զո
ձեռամբդ գառաստաղ տաճարիս. դըծա-
զրեա՝ զո արեամբդ գմուտ սեմոց սննե-
կիս. կերպացո՛ զքո նշանդ ի հետս ելից
մաղթողիս. ամրացո՛ զո աջովդ գհանգըս-
տեանս խշտի. մաքրեացես ի հաղբից ըզ-
ծածկարան անկողնոյս. պահեացես զո կա-
մօքդ զտառապեալ անձն ոգոյս. անխար-
դախ արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմ
նոյս. կացուսցես շրջափակ զպար զօրուդ
երկնայնոյ. կարգեացես ի դիմի ընդ դէմ
դիւացն դասու։ Տուր հանգիստ բերկրուե
մահահանգոյնս նիրհման ի խորուե գիշե-
րիս, բարեխօսութ հայցուածոյ սքոյ աստ-
ուածածնիդ՝ և ամենայն ընտրելոց։ Ընդ
փոփեալ պարուրեա՝ զպատուհան տեսուե
զդայարանացս խմաստից անզարհուրելը
գետեղմամբ՝ ի ծփական խռովուե, կեն-

ցաղական զբաղմանց, անրջական երազոց,
խոլականաց ցնորից, յիշատակաւ քո յու-
սոյդ անշնասելի պաշտպանեալ։ Նա սթա-
փեալ վերստին ի ննջմանէ ծանրուե, ա-
մենազգաստ արթնութ՝ հոգենորոգ զուար-
թութ ի քեզ ալեծանացեալ, զայս ձայն
մաղթանաց՝ բուրմամբ հաւատոյ քեզ
ամենօրհնեալ թագաւոր փառաց անճա-
ռից, փառաբանողաց երկնագումար խմբից
երդակցեալ յերկինս առաքել։ Օ՛ի դու
փառաւորեալ ես յամենայն արարածոց
յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

—⁂—

ԱՂՕԹՔ ԶՕՐԱՒՈՐ,

Ն՚ըէն «ըքոյ» Գրէգորէ։

Լան ձա.

Որդի աստուածոյ կենդանւոյ օրհնեալ
յամենայնի՝ հօրդ ահաւորի անքննին ծը-
նունդ, որ ակարանայ առ ի քէն և ոչ
ինչ։ Որ ի ծագել անստուեր նշուլից
ողորմուե քոյ փառաց, հալեն մեղք հա-
լածին դևք. ջնջին յանցանք. խզին կա-
պանք. խորտակին շղթայք. կենդանած-
նին մահացեալք. բժշկին հարուածք. ող-

ջանան վէրք· բառնին ապականութիւնք· տեղի տան տխրութիք· նահանջին հեծութիք· փախուստ խաւարն· մեկնի մէգն· մերժի մառախուղն· փարատի մռայլն· սպառի աղջամուղջն· վերանայ մուրճն· դնայ գիշերն· տարածգրի առաւնատն· չքանան չարիքն հալածին յուսահատութիքն· և թագաւորէ ձեռն քո ամենակալ՝ քաւիչդ ամի· Որ ոչ ևկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս՝ այլ կեցուցանել, թող լինձ զանթիւ չարինս իմ բազում ողորմութիդ· Օ՛ի դու միայն ես յերկինի անձառ, և յերկրի անդննին· ի տարր գոյի, և յեզրս ծագաց աշխարհի· սկիզբն ամի· և յամի· ամ լրմամբ օրհնեալ ի բարձունս· և քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս· ամէն·

ԱՂՕԹՔ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԱՆՁԻՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ·

Օ՛չք պատճառ է սրբոյ պետն Ներսէսի ասոյ կաթուղիկոսի·

Աւետով խոստովանիմ և երկիրպագանիմ քեզ՝ հայր և որդի և սբ հոգի, անեղ և անմահ բնուի, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ եղելոց· ողորմեա՛ քո արարածոց և ինձ բազմամեղիս·

Աւետով խոստովանիմ, և երկիրպագանիմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական սուրբ երրորդուի և մի ածուի, արուրիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի· հալածնա՛ ի հոգւոյ լիմեք զխաւար մեղաց և անգիտուե· և լուսաւորեա զմիտս իմ՛ ի ժամուս յայսմիկ աղօթիել քեզ՝ ի հաճոյս և ընդունել՝ ի քէն պէնդուածս իմ· և ողորմեա՛ քո արարածոց և ինձ բաղ·

Այր երկնաւոր ամ ճշմարիտ՝ որ աստաքեցեր զորդիդ քո սիրելի՝ ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո· ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և գգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զառաջին զոր մերկացայ մեղօք· և ողոր·

Որդի ամ ամ ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին ի սրբոյ կուսէն մարիամայ վ մերոյ փրկուե· խաչեցար թաղեցար և յարեար ի մեռելոց՝ և համբարձար փառօք առ հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո· յիշեա զիս որպէս զաւազակն՝ յորժամ զաստքայութեամբ քով· և ողոր·

Ոգի ամ ամ ճշմարիտ՝ որ էջեր ի յոր·

դանան և 'ի միրնատունն, և լուսաւորեցին զնա միլուսաւք ար աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա զնա վերջանին ձայնին հրով քո՝ որպէս հրեղէն լեզուօք սուրբ գառաքեալն. և ողոր:

Ընդ բնուի՝ մեղայ քեզ մաօք իմով.ք, հոգւով և մարմնով իմով. մի՛ յիշեր զմեզս իմ գառաջինս վասն անաւանդ քումդ սրբոյ. և ողոր:

Տեսող ամի՝ մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և գործով. ընդդէմ գձեռագիրը յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ 'ի գպրուն կենաց. և ո:

Լսնող գազանաց՝ մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ գիտուք և անգիտութիք թողուն ընդհանի մեզաւորիս, զի 'ի ծնընդենէ սուրբ աւազանին մինչև ցայսօր մեզուցեալ եմ առաջի ածուեղ քո զգայարանաց իմով.ք, և ամ անգամաց մարմնոյս. և ողոր:

Ընդհանամ ակը՝ դիր պահապան առջոյ իմոց գիրիւզ քո սուրբ ոչ ևս հայիլ յայրսա, և ականջաց իմոց ոչ ախորժիլ լսիլ զբանս չարուեն և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զսուտ, և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ

զչարուի, և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւուի, և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ 'ի ձանապարհս անօրէնուե. այլ ուղղեա զշարժուն սոցա լինիլ միշտ ըստ պատուիրանաց քոց յամի. և ողոր:

Ուր կենդանի քե՝ զհուր սիրոյ քո ըզր արկեր յերկիր, բորբոքեա յանձն իմ. զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեզս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զլոյս գիտուե քո 'ի սրտի իմում. և ողոր:

Համաստուի հօրյն՝ տուր ինձ համաստուի, զբարիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առաջի քո յամ ժամ. 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա զիս. և ողոր:

Կամեցող բարեաց աէր կամարար՝ մի՛ թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինիլ միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. և ողոր:

Ընդայ երկնաւոր՝ տուր ինձ զարքայուի քո զոր խոստացար սիրելեաց քոց. և զօրացո զսիրտ իմ առել զմեզս, և սիրել զքեզ միայն, և առնել գկամս քո. և ողոր:

Ամամող արարածոց՝ պահեա նշանաւ խաչի քո գհոգի և զմարմին իմ 'ի պատ-

բանաց մեղաց, ի փորձուեց դիւաց, և
ի մարդոց անիրաւաց, և յամէ վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ. և ողոր։

Պահապան ամի քո՝ աջ քո հովանի լե-
ցի ի վերայ իմ ի տուէ և ի գիշերի ի
նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջիլ և ի յառնիլ՝ դի մի՛ երբէք
սասանեցայց. և ողոր։

Ընծ իմ որ բանաս գձեռն քո, և ընուս
զամ արարածս ողորմութիւ քով, քեզ յանձն
առնեմ զանձն իմ. դու հոգա և պատ-
բաստեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան. և ողոր։

Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո զիս ի չար
սովորութենէ իմոյ ի բարի սովորութիւն. և
բևեռեա ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն
և զերկիւղ դհինեւոյն, և զամէն արքայութեն,
դի ղղջացայց ի մեղաց, և գործեցից զար-
դարութիւն. և ողոր։

Ընդիւր անմահուե՝ աղերսացո ի սրտէ
իմմէ զարտասուս ապաշխարութե ոյզ պոռ-
նըկին. դի լուացից զամէն անձին իմոյ յա-
ռաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ող.

Պարգևիչ ողորմուե պարգևեա ինձ ուղ-
ղափառ հաւատով, և բարի գործով, և

սուրբ մարմնոյ և արեան քո հաղորդութ
գալ առ քեզ. և ողոր։

Հարիւրար որ հրեշտակի՝ բարեյոյս յանձն
արասցես զիս քաղցրութ աւանդել գհոգի
իմ, և անխոով անցուցանել ընդ չարուի
այսոցն՝ որք են ի ներքոյ երկնից. և ողոր։

Ոյս ճշմարիտ քո՝ արժանաւորեա գհո-
գի իմ ուրախութ տեսանել զլոյս փառաց
քոց ի կոչման աւուրն, և հանգչիլ յուսով
բարեաց յօթևանս արդարոց մինչև յօր
մեծի գալստեան քո. և ողոր։

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս փա-
ռօք ՚ծոր դատել զկենդանիս և զմեռեալս,
մի՛ մտանիր ի դատաստան ընդ ծառայի
քումմ. այլ փրկեա զիս ի յաւիտենական
հրոյն, և լսելի արա՛ ինձ զերանաւէտ կո-
չումն արդարոց յիւրկնից արքայութեդ. և ո։

Ընդնողորմ աէր՝ ողորմեա՛ ամ հաւա-
տացելոց ի քեզ, լսոց և օտարաց, ծանօ-
թից և անծանօթից, կենդանեաց և մեռե-
լոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց և ա-
տելեաց զթողուի որ առ իս յանցանաց,
և զարձո զնոսա ի չարեացն զոր ունին
վասն իմ, դի ողորմութեան քումմ ար-
ժանի եղիցին. և ողոր։

Փառաւորեալ տէր՝ ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեա՛ ի բարի զնդրուածս իմ՝ բարեխօսութ սրբուհւոյ ածածնին, և յոյհաննու մկրտչին, և սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց առաքելոց՝ մարգարէից՝ վարդապետաց՝ մարտիրոսաց՝ հայրապետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսանաց, և ամ սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց Եւ քեզ փառք և երկրպագութի անբաժանելի սուրբ երրորդութեդ յաւիտեան յաւիտենից, ամէն։

մաղ Ա՛ման սրբուհւոյ ածածնին բարեխոսութեն՝ ար ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։

քրզ Սուրբ զաստուածածնին՝ և զամենայն սուրբս բարեխօս արասցուք առ հայր ի յերկինս. զի կամեցեալ ողորմեացի և պրթագոհեալ կեցուսցէ զարարածս իւր։ Ամենակալ տէր աստուած մեր կո։

աղ Ընկալ տէր զաղաչանս մեր բարեխօսութ սուրբ ածածնին՝ անարատ ծնողի միածնի որդւոյ քոյ. և աղաչանօք ամ սրբ քոյ. և որոյ պատր է յիշատակ։ Լուր մեզ ար և պրկեա. նկեա՛ քաւեա՛ և Թող զմեզ

մեր։ Երժանաւորեա՛ զոհութ փառաւորիլ զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ տէր մեր յս քս. ամէն։

Այլ մեր որ յերկինս ես։

Օ՛հանդստեան զաղօթս և զաղաչանս մաղ ընկալ մարդասէր աստուած ի հանգոյս բարեբար կամաց քոց. և մեր մեզաց և բազում յանցանացն Թողուլի շնորհեա՛. և քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Փառք քեզ տէր աստուած մեր, որ պարգեւեցեր զօրս զայս բարեաւ և խաղաղութեամբ անցուցանել։

Մարդասէր աստուած՝ զառաջակայ զիշերս որ ի վերայ մեր գալոց է, ի մեզաց փրկեա՛, ի չարեաց ազատեա՛, և ի գործս բարիս առաջնորդեա՛։

Ընաւսոտու օրհնութեանցն և փառաբանութեանցն արժանի արա՛ զամենայն հաւատացեալս անուանդ քումմ սրբոյ, և պահեա՛ ի խաղաղութեան։

Ձեր ամ մեր՝ տուր զէս խաղաղութիւ ամենայն աշխարհի, բարձ զգաստութիւն և զպատուհասն ի յաւարածոցս։

Ողորմեա՛ հարց և եղբարց մերոց՝ կենդանեաց և հանգուցելոց։

Ողորմեա՝ զեկեղեցի շէնողաց, երախտաւորաց, պողատուից, սպասաւորաց, և այնոցիկ՝ որք ընդ հովանեաւ սրբոյ եկեղեցւոյ են հանգուցեալ։

Տէր աստուած՝ օգնեա՝ թագաւորացն քրիստոնէից, և իշխանացն բարեպաշտից, զօրաց և գաւակաց նոցին՝ պահելով ՚ի խաղաղութիան։

Տէր աստուած մեր՝ պահեա՝ զառաջնորդս և զեղբայրս մեր ամբողջ և անխռով ՚ի կամս ողորմութեան քոյ։

Նշանաւ սուրբ և պատուական խաչիւ քոյ՝ հալածեա զերևելի և զաներևոյթ թշնամին ՚ի սահմանաց մերոց և ՚ի բնակութենէս մերմէ։

Փրկեա՛ զմեզ ՚ի հրոյն յաւիտենից, և քեզ փառք յաւիտեանս, ամէն։

Օրհնեալ եղիցուք ՚ի շնորհաց սուրբ հոգւոյն. հանդերուք խաղաղութեամբ. և տէր եղիցի ընդ ամենեսեանդ. ամէն։

Խրատ ածիւածոյ և պատրաստ ընդունելոյ պատարագին։

Ընծայեա փառաւոյն էրէտեսն ածիւածոյ՝ և տարանէ ՚ի սրբութիւնն, և ասէն ածմամբ։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն. և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Յիշեա տէր զդաւիթ և զամենայն հեզութիւն նորա։

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութ ՚ի տեառնէ՝ զի զողորմութիւն ընդունիցի իւր սրտացէ ՚ի վերայ մեր. տէրն ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի։

Ողորմեայ մեզ տէր աստուած մեր՝ ըստ։

Եւ տէր փառաւոր էրէտեսան փէր ողջոյն. և ապա ղաղօրէն։ Եւ ածիւածին առնու զսպասուսքն և ասէ։

Եւ ևս խաղաղութեան զտէր աղաչեմ։

Օրհնութիւն և փառք հոգւոյ և։

Սոյնպէս և զապիկն ասէ և ուրուքին և քահանային և բազմանին և ղուկասին։

Եպիսկան հանդերձից, յորժամ պատարագեն։

Որ հուրդ խորհին անհասանելիքն, որ զարդարեցեր զվերին պետութիւդ, ի յաւուրս անմահացեալ լուսոյն, զիրապատճառ փառօք պատսպս հրեշտակաց։ Ընծառահրաշ զբօսիր, սանձիր զապամ պատկեր սիրական, և նաղելի փառօք զհաստատուիցիր, ի դրախտն սանկի անկն բերկրանաց։ Զարչապանօք քո սուրբ միածնին, նորոգեցան արարածք ամ. և վիրաւին մարդն անմահացաւ, զարդարեալ ի զգեստ անկորուստի։ Ընձեռեաձին բաժակ հրահոսան. ը հնչեալ յառաքեալն ի սը վերնատանն. հնդ և ի մեզ հոգիդ սը սրծ, ընդ պատմուճանին զքո պիտասուեմ։ Տան քոյմ վայելէ սրբուի, որ զգեցար զվայելչուի սրբուի փառաց ընդ մէջ քո ածեալ, պատան ըղմէջս մեր ճշմարտուր։ Ար զարթչագործ բաղուկդս քո տարածեցեալ ընդդէմ ասեղաց. հաստատեա զրաղուկս մեր կարողուի, համրարձմամբ ձեռաց առ քեզ միջնորդիլ։ Խնամամբ